

ԴԱՅՑԱԿԱՆ ՕՎԿԻԱՆՈՍԻ ՏԱՐՈ

ԴԱՅՑԱԿԱՆ ՕՎԿԻԱՆՈՍԻ ՏԱՐՈ

Հեղինակ՝ ZJC (2026)

Ներածություն. Ծովը, որ մտածում է Զրի քարտեզագրություն:

Գոյություն ունեւ քարտեզի մի տեսակ, որը Հարավչինական ծովի նավաստիները ժամանակին գծում էին ոչ թե թղթի, այլ իրենց հիշողության մեջ: Այն չունեւ հաստատուն գծեր, սահմաններ կամ հյուսիս ցույց տվող կողմնացույցի սլաք: Փոխարենը՝ այն նշում էր հարաբերություններ. թե որ հոսանքն էր իր հետ բերում սալորենու ծաղիկների բուրմունքը գարնանային անձրևներից հետո, որ խութն էր երգում տեղատվության ժամանակ, երբ Վիշապ-թագավորը շրջվում էր քնի մեջ, կամ բաց ջրի որ հատվածն էր նավի հետքը վերածում ֆոսֆորեսցենտ կանաչի, երբ խեղդված հոգիները հանգիստ չունեին:

Այս նավաստիները հասկանում էին մի բան, որ մեզանից շատերը մոռացել են. ծովը դատարկ չէ: Այն տեղերի միջև ընկած տարածություն չէ: Այն երկրագնդի ամենախիտ, ամենաբազմամարդ մակերեսն է՝ լի հիշողությամբ, մտադրությամբ, քաղցով և այնպիսի բանականությամբ, որը չի մտածում բառերով:

Այս գիրքը նրանց պահած քարտեզների վերակառուցումն է: Ոչ թե այն քարտեզների, որոնք ցույց էին տալիս, թե ուր գնալ, այլ նրանց, որոնք հուշում էին, թե ով էին նրանք իրենց նավերի տակ գտնվող հսկայական, շնչող ներկայության համեմատ:

Դառնական օվկիանոսի Տարոն գուշակության համակարգ է, որն արմատավորված է Ֆուլգյանի և Գուանդունի ծովային բանահյուսության, Հարավչինական ծովի

ծովահենական տիեզերագիտության և Տյունաչժեն դառսականության ներքին ալքիմիայի ավանդույթների մեջ: Այն Տարոյի յոթանասունութ քարտերը վերաիմաստավորում է ոչ թե որպես միջնադարյան եվրոպական հնատիպեր, այլ որպես չինական ծովային դիցաբանությունից քաղված կերպարներ. Վիշապ-թագավորներ, որոնք ալիքների տակ կառավարում են բյուրեղապակյա պալատներ. Մակընթացության կախարդներ, որոնք կապում են խեղդված հոգիներին և ապագան կարողում մակընթացային ավազաններում. Ծովահեն-ծովակալներ, որոնք թնդանոթների գահերից պարտադրում են ծովային օրենքը. Ալքիմիկոսներ, որոնք ձգտում են անմահության՝ սովորելով օդի փոխարեն շնչել ջուր:

Սակայն սա ավելին է, քան պարզապես խաղաքարտերի տրցակ. սա ծովի փիլիսոփայություն է: Այն ենթադրում է, որ օվկիանոսը ընթեռնելի տեքստ է՝ մի տեքստ, որը կարելի է կարդալ, խորհրդակցել, վիճարկել և, ի վերջո, դրանից սովորել: Այս համակարգի հիմքում ընկած պրակտիկան կոչվում է «*Հան Ճան*» (浪占), կամ ալիքների գուշակություն. դա ծովի նախշերը որպես կենդանի լեզու դիտարկելու արվեստ է:

Արևմտյան ընթերցողի համար սա կարող է հնչել որպես պոեզիա կամ սևահավատություն: Սակայն դա ոչ մեկն է, ոչ էլ մյուսը: Սա ուշադրության տեխնոլոգիա է:

ԻՆՉՈ՞Ւ ԾՈՎԸ

Տարոն, ինչպես որ մեզ է հասել Վերածննդի Եվրոպայի միջոցով, հիմնովին ցամաքային համակարգ է: Նրա պատկերագրությունը ոգեշնչված է ավատատիրական արքունիքներից, հողագործական ցիկլերից, քարե աշտարակներից, պարսպապատ այգիներից: Նրա տարերքները՝ հողը, օդը, կրակը, ջուրը, պահվում են զգույշ հավասարակշռության մեջ, բայց ջուրը գրեթե միշտ սահմանափակված է՝ բաժակով, գետով, անշարժ լճով: Հազվադեպ է հանդիպում բաց օվկիանոսի պատկեր: Դառնական օվկիանոսի Տարոն ջուրն ազատում է իր անոթից:

Չինական տիեզերագիտության մեջ ծովը պարզապես շատ տարերքներից մեկը չէ: Այն ծագման կետն է: «*Դաո Դե Ցզի*»-ը մեզ ասում է, որ Դաոն նման է ջրի. այն ձգտում է դեպի ամենացածր տեղը, սնում է ամեն ինչ առանց հակամարտության, զիջում է և այնուամենայնիվ հաղթում է ամենակոշտ քարին: Օվկիանոսը տեսանելի դարձած Դաոն է՝ անձև, անսպառ, անտարբեր մարդկային նախասիրությունների նկատմամբ և լիովին կենդանի:

Ծովահենների, մաքսանենգների, մարգարիտ որոնողների և վտարանդի քրմուհիների համար, որոնք բնակեցնում են այս տրցակը, ծովը նաև քաղաքական իրականություն էր: Այն մի վայր էր, որտեղ կայսերական օրենքը լուծվում էր աղի և հեռավորության մեջ: Այն միակ ապաստարանն էր նրանց համար, ովքեր չէին կարող ապրել ցամաքում կամ այն պատճառով, որ խախտել էին դրա օրենքները, կամ որովհետև այդ օրենքներն էին կոտրել նրանց: Հարավչինական ափի ծովահենական նավատորմերը, հատկապես նրանք, որոնք հրամանատարում էին Չինգ Շիի նման կանայք, պարզապես հանցավոր ձեռնարկություններ չէին: Դրանք լողացող հասարակություններ էին՝ արդարադատության իրենց օրենսգրքերով, հոգևոր պրակտիկաներով և ալիքների տակ շարժվող ուժերի հետ ունեցած իրենց յուրահատուկ հարաբերություններով:

Այս տրցակը ժառանգում է այդ ավանդույթը: Այն նախատեսված է նրանց համար, ովքեր նավարկում են՝ ոչ միայն բառացի օվկիանոսներում, այլև քառսի, վշտի, վերափոխման և անհնարին ընտրության ժամանակաշրջաններում: Այն այն պահերի համար է, երբ հին քարտեզները ծախողվում են, և դուք պետք է սովորեք կարդալ հենց ինքնին ջուրը:

ՆՈՏԱ «ԴԱՌՍԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ» ՄԱՍԻՆ

Անգլերենում «*Դառսականություն*» բառը նշանակալից չափով սահուն և երկիմաստ հասկացություն է: Այն կարող է վերաբերել փիլիսոփայական ավանդույթին, որն արմատավորված է «*Դառ Դե Ցզին*» և «*Չժուան-ցզի*» տեքստերում: Այն կարող է վերաբերել կրոնական ավանդույթին՝ տաճարներով, քրմերով, թալիսմաններով և որոտային ծեսերով: Այն կարող է վերաբերել ներքին ալքիմիային (Նեյդան)՝ մարմնի էներգիաները մարմնից ավելի երկարակյաց ինչ-որ բանի վերածելու մեդիտատիվ պրակտիկային: Եվ այն կարող է վերաբերել, արևմտյան փոփ մշակույթի ամենատարածված կիրառմամբ, մի տեսակ անորոշ, մեղմ հոգևորությանը, որը ներառում է հավասարակշռություն և հոսք:

Այս տրցակի դառսականությունը ափամերձ շրջանների դառսականությունն է՝ համադրական, պրագմատիկ և մի փոքր վայրի: Այն հենվում է Ցյուանչժեն դպրոցի ներքին ալքիմիայի վրա, բայց նաև օգտագործում է Ֆուցզյանի ձկնորսական գյուղերի ժողովրդական պրակտիկաները՝ փոթորիկները հանդարտեցնելու համար ծովը նետվող թալիսմաններ, խեղդվածների հետ խոսելու ծեսեր, Վիշապ-թագավորներին մատուցվող ընծաներ, ովքեր քմահաճ էին և ոչ միշտ՝ բարի: Այն նույնքան պարտական է ծովահենների գրիմուարներին (կախարդական գրքերին), որքան՝ իմաստուն-թագավորներին:

Եթե դուք մաքրակրոն եք, սա ձեզ կանհանգստացնի: Եթե դուք պրակտիկ մասնագետ եք, հրավիրում եմ ընթերցել առատաձեռնորեն: Ծովին չի հետաքրքրում վարդապետական մաքրությունը: Ինձ նույնպես: Այս տրցակին՝ առավել ևս:

ԻՆՉՊԵՐ Է ԿԱՉՄԱԿԵՐՊՎԱԾ ԱՅՍ ԳԻՐԸ

Մենք սկսում ենք հաջորդ գլխում «*Դառյական տիեզերքը տասը շնչառությամբ*»՝ կարճ, ոչ ակադեմիական ուղեցույց այն հասկացությունների վերաբերյալ, որոնք ձեզ անհրաժեշտ կլինեն այս քարտերով նավարկելու համար: Ի՞նչ է ցինը (զի): Ովքե՞ր են Վիշապ-թագավորները: Ի՞նչ է ուրվականների մակընթացությունը: Ի՞նչ է նշանակում «*կարդալ*» ալիքը: Նախնական գիտելիքներ չեն պահանջվում:

Այնտեղից մենք անցնում ենք դեպի հենց տրցակը: Ավագ Արկանաները՝ քսաներկու քարտերը, որոնք քարտեզագրում են մարդկային կյանքի մեծ ուժերն ու վերափոխումները, ներկայացված են առաջինը: Յուրաքանչյուր գրառում ներառում է քարտի Վիզուալ նկարագրությունը, դրա Գուշակչական իմաստները (ուղիղ և շրջված դիրքերով), ծովահենա-դառսական ավանդույթից վերցված համապատասխան ծես կամ հմայություն, և առած կամ բանաստեղծական հատված՝ ձեզ հետ տանելու համար:

Կրտսեր Արկանաները հետևում են՝ դասավորված ըստ սերիաների (suit)։

- Մակընթացությունների սերիա (Ջուր/Գավաթներ). հույզեր, ինտուիցիա, լուսնային ձգողականություն, Վիշապ-թագավորի շնչառությունը
- Լապտերների սերիա (Կրակ/Գավազաններ). հավակնություններ, հոգևոր կրակ,

խեղդվածների գողացված լույսը

- Անկերների սերիա (Մետաղ/Սրեր). ինտելեկտ, կոնֆլիկտ, ճշմարտության ծանրությունը, որը ճեղքում է քաոսը
- Ցանցերի սերիա (Հող/Դիևարներ). ռեսուրսներ, աշխատանք, փաթաթվածություն, մակընթացություններից որսված հարստությունը

Քարտերից հետո հավելվածները հավաքում են ծեսերը մեկ գործնական գրիմուարի մեջ՝ խաչաձև հղումներով դեպի իրենց սկզբնաղբյուր ձեռագրերը: Հաջորդում է տերմինների բառարանը, որը սահմանում է տեքստում հանդիպող չինարեն ամեն մի տերմին, աստվածություն և հասկացություն:

Ամբողջ գրքի ընթացքում դուք կհանդիպեք մի բանի, որը կոչվում է «*Գիտնականի սրտի հրամանագիր*»: Սրանք մեջբերումներ են «*գաղտնի օվկիանոսային և ծովային ձեռնարկներից*»՝ ճնշված ծովահենական կանոններից, փրկված օրենսգրքերից, արգելված գրիմուարներից, որոնք կազմում են այս ավանդույթի պատմական ողնաշարը: Այս ձեռագրերից մի քանիսը իրական են: Որոշները վերակառուցված են հատվածական գրառումներից: Որոշները հորինվել են հենց ծովահենների կողմից, ովքեր հասկանում էին, որ իշխանությունը կախարդանքի մի ձև է: Ես դրանց միջև տարբերություն չեմ դրել: Ծովը պահում է իր սեփական արխիվները:

ԻՆՉՊԵՐՍ ՕԳՏՎԵԼ ԱՅՍ ՏՐՑԱԿԻՑ

Քարտեր կարդալու այնքան եղանակ կա, որքան ընթերցողներ, և ես չեմ հավակնում որևէ մեթոդ որպես միակ ճիշտը հռչակել: Սակայն ես կառաջարկեմ երկու խորհուրդ, որոնք երկուսն էլ վերցված են այն ավանդույթից, որից բխում է այս տրցակը:

Նախ՝ մի՛ մոտեցեք այս քարտերին որպես կանխագուշակման գործիքի: Դառնական օվկիանոսի Տարոն չի ձգտում ձեզ ասել, թե ինչ է լինելու: Այն ձգտում է ցույց տալ, թե ինչ է կատարվում մակերեսի տակ՝ ի՞նչ հոսանքներ են ձեզ շարժում, ի՞նչ ուրվականներ եք դուք կրում ձեր մեջ, Վիշապ-թագավորի ո՞ր տրամադրությունն է փոխել ձեր կյանքի եղանակը: Ապագան ծովի մասին ամենաքիչ հետաքրքրող բանն է: Այն, ինչ կարևոր է, խորքերն են:

Երկրորդ՝ մտածեք տրցակը ընթերցումների միջև մաքրելու մասին: Ծովահենա-դաոսական ավանդույթում գուշակության համար օգտագործվող առարկաների մեջ կուտակվում է օբսեսիվ էներգիա՝ այն, ինչ ձեռնարկներն անվանում են «*ուրվականների պարտքեր*» (鬼債, guǐ zhài): Դրանք մաքրելու համար խառնեք քարտերը՝ շփոթելով կամ մտածելով:

Մակընթացությունը նահանջում է, պարանը՝ կտրվում. վեճը լուծված է, քարտերը՝ խառնված. Իմ սրտի ծովը խարխիս չունի, շնաձկան ստվերի պես ազատ է:

Դուք կարող եք նաև ծովի աղ ցանել տրցակի վրա կամ պահել այն ծովի ջրով կամ աղաջրով լի ամանի մոտ: Սրանք սևահավատություններ չեն: Սրանք հարգանքի ժեստեր են այն բանականության հանդեպ, որին դուք խորհրդակցում եք: Ծովը սիրում է աղը: Ծճմարտությունը՝ նույնպես:

ՎԵՐՋԻՆ ԽՈՍԷ՝ ՄԻՆՉ ՃԱՆԱԴԱՐՋԸ ՍԿՍԵԼԸ

Այս գիրքը թանգարանային նմուշ չէ: Այն մեռած ավանդույթի ակադեմիական վերակառուցում չէ: Սա կենդանի համակարգ է, հավաքված սկզբնաղբյուրներից, որոնք իրենք էլ կենդանի էին՝ վտարանդի քրմուհիների շշնջացած հմայություններ, ծովահենների անձնատուր լինելու արյունոտ երդումներ, մակընթացային կախարդների գրիմուարների գիշերային գուշակություններ: Այն նախատեսված է օգտագործելու, հարմարեցնելու, վիճարկելու և ի վերջո՝ սեփականը դարձնելու համար:

«*Դառն, որը կարելի է արտաբերել, հավերժական Դառն չէ*», ինչպես գրել է իմաստունը:

Ծովը, որը կարելի է քարտեզագրել, իրական ծովը չէ: Բայց լավ քարտեզը դեռ կարող է ձեզ տուն հասցնել:

Եվ եթե այս քարտերի հետ աշխատելիս սկսեք զգալ, որ ջուրը տեղյակ է ձեր արարքներին՝ որ ձեր երազները մի փոքր ավելի աղի են դարձել, որ պատահականությունները սկսել են ձկների պես խմբվել սուզված լույսի շուրջ՝ մի՛ անհանգստացեք: Սա նորմալ է: Սա տրցակն է կատարում իր գործը: Ծովը միշտ էլ կարողացել է կարդալ նրանց, ովքեր կարդում են իրեն:

Դուք նավն եք: Քարտերը՝ մակընթացությունը: Նավարկությունը սկսվում է հիմա:

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՄՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

Այս ներածությունը իր հայեցակարգային շրջանակը քաղում է «*Ֆուցզյանի ծովային անցումների գաղտնի գրառումներ*» (国海遇波秘録) աշխատությունից, մոտ 1793 թ., որի նախաբանում անանուն կազմողը գրում է. «*Ծովի մասին ցամաքաբնակին սովորեցնելու համար մի՛ սկսեք ափից: Սկսեք վախից: Սկսեք կարոտից: Ափն այն է, ինչ նա արդեն գիտի*»:

)(*)(

ԴԱՌՅԱԿԱՆ ՏԻԵՉԵՐՔԸ ՏԱՍԸ ՇՆՉԱՌՈՒԹՅԱՄԲ

Կարճ ուղեցույց ցամաքաբնակի համար

Մինչ քարտերին հանդիպելը, մենք պետք է ստեղծենք ընդհանուր լեզու: Այն, ինչ հետևում է, դառսականության ակադեմիական ներածություն չէ: Այն ամբողջական չէ, համակարգված չէ և հատուկ մտահոգված չէ ուղղափառությամբ: Այն ավելի շուտ այն է, ինչ ֆուցզյանցի ծովահենը կարող էր յուրացնել պարզապես ապրելով. աշխատանքային գիտելիք այն մասին, թե ինչպես է կազմակերպված անտեսանելի աշխարհը, ովքեր են ապրում այնտեղ և ինչ են նրանք ուզում ձեզանից:

Մտածեք այս գլխի մասին որպես մակընթացության աղյուսակի: Այն ձեզ չի սովորեցնի լողալ: Բայց այն կհուշի, թե երբ է ջուրը բարձրանում, ինչ տեսակի ջուր է այն, և արդյոք հոսանքները ձեզ հետ են, թե՞ ձեր դեմ:

ԱՌԱՋԻՆ ՇՆՉԱՌՈՒԹՅՈՒՆ. ԴԱՌՆ

Դառն (道) աստված չէ: Այն տեղ չէ: Այն ուժ չէ, որը կարող եք կիրառել, կամ վիճակ, որին կարող եք հասնել ջանքերի միջոցով: «*Դառ Դե Ցզին*»-ը սկսվում է հայտնի պարադոքսով. «*Դառն, որը կարելի է արտաբերել, հավերժական Դառն չէ*»:

Գործնականում սա նշանակում է, որ Դաոն այն է, թե ինչպես են իրերը, երբ դուք դադարում եք պնդել, որ դրանք այլ կերպ լինեն: Այն տիեզերքի հյուսվածքն է, հոսանքը՝ բոլոր հոսանքների տակ: Զուրը Դաոյի սիրելի փոխաբերությունն է, քանի որ ջուրը երբեք չի վիճում իր անոթի ձևի հետ: Այն լցնում է այն ամենը, ինչի մեջ մտնում է, զբաղեցնում է ամենացածր դիրքը և այնուամենայնիվ՝ երկրաբանական ժամանակի ընթացքում մաշում է լեռները:

Մեր նպատակների համար Դաոն ծովն է: Ոչ թե ծովը՝ որպես Դաոյի խորհրդանիշ, այլ ծովը՝ որպես դրա ամենաուղղակի ֆիզիկական արտահայտություն. հսկայական, անտարբեր, տարօրինակ, ստեղծագործ, կործանարար և լիովին առանց չարության. այն խեղդում է և՛ մեղավորներին, և՛ սրբերին: Դաոն չի պատժում: Այն պարզապես շարունակվում է: Նավարկել սովորելը նշանակում է սովորել շարժվել ոչ թե ընդդեմ այս շարունակության, այլ դրա հետ միասին:

ԵՐԿՐՈՐԴ ՇՆՉԱՌՈՒԹՅՈՒՆ. ՑԻՆ (QI)

Ցինը (氣) շնչառություն է, Էներգիա, կենսունակ ուժ՝ այն նյութը, որն աշխուժացնում է մարմինը և աշխարհը: Այն ոչ թե լիովին ոգի է, ոչ էլ լիովին նյութ: Այն հոսում է մարդու մարմնի միջօրեականներով և երկրի վիշապային գծերով: Այն կուտակվում է որոշակի վայրերում՝ տաճարներում, քարանձավներում, ջրապտույտներում, որովայնի ստորին հատվածում, և ցրվում է այլ վայրերում:

Ծովը հագեցած է ցինով: Այդ պատճառով նավաստիները օվկիանոսի մասին խոսում են որպես կենդանի էակի: Երբ փոթորիկը բարձրանում է առանց նախազգուշացման, դա նշանակում է, որ Վիշապ-թագավորի ցինը խախտվել է: Երբ նավը օրեր շարունակ անշարժանում է հանդարտության մեջ, դա նշանակում է, որ ջրի այդ հատվածի ցինը լնացել է: Ծովահեն-կախարդի հիմնական խնդիրներից մեկը ծովի ցինը կարդալ սովորելն է՝ այն տեսանելի է ալիքների նախշերում, ամպերի ձևավորումներում, ձկների վարքագծում և քամու համի մեջ, և անհրաժեշտության դեպքում ծեսերի, թալիսմանների կամ ուխտերի միջոցով դրա վրա ազդելը:

Ձեր իսկ մարմնում «Ցինի օվկիանոսը» (氣海, Qìhǎi) պորտից երեք մատ լայնությամբ ներքև գտնվող կետն է: Այն պահեստարանն է, որտեղից քաղվում է ներքին Էներգիան: Այս գրքի շատ մեղիտացիաներ և ծեսեր ներառում են այս կետը պատկերացնելը որպես իրական օվկիանոս՝ հանդարտ կամ փոթորկալից, ծանծաղ կամ խորը, արարածներով լեցուն կամ սարսափելի լուռ: Ավանդույթը ուսուցանում է, որ դուք չեք կարող հասկանալ ձեզանից դուրս գտնվող ծովը, մինչև չսովորեք զգալ ձեր ներսում գտնվող ծովը:

ԵՐՐՈՐԴ ՇՆՉԱՌՈՒԹՅՈՒՆ. ՑԻՆ ԵՎ ՅԱՆԳ

Ցինը (陰) և Յանգը (陽) հակամարտող հակադրություններ չեն: Նրանք շարժման մեջ գտնվող լրացուցիչ տարրեր են: Ցինը լեռան ստվերոտ կողմն է, լուսինը, նահանջող մակընթացությունը, հարցից հետո եկող լուրջությունը: Յանգը արևոտ կողմն է, արևը, առաջացող մակընթացությունը, հենց ինքը՝ հարցը:

Ծովը հաճախ ընկալվում է որպես Ցին-գերիշխող՝ խորը, մութ, սառը, ընկալունակ, իգական, լուսնային: Բայց յուրաքանչյուր ալիք, որը բախվում է ժայռին, Յանգ է: Բաց ջրի վրա յուրաքանչյուր կայծակ Յանգ է: Վիշապ-թագավորներն իրենք Յանգային

Էակներ են՝ որոտաձայն, ռազմատենչ, հիերարխիկ, ովքեր բնակվում են ծովի հատակին գտնվող Յինային պալատներում: Այս ուժերի միջև լարվածությունը լուծվելու ինդիք չէ. դա այն շարժիչն է, որը առաջ է մղում աշխարհը:

Երբ այս տրցակը խոսում է «Յինի և Յանգի հավասարակշռման» մասին, դա չի նշանակում հասնել ստատիկ հավասարակշռության: Դա նշանակում է պահպանել շարժումը: Մակընթացությունը, որը դադարում է, հավասարակշռված չէ. այն մեռած է:

ՉՈՐՐՈՐԴ ՇՆՉԱՌՈՒԹՅՈՒՆ. ՎՈՒՎԵՅ (WUWEI)

Վուվեյը (無為) հաճախ սխալ է թարգմանվում որպես «ոչ-գործողություն» կամ «ոչինչ չանել»: Ավելի լավ թարգմանություն կարող է լինել «անջանք գործողություն» կամ «չհարկադրելը»: Դասական փոխաբերությունը հմուտ նավաստին է, ով չի պայքարում քամու դեմ, այլ կարգավորում է առագաստները այնպես, որ քամին ինքը կատարի աշխատանքը:

Այս Տարոյի համատեքստում վուվեյը այն վիճակն է, որի մեջ դուք մտնում եք, երբ դադարում եք փորձել վերահսկել ընթերցումը և փոխարենը թույլ եք տալիս, որ այն ծավալվի: Դա տարբերությունն է քարտերը հարցաքննելու և դրանք լսելու միջև: Սա նաև ծովահենական խորամանկության ամենաբարձր ձևն է: Չինական ծովային պատմության մեջ ամենահաջողակ ծովակալները նրանք չէին, ովքեր հրամանատարում էին ամենամեծ նավատորմերը, այլ նրանք, ովքեր ճշգրիտ հասկանում էին, թե երբ պետք է հարվածել և երբ՝ անհետանալ մշուշի մեջ: Ծովը պարզևատրում է նրանց, ովքեր գիտեն՝ ինչպես սպասել:

ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ՇՆՉԱՌՈՒԹՅՈՒՆ. ԵՐԵՔ ԴԱՆՏՅԱՆՆԵՐԸ

Դանտյանները (丹田) մարմնի երեք էներգետիկ կենտրոններն են, որոնք ներքին ալքիմիայում պատկերացվում են որպես դաշտեր կամ Էլիքսիրի կաթսաներ.

- Ստորին Դանտյանը (下丹田)՝ պորտից ներքև, «Յինի օվկիանոսն» է: Այն կառավարում է կենսունակությունը, գոյատևումը և կյանքի հումքը: Այս տրցակում այն համապատասխանում է «Մակընթացությունների սերիային»:

- Միջին Դանտյանը (中丹田)՝ կրծքավանդակում, հույզերի և սրտի-մտքի (xin, 心) նստավայրն է: Այն կառավարում է հարաբերությունները, կարեկցանքը և զգացմունքների բուռնությունը: Այն համապատասխանում է «Հապտերների սերիային»:

- Վերին Դանտյանը (上丹田)՝ ճակատին, ինտելեկտի և հոգևոր տեսլականի նստավայրն է: Այն կառավարում է պարզությունը, խորաթափանցությունը և ճշմարտության ծանրությունը: Այն համապատասխանում է «Անկերների սերիային»:

Մարմինը, այս համակարգում, օվկիանոսի միկրոկոսմոսն է: Քարտերը կարդալը նշանակում է ստուգել բոլոր երեք դանտյանները և հարցնել. որտե՞ղ է փոթորիկը: Որտե՞ղ է հանդարտությունը: Ի՞նչն է լողացել դեպի «Յինի օվկիանոսը», որն այնտեղ չպետք է լինի:

ՎԵՏԵՐՈՐԴ ՇՆՉԱՌՈՒԹՅՈՒՆ. ՎԻՇԱՊ-ԹԱԳԱՎՈՐՆԵՐԸ

Չորս Վիշապ-թագավորները (四海龍王, Sìhǎi Lóngwáng) կառավարում են կարդինալ ծովերը ալիքների տակ գտնվող բյուրեղապակյա պալատներից: Առ Գուանը (敖廣) կառավարում է Արևելյան ծովը. Առ Ցինը (敖欽)՝ Հարավայինը. Առ Ռունը (敖潤)՝

Արևմտյանը. Առ Շունը (教順)՝ Հյուսիսայինը: Նրանք վերահսկում են եղանակը, մակընթացությունները և ձկների տեղաշարժերը: Նրանք հրամանատարում են ծովախեցգետին զինվորների և խեցգետին գետնալիների բանակներ: Նրանք չար չեն, բայց և բարի չեն: Նրանք ինքնիշխաններ են, իսկ ինքնիշխանները պահանջում են հարկեր (ընծաներ):

Ծովահեններն ու նավաստիները Վիշապ-թագավորներին մոտենում էին զգույշ արձանագրությամբ: Նավարկությունից առաջ ծովն էին նետվում թղթե փողի, գինու և երբեմն՝ արյան ընծաներ: Այս ընծաները բաց թողնելը նշանակում էր աղետ հրավիրել: Վիշապ-թագավորի անունով երգված ուխտը խախտելը նշանակում էր աղետից էլ ավելի վատ բան հրավիրել՝ անեծք, որը կարող էր հետապնդել սերունդներին: Վիշապ-թագավորները, որոշ իմաստով, այս տրցակի աստվածներն են: Բայց նրանք աստվածներ են հին, դժվարին իմաստով. հզոր, քմահաճ, կաշկանդված հնագույն օրենսգրքերով և ունակ՝ թե՛ պաշտպանության, թե՛ կործանման: Երբ Վիշապ-թագավորը հայտնվում է գուշակության մեջ, դա հազվադեպ է հարմարավետ լինում:

ՅՈՒԹԵՐՈՐԴ ՇՆՀԱՌՈՒԹՅՈՒՆ. ՄԱՂՈՒՆ՝ ՆԱՎԱՍՏԻՆԵՐԻ ՀՈՎԱՆԱՎՈՐԸ

Եթե Վիշապ-թագավորները ներկայացնում են ծովի ուժը, ապա Մագուն ներկայացնում է դրա ողորմությունը: Նա ժամանակին եղել է իրական կին՝ Լին Մոնիանգը, ծնված 960 թվականին Ֆուցզյանի Մեյչժոու կղզում, ով հայտնի դարձավ իր հոգևոր պրոյեկցիայի միջոցով փոթորիկները հանդարտեցնելու և խեղդվող նավաստիներին փրկելու իր կարողությամբ: Քսանութ տարեկանում իր մահից հետո նա աստվածացվեց որպես Տյանհու (天后)՝ Երկնային կայսրուհի, և դարձավ ձկնորսների, նավաստիների և, ի վերջո, ծովահենների գլխավոր հովանավորը:

Մագուն հաճախ պատկերվում է կարմիր զգեստներով՝ ձեռքին լապտեր կամ ծիսական տախտակ: Նրա ներկայությունը գուշակության մեջ ազդարարում է պաշտպանություն, առաջնորդություն քառսի միջով և փրկության հնարավորություն, բայց նաև հիշեցում է, որ նա օգնում է միայն նրանց, ում սրտերը մաքուր են: Այն ծովահենը, ով խախտել է նրա օրենքը, նրա լապտերը մուր կգտնի:

Այս տրցակում Մագուն հայտնվում է բազմաթիվ կողմերով՝ որպես Քահանայապետուհի՝ որպես Լուսկյաց Մակընթացության-մայր, որպես Աստղ՝ Վիշապի լապտեր, և ավելի նուրբ կերպով՝ ողջ «Մակընթացությունների սերիայի» մեջ: Նա կարեկցանքի այն թելն է, որը անցնում է այս տիեզերագիտության նույնիսկ ամենադաժան անկյուններով:

ՈՒԹԵՐՈՐԴ ՇՆՀԱՌՈՒԹՅՈՒՆ. ԽԵՂՂԱԾ ՄԵՌՅԱԼՆԵՐԸ

Ոչ բոլորն են, որ մահանում են ծովում, վերադառնում նախնիների գոհասեղաններին: Նրանք, ովքեր խեղդվում են առանց պատշաճ հուղարկավորության՝ փոթորիկների ժամանակ կորած նավաստիները, մահապատժի ենթարկված և ծովը նետված ծովահենները, ալիքների գիրկն անցած կանայք՝ դառնում են շույգուի (水鬼)՝ ջրային ուրվականներ: Նրանք անհանգիստ են, քաղցած և հաճախ՝ թշնամական: Նրանք առաջացնում են ուրվականների մակընթացություններ, դեպի հատակն են քաշում լողորդներին և նավաբեկությունների շուրջ խմբվում են այնպես, ինչպես ցեցերը՝ հանգչող կրակի շուրջ:

Սակայն խեղդված մեռյալները պարզապես հրեշներ չեն: Նրանք նաև գիտելիքի պահոցներ են: Նրանք գիտեն, թե որտեղ է գանձը: Նրանք հիշում են այն, ինչ

կենդանիները մոռացել են: Ծովահենական կախարդանքի զգալի մասը ներառում է խեղդվածների հետ բանակցելը՝ նրանց կերակրելը, նրանց լսելը, երբեմն նրանց ծառայության մեջ լծելը՝ առանց նրանց կողմից կլանվելու:

Տրցակի հարաբերությունը խեղդվածների հետ բարդ է: Նրանք հայտնվում են «Մակընթացությունների երեք» քարտում որպես «Ուրվականների մակընթացության խնջույքի» պատվավոր հյուրեր: Նրանք «Անկերների տասը» քարտում քաշում են դեպի անդունդը: Նրանք լապտերակիրներն են «Լապտերների յոթ» քարտում: Այս տրցակի հետ աշխատելը նշանակում է ընդունել, որ մեռյալները չեն հեռացել: Նրանք պարզապես ավից դուրս են:

ԻՆԵՐՈՐԴ ՇՆՉԱՌՈՒԹՅՈՒՆ. ՈՒՐՎԱԿԱՆՆԵՐԻ ՄԱԿԸՆԹԱՑՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԵՎ ՋՐԻ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄԸ

Ուրվականների մակընթացությունը (鬼潮, guǐ cháo) հանկարծակի, բուռն հոսանք է, որը կարծես առաջանում է ոչնչից՝ առանց քամու փոփոխության, առանց լուսնային դրդապատճառի, առանց երկրային բացատրության: Ֆուցզյանցի ավանդական նավաստիները այս մակընթացությունները վերագրում էին խեղդված մեռյալների շարժումներին կամ Վիշապ-թագավորի փոփոխական տրամադրություններին:

«Լան Ճան» (浪占) կամ ալիքների գուշակության պրակտիկան զարգացավ որպես այս հոսանքները դրանք վտանգավոր դառնալուց առաջ կարդալու միջոց: Հմուտ ալիք-ընթերցողը կարող էր նայել ծովի մակերեսին և տեսնել նախշեր.

- Վիշապի կողոսկրեր (龍肋, lóng lèi). գուգահեռ ալիքներ, որոնք ցույց են տալիս անվտանգ անցում:

- Ուրվականի ատամներ (鬼牙, guǐ yá). անհարթ, քառսային ալիքներ, որոնք զգուշացնում են դավաճանության մասին:

- Տիկնոջ ձեռագիրը (娘娘書, niángniáng shū). սև ջրի վրա լուսնի լույսը, որը ձևավորում է ընթերցման նշաններ:

Այս տրցակն իր էությամբ «Լան Ճան» համակարգ է, որը ջրից թարգմանված է քարտերի: Յուրաքանչյուր դասավորություն ծովի մի հատված է: Յուրաքանչյուր քարտ՝ ալիքի նախշ: Հարցը ոչ թե «*Ի՞նչ է նշանակում այս քարտը*» հարցն է, այլ «*Ի՞նչ է անում ջուրը*»:

ՏԱՍԵՐՈՐԴ ՇՆՉԱՌՈՒԹՅՈՒՆ. ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

Ծանոթագրություն այն մեջբերումների վերաբերյալ, որոնք հանդիպում են այս գրքում:

«Գիտնականի սրտի հրամանագիրը» (學心令, Xué Xīn Lìng) մի համաձայնություն է, որը ես փոխառել եմ չինական մատենագիտական ավանդույթից, որտեղ տեքստն ազդարարում է իր օրինականությունը՝ մեջբերելով իր նախորդներին: Ծովահենական ձեռնարկները, որոնցից քաղված է այս տրցակը՝ ոմանք իրական, ոմանք վերակառուցված, ոմանք էլ, ճիշտն ասած, հորինված, մեջբերված են ոչ թե պատմականությունը ապացուցելու, այլ ծագումնաբանություն հաստատելու համար:

Ֆուցզյանի ծովային ավանդույթում կախարդանքն իր հեղինակությունը ստանում է փոխանցման միջոցով: Հմայությունը գործում է ոչ թե այն պատճառով, որ բառերը ճիշտ են, այլ այն պատճառով, որ դրանք փոխանցվել են սերնդեսերունդ: Ձեռքերի շղթան

ավելի կարևոր է, քան տեքստի ճշգրտությունը: Մեջբերելով այս կորած, ճնշված և երևակայական ձեռնարկները՝ մենք անում ենք այն, ինչ անում էին հենց ծովահենները. կառուցում ենք մի ավանդույթ, որը հիշվել է:

Վերաբերվեք մեջբերումներին այնպես, ինչպես կվերաբերվեիք նավի բեռնացուցակին. դրանք ճշմարիտ են այն առումով, որը կարևոր է, նույնիսկ երբ թանաքը ցրվել է:

ՎԵՐՋԻՆ ՇՆՀԱՌՈՒԹՅՈՒՆ. ՄԻՆՉ ԶԱՐՏԵՐԻՆ ԱՆՑՆԵԼԸ

Դուք այժմ բավականաչափ գիտելիք ունեք նավարկելու համար: Դուք գիտեք, որ ծովը տեսանելի դարձած Դաոն է: Դուք գիտեք, որ ցինը շարժվում է ջրի միջով այնպես, ինչպես շարժվում է ձեր իսկ մարմնի միջով: Դուք գիտեք, որ Վիշապ-թագավորները պահանջում են ընծաներ, որ Մագուն լապտերներ է առաջարկում մաքրասիրտներին, որ խեղդված մեռյալները վտանգավոր են և իմաստուն: Դուք գիտեք, որ ուրվականների մակընթացությունը կարող է բարձրանալ առանց նախազգուշացման, և որ հմուտ ընթերցողը կարող է դա տեսնել ալիքների ձևի մեջ:

Մնացածը դուք կսովորեք գործելով:

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

«Տասը շնչառությունների» շրջանակը հարմարեցված է «Ծովահենական փոթորիկ-կանչող ձեռնարկ» (海盜風雨秘本), մոտ 1768 թ. աշխատության ներածական բաժնից, որը բացվում է տասը հարցերի շարքով, որոնցից նաև փոթորիկ-կանչող նորեկը պետք է պատասխանի, նախքան նրան թույլատրվելը կանչել ուրվականների թայֆուն: Տասներորդի հարցը հնչում է. «Ո՞րն է տարբերությունը քամու և շնչառության միջև»: Ծիշտ պատասխանը գրանցված է միայն այսպես. «Տարբերություն չկա: Գոյություն ունի միայն ուղղություն»:

)(*)(

0 • ՀԻՄԱՐԸ

Մերկ անմահը • 裸仙渡海 • Luōxiān Dùhǎi

ՎԻՃՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի կերպար կանգնած է ժայռի եզրին, որտեղ հողը փլվում է դեպի եռացող, երկաթագույն ծովը: Նա Լի Տյեգուայն է՝ նախքան իր կերպարանափոխությունը. դեռևս ոչ թե դառնական լեգենդների երկաթե հենակով անմահը, այլ մի երիտասարդ՝ գիտնականի վարսակալով, որը քանդվում է, նրա զգեստները պատռված են ուսի հատվածում, իսկ ոտքերը մերկ են և թեթևակի արյունահոսում են քարերի վրա: Գրկում Նա սեղմած պահում է ոչ թե զենք կամ կողմնացույց, այլ մի դատարկ դոմագլուխ (gourd), որը չորացած է և կնքված կարմիր մոմով: Սա է լինելու նրա նավակը:

Նրա ոտքերի տակ գտնվող ծովը լի է թաքնված բաներով: Մակերեսի տակ՝ փրփուրի արանքում կիսով չափ տեսանելի, վիշապի ողնաշարը կորանում է հարցականի նման: Մի ուրվական՝ կիսաթափանցիկ, համբերատար, հետևում է ծանծաղուտից մի բանով,

որը կարող է լինել կամ գուրթ, կամ քաղց: Երկինքը հին կապտուկի գույն ունի, բայց քարտի ամենաձախ եզրին ոսկեգույն լուսաբացի մի թել է նոր սկսում բացվել:

Մերկ անմահի դեմքի արտահայտությունը դժվար է կարդալ: Դա հենց քաջությունն է: Դա հիմարությունն էլ է: Դա այն մարդու հայացքն է, ով որոշել է, որ ծանոթ աշխարհն ավելի վտանգավոր է, քան անհայտը, և հետևաբար պատրաստ է ծովն անցնել դժմագլխի վրա, եթե դժմագլուխն է միակ բանը, ինչ ինքն ունի:

Նա դեռ չի նկատել, որ դժմագլխի մոմե կնիքը ճաքած է:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Հավատի թռիչք: Մի ճանապարհորդության սկիզբ, որի համար դուք համարժեք պատրաստված չեք՝ և երբեք էլ չեք լինի: Միամտություն, որը ոչ թե տգիտություն է, այլ ցինիզմի գիտակցված մերժում: Հիմար երևալու պատրաստակամություն՝ ի հետապնդումն այնպիսի բանի, որին հնարավոր չէ հասնել սովորական միջոցներով: Ինքնաբերականություն, որն իր մեջ պարունակում է իր սեփական տարօրինակ իմաստությունը: Հիշեցում, որ ծովը ուղիղ ճանապարհներ չունի, և որ նրանք, ովքեր սպասում են կատարյալ պայմանների, երբեք չեն նավարկում:

ՇՐՋԱՍԾ ԴԻՐՔՈՎ. Անխոհեմություն, որը վերածվել է ինքնակործանման: Իրական վտանգը ճանաչելուց հրաժարում: Դժմագլուխը ճաքած է, և դուք գիտեք, որ այն ճաքած է, բայց ձևացնում եք, թե չեք նկատում: Կամ էլ հակառակ ձախողումը՝ կաթվածահարություն, սկսելու սարսափ, ժայռի եզրին այնքան երկար նայելը, որ մակընթացությունը նահանջել է, և պահը կորել է:

ԾԵՍԸ. ԴՐՄԱԳԼՈՒԹՈՒՉՔԸ (Hú Tiào · 萌跳)

«Հիմարի» հետ կապված հմայությունը կոչվում է «Դժմագլխի թռիչք» և ծովահենադառական կանոններում այն քիչ ծեսերից է, որը կարող է կատարել լիակատար նորեկը: Այն չի պահանջում գործիքներ, ուսուցում կամ տոհմային պատկանելություն: Այն պահանջում է միայն դժմագլուխ (կամ ցանկացած դատարկ, լողացող առարկա՝ կոկոսի կնեպ, կնքված բանկա, խցանի կտոր) և ջրային տարածք:

Խնդրագիրը (դիմողը) դժմագլուխը կիսով չափ լցնում է ծովի կամ աղի ջրով: Նրանք կանգնում են ջրի եզրին՝ ափին, նավամատույցին, լողարանի եզրին, և բարձրաձայն ասում են այն բանը, որը թողնում են հետևում՝ վախ, ամոթ, մի հին ինքնություն, որն այլևս չի համապատասխանում: Այնուհետև նրանք թռչում են լողացող դժմագլխի վրայով, վայրէջք կատարում մյուս կողմում և վայրէջքին զուգընթաց բարձրաձայն ասում այն բանը, ինչ դառնում են կամ որոնում են:

Ավանդական երգը, որը վերագրվում է հենց Լի Տյեգուային, հետևյալն է.

Երկաթե հենակով Լին անցավ հարբած, ես թռչում եմ սթափ:

Հին անունը խեղդվեց, նոր անունը ծնվեց—

Ծովն ընդունում է այն, ինչ ցամաքը մերժեց:

Ծեսն ավարտված է, երբ դիմողը հեռանում է՝ առանց հետ նայելու դրմագլխին: Հետ նայելը նշանակում է հրավիրել հին ինքնությանը՝ հետևելու ձեզ: Դրմագլուխը վերջում կլցվի ջրով և կխորտակվի՝ լքված «ես»-ին տանելով այնտեղ, որտեղ պահվում են լքված «ես»-երը:

«Դրմագլխի թռիչքը» ավանդաբար կատարվում է արևածագին, մակընթացության շրջադարձին կամ նորալուսնի ժամանակ՝ այն ժամանակ, երբ սահմանը եղածի և լինելիքի միջև ամենաբարակն է:

ԾՈՎԱՀԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ծովը ուղիղ ճանապարհներ չունի»: — Ֆուցզյանցի նավաստիների ավանդական ասացվածք, գրանցված «Ֆուցզյանի ծովային անցումների գաղտնի գրառումներ»-ում (國海遇波秘錄), մոտ 1793 թ.

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

«Մերկ անմահի» կերպարը հայտնվում է բազմաթիվ աղբյուրներում, հատկապես «Ծովահենների հուղարկավորության ձեռնարկ»-ում (海盜葬書, մոտ 1711 թ., թերթ 3), որը նկարագրում է մի տեսիլք, որ տրվել է մահացող մի ծովահենի, ով ինը օր շարունակ լողացել էր կոտրված կայմի վրա. «Ես տեսա մի մերկ տղամարդու, որը դրմագլխի վրա անցնում էր ալիքները, և նա ծիծաղում էր, իսկ ալիքները չէին կարողանում որոշել՝ կլանել նրան, թե՞ թագադրել»: Զեռնարկը այս կերպարին նույնացնում է որպես «նրանց հովանավորը, ովքեր մեկնում են առանց ոչնչի»: Լի Տյեգուայի՝ մինչ կերպարանափոխությունը եղած պատմությունը վերցված է դասական դաոսական հագիոգրաֆիաներից, որտեղ երիտասարդ գիտնականի մարմինը պատահաբար դիակիզվել էր, մինչ նրա ոգին թափառում էր, ինչը նրան ստիպել էր բնակություն հաստատել երկաթե հենակով մուրացկանի դիակի մեջ: «Դրմագլխի թռիչք» ծեսը այս պատմության ժողովրդական հարմարեցումն է, որը պահպանվել է Ֆուցզյանի ափի բանավոր ավանդույթում և հետագայում հատվածաբար գրանցվել «Հարավային ծովի կախարդության գաղտնի ձեռնարկ» (南海巫法秘本, մոտ 1809 թ.) կազմողների կողմից:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Ճան»-ի պրակտիկայում «Հիմարը» համապատասխանում է ալիքի կոտրվելուց անմիջապես առաջ ընկած պահին. այն ակնթարթին, երբ ջուրը հավաքվել է որոշակի ձևի մեջ, բայց դեռ չի հանձնվել փլուզմանը: Հմուտ ալիք-ընթերցողը ուշադիր հետևում է այս պահին: Այն հուշում է նրան, թե արդյոք սպասվող ալիքը հնարավոր կլինի հաղթահարել, թե՞ այն մահացու կլինի: Մերկ անմահը, կախված ժայռի և ծովի միջև, հենց այս պահն է, որը թարգմանված է մարդկային կերպարանքի:

)(*)(

I • ՄԱԳԸ

ՎԻՋՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի կերպար կանգնած է թայֆունի աչքի կենտրոնում ոչ թե հանդարտության մեջ, այլ որպես հենց ինքը՝ հանդարտությունը: Նա Մազուի՝ ծովային աստվածուհու, և Չինգ Շիի՝ ծովահեն թագուհու, ով հրամանատարում էր «Կարմիր դրոշի նավատորմը», միաձուլումն է: Նրա զգեստները փոթորկալից մայրամուտի մուգ կարմիր գույնն ունեն՝ ասեղնագործված ոսկեթելերով, որոնք քարտեզագրում են բոլոր չորս ծովերի հոսանքները: Աջ ձեռքում նա բարձրացնում է կետի ոսկորից պատրաստված մի գավազան՝ փորագրված երեսունվեց սրբազան գազաթևերով. դրանք լեռների խորհրդանիշներ չեն, այլ այն ստորջրյա լեռնաշղթաների, որտեղ Վիշապ-թագավորները խորհուրդ են անում: Ձախ ձեռքում նա պահում է նեֆրիտե «լուռպան» (luopan) կողմնացույց, որի սլաքը պտտվում է ոչ թե դեպի մագնիսական հյուսիս, այլ դեպի «*ցի*» (qi) ամենամոտ կուտակումը:

Նրա շուրջը՝ չորս կողմնացույցային ուղղություններով դասավորված են նրա գործիքները. մի խեցի, որը խոսում է խեղդված նավարկողների ծայներով. մի բրոնզե հայելի, որն արտացոլում է ոչ թե դեմքեր, այլ մտադրություններ. սև մարգարտյա գավաթ՝ լի սևդիկով, որը բարձրանում և իջնում է լուսնային մակընթացության հետ. և մի կրակաման, որտեղ վառվում են ոչ թե փայտեր, այլ ծովային օձի չորացած ոսկորներ, որոնց ծուխը կազմում է մոռացված նավագնացային գրի տառերը:

Նրա ոտքերի տակ՝ հանդարտ ջրի ոսպնյակի միջով տեսանելի, չորս վիշապների ստվերներ շրջանաձև պտտվում են հակառակ զույգերով՝ Արևելքի Առ Գուանը, Հարավի Առ Ցինը, Արևմուտքի Առ Ռունը, Հյուսիսի Առ Շունը՝ կապված ոչ թե շղթաներով, այլ նրա կենտրոնացված կամքի ուժով: Նրանք նրա գերիները չեն: Նրանք նրա դաշնակիցներն են, և այդ դաշինքը պետք է թարմացվի յուրաքանչյուր մակընթացության հետ:

Նրա դեմքի արտահայտությունը հանդարտ է, բայց ոչ մեղմ: Դա այն մարդու հանդարտությունն է, ով սովորել է, որ ծովը արձագանքում է ոչ թե աղերսանքին, այլ հրամանին, և որ հրամանը պետք է հիմնված լինի ինքնատիրապետման բացարձակ տիրապետման վրա, նախքան այն կարող է պարտադրվել աշխարհին:

Հորիզոնում, հազիվ նկատելի, մի նավատորմ սպասում է նրա ազդանշանին:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Տիրապետում ներդաշնակեցման միջոցով: Ձեզանից մեծ ուժերը ուղղորդելու ունակություն՝ առանց դրանց կողմից կլանվելու: Հմտություն, որը ձեռք է բերվել պրակտիկայի միջոցով, այլ ոչ թե նվիրվել է: Այն պահը, երբ գործիքները դառնում են կամքի շարունակությունը: Կոչ՝ դադարել երազել և սկսել գործել: Քարտը հուշում է, որ դուք ավելի շատ ուժ ունեք, քան հավատում եք, բայց միայն այն դեպքում, եթե դադարեք աղաչել տիեզերքին թույլտվության համար և սկսեք խոսել այն լեզվով, որը նա իրականում հասկանում է, իսկ դա գործողությունն է, ոչ թե աղոթքը:

ՇՐՋԱՆԾ ԴԻՐՔՈՎ. Ուժի չարաշահում: Տաղանդ՝ առանց կարգապահության: Գործիքները դարձել են խաղալիքներ, կամ ավելի վատ՝ ներս ուղղված զենքեր: Այլընտրանքային տարբերակ՝ վստահության ճգնաժամ, երբ դուք տիրապետում եք հմտություններին, բայց մոռացել եք, որ տիրապետում եք դրանց: Վիշապ-թագավորները պտտվում են ոչ թե դաշինքով, այլ ապստամբությամբ՝ սպասելով այն պահին, երբ դուք թուլություն կցուցաբերեք: Հիշեցում, որ տիրապետումը մշտական վիճակ չէ, այն պրակտիկա է, և այդ պրակտիկան անտեսվել է:

ԾԵՍԸ. ՉՈՐՍ ՄԱԿԸՆԹԱՑՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԿԱՆՉԸ (Sìhǎi Lóng Luópán • 四海龍羅盤)

Մագի հիմնական ծեսը «*Չորս վիշապների կողմնացույց*» է՝ անձնական կամքի ծիսական համապատասխանեցումը կարդինալ ծովերի չորս Վիշապ-թագավորների հետ: Այն ավանդաբար կատարվում է ցանկացած մեծ ձեռնարկումից առաջ՝ նավարկություն, ճակատամարտ, բանակցություն, ստեղծագործական աշխատանք, որը պահանջում է կայուն կենտրոնացում:

Ծիսակատարողը շրջանաձև տարածքի չորս կողմերում տեղադրում է չորս առարկա.

- Արևելք (Կապույտ վիշապ, փայտ, գարուն). կանաչ տերև, նեֆրիտի կտոր կամ սոճու խեժի կաթիլ
- Հարավ (Կարմիր թռչուն, կրակ, ամառ). կարմիր մոմ, մարջանի կտոր կամ մոխրի մի պտղունց
- Արևմուտք (Սպիտակ վագր, մետաղ, աշուն). մետաղադրամ, մեխ կամ ժանգի փաթիլ
- Հյուսիս (Սև կրիա, ջուր, ձմեռ). ծովի ջրով բաժակ, սև քար կամ հայելի

Կենտրոնում ծիսակատարողը դնում է իր հիմնական գործիքը՝ թանաքի գրիչ, ոստրեի դանակ, խաղաքարտերի տրցակ՝ ցանկացած գործիք, որը ցանկանում է օրհնել, և կողմնացույց (եթե հնարավոր է՝ ավանդական լուռպան):

Կենտրոնում կանգնած՝ դեպի արևելք ուղղված, ծիսակատարողը արտասանում է կանչը.

Արևելյան ծովը տալիս է մակընթացություն, Հարավային ծովը՝ քամի—

Արևմտյան ծովը տալիս է սրեր, Հյուսիսային ծովը՝ Վիշապ:

Չորս ծովերը կնքում են կողմնացույցի սիրտը—

Ինչ ես կամենում, ջրերը սկսում են:

Ծեսն ավարտված է, երբ ծիսակատարողը պատկերացնում է չորս Վիշապ-թագավորներին՝ խոնարհվելիս, ոչ թե ծիսակատարողին, այլ այն համապատասխանեցված կամքին, որին ծիսակատարողը պահի թելադրանքով վերածվել է: Օրհնված գործիքը փաթաթվում է կարմիր կտորի մեջ և չի օգտագործվում մինչև ձեռնարկման սկսվելը:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ուժ գործադրելու համար դուք պետք է կանգնեք այնտեղ, որտեղ ծովը ատում է ափը, իսկ երկինքը վախենում է ալիքներից»: — Վերագրվում է փոթորիկ-կանչող Չժեն Ի-ին (Չինգ Շիի ամուսինը), գրանցված «Ծովահենական փոթորիկ-կանչող ձեռնարկ»-ում (海盜風雨秘本), մոտ 1768 թ.

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

«Վիշապի մակընթացության կանչողի» կերպարը համադրում է պատմական և դիցաբանական աղբյուրները: Չինգ Շի (1775–1844) հրամանատարում էր ավելի քան 300 նավ և 20,000 ծովահեն՝ պարտադրելով օրենքների խիստ օրենսգիրք, որը կարգավորում էր ամեն ինչ՝ ավարի բաշխումից մինչև գերի կանանց հետ վերաբերմունքը: Նրա հեղինակությունը իր անձնակազմի կողմից ընկալվում էր որպես կիսաստվածային. ասում էին, որ նրան օրհնել է հենց Մագուկ, իսկ նրա մարտավարությունը վերագրվում էր Վիշապ-թագավորների հետ ուղղակի հաղորդակցությանը:

«Չորս մակընթացությունների կանչը» հայտնվում է «Ֆուցզյանի ծովային ծեսերի գաղտնի ձեռնարկ»-ում (國海秘法, մոտ 1742 թ., թերթ 8)՝ որպես «կողմնացույց արթնացնելու» մի քանի եղանակներից մեկը: Ձեռնարկը նշում է, որ ծեսն անարդյունավետ է, եթե այն կատարում է մեկը, ով արդեն չգիտի իր ուղղությունը. «Կողմնացույցը՝ առանց նպատակակետի, ընդամենը մի աման ջուր է»:

Մագուկ և Չինգ Շիի միաձուլումը մեկ կերպարի մեջ ժողովրդական նորարարություն է, ոչ թե ուղղափառ: Մակաուի տաճարային արձանագրությունները (մոտ 1815 թ.) ներառում են ծովահենների խմբերի հաշվետվություններ, որոնք ընծաներ էին մատուցում «Տիկնոջը, ով հրամանատարում է վիշապներին»՝ մի համադրական կերպար, որը ջնջում էր աստվածուհու և ծովակալի միջև եղած սահմանը:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Ճան»-ի պրակտիկայում «Մագը» համապատասխանում է այն պահին, երբ ցրված ալիքները հանկարծակի կազմակերպվում են մեկ, համահունչ ալիքային հոսքի մեջ. սա քառսից դեպի ռիթմ անցումն է: «Մակընթացության կանչողը» ալիքներ չի ստեղծում: Նա ճանաչում է այն օրինաչափությունը, որն արդեն փորձում է ձևավորվել, և իր ողջ ուշադրությունը դարձնում է դրան, ինչը ծովի տրամաբանության մեջ անտարբերելի է հրամանից:

)(*)(

II • ԶԱՋԱՆԱՅԱՊԵՏՈՒՅԻՆ

Լռակյաց մակընթացության մայրը • 默潮母 • Mò Cháo Mǔ

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մարգարտյա-մոխրագույն զգեստով մի կերպար նստած է ուրվականների նավի (ջունկա) ղեկին՝ մի նավ, որը պատրաստված է ոչ թե փայտից, այլ հյուսված մառախուղից, մշուշից և խորտակված նավերի հիշողությունից: Ջունկան սահում է մի ծովի վրայով, որը աստղեր չի արտացոլում, թեև երկնքում աստղերն անզեն աչքով տեսանելի են: Սա Գենգեն օվկիանոսն է (互互洋, Gèngèn Yáng)՝ դաոսական ենթագիտակցության ծովը, որտեղ այն ամենը, ինչ մերժվել է ցամաքում, բարձրանում է մակերես և պահանջում ճանաչում:

Լռակյաց մակընթացության մոր դեմքը մասամբ քողարկված է սև մարգարիտներից պատրաստված վարագույրով, որոնք թեթևակի շարժվում են՝ կարծես շնչելով: Նա Մազուի ստվերային կողմն է, կամ գուցե Լոնգմուի՝ Վիշապ-մոր, ով գետի ափին գտնված քարերից հինգ վիշապ-որդի էր մեծացրել: Նրա աչքերը փակ են, բայց ձեռքերը անընդհատ շարժվում են նավի ղեկի վրայով՝ կարդալով խորքերից ղեկին փոխանցվող թրթռումները:

Նրա հետևում լուսնաքարից փորագրված յոթ վիշապներ փաթաթված են նավի կայմի շուրջը: Դրանք դեկորատիվ չեն: Դրանք պահապաններ են, և նրանց փորագրված աչքերը թույլ կանաչ լույս են արձակում:

Նրա ոտքերի մոտ ընկած է հայելի-աման՝ սև լաքապատ մի ավազան՝ լցված թանաքի պես մուգ ծովի ջրով: Սա Լուսնահորն է (月鏡, Yuèjìng)՝ գուշակության գործիքը, որի միջոցով նա հասանելիություն է ստանում գիտակցական մտքի մակերեսի տակ թաքնված ճշմարտություններին: Ամանի մեջ, եթե ուշադիր նայեք, դեմք է ձևավորվում: Դա նրա դեմքը չէ: Դա ձեր դեմքն է:

Նավի շուրջը՝ հազիվ մակերեսը ճեղքելով, լողում են սպիտակ թերթիկներ՝ սալորենու ծաղիկներ, թեև ափից հազար մղոն հեռավորության վրա ոչ մի սալորենի չի աճում: Յուրաքանչյուր թերթիկ նշում է մի վայր, որտեղ նավ է խորտակվել, և որտեղ խեղդված մեռյալները ընտրել են խոսել՝ քնի փոխարեն:

Քարտը հորիզոն չունի: Ծովը և գիշերային երկինքը միախառնվում են մեկ խավարի մեջ, և միայն Լռակյաց մակընթացության մոր լապտերը՝ կախված նավաքիթից և վառվող կայուն արծաթագույն բոցով, տալիս է կողմնորոշում:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Ինտուիցիա այնքան խորը, որ այն դառնում է գիտելիքի ձև: Հասանելիություն ենթագիտակցական մտքին: Իմաստություն, որը գալիս է ոչ թե ուսումնասիրությունից, այլ խորքերի արդեն իսկ հասկացածը լսելուց: Կոչ՝ դեպի ներս նայելու, որոշումներ կայացնելուց առաջ խորհրդակցելու ներքին հայելու հետ, վստահելու այն ամենին, ինչ բարձրանում է լռության մեջ: Գաղտնիքները բացահայտվելու են, բայց միայն այն դեպքում, եթե դուք բավականաչափ դադարեք խոսել՝ դրանք լսելու համար: Քարտը կարող է նաև մատնանշել իմաստուն կին կերպարի, հոգևոր ուսուցչի կամ առաջնորդի, ով խոսում է երազներով, այլ ոչ թե բառերով:

ՇՐՋԱՍԾ ԴԻՐՔՈՎ. Ինտուիցիա, որը արգելափակված է կամ խեղդված աղմուկով: Հրաժարում լսել այն, ինչ ասում են խորքերը: Չափազանց երկար պահված գաղտնիքներ, որոնք թունավորվել են: Այլընտրանքային տարբերակ՝ ենթագիտակցության վրա չափազանց մեծ հենում՝ գործնական գործողությունների հաշվին. Մշուշի մակընթացություն, որը կաթվածահար է անում, այլ ոչ թե առաջնորդում: Հայելի-ամանը պղտորված է, և դուք եք այն անձը, ով պղտորել է այն:

ԾԵՍԸ. ՈՒՐՎԱԿԱՆՆԵՐԻ ՆԱԿԻ ԼՈՒՍՆԱՀՈՐԸ (Guǐchuán Yuèjìng · 鬼船月鏡)

Քահանայապետուհու ծեսը գուշակության մի պրակտիկա է՝ ենթագիտակցության մեջ թաքնված ճշմարտություններին հասանելիություն ստանալու համար: Այն պահանջում է սև աման կամ ավազան, ծովի ջուր (կամ աղի ջուր), արծաթե մետաղադրամ և մութ սենյակ, որը լուսավորված է միայն մեկ մոմով կամ լուսնով:

Լցրեք ամանը ջրով: Արծաթե մետաղադրամը գցեք կենտրոն և հետևեք, թե ինչպես է այն սուզվում: Մինչ այն սուզվում է, արտասանեք կանչը.

Յոթ վիշապներ հսկում են հորը,

Մեկ մետաղադրամ մակընթացության հարկը:

Ինչ սուզվում է, պետք է կրկին բարձրանա—

Տույց տուր ինձ այն, ինչ լուսինը գողացավ:

Այնուհետև նստեք լռության մեջ այնքան ժամանակ, որքան անհրաժեշտ է: Ջուրը վերջապես կհանդարտվի: Մոմի կամ լուսնի լույսը նախշեր կստեղծի մակերեսին: Մի փորձեք անմիջապես մեկնաբանել դրանք: Թույլ տվեք, որ դրանք դառնան այն, ինչ դառնում են: Գուշակությունն ավարտված է, երբ ծագում է մի միտք, պատկեր կամ արտահայտություն, որը դուք գիտակցաբար չեք ստեղծել՝ մի բան, որը թվում է տրված, այլ ոչ թե պատրաստված:

Մետաղադրամը հանվում է ամանից և պահվում իր մոտ՝ մինչև դրանով գնված պատկերացումը չիրագործվի: Մետաղադրամը վաղաժամ նետելը նշանակում է վիրավորել հորը հսկող վիշապներին:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Ձայնը, որ դուք լսում եք, օվկիանոսը չէ, դա ծովն է, որ հիշում է ինքն իրեն»: —
«Հարավային ծովի կախարդության գաղտնի ձեռնարկ»-ից (南海巫法秘本), մոտ 1809 թ.,
«Ուրվականների խոսքը ալիքների խոսքից զանազանելը» բաժնից:

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

Լռակյաց մակընթացության մայրը ֆուցգյանցի ծովային ավանդույթի ամենահին կերպարներից է՝ ավելի հին, քան Նույնիսկ Մագուն: «Հանդարտ մակընթացության մոր»

(靜潮母, Jìng Cháo Mǔ) մասին հիշատակումներ հայտնվում են Սոնգ դինաստիայի (մոտ 1100 թ.) տաճարային մասնատված արձանագրություններում, որտեղ նա նկարագրվում է որպես նախադառնական ծովային աստվածություն, ով ընդունում էր մարգարիտ որոնողների և կորած բաներ փնտրողների աղոթքները:

Գենգեն օվկիանոսը (互互洋) Ցյուանչժենի ներքին ալքիմիայի տեքստերում հայտնվում է որպես ենթագիտակցական մտքի փոխաբերություն՝ հսկայական, չտարբերակված գիտակցություն՝ գիտակցական մտքի տակ: 18-րդ դարի մեկնաբան Լիու Յիմինգը գրում է. «Գենգեն օվկիանոսը ափ և հատակ չունի: Այն անցնելու համար ձեզ հարկավոր է ձեր իսկ շնչառությունից պատրաստված նավ»:

Լուենահոր ծեսը մանրամասնված է «Ֆուցզյանի ծովային տեսիլքի մոգություն» (國海幻視法, մոտ 1742 թ., թերթ 5) աշխատության մեջ՝ դրա չարաշահման վերաբերյալ նախագգուշացումներով: Տեքստը նշում է, որ մի մասնագետ «գուշակել է յոթ գիշեր՝ առանց ամանից վեր կենալու, իսկ ութերորդ գիշերը ամանը գուշակեց նրան»:

«Խեցիների արթնացում» (醒螺法, Xǐng Luó Fǎ) ծեսը, որը Լույնպես կապված է այս քարտի հետ, հայտնվում է Լույն ձեռագրում: Ծիսակատարողը խեցին սեղմում է ականջին և լսում ոչ թե «օվկիանոսի ձայնը», այլ կոնկրետ ձայներ, որոնք երբեմն դուրս են գալիս դրանից՝ ձայներ, որոնք տեքստը Լույնացնում է որպես շույգուի (ջրային ուրվականներ), որոնք ճանաչման դիմաց գիտելիք են առաջարկում:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Ճան»-ի պրակտիկայում «Քահանայապետուհին» համապատասխանում է «յու քո» (油波) կամ «յուդոտ ալիքներ» կոչվող երևույթին՝ ծովի մակերեսի տարօրինակ հարթեցում, որը տեղի է ունենում, երբ խորքային հոսանքները շարժվում են մակերեսային քամուն հակասող ձևերով: Չվարժված աչքի համար ջուրը հանդարտ է թվում: Ալիք-ընթերցողի համար այն տեղեկատվությամբ հղի է թվում: Լռակյաց մակընթացության մայրը տեսանելիի տակ թաքնված հոսանքը ընկալելու կարողությունն է:

)(*)(

III • ԿԱՅՍՐՈՒՋԻՆ

Արյունոտ աղի մայրապետը • 血鹽母 • Xuè Yán Mǔ

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Նա բարձրանում է մի մեծ առևտրական նավի բեկորներից՝ Մինգ դինաստիայի ժամանակաշրջանի մի գալեոն, որը խուրթի պատճառով երկու մասի է բաժանվել, իսկ դրա մետաքսի և ճենապակու բեռը ծովի հատակով մեկ սփռված է խեղդված վաճառականների թափորի պես: Նա չի կանգնած նավաբեկության վրա: Նա աճում է դրա միջից: Նրա մարմինը՝ գոտկատեղից ներքև, միաձուլված է նավի ավերված իրանին, ոտքերը փոխարինված են արմատների, պարանների և այն մարդկանց կրակաված մնացորդների խճճվածքով, ովքեր խորտակվել էին նավի հետ:

Նրա մաշկը ծովից մաշված մարջանի գույն ունի՝ բաց վարդագույն, որը ծայրամասերում սպիտակում է: Մազերը սև ջրիմուռներ են՝ երկար և արձակված, որոնք ծփում են հոսանքի մեջ: Գրկում նա պահում է ոչ թե նորածին, այլ գանգ՝ նավաստու գանգ, խեցիներով պատված, որի ակնախոռոչներից փոքրիկ, ծիածանագույն ձկներ են ներս ու դուրս անում: Նա չի սգում գանգը: Նա խնամում է այն, այնպես, ինչպես մայրը կրծքով խնամում է երեխային:

Նրա շուրջը՝ նավաբեկության փլատակների մեջ, ոսկորները վերափոխվում են: Կողոսկրների վանդակը դառնում է կամար: Ազդրոսկրից կարմիր ծաղիկների պես ծովային անեմոններ են բուսնում: Ողնաշարը ոլորվում է խեցու ձևով: Սա «Նավաբեկության խնջույքն» է՝ նրա պայմանական առատությունը: Նա ոսկորներից մարջան է ծնում և պահանջում, որ կենդանիները հասկանան դրա գինը, նախքան նվերը ընդունելը:

Նրա շրջակայքի շուրջը հագեցած է աղով՝ այնքան խիտ, որ այն սկսել է բյուրեղանալ քարտի մակերեսին՝ ձևավորելով սպիտակ ժանյակի նուրբ շերտ, որը շրջանակում է նրան հարսանեկան քողի պես: Մի մարգարիտ, որը թույլ լուսավորված է, հանգչում է նրա բերանի խոռոչում:

Նրա աչքերը բաց են: Դրանք կեսօրվա ծովի գույն ունեն և ուղղակիորեն նայում են ձեզ մի արտահայտությամբ, որը ոչ բարյացակամ է, ոչ էլ չարագույժ: Այն ակնկալող է: Նա սպասել է: Նա ակնկալում է, որ իրեն ճանաչեն:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Առատություն, որը գալիս է պայմաններով: Նեխման բերրիությունը: Հիշեցում, որ բոլոր արարումները պահանջում են կործանում՝ որպես հումք. որ վարդը սնվում է կոմպոստով, որ մարգարիտը սկսվում է որպես գրգռիչ, որ ամենահարուստ ձկնորսական վայրերը խորտակված նավերի վերևում են: «Արյունոտ աղի մայրապետը» ազդարարում է պտղաբերության, ստեղծագործականության և նյութական օրհնության ժամանակը, բայց նա պահանջում է, որ դուք հարգեք աղբյուրը: Վերցրեք նվերը, բայց մի՛ ձևացրեք, թե այն անվճար էր: Արյունով խնամեք այն, ինչ տրվել է ձեզ, հակառակ դեպքում այն կվերադառնա ոսկորի:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Արգելափակված ստեղծագործականություն: Ձեր սպառած բանի գինը ճանաչելուց հրաժարում: Այլընտրանքային տարբերակ՝ խեղդող մայրություն, այն ծնողը, ով հրաժարվում է բաց թողնել՝ վերահսկելու համար, նվեր, որը իրականում շղթա է: Առատությունը դարձել է բեռ: Նավաբեկությունը դարձել է թակարդ: Նախազգուշացում ռեսուրսների՝ հուզական, նյութական կամ հոգևոր, արդյունահանելուց՝ առանց աղբյուրը համալրելու:

ԾԵՍԸ. ՆԱՎԱԲԵԿՈՒԹՅԱՆ ԽՆՋՈՒՅՔԸ (Chénchuán Yàn · 沉船宴)

«Նավաբեկության խնջույքը» վերականգնման ծես է: Այն կատարվում է, երբ ռեսուրսները արգելափակված են՝ ստեղծագործական, ֆինանսական, հուզական առումով, և հոսքը պետք է վերականգնվի: Այն ընդունում է, որ առատությունը գալիս է

ավելի հին ձևերի քայքայումից, և որ ծովի մայրապետը ձեռքը չի բացի, քանի դեռ խնդրողը պատշաճ հարգանք չի ցուցաբերել:

Ծեսի համար անհրաժեշտ է.

- Ծովի ջրով կամ խիստ աղի ջրով աման
- Արգելափակված կամ կորցրած բանը ներկայացնող փոքրիկ առարկա
- Օրգանական և քայքայվող մի բան՝ ծաղկի թերթիկ, ընկած տերև, մրգի կեղև
- Մարգարիտ կամ սպիտակ քար՝ որպես մարգարիտի փոխարինիչ
- Մոմ

Տեղադրեք ամանը աշխատանքային տարածքի կենտրոնում: Օրգանական նյութը գցեք ջրի մեջ և հետևեք, թե այն կլողա՞, թե՞ կսուզվի: Ասացեք.

Ոսկորը՝ մարջանի, փայտը՝ խուրթի—

Արյունոտ աղի Մայր, ընդունիր այս վիշտը:

Ինչ վերցվել էր, այժմ վերադարձրու—

Քո նավաբեկությունից թող նոր կյանք վառվի:

Այնուհետև արգելափակումը ներկայացնող փոքրիկ առարկան դրեք ամանի կողքին: Վառեք մոմը: Մարգարիտը կամ սպիտակ քարը պահեք ձեր գերիշխող ձեռքի մեջ և պատկերացրեք, որ այն լցվում է մեղմ, լուսնային լույսով: Երբ պատկերացումն ավարտվի, մարգարիտը դրեք ամանի մեջ:

Ծեսն ավարտված է, երբ մոմը մարում է: Օրգանական նյութը այնուհետև վերադարձվում է ծովին, կամ դրա բացակայության դեպքում՝ ցանկացած կենդանի ջրի: Մարգարիտը պահվում է որպես վերականգնված հոսքի նշան:

Ծանոթություն. Այս քարտի հետ կապված երկրորդական ծես է *«Խեղդված մոր մարգարտյա սանրը»* (沉母珠梳, Chén Mǔ Zhū Shū), որն օգտագործվում է ձեռնարկների կողմից *«ծովի վիշտը»*՝ ծովային ընտանիքներով անցնող հանգուցավոր, ժառանգական վիշտը, արձակելու համար:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ծովը ոչինչ չի տալիս: Նա տալիս է փոխառությամբ, և նրա տոկոսը ոսկորն է»: — Վերագրվում է Պենգհու արշիպելագի «Մակընթացության կախարդներին», գրանցված *«Հարավային ծովի կախարդության գաղտնի ձեռնարկ»*-ում (南海巫法秘本), մոտ 1809 թ.

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

«Արյունոտ աղի մայրապետը» ուղղակի զուգընկեր չունի դառսական ուղղափառ պատկերագրության մեջ: Նա թվում է ժողովրդական աստվածություն, որը հատուկ է

Թայվանի նեղուցի նավաբեկությունների հետ աշխատող համայնքներին, որտեղ նավերի և նավաստիների ոսկորները կուտակվում են հսկայական, խճված խութերում: «*Xuè Yán Mǔ*»-ի մասին մասնատված հղումները հայտնվում են Մինգ դինաստիայի վերջին տաճարային արձանագրություններում, որտեղ նրան են դիմում մարգարիտ որոնողները՝ սուզվելուց առաջ:

«*Նավաբեկության խնջույքը*» փաստագրված է «*Ծովահենների հուղարկավորության ձեռնարկ*»-ում (海盜葬書, մոտ 1711 թ., թերթ 7), որտեղ այն նկարագրվում է ոչ թե մարդկանց, այլ նավերի համար որպես հուղարկավորության պրակտիկա: Տեքստը նշում է, որ երբ ծովահենական նավը խորտակում էին՝ կա՛մ որպես հուղարկավորություն, կա՛մ որպես ծիսական ընծա, անձնակազմը կազմակերպում էր «*Նավաբեկության խնջույք*»՝ նավին իր ծառայության համար շնորհակալություն հայտնելու և ապահովելու, որ դրա ոսկորները դառնան բերրի խութ, այլ ոչ թե ուրվականների թակարդ:

Պայմանական առատության ավելի լայն սկզբունքը՝ գաղափարը, որ ծովի նվերները պետք է փոխադարձվեն, անցնում է ողջ Ֆուցզյանի ծովային բանահյուսության միջով: 1892 թ. ձեռնարկ «*Գուանդունի ծովահենների գաղտնի գրառումներ*»-ը ներառում է մի ձկնորսական գյուղի պատմություն, որը ձախողել էր ամենամյա ընծաներ մատուցել տեղական մակընթացության աստվածուհուն և արթնացել՝ տեսնելով յուրաքանչյուր ցանց լցված մարդկային ոսկորներով:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«*Հան Ճան*»-ի պրակտիկայում «*Կայսրուհին*» համապատասխանում է «*ծառ լան*» (藻浪) կամ «*ջրիմուռային ալիքներ*» երևույթին՝ երկար, դանդաղ ալիքներ, որոնք ցույց են տալիս խորքային սննդանյութերի բարձրացումը: Այս ալիքները դրամատիկ չեն, բայց դրանք առատության գալիք սեզոնի ամենահուսալի նշանն են: Ալիք-ընթերցողը, ով նկատում է դրանք, կարող է նավատորմը ուղղորդել դեպի այն ջրերը, որոնք կկերակրեն ողջ գյուղին: Ալիք-ընթերցողը, ով բաց է թողնում դրանք, կզարմանա, թե ինչու ցանցերը դատարկ են մնում:

)(*)(

IV • ԿԱՅՍՐԸ

Վիշապի գահը • 龍廷 • Lóng Tíng

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի գահ է բարձրանում ծովի հատակից, բայց այն հարմարավետ նստելու համար չէ: Դա կայսերական իշխանության և ծովահենական պրագմատիզմի միաձուլում է. Մինգ դինաստիայի վիշապային աթոռ, որի փորագրված ոլորված վիշապները հալվել և վերածուլվել են թևալողների երկաթե փողերով: Հեռվից այն նման է մեծ խեցգետնի՝ ճանկերով գահի: Աթոռը պատված է ոչ թե մետաքսով, այլ կապարե մետաղադրամներով ծանրացված ցանցով, յուրաքանչյուր մետաղադրամի վրա դրոշմված է «*օրենք*» (法) նիշը մի կողմում և «*հնազանդվիր*» (依) մյուս կողմում:

Գահին նստած է մի կերպար, որը երկու կերպար է՝ մեկ կերպար: Նա Առ Գուանն է՝ Արևելյան ծովի Վիշապ-թագավորը, իր մարդկային կերպարանքով. մի տարեց ինքնիշխան՝ ծովային փրփուրից մորուքով, եղջուրավոր պսակով և հոսող ջրից պատրաստված զգեստներով, որոնք երբեք չեն դիպչում գետնին: Եվ նա Չժեն Չժիլոնգն է՝ ծովահեն ադմիրալը, ով հրամանատարում էր Ֆուցզյանի ափը 17-րդ դարում, նախքան նրա որդին՝ Կոչինգան, կվտարեր հոլանդացիներին Թայվանից: Դեմքը փոխվում է այս երկու ինքնությունների միջև՝ կախված նրանից, թե ինչպես է լույսն ընկնում քարտի վրա՝ երբեմն վիշապի հնագույն աչքերը, երբեմն ադմիրալի հաշվողական հայացքը, երբեմն երկուսը միաժամանակ:

Նրա աջ ձեռքը հենված է եռաժանիին, որի երեք պատառաքաղները երեք կենդանի օձաձուկ են, որոնց մարմինները հյուսված են կոթողի շուրջը: Ձախ ձեռքում նա պահում է մի թղթագլան՝ կնքված հինգ ճանկանի վիշապի մոմե կնիքով՝ կայսերական խորհրդանիշ, որն արգելված էր հասարակ մարդկանց համար մահվան ցավի տակ: Ծովահենները, իհարկե, այն ազատորեն օգտագործում էին:

Գահի տակ, ծովի հատակին՝ աղերսողների պես դասավորված, նրա իշխանության գործիքներն են. հսկա ծովային կրիայի խեցուց պատրաստված զրահ, Չժեն Հեի ճանապարհորդությունների ծովային օրենքներով փորագրված նեֆրիտ տախտակ, կողմնացույց, որի սլաքը կենդանի ծովաձիուկ է, որը պտտվում է դեպի յուրաքանչյուր ոք, ով ստում է, և կրակաման, որտեղ ընծաները վառվում են նույնիսկ ջրի տակ՝ թղթ փող, թղթե նավեր, թղթե ծառաներ, որոնք սպառվում են առանց մոխրի, դրանց էությունը ուղղակիորեն հասցվում է նրա գանձարանին:

Ֆոնին, ջրի կանաչ լույսի միջով տեսանելի, Վիշապ-թագավորի բյուրեղապակյա պալատը փայլում է՝ ոչ թե ավերակ, այլ գործող արքունիք, խեցգետին զինվորներով և ծովախեցգետին գեներալներով, որոնք շարժվում են լուռ շքերթով: Եվ պալատի հետևում, հագիվ նկատելի, ադմիրալի նավատորմի կայմերն են՝ հարյուրավոր ջուկակներ՝ իրենց կարմիր դրոշներով, որոնք ծփում են մի հոսանքի մեջ, որը չի հասնում մակերեսին:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Օրինականորեն ձեռք բերված և պատասխանատու կերպով իրականացվող հեղինակություն: Կառուցվածք: Քառսի վրա պարտադրված կարգ: Օրենքի գերակայություն մի վայրում, որտեղ իշխում էր անօրինականությունը: Առաջնորդ, ով պաշտպանում է իր հրամանատարության տակ գտնվողներին: Քարտն ազդարարում է, որ ժամանակն է սահմաններ հաստատելու, հրամաններ արձակելու և իրավիճակի նկատմամբ հրամանատարությունը վերցնելու, որը շեղվել է դեպի անկարգություն: Այն նաև հիշեցում է պարունակում. Վիշապի գահը պարզև չէ: Դա բեռ է: Այն ղեկավարը, ով մոռանում է իր պարտքը ներքևում գտնվողների հանդեպ, դառնում է բռնապետ, իսկ ծովը գիտի, թե ինչպես վարվել բռնապետների հետ:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Բռնապետություն: Իշխանության չարաշահում: Հեղինակություն, որը թթվել է և վերածվել ավտորիտարիզմի: Ծովակալը մոռացել է նավատորմը և այժմ հրամանատարում է միայն իր փառքի համար: Այլընտրանքային տարբերակ՝

առաջնորդության ձախողում. գահը թափուր է, նավատորմը՝ անուղղորդելի, օրենքները՝ չկիրառվող: Անարխիա, որը առաջանում է ոչ թե ազատությունից, այլ անտարբերությունից: Նախազգուշացում և՛ ուժեղ տղամարդու դեմ, ով իշխում է վախով, և՛ առաջնորդի դեմ, ով հրաժարվում է պաշտոնից, երբ իր ժողովրդին ամենաշատն է անհրաժեշտ:

ԾԵՍԸ. ԾՈՎԱԿԱԼԻ ԿՆԻՔԸ (Hǎi Shuài Yìn · 海帥印)

Ծովակալի կնիքը քառասյին իրավիճակի նկատմամբ հեղինակություն պահանջելու ձև է: Դա մեղմ հմայություն չէ: Այն կատարվում է, երբ մարդու կյանքի ծովերը անկառավարելի են դարձել և հաստատուն ձեռք է պահանջվում՝ ոչ թե բռնապետություն, այլ հստակություն՝ այնպիսի հստակություն, որը կտրում է շփոթությունը և որոշում պարտադրում:

Ծեսի համար անհրաժեշտ է.

- Սեղան կամ զոհասեղան՝ ուղղված դեպի արևելք (Արևելյան ծովի Վիշապ-թագավորի ուղղությունը)
- Դատարկ թղթի կտոր (ցանկալի է կարմիր կամ դեղին)
- Սև թանաք և վրձին (կամ ժամանակակից պրակտիկայում սև գրիչ)
- Աղի փոքրիկ աման
- Մոմ

Ծիսակատարողը սեղանը մաքրում է այլ առարկաներից: Աղը դնում է դեպի արևելք, մոմը՝ դեպի հարավ: Նա վառում է մոմը և մի պահ նստում լռության մեջ՝ քառասյին իրավիճակը պատկերացնելով որպես փոթորկալից ծով:

Այնուհետև նա թղթի վրա գրում է մի նախադասություն, որը հայտարարում է, թե ինչ կարգ պետք է պարտադրվի: Նախադասությունը պետք է լինի կարճ, կոնկրետ և բացարձակ: Այն պետք է սկսվի «*Ես կամենում եմ*» կամ «*Այն պետք է լինի*» արտահայտություններով: Ոչ մի որակավորում: Վիշապի գահը չի առաջարկում: Այն հրամայում է:

Երբ նախադասությունը գրված է, ծիսակատարողը թուղթը ծալում է երեք անգամ, կնքում հալված մոմի կաթիլով և դնում աղի ամանի տակ: Այնուհետև նա ասում է.

Առ Գուանի եռաժանի, Չժեն Հեի քարտեզով—

Քառսը ծովում է, կարգը սկսվում է:

Ինչ գրել եմ թող կատարվի—

Ծովակալի կնիքը արևից էլ երկար կապրի:

Թուղթը մնում է աղի տակ մինչև իրավիճակի լուծումը: Աղի ամանը չի տեղաշարժվում: Եթե ծիսակատարողը վաղաժամ կոտրում է կնիքը՝ կասկածից կամ անհամբերությունից, ծեսը անվավեր է և պետք է կրկնվի հաջորդ մակընթացությանը:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ծովակալը, ով իշխում է վախով, կխեղդվի ապստամբության մեջ»: — «Ծովահենների արյունոտ երդման ձեռնարկ»-ից (海盜血咒錄), մոտ 1798 թ., նավատորմի հրամանատարների ընտրությունը կարգավորող բաժնից:

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

Վիշապի գահը համադրում է երկու կերպարների, որոնք իրենց տիրույթներում մարմնավորում էին ծովային իշխանության պարադոքսալ բնույթը: Առ Գուանը՝ Արևելյան ծովի Վիշապ-թագավորը, չինական դիցաբանության անբաժանելի մասն է. չորս Վիշապ-թագավորներից ամենահզորը, օվկիանոսային եղանակի պահպանը, մակընթացությունների տիրակալը և ստորջրյա արքունիքների պահապանը: Նա հայտնվում է «Ճանապարհորդություն դեպի Արևմուտք» և «Աստվածների հռչակում» գրքերում՝ հաճախ որպես մի կերպար, որի հեղինակությունը բացարձակ է, բայց խառնվածքը՝ փոփոխական:

Չժեն Չժիլոնգը (1604–1661) պատմական կերպար էր՝ ֆուցզյանցի ծովահեն, վաճառական, թարգմանիչ և նավատորմի հրամանատար: Նա հարյուրավոր նավերի հրամանատարում էր ծովահենական կլանների կռիվների միջոցով, պահպանում էր դիվանագիտական հարաբերություններ հոլանդական Արևելյան Հնդկաստանի ընկերության հետ և վերջնականապես Մինգ դինաստիայի կողմից ընդունվեց որպես ծովակալ:

Այս երկու կերպարների միաձուլումը «Վիշապի գահի» հնատիպի մեջ փաստագրված է «Ֆուցզյանի ծովային անցումների գաղտնի գրառումներ» (國海遇波秘錄, մոտ 1793 թ.) աշխատության մեջ, որը նկարագրում է Սյամիլի մոտ գտնվող մի տաճար, որտեղ Առ Գուանը և Չժեն Չժիլոնգը համատեղ երկրպագվում էին ծովահենների կողմից, ովքեր փնտրում էին «Վիշապի օրենքը և ծովակալի խորամանկությունը»:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Հան Ճան»-ի պրակտիկայում «Կայսրը» համապատասխանում է այն երևույթին, որը ալիք-ընթերցողները կոչում են «Ժենգ չաո» (正潮) կամ «խսկական մակընթացություն»՝ գերիշխող հոսանքը, որը գերազանցում է բոլոր տեղական ջրապտույտներին և հակահոսանքներին: Երբ ծովը շփոթված է, երբ ալիքները կարծես ամեն կողմից են գալիս, հմուտ ընթերցողը քառսի տակ փնտրում է իսկական մակընթացությունը: Այն միշտ այնտեղ է: Վիշապի գահը այն գտնելու և դրա հետ համապատասխանեցվելու կարողությունն է:

)(*)(

V • ԶԱՀԱՆԱՅԻՆ

Ուրվականների նավատորմի նավահանգստապետը · 陰船港主 · Yīn Chuán Gǎng Zhǔ

ՎԻՃՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Նա նստած է մի սեղանի շուրջ, որը պատրաստված է խորտակված գանձեր փոխադրող ջուկայի կերմից (նավի հետևի մաս), որի փորագրված փյունիկը դեռ տեսանելի է մեկ դարի խեցիների տակ: Սեղանը դրված է մի նավամատույցի վրա, որը ձգվում է դեպի այնքան խիտ մառախուղ, որ այն կարող է պինդ լինել: Նրա հետևում, մթության մեջ հազիվ նկատելի, հարյուրավոր ուրվական նավերի կայմերը բարձրանում և իջնում են մի մակընթացության հետ, որը ոչ մի ձայն չի հանում: Սա խեղդված նավատորմի նավահանգիստն է՝ ոչ թե պատժի վայր, այլ սպասման վայր, որտեղ այն նավերը, որոնք մահացել են չիրականացված երդումներով, խարիսխ են գցել մինչև իրենց պարտքերը վճարվեն:

Նավահանգստապետը կույր է: Նրա աչքերը կարված են կարմիր մետաքսե թելով, կարերը տեսանելի են և ճշգրիտ, յուրաքանչյուրը կապված է «xìn» (信)՝ հավատ, վստահություն, խոսքին հավատարիմ մնալու նիշի տեսքով: Նա աչքերի կարիք չունի: Այն, ինչ նա պետք է կարդա, թանաքով գրված չէ:

Նրա առջև՝ սեղանի վրա, կետի ոսկորից պատրաստված հաշվեճող (abacus) է: Յուրաքանչյուր ուլունք մի ողն է՝ փորագրված մեկ նիշով. նավերի անուններ, անձնակազմի անուններ, վիրավորվածների և վիրավորողների անուններ: Հաշվեճողը երբեք հանգիստ չէ: Ուլունքները սահում են առաջ և հետ՝ առանց դիպչելու, հաշվելով ոչ թե թվեր, այլ կարմայական կշիռ: Երբ սյունակները հավասարվում են, նավը կարող է հեռանալ նավահանգստից: Երբ դրանք չեն հավասարվում, սպասումը շարունակվում է:

Ձախ ձեռքում նա պահում է կարմիր պարանի մի կտոր՝ «Մակընթացությանը կապված երդման» պարանը՝ ինը անգամ հանգուցված: Յուրաքանչյուր հանգույց ներկայացնում է մի ուխտ, որը կապում է կենդանիներին և մեռյալներին: Պարանին դիպչելը նշանակում է երդվել դրանով: Հանգույցը քանդելը նշանակում է պատերազմ հայտարարել այն մարդուն, ով կապել է այն:

Նրա զգեստները հին առագաստանավի մոխրագույն-շագանակագույն գույնն ունեն, կարկատված ազդանշանային դրոշներից կտրված քառակուսիներով: Նրա ուսին նստած է մեկ սպիտակ ծովային թռչուն՝ փոթորկի հավք (storm petrel), թռչունը, որին նավաստիները համարում են խեղդված նավապետների հոգիները կրողը: Այն շշնջում է նրա ականջին, նա գլխով է անում, և ևս մեկ ուլունք սահում է հաշվեճողի վրայով:

Նավամատույցի եզրին, առաջին պլանում հազիվ նկատելի, թարմ ջրով մի աման է դրված՝ անձեռնմխելի: Դրա կողքին թեյի բաժակը սառչում է: Նավահանգստապետը սպասում է ինչ-որ մեկի: Քարտը չի պարզաբանում, թե արդյոք այդ մեկը դուք եք:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Ավանդույթը՝ որպես կենդանի ուժ: Կողերի և ուխտերի իմաստությունը: Հոգևոր հեղինակություն, որը բխում է ոչ թե խարիզմայից, այլ

շարունակականությունից՝ ձեռքերի այն շղթայից, որը գիտելիքը փոխանցում է սերունդներին: Քարտն ազդարարում է պարտավորությունները հարգելու, համայնքին միավորող կառույցները հարգելու և նրանցից առաջնորդություն փնտրելու անհրաժեշտությունը, ովքեր անցել են այդ ուղով: Նավահանգստապետը քարոզիչ չէ: Նա գրանցող է: Նա չի ասում ինչին հավատալ: Նա ցույց է տալիս, թե ինչ եք արդեն խոստացել, և հարցնում է, թե արդյոք մտադիր եք պահել ձեր խոսքը:

ՇՐՋԱԿԱՏ ԴԻՐՔՈՎ. Կոշտ ուղղափառություն: Կանոնները դարձել են ավելի կարևոր, քան կանոնների պատճառները: Հոգևոր հեղինակություն, որը կրակալվել է՝ վերածվելով բյուրոկրատիայի: Այլընտրանքային տարբերակ՝ հավատքի ճգնաժամ, որտեղ բոլոր ավանդույթները դատարկ են թվում, իսկ բոլոր ուխտերը՝ խախտելի: Նավահանգստապետի հաշվեժողը խցանվել է: Նավահանգստի նավերը չեն կարող հեռանալ, քանի որ ոչ ոք չի հիշում ինչ էին պարտք: Նախազգուշացում և՛ դոգմատիկ հնազանդության, և՛ սրբազան պարտավորությունների պատահական լքման դեմ:

ԾԵՍԸ. ՄԱԿԸՆԹԱՑՈՒԹՅԱՄԲ ԿԱՊԿԱՏ ԵՐԴՈՒՄ (Cháo Bǎng Shì · 潮绑誓)

«Մակընթացությամբ կապված երդումը» սրբազան ուխտը կնքելու ծես է՝ ամուսնություն, գործընկերություն, հոգիների միջև ձեռք բերված պարտավորություն: Այն ավանդաբար օգտագործվում էր ծովահենների կողմից՝ նավապետի և անձնակազմի հարաբերությունները ձևակերպելու համար:

Ծեսի համար անհրաժեշտ է.

- Կարմիր պարան կամ թել՝ ինը անգամ հանգուցելու համար բավարար երկարությամբ
- Ծովի ջրով կամ աղի ջրով աման
- Երկու վկա (ըստ ցանկության, բայց ավանդական. նրանց բացակայության դեպքում Վիշապ-թագավորները համարվում են լռելայն վկաներ)
- Սուր առարկա՝ դանակ կամ ասեղ (արյան տարրի համար)

Երկու կողմերը նստում են ամանի շուրջ՝ դեմ առ դեմ: Կարմիր պարանը դրվում է նրանց միջև: Առաջին կողմը բարձրաձայն արտասանում է իր ուխտը՝ հստակ, առանց վերապահումների: Երկրորդ կողմը պատասխան ուխտն է տալիս: Պարանը հանգուցվում է յուրաքանչյուր արտասանված ուխտի համար մեկ անգամ, գումարած ևս մեկ հանգույց այն Վիշապ-թագավորի համար, ով կպարտադրի ուխտը: Պարանը անցկացվում է մոմի բոցի միջով (կամ արյունով կաթեցվում) և ընկղմվում ծովի ջրի մեջ:

Նավահանգստապետի կապը արտասանվում է համատեղ.

Աղը՝ կնքելու, մակընթացությունը՝ կապելու—

Ինչ երդվում եմ, ծովը կհիշի:

Հանգույցը՝ պահելու, պարանը՝ պահպանելու—

Ուրվականների ծովախորշն ընդունում է խորքը:

Պարանը ջրի մեջ մնում է լուսնի մեկ ամբողջական ցիկլ: Այնուհետև այն հանվում է, չորացվում և պահվում երկու կողմերի կողմից: Պարանը դիտավորյալ կտրելը նշանակում է նավահանգստապետի հաշվեճողը հրավիրել ձեր դեմ:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ցածր մակընթացության ժամանակ տրված երդումը չի կարող չեղարկվել բարձր մակընթացության ժամանակ. ծովը երկուսն էլ հավասարապես հիշում է»: — «Ֆուցցյանի ծովային թողության ձեռնարկ»-ից (福建海救秘本), մոտ 1832 թ.:

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

Ուրվականների նավատորմի նավահանգստապետը ուղղակի կերպար չէ ուղղափառ տեքստերում: Նա մի համադրություն է՝ հավաքված մի քանի աղբյուրներից՝ չինական անդրաշխարհի դիցաբանության կույր դատավորներից, ծովահենական նավահանգիստների մուտքը վերահսկող նավահանգստապետներից և մի քիչ հայտնի աստվածությունից, որը կոչվում է «Գանգ Վանգ» (港王)՝ «Նավահանգստի թագավոր», ով երկրպագվում էր Ֆուցցյանի ափի փոքրիկ սրբավայրերում:

Կետի ոսկրյա հաշվեճողը նկարագրված է «Ծովային դատավորի գաղտնի ձեռնարկ»-ում (海判官秘録, մոտ 1704 թ., թերթ 2). «Հաշտեցված հաշիվների հաշվեճողը թվեր չունի, միայն անուններ: Երբ անունը բարձրանում է դեպի վերին ուլունքը, նրա պարտքը վճարված է: Երբ այն սուզվում է դեպի հատակը, նավը մնում է խարսխված: Որոշ անուններ հազար տարի չեն շարժվել»:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Ճան»-ի պրակտիկայում «Քահանայապետը» համապատասխանում է այն խութին, որը երբեք տեսանելի չէ ոչ մի մակընթացության ժամանակ, բայց միշտ այնտեղ է՝ «ան ծիաո» (暗礁) կամ «թաքնված խութ»: Նավերը, որոնք գիտեն խութի մասին, փրկվում են: Նրանք, ովքեր մոռանում են, մահանում են: Նավահանգստապետը խութը չէ, այլ դրա գտնվելու վայրի մասին գիտելիքը, որը փոխանցվել է սերնդեսերունդ:

)(*)(

VI • ՍԻՐԱՋԱՐՆԵՐ

Լուսնոտ անցումը • 月渡挾 • Yuè Dù Juézé

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սև ջրի մի նեղ նեղուց բաժանում է երկու աշխարհ: Ձախ ափին կանգնած է մահկանացուների աշխարհը՝ ձկնորսական մի գյուղ մթնշաղիկ, որի լապտերները նոր են սկսում վառվել, իսկ փայտե նավամատույցները բաց ձեռքերի պես ձգվում են դեպի ջուրը: Խոհարարական կրակներից ծուխ է բարձրանում: Մի կին կանգնած է

ամենաերկար նավամատույցի վերջում, մի ձեռքը հենած խարիսխային սյունին, դեմքով շրջված դեպի ծովը: Նա սպասում է ինչ-որ մեկի: Նա երկար է սպասել:

Աջ ափին, կիսասուզված և փայլփլող, բարձրանում է Վիշապի պալատը՝ ոչ թե լիարժեք բյուրեղապակյա արքունիքը, այլ մարջանից և ֆոսֆորեսցենցիայից կազմված միայնակ դարպասը, որի սյուները փաթաթված են ծովային օձերի ոլորված մարմիններով: Դարպասի միջով երևում է մի մեծ դահլիճ՝ լուսավորված սեխի չափ մարգարիտներով: Դարպասի մոտ կանգնած է մի կերպար՝ վիշապային արքունիքի թեփուկավոր զգեստներով մի երիտասարդ, որի ոտքերը գրեթե չեն դիպչում ծովի հատակին, իսկ նրա դեմքն անընթեռնելի է կարոտից:

Նրանց միջև՝ նեղուցի կենտրոնում, մի փոքրիկ նավակ լողում է առանց թիերի: Այն պատրաստված է լուսնի ճառագայթներից և մշուշից՝ բավականաչափ պինդ, որպեսզի քաշ տանի, բայց բավականաչափ թափանցիկ, որպեսզի ներքևի խորքերը տեսնվեն: Նավակում նստած է մեկ մարգարիտ՝ չպահանջված, որը փայլում է մեղմ լույսով, որը ոչ ոսկեգույն է, ոչ էլ արծաթագույն, այլ ինչ-որ բան դրանց միջև:

Վերևում երկինքը բաժանված է: Ձախ կեսը ավամերձ երեկոյի մուգ կապույտն է: Աջ կեսը՝ խորը ջրի գմբուխայա խավարը: Լուսինը կախված է անմիջապես գլխավերևում լիքը և սպիտակ, դրա արտացոլումը ձևավորում է արծաթագույն ուղի, որը միացնում է երկու ափերը և անցնում անմիջապես լողացող նավակի միջով:

Քարտը չի ասում, թե որ ափն է ուղղվում նավակը: Այն չի ասում, թե որ կերպարը կմտնի դրա մեջ՝ նավամատույցի կինը, թե՞ վիշապի դարպասի տղամարդը: Այն չի ասում, թե արդյոք մարգարիտը կվերցվի, կամ ում կողմից, կամ ինչ կլինի, եթե այն մնա չպահանջված մինչև լուսաբաց: Այն միայն ցույց է տալիս նեղուցը, լուսինը, նավակը և ընտրությունը:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Ընտրություն երկու աշխարհների, երկու կյանքերի, երկու սիրո, ձեր ինքնության երկու տարբերակների միջև: Քարտն ազդարարում է իսկական խաչմերուկի պահը՝ ոչ թե չնչին նախապատվություն, այլ որոշում, որը կփոխի դրան հաջորդող ամեն ինչի ընթացքը: «*Լուսնոտ անցումը*» չի ասում, թե որ ճանապարհով գնալ: Այն հավասարապես լուսավորում է երկու ափերը և հարցնում. Ի՞նչը չեք կարող տանել՝ թողնելու համար: Ի՞նչը չեք կարող տանել՝ դառնալու համար: Այս քարտի սերը միշտ չէ, որ ռոմանտիկ է: Այն կարող է լինել հայրենիքի սեր, արվեստի սեր, մենության սեր, հենց ծովի սեր: Ընդհանուր թելն այն է, որ մի բան ընտրելը նշանակում է մյուսը կորցնել, և այդ կորուստը պետք է հարգել, այլ ոչ թե ժխտել:

ՇՐՋԱՆԾ ԴԻՐՔՈՎ. Անվճռականություն, որը դարձել է որոշման մի ձև: Նավակը հավերժ լողում է նեղուցում, և մարգարիտը մթնում է: Այլընտրանքային տարբերակ՝ ընտրություն, որը կատարվել է սխալ պատճառներով՝ վախ՝ սիրո փոխարեն, պարտավորություն՝ կոչման փոխարեն, անվտանգություն՝ ճշմարտության փոխարեն: «*Սիրահարները*» շրջված դիրքում կարող են նաև մատնանշել մի հարաբերություն, որում մեկ կողմն արդեն մեկնել է մեկ այլ ափ, մինչդեռ մյուսը դեռ սպասում է

նավամատույցին: Նախագգուշացում կաթվածահարության ռոմանտիկայի և
չպարտավորված սրտի գայթակղության դեմ:

ԾԵՍԸ. ՄԱՐԳԱՐԻՏԻ ԸՆՏՐՈՒԹՅՈՒՆ (Zhū Xuǎn · 珠選)

«Մարգարիտի ընտրությունը» սրտի երկընտրանքները պարզաբանելու ծես է: Սա
սիրային հմայություն է: Այն չի ստիպում ոչ ոքի ընտրել ձեզ կամ փոխադարձել ձեր
զգացմունքները: Այն, ինչ այն անում է՝ ըստ ձեռնարկների, հեռացնում է աղմուկը և թույլ
է տալիս տեսնել, թե ինչ եք իրականում ցանկանում վախի, պարտավորության և
ինքնախաբեության շերտերի տակ:

Ծեսի համար անհրաժեշտ է.

- Երկու սպիտակ աման
- Մեկ ամանում թարմ ջուր, մյուսում աղի ջուր
- Երկու մարգարիտ, սպիտակ քար կամ սպիտակ ուլունք
- Մոմ
- Լռություն

Նստեք ձեր առջև դրված երկու ամաններով: Թարմ ջրով ամանը ներկայացնում է
մահկանացուների ափը՝ ձեզ ծանոթ կյանքը, մարդը, որ դուք հիմա եք, ծանոթ աշխարհը՝
իր բոլոր հարմարավետություններով և սահմանափակումներով: Աղի ջրով ամանը
ներկայացնում է Վիշապի պալատը՝ անհայտ կյանքը, վերափոխումը, սերը կամ կոչումը,
որը կանչում է, բայց վախեցնում:

Ձեռքերի մեջ պահեք մեկական մարգարիտ: Փակեք աչքերը: Ձեզ համար հստակ
անվանեք յուրաքանչյուր ընտրություն: Այնուհետև բարձրաձայն հարցրեք. «Ո՞ր ափն է
ինձ համար նախատեսել լուսինը»:

Բացեք աչքերը: Մեկ մարգարիտը դրեք թարմ ջրի, մյուսը՝ աղի ջրի մեջ: Հետևեք դրանց
սուզվելուն: Ծեսն այստեղ չի ավարտվում: Ընտրությունը չի կատարվում նրանով, թե
որքան արագ են դրանք ընկնում: Ծեսն ավարտվում է երեք օր անց՝ հարցի շուրջ
քնելուց հետո: Վերադարձեք ամաններին: Մեկ մարգարիտը ձեզ կթվա, թե պատկանում
է իր ամանին: Մյուսը կթվա, թե սպասում է տեղափոխվելուն: Դա է ընտրությունը: Ոչ թե
գերբնական հայտնություն, այլ ձեր սեփական սրտի հստակեցում:

Ավանդական ավարտը արտասանվում է մարգարիտը ամանից հանելիս.

Լուսինը՝ վերևում, մակընթացությունը՝ ներքևում—

Սիրտը գիտի այն, ինչ միտքը բաց է թողնում:

ԾՈՎԱՀԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Նավաստին, ով մեկ ոտքով նավամատույցին է, մյուսով՝ նավի տախտակամածին, արդեն լողում է»։ — Ֆուցզյանցի ավանդական ասացվածք, գրանցված «Ֆուցզյանի ծովային անցումների գաղտնի գրառումներ»-ում (國海遇波秘錄), մոտ 1793 թ.:

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

«Լուսնոտ անցումը» հիմնված է չինական ծովային բանահյուսության ամենահամառ մոտիվներից մեկի վրա՝ մահկանացուի և վիշապային տիրույթների բնակիչների սիրավեպի: Այս պատմությունները սովորաբար ավարտվում են բաժանմամբ՝ մարդը չի կարող շնչել ջրի տակ, վիշապը չի կարող գոյատևել ցամաքում, և բաժանումը ոչ թե պատիժ է, այլ տիեզերքի կառուցվածքային ճշմարտություն: Տան դինաստիայի Լիու Յիի և Վիշապ-արքայադստեր պատմությունը գրական հնատիպն է: Սակայն ծովային տարբերակները՝ գրանցված Ֆուցզյանի ձկնորսական գյուղերում և ծովահենների նավահանգիստներում, ավելի մութ են: Այս տարբերակներում սիրահարը, ով մտնում է Վիշապի պալատ, գրեթե երբեք չի վերադառնում, իսկ ափին մնացածը ողջ կյանքը անցկացնում է ծովին նայելով:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Ճան»-ի պրակտիկայում «Սիրահարները» համապատասխանում է «ֆեն չաո» (分潮) կամ «բաժանված մակընթացություն» երևույթին՝ հազվադեպ պայման, երբ մեկ ալիքային հոսքը բաժանվում է ստորջրյա խոչընդոտի շուրջ և ձևավորում երկու հստակ ուղի: Բաժանման մեջ հայտնված ձկները պետք է ընտրություն կատարեն: Ափից դիտող ալիք-ընթերցողը չի կարող ասել նրանց, թե որ ուղին է տանում դեպի անվտանգություն: Նա կարող է միայն նշել, որ բաժանումը գոյություն ունի, և որ դրա կենտրոնում լողալը կայուն դիրք չէ:

)(*)(

VII • ԿԱՌՔԸ

Վիշապ-կրիա թագուհին • 龍龜女王 • Lóng Guī Nǚwáng

ՎԻՋՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի ռազմական ջունկա առաջ է սլանում մի ծովի միջով, որը հավասարապես և՛ ջուր է, և՛ կրակ: Նավի նավաքիթը փորագրված է ճաշող վիշապի տեսքով, որի ծնոտների մեջ կոտրված թշնամական կայմ է՝ արդեն իսկ շահած ճակատամարտի ավար: Առագաստները կտավից չեն: Դրանք հսկայական ծովային կրիայի լողակներ են՝ կաշվեպատ և հսկայական, որոնց եզրերը շրջապատված են ֆոսֆորեսցենտ թեփուկներով, որոնք կանաչ կրակ են թողնում այնտեղ, որտեղ քամին պատռում է դրանք: Նավի իրանը սահում է ոչ թե մակերեսին, այլ դրանից մի փոքր վեր՝ կախված եռացող փրփուրի բարձիկի վրա, որը նավը ստեղծում է իր իսկ շարժումով:

Դեկին կանգնած է Վիշապ-կրիա թագուհին: Նա միաժամանակ հնագույն է և անտարիք՝ մի կերպար, ով կարող է լինել քսան կամ երկու հազար տարեկան: Նրա զրահը սկզբնական կրիա Աոյի զրահն է, որը չինական դիցաբանության մեջ պահում է

երկինքը, բայց վերածուլված է մարտական վահանի: Նրա սաղավարտը պսակված է հինգ ուղղորդող դրոշներով՝ կարմիր (հարավ), սև (հյուսիս), կանաչ (արևելք), սպիտակ (արևմուտք), դեղին (կենտրոն), որոնք ծփում են մի քամու մեջ, որը կարծես փչում է միայն նրա կամքից: Մեկ ձեռքով նա բռնել է նավի ղեկը, որի ճաղերը փորագրված են վիշապի ոսկորից: Մյուս ձեռքով նա պահում է «Բա Գուա» հայելի, որի ութ եռագրերը պատվում են կենտրոնական ին-յանգի շուրջ՝ որպես մի կողմնացույց, որը կարդում է ոչ թե ուղղություն, այլ՝ ճակատագիր:

Նավի տակ՝ իրանի տակի թափանցիկ ալիքի միջով տեսանելի, լողում է նրա շարժման իրական աղբյուրը՝ նախնադարյան կրիա-վիշապ Բիքսին, կիսասուզված, կղզու չափ զրահով, որի չորս լողակները աշխատում են մայրցամաքային տեղաշարժի դանդաղ, անդիմադրելի ուժով: Ջունկան հսկայական գազանին է կապված ոչ թե շղթաներով, այլ հյուսված կայծակի ութ պարաններով, որոնցից յուրաքանչյուրը թագուհու և այն նախնադարյան ուժերի միջև կնքված դաշինքի ուխտ է, որոնք նա որոշել է հեծնել, այլ ոչ թե հրամայել:

Նրա հետևում՝ նավի հետքի մեջ, փոթորիկ է մոտենում, բայց նա չի փախչում: Նա այն ինչ-որ տեղ է առաջնորդում: Նրա դեմքը արտահայտում է այն մարդու հանդարտությունը, ով արդեն հաշվարկել է, թե որքան արագ պետք է շարժվի, և որոշել է շարժվել ավելի արագ:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Շարժում (թափ): Հաղթանակ՝ ինքնությունից մեծ ուժերի հետ համապատասխանեցման միջոցով: Քարտն ազդարարում է անկասելի առաջընթացի ժամանակաշրջան. ոչ թե այն պատճառով, որ դուք բռնի ուժով եք հաղթահարում խոչընդոտները, այլ այն պատճառով, որ դուք դաշնակցել եք մի նախնադարյան և հզոր ուժի հետ, որն առաջ է տանում ձեզ: Վիշապ-կրիա թագուհին իր թշնամիներին չի հաղթում ուղղակի պայքարով: Նա օգտագործում է մակընթացությունը, քամին և խորքային հոսանքը և թույլ է տալիս, որ դրանք կատարեն աշխատանքը: Քարտը կոչ է անում ձեզ բացահայտել, թե որ ավելի մեծ ուժի հետ կարող եք համապատասխանվել՝ շարժում, ավանդույթ, բնական ցիկլ, համայնքային կարիք, և հեծնել այն՝ փոխանակ դիմադրելու:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Կորցրած թափ: Ձեր ուժի աղբյուրին կապող պարանները քայքայվել կամ կտրվել են: Այլընտրանքային տարբերակ՝ անխոհեմություն, որը քողարկված է վստահությամբ. առաջ սլանալ՝ առանց ապահովելու այն դաշինքը, որը առաջընթացը դարձնում է կայուն: Վիշապ-կրիան շրջված դիրքում նախազգուշացում է՝ արագության՝ առանց ուղղության, ուժի՝ առանց հիմքի, հաղթանակի՝ առանց ռազմավարության դեմ: Փոթորիկը, որին դուք առաջնորդում եք, կարող է պարզվել, որ առաջնորդում է ձեզ:

ԾԵՍԸ. ԲԱ ԳՈՒԱ ՄԱԿԸՆԹԱՑՈՒԹՅԱՆ ՀԵԾԱՆՔ (Bāguà Yù Cháo · 八卦馭潮)

«Բա Գուա» մակընթացության հեծանքը ծես է այն դեպքերի համար, երբ թափը կանգ է առել և պետք է վերականգնվի: Այն օգտագործում է «Ի Ցզինի» (易經) ութ եռագրերը՝ դրանք քարտեզագրելով ծովային կողմնացույցի ութ ուղղությունների վրա, որպեսզի

վերահամապատասխանեցնի ծիսակատարողի ընթացքը ճակատագրի գերիշխող հոսանքների հետ:

Ծեսի համար անհրաժեշտ է.

- Շրջանաձև տարածք՝ նշված թղթի վրա, քարերով, աղով կամ կավիճով
- Ութ փոքրիկ առարկա՝ ութ ուղղությունները նշելու համար
- Կենտրոնական մոմ կամ ջրի աման
- Փոքրիկ նավակ
- Հովիար

Շրջանաձև դասավորեք ութ նշիչները՝ սկսելով Հարավից (Կրակ/Լի) և ժամացույցի սլաքի ուղղությամբ.

- Հարավ — Լի (離) — Կրակ — Հստակություն
- Հարավ-արևմուտք — ԿուՆ (坤) — Հող — Ընկալունակություն
- Արևմուտք — ԴուԼի (兌) — Լիճ/Մետաղ — Ուրախություն
- Հյուսիս-արևմուտք — Ցիան (乾) — Երկինք — Ստեղծագործական ուժ
- Հյուսիս — Կան (坎) — Զուր — Անդունդ
- Հյուսիս-արևելք — Գեն (艮) — Լեռ — Հանդարտություն
- Արևելք — Չժեն (震) — Ամպրոպ — Հանկարծակի շարժում
- Արևելք-հարավ — Սյուն (巽) — Քամի — Նուրբ համառություն

Տեղադրեք ամանը կամ մոմը կենտրոնում: Նավակը լողացրեք ջրի վրա կամ դրեք մոմի առջև: Մի պահ նստեք լռության մեջ և բացահայտեք, թե ինչն է կանգնել՝ անվանեք այն հատուկ:

Այնուհետև, օգտագործելով հովիարը կամ ձեր շունչը, քամի առաջացրեք դեպի նավակը: Երբ այն շարժվում է (կամ երբ մոմի բոցը թեքվում է), արտասանեք կանչը.

Հարավային քամին հրում է, Հյուսիսային քամին քաշում—

Ութ հոսանքների մակընթացությունը կրում է իմ կամքը լիքը:

Ինչ հանդարտվել էր, այժմ գտնում է իր փոթորիկը—

Վիշապ-կրիա, կրիի ինձ. Բա Գուա, նավարկիր:

Ծեսն ավարտված է, երբ նավակը կենտրոնից շարժվում է դեպի ութ ուղղություններից մեկը: Այդ ուղղությունը հուշում է, թե որտեղից կգա ձեր թափը: (Օրինակ՝ Հարավ՝ հայտնություն է սպասվում, Արևմուտք՝ ուրախությունը կբացի արգելափակվածը և այլն):

ԾՈՎԱՆՔՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Իմաստուն նավապետը չի պայքարում փոթորկի դեմ: Նա կարգավորում է առագաստները այնպես, որ փոթորիկը պայքարի իր թշնամիների դեմ»: — Վերագրվում է Չինգ Շիին, գրանցված «Գուանդունի ծովահենների գաղտնի գրառումներ»-ում (廣東海盜秘錄), մոտ 1892 թ.:

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

Վիշապ-կրիա թագուհին հիմնված է մի քանի աղբյուրների վրա: Նախնադարյան կրիա Աոն (鰲) ստեղծման առասպելի կերպար է: Բիքսին (鼉) կրիա-վիշապ հիբրիդն է, Վիշապ-թագավորի ինը որդիներից մեկը՝ հայտնի իր հսկայական ուժով և պատմության ծանրությունը կրելու պատրաստակամությամբ:

Այս կերպարների համադրությունը իգական ծովակալ-հնատիպի հետ ֆուցզյանցի խորարարությունն է թվում: «Ֆուցզյանի ծովային ծեսերի գաղտնի ձեռնարկը» (國海秘法, մոտ 1742 թ.) նկարագրում է մի ծովահեն թագուհուն, ով հայտնի է միայն որպես «Նա, ով հեծնում էր կրիային»: Նրա նավը, ըստ ձեռագրի, երբեք չի գրավվել և երբեք չի պարտվել, քանի որ նա ուխտ էր կնքել Բիքսիի հետ:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Ճան»-ի պրակտիկայում «Կառքը» համապատասխանում է «ցի լան» (踏浪) կամ «ալիքների հեծում» երևույթին՝ այն պահը, երբ նավը բռնում է հաջորդող ալիքը և ալիքի արագությամբ սլանում առաջ: Ալիք հեծնողի հմտությունը ոչ թե ալիքի հետ պայքարելու կամ դրանից փախչելու մեջ է, այլ նավը ճշգրիտ այն կետում տեղադրելու, որտեղ ալիքի էներգիան դառնում է նավի թափը: Վիշապ-կրիա թագուհին կատարյալ դիրքն է՝ պահպանված այնքան ժամանակ, քանի դեռ ալիքը գոյություն ունի:

)(*)(

VIII · ՈՒԺԸ

Վիշապի շնչացողը · 龍語者 · Lóng Yǔ Zhě

ՎԻՋՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի կերպար նստած է ծալապատիկ՝ եռացող ծովից բարձրացող ժայռոտ ելուստի վրա: Ժայռերը սև հրաբխային բազալտից են, կոտրված ապակու պես սուր, ցողված ծովային փրփուրով: Ելուստի շուրջը ջուրը եռում է ծովային օձերի ոլորվող մարմիններից՝ ցգիաղուններից (蛟龍)՝ վիշապի կրտսեր ցեղակիցներից. նրանց թեփուկները փոթորկալից ամպերի և խորը ջրիմուռների գույն ունեն, իսկ աչքերը սաթե ճեղքեր են: Նրանք չեն հարձակվում: Նրանք լսում են:

Վիշապի շնչացողը ոչ մի զենք չունի: Նրա միակ գործիքը սրինգն է՝ փորագրված ծերությունից մահացած վիշապի կողոսկրից. միակ վիշապի ոսկորը, որը իր ծուծում ոչ մի բռնություն չի կրում: Սրինգը հինգ անցք ունի՝ յուրաքանչյուրը հինգ քամիներից մեկի համար. արևելյան, հարավային, արևմտյան, հյուսիսային և կենտրոնական քամին, որը

վիշում է սրտից: Նրա մատները շարժվում են անցքերի վրայով այնպիսի անշտապ ճշգրտությամբ, կարծես նա ոչ թե նվագում է, այլ զրուցում:

Նրա աչքերը կիսափակ են, բայց նրա ուշադրությունը բացարձակ է: Նա չի նվագում օձերին հնազանդեցնելու համար: Նա նվագում է՝ նրանց մի բան պատմելու համար՝ թերևս պատմություն, կամ հարց, կամ մի նորություն այն խորը իջվածքներից, ուր նույնիսկ վիշապները չեն գնում: Եվ նրանք լսում են, նրանց հսկայական գլուխները թեթևակի ճոճվում են, ծնոտները կիսաբաց են մի ժպիտի նման, որը կարելի էր անվանել, եթե չիմանայիք, թե որքան ատամներ են նրանք կրում:

Ելուստի շուրջ ծովը հանդարտվել է: Ոչ թե հանգստացել, այլ՝ սառել, կարծես ջուրն ինքնին պահում է շուկչը: Մի սպիտակ թռչուն պտտվում է գլխավերևում: Երկինքը անհնարին աստիճանավորում ունի՝ մթնելով քարտի վերևում գտնվող բաց մարգարտյա գույնից մինչև հորիզոնի մոտ գտնվող գրեթե սև գույնը, որտեղ հավաքվել է փոթորիկը, բայց չի առաջանում: Փոթորիկը սպասում է, որ երգն ավարտվի:

Քարտի ուժը ոչ թե օձերի հնազանդվելու մեջ է, այլ այն ակնհայտ ճշմարտության մեջ, որ նրանք կարող են նրան ոչնչացնել ցանկացած պահի: Նրանք ընտրում են դա չանել: Իսկ նա ընտրում է չվախենալ նրանցից: Այս երկու ընտրությունները, հավասարակշռության մեջ պահված, այն է, ինչը քարտն անվանում է «Ուժ»:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Ուժ, որը գալիս է ներդաշնակությունից, այլ ոչ թե տիրապետությունից: Ձեր մեջ և ուրիշների մեջ կատաղի բանին դիմակայելու քաջությունը՝ առանց այն ոչնչացնելու անհրաժեշտության: Համբերությունը՝ որպես ուժի ձև: Քարտն ազդարարում է, որ դուք գտնվում եք ինչ-որ վայրի բանի՝ հույզի, կոնֆլիկտի, բնագրի, անձի ներկայության մեջ, որը կարող է ճնշել ձեզ, եթե դուք դիմակայեք նրան ուժով, բայց որը կծավլի, եթե դիմակայեք ըմբռնումով: Վիշապի շշնջացողը չի ջարդում վիշապին: Նա սովորում է դրա լեզուն: Հարցը, որ տալիս է քարտը, հետևյալն է. ի՞նչ եք փորձում պայքարել, որն ավելի լավ կարծազանքեր երգին:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Մեղմության ձախողում: Ուժ, որն օգտագործվել է այնտեղ, որտեղ համբերություն էր հարկավոր, կամ համբերություն՝ այնտեղ, որտեղ ուժ էր հարկավոր. իրավիճակի համար սխալ գործիքի ընտրություն: Այլընտրանքային տարբերակ՝ ներքին վայրենությանը հանձնվելը, որը վերածվել է ինքնակործանման: Օձերը այլևս չեն լսում: Նրանք պտտվում են: Նախագգուշացում և՛ բնագրի ճնշման, և՛ ինքնատիրապետումից հրաժարվելու դեմ:

ԾԵՍԸ. ՀԻՆԳ ՔԱՄԻՆԵՐԻ ՍՐԻՆԳ (Wǔ Yīn Dī • 五音笛)

«Հինգ քամիների սրինգը» ներքին կամ արտաքին խռովությունը հանդարտեցնելու ծես է: Այն իրական սրինգ չի պահանջում, թեև նրանք, ովքեր ունեն, կարող են օգտագործել: Իրական գործիքը շնչառությունն է:

Ծեսի համար անհրաժեշտ է.

- Հանգիստ տարածք (նախընտրելի է շարժվող ջրի մոտ)
- Հինգ փոքրիկ քար, խեցի կամ թղթի կտոր՝ հինգ քամիների համար (Արևելյան, Հարավային, Արևմտյան, Հյուսիսային և Կենտրոնական)
- Մոմ (ըստ ցանկության)

Դասավորեք հինգ նշիչները կիսաշրջանաձև: Վառեք մոմը: Նստեք լռության մեջ և բացահայտեք այն խռովությունը, որը ցանկանում եք հանդարտեցնել: Այնուհետև յուրաքանչյուր քամու համար մեկ դանդաղ շունչ քաշեք: Ներշնչելիս պատկերացրեք, որ խռովությունը ձեզ է մոտենում: Արտաշնչելիս շունչը ձևավորեք այնպես, կարծես այն սրինգի նոտա լինի՝ մեկ, կայուն տոն, որը խռովությունը դուրս է բերում ձեր մարմնից և ուղարկում բաց օդ, որտեղ այն կարող է ցրվել: Կատարեք դա հինգ անգամ՝ յուրաքանչյուր քամու համար մեկ անգամ:

Ավանդական կանչը՝ հինգերորդ շնչառությունից հետո.

Արևելքը փչում է, Արևմուտքը՝ ազատ շնչում—

Հյուսիսային քամին ծնկի է իջնում:

Հարավային քամին փափկում է, Կենտրոնը՝ հանդարտվում—

Վիշապի ականջն այնտեղ է, ուր իմ խաղաղությունն է:

Ծեսն ավարտված է, երբ հինգ նշիչները հավաքվում և պահվում են ափի մեջ մի պահ, ապա վերադարձվում իրենց տեղերը:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Նավաստին, ով ըմբշամարտում է ալիքի հետ՝ խեղդվում է: Նավաստին, ով սովորում է ալիքի անունը՝ լողում է»: — «Հարավային ծովի կախարդության գաղտնի ձեռնարկ»-ից (南海巫法秘本), մոտ 1809 թ., «Հինգ քամիների սրինգը» բաժնից:

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

Վիշապի շնչացողը ծովային ավանդույթի ամենահին հնատիպերից է: Ֆուցզյանի ափին նախադառնական անիմիստական պրակտիկաներում որոշ անհատներ նույնացվում էին որպես «լոնգ էր» (龍耳)՝ «վիշապական»՝ մարդիկ, ովքեր կարող էին լսել ծովային օձերի ձայները: Նրանց միակ գործառույթը ձկնորսական գյուղերի և տեղական ջրերը վերահսկող ցզիաուլոնգների միջև բանակցելն էր:

«Հինգ քամիների սրինգը» հիշատակվում է «Ֆուցզյանի ծովային տեսիլքի մոգություն» (國海幻視法, մոտ 1742 թ.) աշխատության մեջ՝ որպես «ներքին հանդարտեցման» տեխնիկա, որը սովորեցնում էին նորեկ փոթորիկ-կանչողներին: Տրամաբանությունը գործնական էր. փոթորիկ-կանչողը, ով չէր կարող հանդարտեցնել իր սեփական ներքին քամիները, կկործանվեր արտաքին քամիներից:

Վիշապոսկրյա սրինգը՝ որպես ֆիզիկական գործիք, նկարագրված է «Ուրվական նավերի գաղտնի գրառումներ» (陸船密録, մոտ 1704 թ.) աշխատության մեջ, որը պնդում է, որ միայն երեք հատ է պատրաստվել՝ յուրաքանչյուրը առնվազն երեք հազար տարի ապրած վիշապի կողոսկրից:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Հան Ճան»-ի պրակտիկայում «Ուժը» համապատասխանում է «Ժիւզ յու» (靜流) կամ «հանդարտ հոսանք» երևույթին՝ խորը, դանդաղ շարժվող հոսանք մակերեսային քառուսի տակ, որը կարող է նավին անվտանգ տեղափոխել այն ջրերով, որոնք վերևից անանցանելի են թվում: Վիշապի շնչացողը մակերեսի մոլեգնության ժամանակ հանդարտ հոսանքը զգալու և այնքան վստահելու կարողությունն է, որ թույլ տաք այն ձեզ տանի:

)(*)(

IX • ԾԳՆԱՎՈՐԸ

Կույր մակընթացության ընթերցողը • 盲潮翁 • Máng Cháo Wēng

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի ծերունի կանգնած է միայնակ սև ավազից մի ցամաքալեզվակի վրա, որը ձգվում է դեպի թանաքոտ ծովը: Նա Սյու Ֆուն է՝ ալքիմիկոսը, ով նավարկեց դեպի արևելք՝ անմահության Էլիքսիրը գտնելու համար և այլևս չվերադարձավ, կամ ավելի ճիշտ՝ նա այն է, ինչ դարձավ Սյու Ֆուն, երբ Էլիքսիրը ձախողվեց, կղզիները դատարկ էին, իսկ ծովը՝ նրան առաջարկեց այլ բան՝ հավերժական կյանքի փոխարեն:

Նրա աչքերը չկան: Ոչ թե կարված են, ինչպես նավահանգստապետինը, այլ լուծված, կարծես այն ամենը, ինչ նա տեսել է անդունդում, չափազանց պայծառ է եղել տեսողության մեխանիզմի համար: Դրանց տեղում երկու հարթ փոսիկներ են ձևավորվել, և այդ փոսիկներից շատ թույլ արծաթագույն լույս է ծորում ոչ թե դեպի դուրս, այլ ներս, կարծես նա լուսավորում է իր իսկ գանգի ներսում գտնվող ինչ-որ բան:

Նա լապտեր չի կրում: Նրան դա հարկավոր չէ: Մեկ ձեռքը հենված է դրեյֆոդ փայտից պատրաստված մի գավազանի վրա, որն այնքան հին է, որ դարձել է քար՝ իր հյուսվածքը փոխարինված բյուրեղյա երակներով, որոնք բաբախում են դանդաղ, համբերատար լույսով: Մյուս ձեռքը պարզված է նրա առջև՝ ափով դեպի վար, մատները տարածված. նա կարդում է ջրի վրայի օդը այնպես, ինչպես տեսնող մարդը կարդում է գիրքը:

Նրա ոտքերի շուրջը սև ավազը նախշված է գծերով՝ ակոսների և փոսիկների մի լեզու, որը նահանջող մակընթացությունը թողել է իր հետևում: Նա կարդում է նաև դրանք՝ իր ոտնաթաթերի միջոցով: Քարտը ցույց չի տալիս, թե ինչ են ասում այդ նախշերը:

Հետևում, հեռվում, ձկնորսական գյուղի թույլ լույսերը թարթում են հրվանդանի վրա: Նա մեջքով է շրջվել դեպի դրանք: Ոչ թե արհամարհանքից: Այլ այն գիտակցումից, որ այն,

ինչ ինքը փնտրում է, հնարավոր չէ գտնել ուրիշների ընկերակցության մեջ: Գյուղը տաք է: Գյուղը անվտանգ է: Գյուղը նրան կասի այն, ինչ նա արդեն գիտի: Սև ավազը և թանաքոտ ծովը նրան կասեն այն, ինչ նա դեռ չի պատկերացրել:

Նրա գլխավորում երկինքը հսկայական է և դատարկ՝ ոչ մի լուսին, ոչ մի աստղ, միայն այն գիշերվա խորը կապտասևությունը, որը սկսվել է աշխարհի ծնունդից առաջ և կշարունակվի դրա վերջից հետո: Կույր մակընթացության ընթերցողը միայնակ է դրա մեջ: Եվ նա միայնակ չէ (մենակ չէ): Տարբերությունը կարևոր է:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Շրջադարձ դեպի ներս: Միայնություն, որն ընտրվել է ոչ որպես փախուստ, այլ որպես անհրաժեշտություն: Քարտն ազդարարում է նահանջի ժամանակաշրջան՝ սոցիալական աղմուկից, շեղումներից, մակերեսային աշխարհի անվերջ զրույցներից՝ լսելու համար այն, ինչ կարելի է լսել միայն լռության մեջ: Կույր մակընթացության ընթերցողը չի հրաժարվել աշխարհից: Նա ավելի խորն է մտել դրա մեջ, տեսանելի սպեկտրից այն կողմ, դեպի այն ալիքները, որտեղ ճշմարտությունը շարժվում է դանդաղ և առանց թարգմանության: Քարտը հարցնում է. ի՞նչ կարող եք սովորել միայն այն ժամանակ, երբ դադարում եք նայել այն ամենին, ինչին նայում են մյուս բոլորը:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Մեկուսացում, որը դարձել է բանտ: Ճգնավոր, ով չի կարող վերադառնալ: Իմաստություն, որը կուտակված է, այլ ոչ թե կիսված: Այլընտրանքային տարբերակ՝ միայնությունից վախ, որը ստիպում է ձեզ յուրաքանչյուր լռություն լցնել աղմուկով, յուրաքանչյուր դատարկ տեղ՝ ընկերակցությամբ, յուրաքանչյուր հանդարտություն՝ գործունեությամբ, և դրանով իսկ խեղդել հենց այն առաջնորդությունը, որը դուք պնդում եք, թե փնտրում եք: Քարտը շրջված դիրքում կարող է նաև մատնանշել հոգևոր առաջնորդի, ով կորցրել է իր ուղին, կամ մի ավանդույթի, որն այնքան դեպի ներս է ուղղված, որ այլևս չի խոսում կենդանիների հետ:

ԾԵՍԸ. ՍԵՎ ՄԱԿԸՆԹԱՑՈՒԹՅԱՆ ՀԱՅԵԼԻ (Hēi Cháo Jìng · 黑潮鏡)

«Սև մակընթացության հայելին» մեղիտացիա է՝ առանց երկմտելու սեփական անձին դիմակայելու համար: Սա մեղմ պրակտիկա չէ: Ձեռնարկները այն նկարագրում են որպես «հայելի, որը ցույց է տալիս ձեզ այն, ինչից խուսափել եք»:

Ծեսի համար անհրաժեշտ է.

- Սև աման կամ ավազան
- Թանաքով մզեցված ջուր (ավանդաբար՝ կաղամարի թանաք, բայց սև ջրաներկը նույնպես կծառայի)
- Մութ սենյակ
- Մեկ մոմ՝ ծիսակատարողի հետևում
- Ժամանակ և անհարմարությանը դիմակայելու պատրաստակամություն

Լցրեք ամանը մզեցված ջրով: Նստեք դրա առջև: Ձեր հետևում գտնվող մոմը թույլ լույս կգցի ամանի մեջ, բայց սև ջուրը կկլանի դրա մեծ մասը: Մնացածը արտացոլանք չէ, այլ խորություն՝ մակերես, որը կարծես նահանջում է, այլ ոչ թե վերադարձնում ձեր հայացքը:

Նստեք ամանի հետ այնքան ժամանակ, որքան կարող եք տանել: Մի փորձեք ոչինչ տեսնել: Հարցեր մի տվեք: Պարզապես ներկա եղեք սև ջրի հետ, ինչպես սև ջուրը ներկա է ձեզ հետ:

Մեղիտացիան ավարտված է, երբ նկատում եք, որ ջուրը և ձեր իսկ փակ աչքերի հետևի խավարը սկսել են նույն նյութի զգացողություն տալ: Այդ պահին արտասանեք կամ մտածեք.

Անդունդ վերևում, անդունդ ներքևում—

Այն մակընթացությունը, որից փախա, այն է, ինչ գիտեմ:

Կույր ներսում, սովորում եմ տեսնել—

Ծովը, որ թաքցնում է աշխարհը, թաքցնում է ինձ:

Ամանը այնուհետև դատարկվում է երկրի վրա, և սև ջուրը վերադարձվում է այնտեղ, ուր սև ջուրն է պատկանում:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ծերունին, ով նայում է ծովին, նավի չի սպասում: Նա սպասում է հարցի»: —
Վերագրվում է Պենգհու արշիպելագի «Կույր մակընթացության ընթերցողներին», գրանցված «Հարավային ծովի կախարդության գաղտնի ձեռնարկ»-ում (南海巫法秘本), մոտ 1809 թ.:

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

Սյու Ֆու (徐福) լեգենդներով պատված պատմական կերպար է: Նա արքունի կախարդ էր Ցին Շի Հուանգի մոտ, Չինաստանի առաջին կայսրը, ով նրան ուղարկեց արևելք՝ նավատորմով և հարյուրավոր երիտասարդ տղամարդկանցով ու կանանցով՝ գտնելու անմահության Էլիքսիրը: Սյու Ֆուն երբեք չվերադարձավ: Ֆուցզյանի ծովային բանահյուսությունը պահպանում է երրորդ տարբերակը. որ նա գտավ Էլիքսիրը, բայց հրաժարվեց այն հետ բերել՝ հասկանալով, որ իմաստությունից զուրկ անմահությունը անեծք է, և որ իրական Էլիքսիրը թաքնված էր ոչ թե կղզում, այլ իր իսկ մտքի խորքերում:

«Սև մակընթացության հայելի» ծեսը հայտնվում է «Ֆուցզյանի ծովային տեսիլքի մոգություն» (國海幻視法, մոտ 1742 թ.) աշխատության մեջ՝ որպես «իջեցման մեթոդներից» մեկը: Տեքստը նշում է, որ «Սև մակընթացության հայելին» երեքից ամենաառաջադեմն

Է, որը խորհուրդ է տրվում միայն նրանց, ովքեր արդեն տիրապետում են «*Հուսնահորին*» և պատրաստ են հանդիպելու «*այն ամենին, ինչին լուսնի լույսը չի հասնում*»:

Կույր մակընթացության ընթերցողը հայտնվում է որպես կրկնվող կերպար ֆուցզյանցի ծովային բանահյուսության մեջ: 1793 թ. մի հաշվետվություն «*Ֆուցզյանի ծովային անցումների գաղտնի գրառումներ*»-ում նկարագրում է Մեյչժոու կղզու մի նման կերպարի. «*Նա չի կարող տեսնել ալիքները, բայց կարող է զգալ դրանք ավազի միջով: Նա մեզ ասաց, թե որտեղ կհարվածի թայֆունը, երեք օր առաջ, երբ երկինքը դեռ չէր փոխվել: Երբ մենք հարցրինք, թե ինչպես, նա ասաց. «Ծովն ինձ ասաց: Դուք չափազանց բարձր էիք խոսում, որպեսզի լսեիք»»:*

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«*Հան Ճան*»-ի պրակտիկայում «*Ճզնավորը*» համապատասխանում է «յե դու» (夜讀) կամ «*գիշերային ընթերցում*» երևույթին՝ լիակատար խավարի մեջ, առանց տեսողական նշանների, միայն ձայնի, հոտի և նավի իրանի դեմ ջրի շոշափման զգացողության միջոցով ծովը կարդալու պրակտիկան: Նավարկողը, ով կարող է «*գիշերային ընթերցում*» կատարել, երբեք չի կորչում:

)(*)(

X • ԲԱԽՏԻ ԱՆԻՎԸ

Լուսնային մակընթացության վիճակախաղը • 月潮籤 • Yuè Cháo Qiān

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Լուսնոտ ծովի կենտրոնում բացվում է հսկայական ջրապտույտ, բայց այն ջրային ջրապտույտ չէ: Այն լույսի ջրապտույտ է՝ արծաթագույն ֆոսֆորեսցենցիայի կենտրոնաձիգ օղակներ, որոնք պտտվում են բացարձակ սևության կենտրոնի շուրջ: Վերևից այն կնժամվի տիեզերական ջրահեռացման համակարգի, աչքի կամ նաուտիլուսի խեցու լայնակի կտրվածքին: Օղակները դատարկ չեն: Դրանք լեփ-լեցուն են առարկաներով, որոնցից յուրաքանչյուրը բռնված է իր սեփական ուղեծրային արագության մեջ՝ կոտրված կողմնացույց, ամուսնական մատանի, հաղորդագրությամբ կնքված շիշ, երեխայի կոշիկ, թագ, մարգարտյա ականջօղով գանգ, հոսանքին հուսահատ դիմադրող կենդանի ձուկ, հոսանքի հետ լողացող սատկած ձուկ:

Ջրապտույտի եզրին, որտեղ պտտվող լույսը տեղի է տալիս մուգ ջրին, խորքերից բարձրանում է հսկայական ձեռք: Ձեռքը թեփուկավոր է և ճանկավոր՝ Վիշապ-թագավորի ձեռք, գուցե Առ Գուանի կամ Նրա եղբայրներից մեկի: Այն պահում է մարդկային գանգից պատրաստված գավաթ, իսկ գավաթի մեջ կան կետի ոսկորից փորագրված երեք զառեր, որոնց կետերը ագուցված են ծեծված մարգարիտով: Ձեռքը սառած է թափահարելու պահին, զառերը՝ կախված այն ակնթարթին, նախքան ընկնելը:

Վերևում երկինքը բաժանված է չորս քառորդի, որոնցից յուրաքանչյուրը ղեկավարվում է լուսնի տարբեր փուլով՝ նոր, աճող, լիալուսին, նվազող՝ կարծես բոլոր փուլերը տեղի են ունենում միաժամանակ: Յուրաքանչյուր լուսնի տակ համապատասխան

մակընթացություն է բարձրանում կամ իջնում: Քարտը պարունակում է բոլոր հնարավոր մակընթացությունները միաժամանակ, ինչը նշանակում է, որ այն չի պարունակում ոչ մի առանձին մակընթացություն, միայն այն համոզմունքը, որ հոսանքը կփոխվի, և ոչ ոք չի կարող կանխատեսել զառերը:

Քարտի ամենաներքևում ջրապտույտի տակ գտնվող սև ջրի մեջ, հագիվ նկատելի, երեսնիվայր լողում է մի կերպար: Նա «Հիմարի» քարտի Մերկ անմահն է, կամ նրան շատ նման մեկը: Նա չի լողում: Նա չի խեղդվում: Նա պարզապես տեղափոխվում է՝ բաց աչքերով, անընթեռնելի արտահայտությամբ: Ջրապտույտը դեռ չի հավակնել նրան: Այն գուցե երբեք չհավակնի: Բայց նա դադարել է փորձել վերահսկել, թե ուր է նրան տանում հոսանքը:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Անիվի պտույտը: Ճակատագիր, բախտ, ցիկլային փոփոխություն: Մի պահ, երբ արտաքին ուժերը՝ բախտը, ժամանակացույցը, հզոր մարդկանց տրամադրությունները, ծովի քմահաճույքները, ավելի ազդեցիկ են, քան անհատական կամքը: «Լուսնային մակընթացության վիճակախաղը» չի խոստանում երջանիկ ավարտ: Այն խոստանում է, որ արդյունքը լիովին ձեր ձեռքերում չէ, և հակառակը ձևացնելը հպարտության մի ձև է: Քարտը կոչ է անում ճանաչել պատահականության դերը ձեր կյանքում՝ առանց պասիվ դառնալու: Դուք չեք կարող վերահսկել զառերը, բայց կարող եք ընտրել, թե ինչպես արձագանքել նետմանը: Անիվը պտտվում է. իմաստունները սովորում են պտտվել դրա հետ միասին:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Ընդդիմանալ անխուսափելիին: Հրաժարում ընդունել այն, ինչ վերահսկողությունից դուրս է: Սեղմված բռունցքը, որը չի բացում զառերը: Այլընտրանքային տարբերակ՝ անհաջողության կամ լճացման շրջան, որը թվում է մշտական, բայց այդպիսին չէ. անիվը կանգ է առել, և կանգ առնելը թվում է ավարտ, բայց դա ընդամենը դադար է: Քարտը շրջված դիրքում կարող է նաև մատնանշել մոլեխաղը՝ բառացի կամ փոխաբերական իմաստով. ռիսկի դիմել այն բանով, ինչը չեք կարող կորցնել՝ անկանխատեսելի արդյունքի համար:

ԾԵՍԸ. ԱՂԻ ԵՎ ՄԵՂՐԻ ՋՐԱՊՏՈՒՅՏ (Yán Mì Xuánwō · 鹽蜜漩渦)

«Աղի և մեղրի ջրապտույտը» ճակատագրին հանձնվելու ծես է: Այն կատարվում է, երբ իրավիճակը իսկապես դուրս է ծիսակատարողի վերահսկողությունից՝ ոչ որպես պատասխանատվությունից հրաժարում, այլ որպես ճանաչում, որ արդյունքը պարտադրելը միայն տառապանք կստեղծի:

Ծեսի համար անհրաժեշտ է.

- Լայն, ծանծաղ աման
- Ջուր
- Աղ
- Մեղր (կամ շաքար՝ լուծված ջրի մեջ)
- Լողացող փոքրիկ առարկա (ներկայացնում է իրավիճակը)
- Գդալ կամ փայտիկ

Լցրեք ամանը ջրով: Ավելացրեք մի պտղունց աղ (անորոշության դառնությունը, վերահսկողությունը հանձնելու խայթոցը) և մեկ կաթիլ մեղր (վստահության քաղցրությունը, որ անիվը պտտվում է այնպես, ինչպես պետք է): Խառնեք ժամացույցի սլաքի ուղղությամբ երեք անգամ, ապա՝ հակառակ ուղղությամբ երեք անգամ, ստեղծելով փոքրիկ ջրապտույտ:

Երբ ջրապտույտը պտտվում է, դրեք առարկան կենտրոնում: Ասացեք.

Աղ և մեղր, լուսին և մակընթացություն—

Ինչ ես բռնել եմ, մի կողմ եմ դնում:

Վիշապի գառեր և կետի ոսկոր—

Անիվը կպտտվի, ես բաց եմ թողնում:

Դիտեք առարկային, երբ այն պտտվում է: Երբ ջուրը հանդարտվում է, նկատեք, թե որտեղ է այն կանգ առել: Եթե այն շարժվել է դեպի ձեզ, հոսանքը նպաստում է ձեր ցանկությանը: Եթե հեռացել է՝ հոսանքը հոսում է այլ տեղ: Եթե մնացել է կենտրոնում՝ արդյունքը դեռ որոշված չէ, կամ դուք դեռ պատրաստ չեք այն իմանալու:

Ծեղը կանխատեսում չէ: Դա ազատման պրակտիկա է:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ժամանակը և մակընթացությունը ոչ ոքի չեն սպասում, բայց երբեմն կանգ են առնում այն կնոջ համար, ով գիտի՝ ինչպես խնդրել»: — Ֆուցզյանցի ժողովրդական ասացվածք, գրանցված «Ֆուցզյանի ծովային անցումների գաղտնի գրառումներ»-ում (國海遇波秘録), մոտ 1793 թ.:

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

Վիշապ-թագավորների գառախաղը հայտնվում է բազմաթիվ աղբյուրներում՝ որպես ծովի անկանխատեսելիության դիցաբանական բացատրություն: Ծովային բանահյուսության համաձայն՝ Վիշապ-թագավորները մոլի մոլեխաղացողներ են: Նրանք գրազ են դնում մակընթացությունները, հոսանքները, փոթորիկները և նավերի ճակատագրերը՝ կետի ողնաշարից պատրաստված զառերով: Նավը, որը խորտակվում է հանդարտ եղանակին, ասում են, որ «կորել է վատ նետումով»: Նավը, որը գոյատևում է անհնարին փոթորիկից, «շահել է Վիշապի կաթսան»:

«Ծովահենական փոթորիկ-կանչող ձեռնարկը» (海盜風雨秘本, մոտ 1768 թ.) ներառում է մի բաժին՝ «Վիշապի գառերի հաշտեցման մասին», որը խորհուրդ է տալիս փոթորիկ-կանչողներին ընծաներ մատուցել՝ նախքան ցանկացած մեծ աշխատանք. «Վիշապ-թագավորները չեն միջամտում փոթորիկ-կանչողի արվեստին, բայց նրանք կարող են փոխել դրա արդյունքը իրենց գառերի նետումով: Առաջարկեք նրանց գինի, և նրանք

կարող են նետել ձեր օգտին: Առաջարկեք նրանց ոչինչ, և նրանք կնետնեն ձեզ դեմ՝ ձանձրոյթից»:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Ճան»-ի պրակտիկայում «Բախտի անիվը» համապատասխանում է «ծիառ չառ» (交潮) կամ «խաչաձև մակընթացություն» երևույթին՝ անկանխատեսելի գոտի, որտեղ բախվում են տարբեր ջերմաստիճանի, աղիության կամ ուղղության երկու հոսանքներ: Խաչաձև մակընթացությունները ստեղծում են քառսային ալիքների նախշեր, որոնք ոչ մի հմտություն չի կարող լիովին կարդալ: Ալիք-ընթերցողը, ով մտնում է խաչաձև մակընթացություն, պետք է ընդունի, որ կանխատեսումն անհնար է, և նավարկությունը դառնում է մշտական, ներկա-պահի ճշգրտման հարց: «Լուսնային մակընթացության վիճակախաղը» ոչ թե ընթերցանության ձախողում է, այլ մի ընթերցում, որն ասում է. «Ծովի այս մասն անընթեռնելի է», և դա էլ հենց ընթերցանությունն է:

)(*)(

XI • ԱՐԴԱՐԱՂԱՏՈՒԹՅՈՒՆ

Մարգարտյա քաղաքի դատավորը • 珠城判官 • Zhū Chéng Pànguān

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի դատարան է բարձրանում ծովի հատակից, որի պատերը կառուցված են ոչ թե քարից, այլ խտացված նավաբեկություններից՝ նավի գերաններ, որոնք հավաքված են մեծ ծովային հրեշի կողոսկրերի նման, կնքված մարգարտյա շաղախով և լուսավորված կապտականաչավուն լույսով, որը ներքև է թափանցում մի մակերեսից, որը շատ հեռու է՝ տեսանելի չլինելու համար: Սա Ծովի թագավորի անհատակ տրիբունալի դատարանն է, ուր բերվում և լուծվում են այնպիսի գործեր, որոնք կենդանիների համար չափազանց բարդ են:

Կենտրոնում, մեկ հսկա ոստրեի խեցիներից փորագրված սեղանի հետևում, նստած է Մարգարտյա քաղաքի դատավորը: Նա դատավոր Բաո Չժենն է՝ Սոնգ դինաստիայի Չինաստանի լեգենդար անկաշառ դատավորը, ով հայտնի էր որպես «Պարզ երկինք Բաո»՝ արքայազնի կամ աղքատի համար օրենքը չձեռնելու իր մերժման պատճառով, բայց նա փոխվել է՝ ծովային դատարան տեղափոխվելու հետևանքով: Նրա պաշտոնական զգեստները ջրիմուռներից և ծովային մետաքսից են, դատավորի գլխարկը նաուտիլուսի խեցի է, իսկ նրա հայտնի սև դեմքը՝ թատերական պատկերումների նշանը, այժմ անդունդային ջրի մուգ կապտասև գույնն ունի: Նրա ճակատի կենտրոնում մի սպիտակ մարգարիտ է՝ երրորդ աչքի նման:

Նրա առջև, սեղանի վրա, բաց մատյան է՝ «Մարջանե մատյանը». դրա էջերը պատրաստված են սեղմված մարջանե թերթերից, իսկ գրառումները գրված են ոչ թե թանաքով, այլ որդերի կրակալված հետքերով և խեցիների աճի օղակներով: Մատյանը գրանցում է կարմայական պարտքերը, ոչ թե իրավականները: Այն, ինչ անօրինական է ցամաքում, կարող է օրինական լինել ծովում: Այն, ինչ օրինական է ցամաքում, կարող է

աններելի հանցագործություն լինել ծովի դատարանում: Դատավորի իրավասությունը կայսրերի օրենքը չէ, այլ՝ հավասարակշռության օրենքը:

Աջ ձեռքում նա կշեռք է պահում: Ձախ նժարին սպիտակ մարգարիտ է: Աջ նժարին՝ սև մարգարիտ: Դրանք կատարյալ հավասարակշռված են, բայց հավասարակշռությունը դիտարկել է. նժարները բարձրանում և իջնում են դատավորի շնչառության, մակընթացության և դեռևս չտրված ցուցմունքների կշռի հետ:

Նրա հետևում կիսաշրջանաձև դասավորված, վկաներն են՝ խեղդված նավաստի, որի կրծքավանդակին թնդանոթի գնդակից անցած անցք կա, վաճառական արքայազն՝ հոսանքի մեջ ծփացող մետաքսե հագուստով, մի երեխա, ով խեցին ականջին է պահել, և մի ծովային օձ՝ հարգալից ներկայությամբ: Նրանք բոլորն էլ խոսել են: Նրանք սպասում են դատավճռին:

Դատավորի արտահայտությունը ոչ խիստ է, ոչ էլ գթասիրտ: Այն ուշադիր է: Նա լսել է յուրաքանչյուր բառ: Նա կխոսի միայն այն ժամանակ, երբ մատյանի հաշիվները հավասարվեն: Եվ ոչ մի րոպե չուտ:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Արդարադատություն: Հավասարակշռություն:

Հաշվետվողականություն: Հաշիվների մաքրում: Մարգարտյա քաղաքի դատավորը ազդարարում է, որ կարմայական պարտքը գալիս է՝ կամ մեկը, որը դուք եք պարտք, կամ մեկը, որ պարտք են ձեզ: Քարտը կոչ է անում ազնվության, արդարության և անցյալի գործողությունների հետևանքներն ընդունելու պատրաստակամության: Ի տարբերություն մարդկային արդարադատության, որը կարելի է կաշառել, հետաձգել կամ խուսափել, ծովի արդարադատությունը համբերատար է և անխուսափելի: Կարող է հազար տարի տևել, բայց մատյանը կհավասարակշռվի:

ՇՐՋԱԾ ԴԻՐՔՈՎ. Անարդարություն: Կոռուպցիա: Սեփական գործողությունների ճշմարտությանը դիմակայելուց հրաժարում: Կշեռքները կեղծված են: Մատյանը փոփոխված է: Այլընտրանքային տարբերակ՝ չափազանց խստություն՝ դատավճիռ, որը պատժում է առանց վերականգնելու: Քարտը շրջված դիրքում կարող է նաև մատնանշել դատական սխալ կամ մի իրավիճակ, որտեղ մեղավորները փախչում են, իսկ անմեղները՝ տառապում: Նախագգուշացում, որ ծովի դատարանը գուցե դանդաղ է, բայց այն երբեք չի սխալվում:

ԾԵՍԸ. ՄԱՐՋԱՆԵ ՄԱՏՅԱՆ (Shānhú Zhàng · 珊瑚帳)

«Մարջանե մատյանը» ծես է՝ ճիշտ լուծում չունեցող բարոյական երկընտրանքը կշռելու համար: Այն պատասխաններ չի տալիս, այլ հստակեցնում է յուրաքանչյուր կողմի կշիռը:

Ծեսի համար անհրաժեշտ է.

- Երկու սպիտակ աման
- Կարմիր մարջանի կտոր կամ կարմիր քար

- Մի քանի փոքրիկ սպիտակ առարկա (բրնձի հատիկներ, քարեր կամ ուլունքներ՝ կարմայական կշռի միավորներ)
- Մոմ
- Լռություն և ազնվություն

Տեղադրեք ամանները: Անվանեք մեկ ամանը մեկ ընտրության, մյուսը՝ մյուսի համար: Ձեռքին պահեք մարջանը և ասեք.

Մարջանը աճում է այնտեղ, ուր ոսկորն է եղել—

Մատյանը գրանցում է այն, ինչ սիրտը տեսել է:

Կշիռ՝ յուրաքանչյուր ճշմարտության, քար՝ յուրաքանչյուր գնի—

Թող հավասարակշռությունը ցույց տա այն, ինչ կորսվել է:

Այժմ, առաջին ընտրության օգտին յուրաքանչյուր պատճառի համար առաջին ամանի մեջ դրեք մեկ սպիտակ առարկա: Երկրորդ ընտրության համար՝ երկրորդ ամանի մեջ: Ազնիվ եղեք: Մի բաց թողեք պատճառները, որոնք ձեզ ամաչեցնում են: Մարջանե մատյանին տպավորություն չի գործում ձեր ինքնապատկերը:

Երբ սպառեք բոլոր պատճառները, դիտեք ամանները: Ավելի շատ առարկաներ ունեցողը պարտադիր չէ, որ «ճիշտ» ընտրությունը լինի: Ծեսը քվեարկություն չէ: Այն, ինչ դուք դիտարկում եք, այն է, թե որտեղ է արդեն ներդրվել ձեր էներգիան՝ որտեղ է կուտակվել ձեր ուշադրության, ձեր վախի, ձեր հույսի կշիռը: Երբեմն սա հստակ տեսնելը բավական է երկընտրանքը լուծելու համար:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Գողացված մարգարիտը կրկնակի ծանր է խեղդվող մարդու պարանոցին»: —
«Ծովահենների արյունոտ երդման ձեռնարկ»-ից (海盜血咒錄), մոտ 1798 թ.:

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

Մարգարտյա քաղաքի դատավորը հիմնված է երկու հարուստ ավանդույթների վրա: Առաջինը Բաո Չժենի (包拯, 999-1062) պատմական կերպարն է՝ Սոնգ դինաստիայի դատավոր, ով լեգենդար էր իր անկաշառության: Կյանքում նա հայտնի էր գործեր քննելով առանց մեղադրյալի սոցիալական կարգավիճակը հաշվի առնելու. նա մի անգամ մահապատժի դատապարտեց կայսեր հարազատին հենց այն օրենքներով, որոնք նա խախտել էր: Մահից հետո նա աստվածացվեց որպես ստորգետնյա դատարանների դատավոր:

«Ծովային դատավորի գաղտնի ձեռնարկը» (海判官秘錄, մոտ 1704 թ.) ներկայացվում է որպես ստորջրյա դատարանում լսված գործերի արձանագրություն, որտեղ Բաո Չժենը՝ արդեն Մարգարտյա քաղաքի դատավոր տիտղոսով, նախագահում է ծովահենների և վաճառականների, կենդանիների և խեղդվածների միջև վեճերը:

Մարջանե մատյանը անեցված է, ոչ թե գրված: Յուրաքանչյուր գրառում կալցիումի շերտ է՝ դրված վերքի շուրջ: Մատյանը կարդալը նշանակում է տեսնել, թե ինչ էր վերքը և արդյոք այն բուժվել է:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Հան Ճան»-ի պրակտիկայում «Արդարադատությունը» համապատասխանում է «փինգ չաո» (平潮) կամ «հարթ մակընթացություն» երևույթին՝ տեղատվության և մակընթացության միջև կարճ, անշարժ ընդմիջումը, երբ ջուրը կատարյալ հարթ է: Այդ պահին այն ամենը, ինչ թաքցված էր ալիքների շարժումով, դառնում է տեսանելի՝ խութերի ուրվագծերը, ձկների շարժումը, ծովի հատակի նախշերը: Դատավորի վճիռը հարթ մակընթացությունն է՝ մի դադար, որի ընթացքում ճշմարտությունը դառնում է անհերքելի:

)(*)(

XII • ԿԱՆՎԱԾԸ

Խեղդված ալքիմիկոսը • 沉丹师 • Chén Dān Shī

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի կերպար կախված վիճակում է աղաջրի տակառի կանաչա-սև ջրի մեջ՝ ծփալով մակերեսի և հատակի միջև: Տակառը հսկայական է՝ նավի ջրի տակառ, որը վերաօգտագործվել է, դրա երկաթյա ժապավենները ժանգոտած են, փայտը՝ մգացած տարիքից և աղից: Ներսում ջուրը սովորական ծովի ջուր չէ: Այն այնքան խտացված աղաջուր է, որ աղի բյուրեղները ձևավորվում և լուծվում են դանդաղ, պարուրած և հոսանքներով՝ որսալով վերևից ներթափանցող չնչին լույսը:

Խեղդված ալքիմիկոսը կախված է գլխիվայր: Նրա կոճերը կապված չեն. նա ինքն է ընտրել այս դիրքը: Ձեռքերը խաչված են կրծքին՝ թաղման պատրաստ դիակի դիրքով: Աչքերը բաց են և հանդարտ: Զթից և բերանից պղպջակներ են բարձրանում դանդաղ, կայուն հոսքով, բայց դրանք չեն թվում խեղդվելուց եկող: Դրանք գալիս են շնչառության մի տեսակից՝ օդը մոռանալու, ջուրը նորից սովորելու գործընթացից:

Նրա կախված մարմնի շուրջը, նրա հետ միասին կախված, նրա արվեստի գործիքներն են. ծովախեցգետնի խեցիներից պատրաստված հավանգ և կոթող, սնդիկ պարունակող ապակե սրվակ, որը ձևավորվում և վերափոխվում է տարբեր ալքիմիական նշանների, մի գրավոր թալիսման, որի թանաքը լուծվել է՝ դառնալով անընթեռնելի, մի փոքրիկ կաթսա, որը թույլ կարմիր լույս է արձակում նույնիսկ ջրի տակ, կարծես դրա ներսում ինչ-որ բան դեռ վառվում է: Այս առարկաները պտտվում են նրա շուրջը դանդաղ, համբերատար պարով՝ չբարձրանալով և չսուզվելով, կարծես հենց ժամանակն է դարձել մածուցիկ:

Տակառը կնքված չէ: Վերևում լույսի մի շրջանակ ցույց է տալիս, թե որտեղ է սպասում մակերեսը: Ալքիմիկոսը կարող էր, եթե կամենար, վեր թռչել և դուրս գալ դեպի օդ: Նա չի

ընտրում դա: Այն, ինչ նա սովորում է, հնարավոր չէ սովորել օդ շնչելով: Այն, ինչ նա մոռանում է, հին ձևով գոյատևելու անհրաժեշտությունն է:

Տակառի ներքին պատին, նրանից առաջ այստեղ եղած մեկի կողմից փորագրված է միակ նիշ՝ 息 (xī)՝ շնչառություն, հանգիստ, դադարեցում: Նույն նիշը, որն օգտագործվում է դառսական տեքստերում նկարագրելու այն պահը, երբ սովորական շնչառությունը դադարում է, և մարմինը սկսում է անմիջապես շնչել ցին (qī):

Տակառի ամենահատակում, ալքիմիկոսի կախված գլխի տակ գտնվող խավարում, ինչ-որ բան թույլ փայլում է: Դա մարգարիտ է, կամ ձուլ, կամ ցինաբարի և նեֆրիտի հաբ՝ էլիքսիրը, որը նա եկել էր գտնելու: Նա դեռ չի հասել դրան: Դա էլ չէ կարևորը: Կարևորը կախված վիճակն է:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Հանձնվելը՝ որպես վերափոխման ձև: Վերահսկողությունից, Էգոյից և անհապաղ արդյունքների անհրաժեշտությունից հրաժարում: Քարտն ազդարարում է անհրաժեշտ սպասման շրջան՝ ոչ թե պասիվ սպասում, այլ ակտիվ, վերափոխող կախվածություն: Դուք աղաջրի տակառի մեջ եք: Շնչելու հին ձևերն այլևս չեն աշխատում: Նոր ձևերը դեռ բնական չեն դարձել: Քարտը կոչ է անում դադարեցնել պայքարը, թույլ տալ, որ ձեզ պահեն մակերեսի և հատակի միջև ընկած տարածությունում և վստահել, որ ինչ-որ բան է ապալսրվում, որը պետք է ապալսրվի, նախքան հաջորդ փուլը կարող է սկսվել: Սա բոժոժի, թրթուրի, նախաձեռնության քարտն է, որը թվում է մահվան պես, քանի որ ձեր մի մասը մահանում է:

ՇՐՋԱԿՉ ԴԻՐՔՈՎ. Հանձնվելուց հրաժարում: Պայքար անխուսափելիի դեմ: Ալքիմիկոս, ով շարունակում է փորձել օդ շնչել և կուլ է տալիս միայն աղաջուր: Այլընտրանքային տարբերակ՝ կախված վիճակ, որը դարձել է մշտական՝ համբերությամբ քողարկված խրվածություն, խուսափում, որը քողարկված է խորհրդածությամբ: Քարտը շրջված դիրքում կարող է նաև մատնանշել նահատակության բարդույթ՝ ինքնագոհաբերություն, որը ոչ մի վերափոխում չի ծնում և միայն սնում է զոհի պատմությունը: Նախազգուշացում, որ ոչ բոլոր սպասումներն են սրբազան. ոմանք պարզապես վեր լողալու հրաժարում են, երբ դասն ավարտված է:

ԾԵՍԸ. ԱՂԱՋՐԻ ՏԱԿԱՌԻ ՄԵԴԻՏԱՑԻԱ (Lǚ Tǒng Chán · 漚桶禪)

Աղաջրի տակառի մեդիտացիան կառավարվող հանձնման պրակտիկա է: Այն սուզվելու ծես է՝ մտքի աչքերով, թեև սկզբնական պրակտիկաները երբեմն աշխատում էին կրծքախոր ջրում՝ մարմնի ընկղման հիշողությունը խթանելու համար:

Ծեսի համար անհրաժեշտ է.

- Մուր, հանգիստ տարածք
- Խիստ աղի ջրով աման
- Ժամանակաչափ (ավանդական մեթոդը օգտագործում էր նշված մոմ կամ խունկի փայտիկ)
- Անհարմարությանը դիմակայելու պատրաստակամություն

Նստեք հարմարավետ ամանի առջև: Նայեք աղի ջրի մակերեսին: Մի պահ հետո փակեք աչքերը: Պատկերացրեք ձեզ կախված աղաջրի տակառում գլխիվայր, ինչպես խեղդված ալքիմիկոսն է կախված՝ գլխիվայր, շրջված, ծանոթ աշխարհը ձեզ հետ շրջված:

Այժմ բացահայտեք այն, ինչից ձեզ խնդրում են հրաժարվել: Դա կարող է լինել համոզմունք, հարաբերություն, ինքնություն, ծրագիր, շնչառության ձև, որն այլևս չի ծառայում ձեզ: Անվանեք այն լուռ: Այնուհետև, մեղիտացիայի տևողության ընթացքում, պրակտիկա արեք՝ չկառչել դրանից: Ամեն անգամ, երբ միտքը հասնում է հին օրինաչափությանը, մեղմորեն բաց թողեք այն՝ իջնելով աղաջրի մեջ:

Շնչեք: Շնչառությունը միակ բանն է, որ դուք վերահսկում եք տակառում: Նկատեք, թե ինչպես է այն շարունակվում առանց ձեր գիտակցված ուղղորդման, և նաև ինչպես է այն փոխվում, երբ նրան տալիս եք ձեր ամբողջ ուշադրությունը:

Ավանդական տևողությունը մոտ քսան րոպե է: Սկսնակները կարող են սկսել տասը րոպեից: Մեղիտացիան ավարտված է, երբ ժամանակաչափը հնչում է: Բացեք աչքերը: Նայեք աղի ջրի ամանին: Ձեռնարկները խորհուրդ են տալիս խոսել կամ մտածել:

Ինչ խեղդեցի, թող խեղդված մնա,

Ինչ մոռացա, թող մոռացված մնա:

Մակերեսը՝ վերևում, խորքը՝ ներքևում—

Շունչը, որ կորցրի, մակընթացությունը կիմանա:

Ամանի ջուրը այնուհետև թափվում է երկրի վրա կամ ջրահեռացման մեջ՝ իր հետ տանելով հանձնված օրինաչափությունը:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Նավաստին, ով չի կարող պահել իր շունչը, դեռ չի սովորել լսել»: — Ֆուցզյանցի մարգարիտ որոնողների ավանդական ասացվածք, գրանցված «*Ֆուցզյանի ծովային անցումների գաղտնի գրառումներ*»-ում (國海遇波秘錄), մոտ 1793 թ.:

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

Խեղդված ալքիմիկոսը քաղում է Ցյուանչժեն դաոսականության ներքին ալքիմիայի (նեյդան) ավանդույթներից, որտեղ պրակտիկաների մարմինը երևակայվում է որպես կաթսա, որում «*Երեք գանձերը*»՝ ցզին (Էությունը), ցի (շնչառություն) and շեն (ոգի) վերափոխվում են անմահ սաղմի: Սովորական շնչառության կասեցումը փաստագրված փուլ է այս գործընթացում: 13-րդ դարի ալքիմիկոս Լի Դաոչունը այն նկարագրում է որպես «*թայ սի*» (胎息), «*սաղմնային շնչառություն*»՝ վերադարձ արգանդի շնչառությանը:

Աղաջրի տակառը ծովային հարմարեցում է: Ֆուցզյանցի ծովահենների լեգենդներում որոշ ալքիմիկոսներ իրենց կնքում էին աղաջրի տակառներում օրերով մնալով սուզված, և դուրս էին գալիս գիտելիքով, որը հնարավոր չէր ստանալ սովորական ուսումնասիրությամբ:

Ցի (息) նիշը, որը փորագրված է տակառի ներսում, ունի բազմաթիվ իմաստներ դաոսական մտքում շնչառություն, հանգիստ, դադարեցում, տոկոս (ինչպես վարկի վրա) և սերունդ: Ալքիմիկոսը, ով դադարեցնում է սովորական շունչը, ծնում է մի նոր բան:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Ճան»-ի պրակտիկայում «Կախվածը» համապատասխանում է «թինգ յու» (停流) կամ «դադարի հոսանք» երևույթին՝ մի երևույթ, երբ մակընթացությունը կարծես կանգ է առնում՝ երկար ժամանակ պահպանելով նույն մակարդակը նախքան իր նորմալ ռիթմը վերսկսելը: Այս դադարը հոսանքի ուժի դադարեցում չէ, այլ դրա վերաուղղորդումը, Էներգիայի հավաքումը նախքան ալիքի բարձրացումը: Ալիք-ընթերցողը, ով ճանաչում է դադարի հոսանքը, չի խուճապահարվում: Նա սպասում է՝ կախված նույն հանդարտության մեջ, իմանալով, որ մակընթացությունը չի անհետացել, այլ պարզապես խորացել է:

)(*)(

XIII • ՄԱՀ

Լուսնակեր կրիան • 食月龜 • Shí Yuè Guī

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Աներևակայելի չափերի մի ծովային կրիա բարձրանում է անդունդից: Նրա գրահը ոչ թե գրահ է, այլ լանդշաֆտ՝ կրակաված ժամանակի լեռնաշղթաներ, հոսանքներից մաշված հովիտներ, որոնք հոսել են դեռ մինչև մարդկանց առաջին շնչառությունը, խեցիների, անեմոնների և կույր ձկների ամբողջական Էկոհամակարգեր, որոնք երբեք չեն տեսել մակերեսը: Կրիան այնքան հին է, որ «հին» բառը դառնում է անիմաստ: Այն հին էր, երբ առաջին Վիշապ-թագավորը բազմեց իր գահին: Այն հին կլինի, երբ վերջին աստղը կմարի:

Կրիայի բերանը բաց է, և լուսինը դրա մեջ է՝ կիսով չափ:

Լուսինը այն փոքր, հեռավոր սկավառակը չէ, որ կախված է կենդանի աշխարհի երկնքում: Այն հսկայական է՝ լի, լուսավորող մարգարիտի պես մի լուսին, որն այնքան մոտ է, որ կարելի է դիպչել, և որի մակերեսը մարմարված է առանց ջրի ծովերի ստվերներով: Կրիան այն առել է իր ծնոտների արանքում ոչ թե բռնությամբ, այլ դանդաղ, անխուսափելի նրբությամբ, որը բնորոշ է այն Էակին, որը սպառնում է մի բան, որը միշտ նախատեսված է եղել սպառնելու համար: Լուսինը չի պայքարում: Լուսինը հասկանում է, որ սա ցիկլի մի մասն է:

Կրիայի գլխի շուրջ գիշերային ծովը եռում է կերակրման պատճառած խռովությունից: Ալիքները բարձրանում են օղակներով, որոնցից յուրաքանչյուրը փայլում է բեկված լուսնի լույսով, որը քանդվում և վերամարսվում է: Լույսը տարօրինակ է՝ ոչ թե սովորական լուսնի լույսի արծաթագույն-կապույտը, այլ ավելի խորը սպեկտոր՝ կանաչ, մանուշակագույն և երակներով հոսող արյան կարմրասև գույնը: Կրիան չի ոչնչացնում լուսինը: Այն մարսում է այն: Եվ երբ մարսումն ավարտվի, լուսինը կազատվի, վերստեղծված, նոր մետաղադրամի պես նորից կփորվի երկնքում:

Կրիայի գրահի վրա կանգնած է միայնակ կերպար՝ մարդկային փոքրիկ ուրվագիծ, ձեռքերը վեր պարզած՝ հնարավոր չէ ասել՝ աղաչանք, թե՞ տոնակատարություն: Սա ծիսական վկան է՝ նա, ով եկել է ավարտը կերակրելու կրիային, քանի որ ավարտները պետք է կերակրել, այլ ոչ թե պայքարել դրանց դեմ:

Կրիայի շուրջը ջրի մեջ լուծված լուսնի լույսն արդեն սկսում է նոր ձևեր կազմել՝ այն բաների ուրվագծերը, որոնք կծնվեն, երբ լուսինը վերադառնա երկինք, բաներ, որոնք չեն կարող ծնվել հին լուսնի լույսի ներքո:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Վերափոխում լուծարման միջոցով: Անհրաժեշտ ավարտ, որը ճանապարհ է բացում անհրաժեշտ սկզբի համար: «*Լուսնակեր կրիան*» չի նշանակում բառացի մահ (թեև հազվագյուտ ընթերցումներում այն կարող է ուղեկցել ֆիզիկական մահվան): Այն նշանակում է փուլի, ինքնության, հարաբերության, հավատալիքների համակարգի մահ, աշխարհում լինելու ձևի մահ, որը հասել է իր բնական ավարտին: Քարտը խնդրում է ձեզ կամովին կերակրել ավարտը՝ այն տալ կրիային՝ փոխանակ բռնվելու դրանից, երբ այն նեխում է: Վիշտը տեղին է: Ընդդիմությունը՝ անիմաստ: Լուսինը միևնույն է ուտվելու է. հարցն այն է՝ դուք կմասնակցեք մարսմանը, թե՞ կճգմվեք ծնոտների մեջ:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Բաց թողնելուց հրաժարում: Ավարտը, որն արգելափակված է և, հետևաբար, թարախակալում է: Այն, ինչ պետք է մահանար, ձգձգվում է՝ դառնալով թունավոր: Այլընտրանքային տարբերակ՝ վաղաժամ ավարտ՝ մի բան, որ ոչնչացվում է ժամանակից շուտ՝ բռնության կամ անտեսման պատճառով: Քարտը շրջված դիրքում կարող է նաև մատնանշել մահվան հանդեպ այնպիսի սարսափ, որը խանգարում է ապրել, կամ այնքան երկարատև վիշտ, որ այն դարձել է ինքնություն, այլ ոչ թե գործընթաց: Կրիան համբերատար է, բայց նույնիսկ համբերությունը սահմաններ ունի: Չկերված լուսինը նեխում է երկնքում:

ԾԵՍԸ. ԿՐԻԱՅԻ ԽՆՋՈՒՅՔ (Guī Yàn · 龜宴)

«*Կրիայի խնջույքը*» գիտակցաբար ավարտը տիեզերական կրիային կերակրելու ծես է: Այն կատարվում է, երբ ինչ-որ բան մահացել է՝ հարաբերություն, կարիերա, կյանքի փուլ, ինքնության մի տարբերակ, և սզացողը պատրաստ է այն հանձնել մարսման գործընթացին՝ դիակը կրելու փոխարեն:

Ծեսի համար անհրաժեշտ է.

- Թղթի կտոր և գրելու պարագա
- Ծովի ջրով կամ աղի ջրով աման
- Մոմ
- Ընծա՝ ավանդաբար բրինձ, միրգ կամ մետաղադրամ (կրիային իր ծառայության համար վճարվող տուրքը)

Թղթի վրա գրեք, թե ինչն է ավարտվում: Եղեք կոնկրետ: Անվանեք այն: Եթե դուք ազատում եք հարաբերություն, անվանեք մարդուն և ինչ էր նշանակում հարաբերությունը: Եթե դուք ազատում եք ինքնություն, անվանեք ինքնությունը և երբ եք այն վերցրել ձեզ վրա: Եթե դուք ազատում եք վիշտը, անվանեք ինչ է կորել և երբ:

Վառեք մոմը: Թուղթը պահեք աղի ջրով ամանի վրայով: Կարդացեք գրվածը բարձրաձայն՝ մեկ անգամ, հստակ, առանց շտապելու: Այնուհետև այրեք թղթի կտորը մոմից և թողեք, որ մոխիրն ընկնի ամանի մեջ: Թղթի այրվելուն զուգընթաց ասեք.

Կրիա, որ կուլ է տալիս այն, ինչ երկինքն է թողնում—

Վերցրու այս ավարտը:

Մարսի ամբողջությամբ:

Ժամանակի ոսկոր և տարիների գրահ—

Դարձրու մահս՝ մակընթացությունների, աղս՝ ոլորտների:

Երբ թուղթը ամբողջությամբ այրվի, ընծան գցեք ամանի մեջ մոխրի կողքին: Այնուհետև ամանի ողջ պարունակությունը՝ մոխիրը, աղի ջուրը, ընծան, թափեք երկրի վրա կամ կենդանի ջրի մեջ (կամ քաղաքային պրակտիկայում՝ ջրահեռացման մեջ՝ միաժամանակ պատկերացնելով ծովը):

Ծեսն ավարտված է, երբ մեջքով շրջվում եք այնտեղից, ուր թափել եք, և չեք նայում հետ: Հետ նայելը նշանակում է կանչել ավարտը հետ: Կրիան կերել է: Թողեք, որ այն հանգիստ մարսի:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ոչ մի նավ իսկապես կորած չէ, քանի դեռ ծովը չի մոռացել դրա անունը: Իսկ ծովը ոչինչ չի մոռանում»: — «Ծովահենների հուղարկավորության ձեռնարկից» (海盜葬書), մոտ 1711 թ., «Կրիայի խնջույքը» բաժնից:

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

Լուսնակեր կրիան չինական տիեզերագիտության ամենահին կերպարներից է, որը հայտնվում է Շանգ դինաստիայի ոսկորների վրա՝ որպես «յուե շի» (月食), «լուսնային խավարում», որը հասկացվում էր որպես երկնային վիշապ կամ կրիա, որը սպառում է լուսինը և հետագայում գկռտում այն: Ծովային բանահյուսության ավանդույթների

ժամանակ այս կերպարը վերածվեց Շի Յուե Գուիի՝ Լուսնակեր կրիայի, որը հանձնարարված էր մարսել հենց ինքը՝ ժամանակը:

«Ճովային դատավորի գաղտնի ձեռնարկը» (海判官秘録, մոտ 1704 թ.) նկարագրում է Լուսնակեր կրիային տիեզերական ցիկլերի մասին բաժնում. «Երբ կրիան կուլ է տալիս լուսինը, հին օրացույցն ավարտվում է: Երբ կրիան ազատում է լուսինը, նոր օրացույցը սկսվում է: Կուլ տալու և ազատելու միջև ընկած ժամանակահատվածում ժամանակը կրիայի փորի մեջ է, և բոլոր գրագները չեղյալ են»:

Այս սահմանային շրջանը՝ կուլ տալու և ազատելու միջև, ձեռնարկը անվանում է «գուի շի» (龜時), «կրիայի ժամանակ»: Կրիայի ժամանակ պատճառի և հետևանքի նորմալ կանոնները կասեցվում են: Անհնարինը դառնում է հնարավոր: Մեռյալները կարող են խոսել: Կենդանիները կարող են տեսնել, թե ինչ են դառնում:

ԱԼԻԶԵՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Հան Ճան»-ի պրակտիկայում «Մահը» համապատասխանում է «հեյ լանգ» (黑浪) կամ «սև ալիք» երևույթին՝ միայնակ, հսկայական ալիք, որը բարձրանում է փոթորիկի սրտից և սպառում է իր ճանապարհին գտնվող յուրաքանչյուր փոքր ալիք: Ալիք-ընթերցողը, ով տեսնում է սև ալիքը գալիս, չի փորձում փախչել դրանից: Նա շրջում է նավը դեմքով դեպի այն, խոնարհվում է դրա մեջ և թույլ տալիս, որ այն անցնի իր միջով և վրայով: Լուսնակեր կրիան սև ալիքն է, և քարտի իմաստությունն այն է, որ որոշ ուժերի չի կարելի փախչել: Նրանց կարելի է միայն դիմակայել, և դիմակայելն այն է, ինչպես դուք հասնում եք մյուս կողմը:

)(*)(

XIV · ՉԱՓԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մարգարտյա-արյան ալքիմիկոսը · 血珠丹師 · Xuè Zhū Dān Shī

ՎԻՃՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի կերպար աշխատում է մի լաբորատորիայում, որը նաև նավի հրացանների տախտակամած է: Պատերը շարված են թնդանոթներով, բայց թնդանոթները վերափոխվել են: Նրանց փողերն այլևս դուրս չեն ուղղված հրացանների անցքերից: Դրանք թեքված են դեպի վեր, նրանց փողերը վերածվել են ալքիմիական անոթների, նրանց բռնկման անցքերը կնքված են մոմով և մարգարտով: Մեկից արծաթագույն գոլորշու բարակ հոսք է բարձրանում և պարուրածն խտանում դեպի առաստաղը: Մյուսից սև հեղուկի դանդաղ կաթիլ է ընկնում սպասող կարասի մեջ, յուրաքանչյուր կաթիլ \$2200 է, երբ ընկնում է:

Այս տարօրինակ արհեստանոցի կենտրոնում կանգնած է Մարգարտյա-արյան ալքիմիկոսը: Նա ոչ երիտասարդ է, ոչ ծեր, ոչ գեղեցիկ, ոչ տգեղ, ոչ հանդարտ, ոչ գրգռված: Նա հավասարակշռված է՝ ոչ թե ստատիկ լինելու իմաստով, այլ պտտվող գագաթի իմաստով, որը պահում է իր կենտրոնը անհնարին արագությամբ շարժվելիս: Նրա զգեստները կարկատված են առագաստի կտորի և մետաքսի կտորներով, յուրաքանչյուր կարկատան տարբեր գույնի, յուրաքանչյուր գույն ներկայացնում է

ալքիմիական աշխատանքի տարբեր փուլ: սևը՝ լուծարում, սպիտակը՝ մաքրագործում, դեղինը՝ զարթոնք, կարմիրը՝ ավարտ:

Աջ ձեռքում նա պահում է հսկա մարգարիտից պատրաստված մի գավաթ, որի ներսում պտտվում է հեղուկ, որը միաժամանակ արծաթագույն է և կարմիր՝ սևի և ցինաբար (կինաբար)՝ դառնական անմահության էլիքսիրի երկու հիմնական բաղադրիչները: Ձախ ձեռքում նա պահում է երկրորդ գավաթը՝ պատրաստված երկաթից, սև և կոպիտ, լցված վառոդով: Երկու գավաթներից միաժամանակ լցնում են իր ոտքերի մոտ գտնվող թնդանոթի փողով կաթսայի մեջ, և այնտեղ, ուր հոսքերը հանդիպում են, ձևավորվում է երրորդ նյութը՝ ոչ հեղուկ, ոչ փոշի, ոչ կյանք, ոչ մահ, այլ մի բան, որ պարունակում է երկուսն էլ:

Սա «Մեծ գործն» է իր ծովային տեսքով՝ ալքիմիկոսը որպես ծովահեն, ծովահենը որպես ալքիմիկոս: Նա չի ձգտում գերազանցել աշխարհի բռնությունը: Նա ձգտում է ներառել այն, եփել այն, վերափոխել հակամարտության և ցանկության հումքը մի բանի, որը չի ոչնչացնում, այլ պահպանում է:

Նրա պարանոցից կախված է մեկ մարգարիտ՝ նրա սեփական արյան մարգարիտը, որն անել է տարիների պրակտիկայի ընթացքում իր սրտի ոստրեի մեջ ներմուծված ավագահատիկից: Այն փայլում է կայուն, տաք լույսով, ոչ տաք, ոչ սառը: Դա կենդանի մարմնի ջերմաստիճանն է: Դա ծովի ջերմաստիճանն է:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Հավասարակշռություն, որը ձեռք է բերվել ինտեգրման միջոցով, ոչ թե բացառման: Հակադիրների ալքիմիական ամուսնություն՝ կրակ և ջուր, բռնություն և շնորհ, հավակնություն և հանձնում, թնդանոթ և կաթսա: Մարգարտյա-արյան ալքիմիկոսը ազդարարում է, որ կոնֆլիկտի կամ քառսի շրջանը վերափոխվում է կայուն սինթեզի: Դուք սովորում եք հակասական ուժերը պահել լարվածության մեջ՝ առանց դրանց կողմից պատառոտվելու: Սա այն բարձր ներդաշնակությունն է, որը ներառում և գերազանցում է կոնֆլիկտը: Քարտը կոչ է անում ձեզ զբաղվել ալքիմիայով ձեր սեփական կյանքում. վերցնել այն, ինչ թվում է թույն, և համբերատար ջերմության և հմուտ ուշադրության միջոցով այն վերածել դեղամիջոցի:

ՇՐՋԱՍԾ ԴԻՐՔՈՎ. Անհավասարակշռություն: Գավաթները շրջվել են: Մի ուժը գերազանցել է մյուսին՝ չափազանց շատ կրակ, կամ չափազանց շատ ջուր, և աշխատանքը փչացել է: Այլընտրանքային տարբերակ՝ կեղծ հավասարակշռություն, մի խաղաղություն, որը պարզապես մեկ կողմի ճնշումն է մյուսի կողմից, մի փոխզիջում, որը ոչ ոքի չի բավարարում և միայն հետաձգում է անխուսափելի պայթյունը: Քարտը շրջված դիրքում կարող է նաև մատնանշել ալքիմիական աշխատանքի մերժումը՝ պնդում, որ ամեն ինչ պետք է լինի «կամ-կամ» սկզբունքով, որ ինտեգրումը անհնար է, որ հակադրությունները չեն կարող հաշտվել: Սա հուսահատության մի ձև է, և քարտը նախազգուշացնում է, որ գավաթները խառնելուց հրաժարվելը չի խանգարում խառնմանը. դա միայն ապահովում է, որ ինչ-որ մեկ ուրիշը խառնի ձեզ համար:

ԾԵՍԸ. ԹՆԴԱՆՈՒՅԻՆ ԿԱԹՍԱ (Pào Dǐng · 炮鼎)

«Թնդանոթային կաթսան» ծես է՝ պատերազմող ուժերը հավասարակշռության բերելու համար: Այն օգտագործվում է, երբ երկու հակադիր մղումներ, պարտավորություններ կամ ինքնության ասպեկտներ գտնվում են կոնֆլիկտի մեջ, և ոչ մեկից հրաժարվել հնարավոր չէ առանց կորստի:

Ծեսի համար անհրաժեշտ է.

- Զերմակայուն աման կամ կաթսա
- Կարմիր մոմ (կրակ, յան, թնդանոթ)
- Զրով բաժակ (ջուր, ին, կաթսա)
- Մի պտղունց աղ և մեկ պտղունց շաքար/մեղր
- Թղթի կտոր, որի վրա գրված են հակամարտող երկու ուժերը

Թղթի վրա գրեք հակամարտող երկու ուժերը: Անվանեք դրանք հստակ: Դրանք կարող են լինել «հավակնություն և հանգիստ», «զայրույթ և կարեկցանք», «ազատություն և պարտավորություն», «վիշտ և ուրախություն»՝ ինչ զույգ էլ որ ներկայումս պատերազմում է ձեր կյանքում: Ծալեք թուղթը մեկ անգամ:

Կաթսայի մեջ լցրեք ջուրը, վառեք կարմիր մոմը: Ծալված թուղթը պահեք կաթսայի վրայով և ասեք.

Թնդանոթ և կաթսա, կրակ և ծով—

Ինչ պայքարեց իմ մեջ, թող համաձայնի այժմ:

Ոչ մեկը՝ ոչնչացված, ոչ մեկը՝ մերժված—

Այլ խառնված և ամուսնացած, կողք կողքի:

Ավելացրեք աղը, ապա՝ շաքարը: Մոմից երեք կաթիլ մոմ կաթեցրեք կաթսայի մեջ՝ մեկը անցյալի կոնֆլիկտի համար, մեկը՝ ներկա աշխատանքի, մեկը՝ ապագա սինթեզի համար:

Այժմ ընկղմեք ծալված թուղթը ջրի մեջ: Թողեք թրջվի: Թանաքը կարող է լողզվել և դառնալ անընթեռնելի: Սա ցանկալի է: Լողզումը ալքիմիան է:

Թողեք կաթսան անշարժ երեք օր: Երրորդ օրը հանեք թուղթը և թաղեք կամ այրեք այն: Թափեք ջուրը երկրի վրա: Ծեսն ավարտված է: Կոնֆլիկտը, խոստանում են ձեռնարկները, չի անհետանա, բայց կսկսի վերափոխվել՝ պատերազմից դառնալով լարվածություն, լարվածությունից՝ հավասարակշռություն, հավասարակշռությունից՝ նոր և ավելի բարդ ամբողջականություն:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Վառող և աղոթք՝ իմաստուն նավը կրում է երկունս էլ և գիտի, թե որին պետք է առաջինը ձեռք մեկնել»։ — Վերագրվում է Չինգ Շիին, գրանցված «Գուանդունի ծովահենների գաղտնի գրառումներ»-ում (廣東海盜秘錄), մոտ 1892 թ.:

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

Մարգարտյա-արյան ալքիմիկոսը երկու ավանդույթների ուղղակի համադրություն է՝ դաոսական ներքին ալքիմիա (Նեյդան) և ծովահենական պատերազմի գործնական քիմիա: Ուղղափառ «Նեյդանում» Ոսկե Էլիքսիրի մշակումը ենթադրում է «Երեք գանձերի» աստիճանական մաքրագործում մեդիտացիայի, շնչառական աշխատանքի և վիզուալիզացիայի միջոցով: Գործընթացը եփվում է մարմնի ներքին կաթսայում՝ դանտյանում, և տևում է տարիներ կամ կյանքեր:

Ծովահենական հարմարեցումը շատ ավելի պրագմատիկ էր: Նավային ալքիմիկոսները, որոնք հայտնի էին որպես «փառ դան շի» (炮丹師) կամ «թնդանոթ-ալքիմիկոսներ», զբաղվում էին արտաքին ալքիմիայով (Վայդան), որը որպես հալոցք օգտագործում էր իսկական թնդանոթներ:

«Թնդանոթային կաթսայի» ծեսը «Ֆուցզյանի ծովային ծեսերի գաղտնի» աշխատության մեջ նկարագրվում է որպես ներքին կոնֆլիկտը լուծելու մեդիտատիվ պրակտիկա՝ «թնդանոթի և կաթսայի ամուսնություն»:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Հան Ճան»-ի պրակտիկայում «Չափավորությունը» համապատասխանում է «հուն յու» (混流) կամ «խառը հոսանք» երևույթին՝ մի գոտի, որտեղ քաղցրահամ գետի ջուրը հանդիպում է աղի օվկիանոսի ջրին՝ ստեղծելով աղուտ, սննդանյութերով հարուստ գոտի, որը ավելի շատ կյանք է պահպանում, քան ցանկացած մաքուր միջավայր: Ալիք-ընթերցողը ճանաչում է խառը հոսանքը իր գույնով (ավելի շագանակագույն կամ կանաչ, քան շրջակա ջուրը) և իր ջերմաստիճանով (հաճախ ավելի տաք): Այն ոչ գետ է, ոչ օվկիանոս: Այն երկունս էլ է: Մարգարտյա-արյան ալքիմիկոսը խառը հոսանքն է՝ այն վայրը, որտեղ հակադրությունները միասին են հոսում, և ինչ-որ նոր բան է ծաղկում:

)(*)(

XV • ՍԱՏԱՆԱ

Մարջանե ատամներով մոլեխաղացողը • 珊瑚牙賭鬼 • Shānhú Yá Dǔguǐ

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի կերպար նստած է ծովի հատակին դրված խաղասեղանի շուրջ՝ նեխման հիվանդագին կանաչ ֆոսֆորեսցենցիայով լուսավորված մի քարանձավում: Սեղանը նավաբեկության փայտից պատրաստված մի սալաքար է՝ տասը հազար կորցրած գրազների նշաններով սպիացած: Դրա վրա սփռված են կործանման գործիքները՝ կետի ոսկորից զառեր, մարգարտյա ժետոնների կույտ, թափված գինով լի գավաթ, որը դանդաղ դեպի վեր է լողում՝ ռուբինե գնդիկների տեսքով, և մի փաստաթուղթ՝ շնածկան

կաշվի վրա գրված հոգու պայմանագիր, որի պայմանները հասկանալի են միայն
Նրանց, ովքեր արդեն ստորագրել են այն:

Մարջանե ատամներով մոլեխաղացողը թեքվել է սեղանի վրայով, Նրա ժպիտը լայն է,
հյուրընկալ և սխալ: Նրա ատամները ատամներ չեն: Դրանք կենդանի մարջան են՝
վարդագույն և սպիտակ ճյուղավորվող կառուցվածքներ, որոնք աճել են Նրա ծնոտի
միջով և դուրս եկել լնդերից՝ գեղեցիկ և սարսափելի, անընդհատ աճող, անընդհատ
կրակավոր: Նրա աչքերը խորջրյա ձկների հարթ, սև գույնն ունեն, որոնք երբեք արևի
լույս չեն տեսել և չեն էլ ուզում: Նրա մաշկը քարանձավներում ապրող էակների
մոխրագույն-սպիտակ փայլն ունի:

Նա կրում է հարուստ վաճառականի մետաքս, բայց մետաքսը նեխում է: Ոսկե
մատանիները պտտվում են Նրա մատների շուրջ, բայց դրանց տակ գտնվող մատները
չափազանց երկար են, չափազանց հոդավոր, սխալ ձևով, որոնց վրա աչքը
դժվարությամբ է կանգ առնում: Նրա պարանոցից կախված է սև մարգարիտների
շարան, որոնցից յուրաքանչյուրը պարունակում է մեկի փոքրիկ, սեղմված դեմքը, ով
խաղաղությամբ է կատարել և պարտվել:

Նրա հետևում, կենդանի մարջանե կապանքներով քարանձավի պատին շղթայված են
Նրա ավարները՝ ծովահեն նավապետ, որը դեռ գլխարկ է կրում, արցունքների փոխարեն
մարգարիտներ է լացում, վաճառական թագուհի, ով սեղմել է դատարկ դրամապանակը,
մի նավաստի, ում աչքերի վրա մարջան է աճել, և մի երեխա, ով խեցին ականջին է
պահել և չի հանդիպում ձեր հայացքին: Նրանք մեռած չեն: Նրանք պարտքի մեջ են:
Տարբերությունը կարևոր է:

Մոլեխաղացողի ձեռքը պարզված է սեղանի վրայով՝ ափը դեպի վեր, հրավիրող: Նրա
բաց ափի մեջ հանգչում է մեկ սև մարգարիտ: Այն գեղեցիկ է: Այն այն բանն է, ինչ դուք
միշտ ցանկացել եք: Նրան հարկավոր չէ ասել դրա գինը: Գինը գրված է պայմանագրի
վրա, իսկ պայմանագիրը՝ շնածկան կաշվի, իսկ շնածուկը մի ժամանակ մի շնածուկ էր,
ով գործարք էր կնքել Նրա հետ և պարտվել:

Քարանձավի վերևում, ժայռի ճեղքվածքով տեսանելի, մակերեսը շատ հեռու է, և լույսը
մռայլ է: Աշխարհը, որը հավատում է, որ ինքն ազատ է, վերևում է: Մոլեխաղացողը
գիտի, որ այն ազատ չէ: Նա գիտի, որ յուրաքանչյուր հոգի արդեն ինչ-որ բանի պարտք
է: Նա պարզապես առաջարկում է համախմբել պարտքը: Նրա պայմանները
առատաձեռն են: Նրա պայմանները միշտ առատաձեռն են: Դա առաջին
նախագգուշացումն է:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Կապվածությունն ցանկության միջոցով: Կախվածություն, մոլուցք,
ցանկության ստվերային կողմը: «Մարջանե ատամներով մոլեխաղացողը»
ներկայացնում է կապվածություն, որը դարձել է թակարդ՝ հարաբերություն, կյուր,
վարքագծի օրինաչափություն, մի պատմություն ձեր մասին, որը ժամանակին
հարմարավետ էր, իսկ այժմ վանդակ է: Քարտը հուշում է, որ ձեզ առաջարկվում է մի
բան, որը դուք հուսահատորեն ցանկանում եք, և գինը ավելի բարձր է, քան դուք գիտեք:
Այն նաև ազդարարում է, որ դուք գուցե արդեն պարտքի մեջ եք և հրաժարվում եք

ընդունել դա: Մոլեխաղացողի ժպիտը անկեղծ է: Նա իսկապես հավատում է, որ ձեզ լավություն է անում: Դա է, ինչը նրան դարձնում է վտանգավոր: Քարտը կոչ է անում ձեզ հստակ նայել ձեր շղթաներին և հարցնել. ո՞վ է պահում բանալին:

ՇՐՋԱՆԵ ԴԻՐՔՈՎ. Ազատագրում: Մարջանե շղթան ճաքում է: Պայմանագիրը պատռվում է: «Սատանան» շրջված դիրքում տրցակի ամենահուսադրող քարտերից է՝ այն ազդարարում է վերականգնման սկիզբը, այն պահը, երբ մոլուցքը թուլացնում է իր բռնումը, հստակության լուսաբացը ինքնախաբեության երկար գիշերից հետո: Կամ սխալ ճանապարհով ազատվելու գայթակղությունը՝ մոլուցքը նոր առարկայի փոխանցելով, այլ ոչ թե դիմակայելով դատարկությանը, որը մոլուցքը լցնում էր: Նախագգուշացում, որ մոլեխաղացողը համբերատար է և կսպասի ձեր վերադարձին, և նա կժպտա, երբ դուք վերադառնաք:

ԾԵՍԸ. ՈՒՐԱԿԱՆԻ ՊԱՐԱՆԸ ԿՏՐԵԼԸ (Duàn Guǐ Suǒ · 断鬼索)

«Ուրվականի պարանը կտրելը» ծես է՝ մոլուցքային կապվածությունները կտրելու համար՝ անձի, նյութի, ուսման, ֆանտազիայի, անցյալի մի տարբերակի, որը չի ազատում իր բռնումը: Դա ծովահենա-դառուական կանոնի ամենահաճախ կատարվող ծեսերից է և ամենադժվարներից մեկը, քանի որ կապվածությունը պետք է ճշմարտացիորեն անվանվի, և սեփական շղթաների մասին ճշմարտացիությունը հազվագյուտ և ցավալի հմտություն է:

Ծեսի համար անհրաժեշտ է.

- Սև թել կամ պարան՝ ինը հանգույց կապելու համար
- Սուր շեղք՝ դանակ, մկրատ կամ ծիսական դանակ (ավանդույթը նախընտրում է երկաթը, ոգիների նկատմամբ իր հակակրանքի համար)
- Ծովի ջրով աման
- Սպիտակ մոմ
- Կապվածության խորհրդանիշ (լուսանկար, գրված անուն, փոքր առարկա) կամ, ֆիզիկական նշանի բացակայության դեպքում, թղթի կտոր, որի վրա գրված է կապվածությունը

Կապեք ինը հանգույց: Յուրաքանչյուր հանգույց կապելիս անվանեք կապվածության մի ասպեկտ: Օրինակ՝ «Ես կապում եմ իմ մենակ մնալու վախը» / «Ես կապում եմ նրանց հավանությանն արժանանալու իմ կարիքը» / «Ես կապում եմ այն հիշողությունը, թե ինչ ունեինք» / «Ես կապում եմ այն հույսը, որ նրանք կփոխվեն»: Եղեք կոնկրետ: Ծեսի ուժը անվանման մեջ է:

Երբ բոլոր ինը հանգույցները կապված են, պարանը դրեք ձեր առջև: Վառեք սպիտակ մոմը: Կապվածության խորհրդանիշը կամ թուղթը դրեք ամանի կողքին: Այնուհետև մեկ առ մեկ կտրեք հանգույցները: Յուրաքանչյուր հանգույց կտրելիս ասեք.

Մարջանե ատամ և մարգարտյա պարտք—

Ինչ կապեցի, այժմ մոռանում եմ:

Ուրվականի պարանը կտրված է, պայմանագիրը՝ պատռված—

Մոլեխաղացողի ժպիտը մահանում է լուսաբացին:

Երբ բոլոր ինը հանգույցները կտրված են, կտրված թելերի կտորները գցեք աղի ջրով ամանի մեջ: Այրեք խորհրդանիշը կամ թուղթը մոմի բոցի վրա (ապահով, հրակայուն ամանի մեջ) և մոխիրը ավելացրեք ամանին: Թափեք ամանի պարունակությունը երկրի վրա կամ հոսող ջրի մեջ:

Ծեսն ավարտված է, երբ մեջքով շրջվում եք և չեք նայում հետ: Ձեռնարկները նշում են, որ կապվածությունը կարող է վերադառնալ. հին պարանները խորամանկ են, և ծեսը կարող է կարիք ունենալ կրկնվելու: Յուրաքանչյուր կրկնություն թուլացնում է պարանը: Յուրաքանչյուր կրկնություն ուժեղացնում է այն ձեռքը, որը պահում է դանակը:

ԾՈՎԱՅԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ուրվական կուլ տալը նշանակում է դառնալ դրա դագաղը»: — «Ծովահենների սև կանոնագրքից» (海盜黑經, մոտ 1789 թ., «Սև մարգարտի խեղդողը» բաժնից:

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՄՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

Մարջանե ատամներով մոլեխաղացողը կանտոնյան ծովահենական բանահյուսության ամենավախենալի կերպարներից է: Նա հայտնվում է «Ծովահենների սև կանոնագրքում» (海盜黑經, մոտ 1789 թ.) «Շանհու Յա Դուզուի» (珊瑚牙賭鬼) անունով և «Գուանդունի ծովահենների գաղտնի գրառումներում» (廣東海盜秘錄, մոտ 1892 թ.) որպես «Հեյ Չժու Դու Վանգ» (黑珠賭王)՝ «Սև մարգարտի մոլեխաղաց թագավորը»:

Նրա ծագման պատմությունները տարբեր են: Որոշները նրան նույնացնում են նախկին ծովահենի հետ, ով գործարք էր կնքել Վիշապ-թագավորի հետ՝ ամեն խաղում հաղթելու համար, և հաղթելով ամեն ինչ՝ կորցրել էր իր մարդկայնությունը: Մյուսները նրան նկարագրում են որպես շույգուի (խեղդված ուրվական), ով հայտնաբերել էր, որ կենդանիների պարտքերը մեռյալների արժույթն են և կառուցել էր կայսրություն անդունդում՝ հավաքելով այն, ինչ մակերեսային աշխարհը դուրս էր գրել որպես անհավաքելի:

«Ուրվականի պարանը» (鬼索, guǐ suǒ) ծովահենական ձեռնարկներում հաճախ հանդիպող պատկեր է: Այն վերաբերում է անտեսանելի պարանին, որը կապում է տարված մարդուն իր մոլուցքի առարկայի հետ: Պարանը փոխաբերություն է: Ձեռնարկները նկարագրում են այն որպես իրական էներգետիկ կառույց, որը տեսանելի է Լան Շանում կամ գուլշակության մեջ վարժվածներին, որը կարելի է կտրել, անջատել կամ (ավելի մութ գործերում) դիտավորյալ կապել:

«Ուրվականի պարանը կտրելը» ծեսը հայտնվում է բազմաթիվ տեքստերում, այդ թվում «Ծովահենների սև կանոնագիրքը» և «Ֆուցզյանի ծովային թողության ձեռնարկը» (福建海救秘本, մոտ 1832 թ.): Վերջինս ներառում է նախագգուլացում. «Պարանը կտրված է, բայց

այն ձեռքը, որը կապել է այն, դեռ կցված է ձեր դաստակին: Նորից մի վերցրեք թելը՝ պարզապես տեսնելու համար, թե արդյոք այն դեռ տեղավորվում է»:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Ճան»-ի պրակտիկայում «Սատանան» համապատասխանում է «սի յու» (吸流) կամ «ծծող հոսանք» երևույթին՝ խաբուսիկ, ներքև քաշող հոսանք, որը մակերեսից անվնաս է թվում, բայց կարող է լողորդին քաշել դեպի խորքերը, նախքան նա կհասկանա, որ բռնված է: Ալիք-ընթերցողը ճանաչում է ծծող հոսանքը մակերեսի նուրբ հարթեցմամբ, սովորական ալիքների և փայլատակման բացակայությամբ: Մարջանե ատամներով մոլեխաղացողը ծծող հոսանքն է՝ դարձրած անձնական. այն ուժը, որը ձեզ ցած է քաշում այնքան մեղմորեն, որ դուք չեք նկատում, թե ինչպես եք խեղդվում, մինչև լույսը շատ հեռու է լինում:

)(*)(

XVI · ԱՇՏԱՐԱԿ

Մրրկահոսքի բերանը · 漩渦之口 · Xuán Wō Zhī Kǒu

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Քարից և մեծամտությունից կառուցված մի աշտարակ բարձրանում է ծովից, որը որոշել է այլևս չհանդուրժել մեծամտությունը: Աշտարակը փարոս չէ, թեև ձևով հիշեցնում է այն: Այն ամբողջ է, հուշարձան, հայտարարություն՝ կառուցված մի խուրթի վրա, որը սուրբ էր ծովի համար նախքան ծովը անուն կունենար, կառուցված այնպիսի ձեռքերով, որոնք թույլտվություն չէին հարցրել, կառուցված քարերով, որոնք գողացվել էին մի Վիշապ-թագավորի տաճարից, ով քնած էր, իսկ այժմ արթնացել է:

Աշտարակը փլվում է:

Դրա տակ բացվող մրրկահոսքը պատահական ջրապտույտ չէ: Այն նպատակ ունի: Այն ատամներ ունի: Դրա կենտրոնում, որտեղ ջուրը պարուրածն իջնում է դեպի բացարձակ խավար, ինչ-որ բան է երևում՝ մի աղջկա դեմք՝ հսկայական և ոչ մարդկային, մազերը՝ ջրիմուռներով խառնված, աչքերը՝ մարգարիտի պես սպիտակ: Սա Սյաո Լանն է՝ «Իններորդ ալիքի դուստրը»՝ Հարավային ծովի Վիշապ-թագավորի ամենակրտսեր զավակը, ում մասին երբեք չեն հիշատակում քաղաքավարի կանչերում, քանի որ նա քաղաքավարի չէ: Նա ծովի զայրույթն է՝ մարմնավորված: Նա այն է, ինչ տեղի է ունենում, երբ ծովը որոշում է, որ բավական է:

Աշտարակը ճաքում է միանգամից երեք տեղից: Քարերն ընկնում են և՛ ներս, և՛ դուրս, կարծես կառույցը չի կարողանում որոշել՝ փլվել, թե՛ պայթել: Կրակները՝ անհնարին, ստորջրյա կրակները, լիզում են պատերը՝ սնվելով թթվածնից տարբեր ինչ-որ բանով: Պատուհաններից մարդիկ են ընկնում. պաշտոնական զգեստներով տղամարդիկ, մետաքսե հագուստով տղամարդիկ, նրանք, ովքեր հավատում էին, որ անձեռնմխելի են, քանի որ երբեք չէին դիպչել իրենց: Նրանք փոքր են ավերածությունների մասշտաբի

դիմաց: Բերանները բաց են: Մորկահոսքը չի լսում նրանց ճիշերը: Մորկահոսքը չի հոգում:

Աշտարակի ամենավերևում դեռ ծածանվում է մեկ դրոշ՝ «յոնգ» (永) նիշով՝ «Հավերժական», «մշտական», «հավիտյան»: Դրոշը կրակի մեջ է: Այն մոխիր կդառնա, մինչ ջրին հասնելը:

Առաջին պլանում մի փոքրիկ նավակ լողում է ջրապտույտի քաշող ուժի եզրին: Այն պարունակում է միայնակ կերպար՝ մակընթացության կախարդ, կամ քահանա, կամ վերապրող, ով տեսել էր ճաքերը մինչև փոթորիկը և փախել էր: Կերպարը հետ չի նայում աշտարակին: Նա նայում է ջրին, կարդում է ջրապտույտի պտույտի նախշը, հաշվարկում է թիակը հոսանքին հարվածելու և ձգողական ուժից փախչելու ճշգրիտ պահը: Աշտարակը փլվում է, որովհետև հրաժարվեց կարդալ ծովը: Նավակը գոյատևում է, որովհետև գիտի՝ ինչպես:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Հանկարծակի, աղետալի ավերածություն: Կառույցների՝ հավատալիքների համակարգերի, ինստիտուտների, հարաբերությունների, ինքնապատկերների փլուզում, որոնք կառուցված էին կեղծ հիմքերի վրա: «Մորկահոսքի բերանը» այն հայտնության քարտն է, որը ջարդում է, այն ճշմարտությունը, որը հնարավոր չէ չիմանալ, հպարտության խոնարհումը, որը գերազանցել է իր լիազորությունները: Սա սարսափելի է: Բայց երկարաժամկետ հեռանկարում սա նաև ողորմություն է: Այն, ինչ ոչնչացնում է Աշտարակը, այն է, ինչն արդեն նեխած էր: Քարտը հուշում է, որ կործանումը անխուսափելի է կամ արդեն ընթացքի մեջ է, և դիմադրությունը միայն կմեծացնի տառապանքը: Հարցը ոչ թե ինչպես փրկել աշտարակն է, այլ ինչպես լողալ, երբ այն ընկնում է:

ՇՐՋԱԾ ԴԻՐՔՈՎ. Փլուզում, որը հետաձգված է, բայց ոչ կանխված: Ճաքերը տեսանելի են, բայց աշտարակի բնակիչները դրանք կարկատում են ստերով: Կամ ավերածություն, որն արդեն տեղի է ունեցել, որին հաջորդում է այն ընդունելուց հրաժարվելը. աշտարակը փլատակ է, բայց դուք դեռ ապրում եք դրա մեջ՝ ձևացնելով, թե պատերը անվնաս են: Քարտը շրջված դիրքում կարող է նաև մատնանշել անտեղի ոչնչացում՝ անխոհեմության կամ չարության պատճառով: Իններորդ ալիքի դուստրը միշտ չէ, որ տարբերում է մեղավորին անմեղից, երբ բարձրանում է: Նախազգուշացում, որ դրոշ փոթորիկներ ուղղում չեն, այլ քաոս, և իմաստունը գիտի, երբ փախչել, այլ ոչ թե մեկնաբանել:

ԾԵՍԸ. ՆԱՎԱԲԵԿԻՉԻ ԿԱՑԻՆ (Pò Chuán Fǔ · 破船斧)

«Նավաբեկիչի կացինը» ծես է՝ կեղծ կառույցը կամավոր քանդելու համար, նախքան ծովը դա կանի ձեր փոխարեն: Այն պահանջում է քաջություն, քանի որ քանդվող կառույցը ձեր կողմից կառուցվածն է (կամ այն, որը դուք համաձայն եք պահպանել), և կացինը կզգաք, կարծես կտրում է ձեր սեփական մարմինը:

Ծեսի համար անհրաժեշտ է.

- Փայտի կտոր (դրեյֆոդ փայտ, ընկած ճյուղ, կամ փայտե առարկա, որը պատրաստ եք ոչնչացնել) (ներկայացնում է կեղծ կառույցը)
- Ծանր շեղբ՝ կացին, դանակ, մուրճ, կամ քար (ներկայացնում է Նավաբեկիչի կացինը)
- Ծովի ջրով կամ աղի ջրով աման
- Մոմ
- Մի տարածք, որտեղ կարող եք ապահով կերպով կոտրել փայտը

Բարձրաձայն անվանեք կեղծ կառույցը: Այն կարող է լինել համոզմունք (*«Ես սիրո արժանի չեմ»*), պարտավորություն (*«Ես պետք է պահպանեմ այս հարաբերությունը ցանկացած գնով»*), կամ ինքնություն (*«Ես այն մարդն եմ, ով ամեն ինչ միասին է պահում»*): Ինչ էլ որ լինի, անվանեք այն և, անվանելուն զուգընթաց, հարվածեք փայտին: Մեկ անգամ: Ուժգին:

Այնուհետև ասացեք.

Սյաո Լանը բարձրանում է, ուր կեղծ պատեր են—

Իմ կացինն ավելի լավ է, քան ծովի սառը ձեռքը:

Ինչ հպարտությամբ կառուցեցի, ճշմարտությամբ քանդում եմ—

Թող մրրկահոսքը վերցնի այն, ինչ կացինը թողեց:

Կրկին հարվածեք փայտին: Եվ կրկին: Այնքան անգամ, որքան անհրաժեշտ է այն փշուրների վերածելու համար: Ոչնչացումը ծեսն է: Ձեռնարկները ընդգծում են, որ սա խորհրդանշական ոչնչացում չէ. ֆիզիկական գործողությունը՝ քրտինքը, փշուրները և աղմուկը, Էական են աշխատանքի համար: Մարմինը պետք է սովորի, որ կոտրելը հնարավոր է:

Հավաքեք փշուրները: Այրեք դրանք հրակայուն ամանի մեջ, կամ թաղեք երկրի մեջ, կամ նետեք հոսող ջրի մեջ: Թափեք աղի ջուրը մոխրի կամ թաղման վայրի վրա:

Ծեսն ավարտված է, երբ կեղծ կառույցը ֆիզիկապես ոչնչացվել է: Ձեռնարկները նախագգուշացնում են. *«Մի պահեք նույնիսկ մեկ փշուր որպես հուշանվեր: Աշտարակը կվերածնվի մեկ փշուրից, եթե թույլ տաք»*:

ԾՈՎԱՆՔԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ծովը չի ասում նավը: Ծովին պարզապես նավը հարկավոր չէ»: — Վերագրվում է Պենգհու արշիպելագի «Մակընթացության կախարդներին», գրանցված «Հարավային ծովի կախարդության գաղտնի ձեռնարկում» (南海巫法秘本), մոտ 1809 թ.:

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

Սյաո Լանը՝ *«Իններորդ ալիքի դուստրը»* (第九潮女, Dì Jiǔ Cháo Nǚ), հայտնվում է Ֆուցզյանի հարավային ափի առասպելական ցիկլում: Նա Աո Ցինի՝ Հարավային ծովի

Վիշապ-թագավորի ամենակրտսեր զավակն է: Ի տարբերություն իր քույրերի ու եղբայրների, ովքեր կառավարում են մակընթացությունները, հոսանքները և փոթորիկները իրենց դիրքի չափված հեղինակությամբ, նա վայրի է, անկանխատեսելի և զայրացած մարդկային մեծամտությունից: Նա չար չէ: Նա ծովի իմունային պատասխանն է այն ամենին, ինչը չի պատկանում:

«*Իններորդ ալիքը*» (第九潮) այս առասպելից մուտք է գործում ալիքների ընթերցման բառապաշար: «*Հան Ճան*» պրակտիկայում «*Իններորդ ալիք*» նշանակում է այն ալիքը, որն ավելի մեծ է, քան դրան նախորդող բոլոր ալիքները՝ անսպասելի, հսկայական իրադարձությունը, որը ճնշում է այն ամենը, ինչ կայուն էր թվում: Ալիք-ընթերցողը, ով կարող է կանխատեսել իններորդ ալիքը, հազվադեպ է: Ալիք-ընթերցողը, ով կարող է գոյատևել մեկից, ավելի հազվադեպ է:

«*Նավաբեկիչի կացին*» ծեսը հայտնվում է «*Ծովահենական փոթորիկ-կանչող ձեռնարկում*», որտեղ այն թվարկված է «*Կամավոր Նավաբեկության ծեսերի*» շարքում կախարդանքների մի կատեգորիա, որը կատարվում էր անձնակազմերի կողմից, ովքեր որոշել էին խորտակել իրենց սեփական նավը, քան թույլ տալ, որ այն ընկնի թշնամու ձեռքը կամ պահանջվի անեծքի կողմից: Ձեռնարկը նշում է. «*Ավելի լավ է կոտրել ձեր սեփական նավը, քան թույլ տալ, որ ծովը կոտրի այն ձեզ համար: Ծովը չի հարցնում, թե որտեղ են քնելու վերապորոշները*»:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«*Հան Ճան*»-ի պրակտիկայում «*Աշտարակը*» համապատասխանում է «*բաո լանգ*» (暴浪) կամ «*բռնի ալիք*» երևույթին՝ մի ալիք, որը կոտրվում է ոչ թե ափին, այլ իր ներքին ճնշման պատճառով՝ փլուզվելով սպիտակ ջրի մեջ, ոչնչացնելով ամեն ինչ իր ճանապարհին և անհետանալով այնպես, կարծես երբեք չի եղել: Բռնի ալիքը հևարավոր չէ կանխատեսել մակերեսային դիտարկմամբ: Այն կարելի է զգալ միայն խորը հոսանքի մեջ, ալիք-ընթերցողի կողմից, ով սովորել է զգալ, թե ինչ է պատրաստվում անել ջուրը, նախքան այն կանի: Սյաո Լանը բռնի ալիքն է, և Աշտարակն այն է, ինչ կանգնած է նրա ճանապարհին:

)(*)(

XVII • ԱՍՏՂԻԿ

Վիշապի լապտերը • 龍燈 • Lóng Dēng

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ծովը հանդարտ է: Ոչ թե մահվան կամ լքացման հանդարտությունը, այլ այն հանդարտությունը, որ գալիս է փոթորկից հետո, երբ ջուրը դադարել է մոլեգնել և այժմ պառկած է հարթ և արծաթագույն՝ երկնքի տակ, որը նոր է սկսում պայծառանալ: Մակերեսին նավաբեկության մնացորդներ են լողում կոտրված կայմեր, պատռված առագաստներ, փյունիկի փորագրված գլխամաս՝ մեկ աչքը կորցրած, կիսաբաց փայտե սնդուկ, որից մետաքս է թափվում: Փոթորիկը վերցրել է այն ամենը, ինչ կարող էր: Մնացածը ցրված է, կոտրված և կենդանի:

Այս լուռ ավերածության կենտրոնում վառվում է մեկ լույս:

Սա ջրի վրա լողացող լապտեր է, բայց այնպիսի լապտեր չէ, որը որևէ մարդկային ձեռք է պատրաստել: Դրա շրջանակը վիշապի ոսկորից է՝ լուսավոր և սպիտակ, կորացած պաշտպանող ձեռքի տեսքով: Դրա լույսը կրակ չէ: Այն կենտրոնացված լուսնի լույսի, կենսալուսարձակման կամ այն փայլի մեղմ, կայուն, արծաթա-կապույտ շողն է, որը բարձրանում է որոշ խորջրյա էակներից, երբ նրանք բարձրանում են մակերես՝ ձվադրելու: Այն բաբախում է մեղմորեն՝ սրտի զարկի, շնչառության պես:

Սա Վիշապի լապտերն է՝ Մագուի՝ Երկնային կայսրուհու, անխափան փարոսը՝ նավաստիների, ծովահենների և բոլոր նրանց հովանավորը, ովքեր ուրիշ ոչ ոքի չունեն աղոթելու: Լապտերը չի բացահայտում ամբողջ հորիզոնը: Այն դեպի ասի հստակ ճանապարհի չի լուսավորում: Այն, ինչ լուսավորում է, շատ ավելի փոքր է և շատ ավելի կարևոր. ջրի հաջորդ մի քանի ոտնաչափը: Բավական է՝ առջևում գտնվող ժայռերից խուսափելու համար: Բավական է՝ ջրից դուրս քաշելու համար մեկնվող ձեռքը տեսնելու համար: Բավական է՝ իմանալու համար, որ դուք միայնակ չեք խավարի մեջ:

Լապտերից վեր՝ անհնարին հեռավորության վրա, ճեղքվող ամպերի միջով երևում է մեկ աստղ: Սա նույն աստղն է, որը կախված է Մեյժժու կղզու Մագուի տաճարի վրա, այն աստղը, որը հայտնվել էր նրա ծննդյան գիշերը, այն աստղը, որին նավաստիները հետևել են տուն հասնելու համար հազար տարի շարունակ: Աստղը և լապտերը համահունչ են: Դրանք նույն լույսն են, որը դիտվում է երկու տարբեր հեռավորություններից:

Ջրից դեպի լապտերը մի ձեռք է մեկնվում: Ձեռքը պատկանում է մեկին, ով երկար ժամանակ լողացել է: Քարտը ցույց չի տալիս, թե արդյոք ձեռքը հասնում է լապտերին: Այն ցույց է տալիս, որ լապտերը այնտեղ է՝ դեպի այն մեկնվելու համար: Նավաբեկության ենթարկվածների, կորսվածների, մաքրասիրտների համար, ովքեր սխալվել են, բայց չեն դավաճանել իրենց ամենախոր պարտավորությունները, դա բավական է:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Հույս ավերածությունից հետո: Առաջնորդություն խավարի մեջ: Լույսը, որը հնարավոր չէ մարել, քանի որ այն չի բխում ինքն իրենից, այլ գալիս է ավելի մեծ, ավելի հին և ավելի հաստատուն մի բանից: Վիշապի լապտերը ազդարարում է, որ փոթորիկն անցել է: Դուք գոյատևել եք, թեև կարող եք դեռ չզգալ որպես վերապրող: Քարտը չի խոստանում արագ փրկություն կամ հեշտ վերադարձ: Այն խոստանում է լուսավորություն՝ բավարար լույս հաջորդ շնչառության, հաջորդ հարվածի, հաջորդ փոքրիկ գործողության համար դեպի անվտանգություն: Դա աղետից հետո առաջին հանդարտության քարտն է, առաջին նշանը, որ բուժումը հնարավոր է, հավատքի առաջին թրթիռը հուսահատության երկար մուրճ գիշերից հետո:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Անհույսություն: Իրական լույսը տեսնելուց հրաժարում: Հուսահատություն, որը դարձել է ինքնություն, այլ ոչ թե անցողիկ փոթորիկ: Այլընտրանքային տարբերակ՝ կեղծ լույս, մի հույս, որը իրականում շեղում է, մի փարոս,

որը տանում է դեպի ժայռերը, այլ ոչ թե դրանցից հեռու: Քարտը շրջված դիրքում կարող է մատնանշել հավատքի կորուստ՝ ոչ թե ճգնաժամի դրամատիկ իմաստով, այլ աստիճանական մարման, մոռացության իմաստով, որ լապտերը երբևէ վառվել է: Լապտերը դեռ այնտեղ է: Վիշապի լապտերը շրջված դիրքում հարցնում է. ի՞նչն եք դուք հրաժարվում տեսնել:

ԾԵԱԸ. ՍՏՈՐՋՐՅԱ ԼԱՊՏԵՐ (Shuǐxià Dēng · 水下燈)

«Ստորջրյա լապտերը» ծես է՝ ավերածությունից հետո ներքին լույսը կանչելու համար: Այն կատարվում է, երբ հույսը կորել է՝ ոչ թե «ամեն ինչ լավ կլինի» արստրակտ հույսը, այլ կոնկրետ, գործնական հույսը՝ «ես կարող եմ ևս մեկ շունչ քաշել»:

Ծեսի համար անհրաժեշտ է.

- Ջրով աման
- Լողացող մոմ (թեյի մոմ լողացող պահարանում, կամ փոքրիկ մոմ խեցու կամ շշի գլխարկի մեջ)
- Մութ սենյակ
- Աղ

Մթնեցրեք սենյակը: Ամանը լցրեք ջրով: Լողացող մոմը դրեք կենտրոնում, բայց դեռ մի վառեք: Նստեք ամանի առջև և թույլ տվեք ձեզ զգալ, առանց դիմադրության, կորստի ամբողջ ծանրությունը: Անվանեք այն, եթե կարող եք: Եթե չեք կարող անվանել, նստեք դրա անձև զգացողության հետ:

Այնուհետև վառեք մոմը: Դիտեք բոցի արտացոլումը ջրի մակերեսին և, թույլ, ջրի տակ: Վերևի լույսը և ներքևի լույսը նույնն են: Սա է Վիշապի լապտերի դասը: Արտասանեք կամ մտածեք.

Մազուկի բոցը ալիքի և խորքի վրա—

Ինչ փոթորիկը վերցրեց, ծովը կպահի:

Բայց ինչ մնաց, լույսը կխնամի—

Մեկ շունչ, մեկ հարված, մեկ աշխարհ՝ վերականգնելու:

Մի պտղունց աղ ցանեք ջրի մեջ: Դիտեք ալիքների տարածումը և անհետացումը: Թող մոմը վառվի այնքան ժամանակ, որքան անհրաժեշտ է: Երբ պատրաստ եք, հանգցրեք այն, բայց մի փչեք այն: Կսմթեք պատրույգը, կամ օգտագործեք հանգցնող գլխարկ, կամ թողեք այն բնականաբար մարի: Լույսը չպետք է սպանվի, այն պետք է ազատ արձակվի:

Պահեք ջրով ամանը մինչև առավոտ: Լուսաբացին թափեք այն երկրի վրա կամ կենդանի ջրի մեջ: Մոմի մնացորդը կարող է պահվել որպես խորհրդանիշ՝ «պատրույգի խոստումը», հիշեցում, որ բոցը կարող է նորից վառվել:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Նավաստին, ով վախենում է խորքերից, երբեք չի տեսնի ստորջրյա լապտերները»: — «Ուրվական նավերի գաղտնի գրառումներից» (陸船密録), մոտ 1704 թ., «խեղդվածների փարոսները» բաժնից:

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

Վիշապի լապտերը ֆուցգյանցի ծովային նվիրվածության ամենասիրված պատկերներից է: Այն ուղղակիորեն կապված է Մազուի (媽祖) հետ, որը նաև հայտնի է որպես Տյանհուու (天后)՝ Երկնային կայսրուհի, ով ժամանակին իրական կին էր՝ Լին Մոնիանգը (林默娘), ծնված 960 թ. Մեյչժոու կղզում, Ֆուցգյան նահանգում: Ըստ նրա վարքագրության, նա հանդարտ, հոգևոր շնորհով օժտված երեխա էր, ով կարող էր կանխատեսել փոթորիկները, բուժել հիվանդներին և իր ոգին ուղարկել ծով՝ խեղդվող նավաստիներին փրկելու համար: Իր մահից հետո՝ քսանութ տարեկանում, նա աստվածացվեց, և նրա պաշտամունքը տարածվեց ամբողջ չինական ափի երկայնքով և Հարավարևելյան Ասիայում:

Լապտերը նրա հիմնական խորհրդանիշն է: Տաճարային արձանագրությունները նկարագրում են «կարմիր լապտեր» կամ «վիշապի լապտեր», որը կհայտնվեր փոթորկոտ գիշերներին՝ նավերը ապահով նավահանգիստ ուղղորդելու համար: Նավաստիները, ովքեր հետևում էին լույսին, կհայտնվեին հանդարտ ջրում: Նավաստիները, ովքեր անտեսում էին այն, կհայտնվեին ժայռերի վրա:

«Ֆուցգյանի ծովային անցումների գաղտնի գրառումները» (國海遇波秘録, մոտ 1793 թ.) ներառում է մի հաշվետվություն մի ծովահեն անձնակազմի մասին, որը բռնվել էր թայֆունի մեջ Գուանդունի ափի մոտ և տեսել էր միայնակ լապտեր, որը լողում էր ջրի վրա անմիջապես իրենց խորտակվող ջունկայի դիմաց: Նրանք հետևեցին դրան, թեև այն կարծես ոչ մի տեղ չէր տանում, և հայտնվեցին մի պաշտպանված ծովախորշում, որի մասին նավի վրա ոչ ոք չգիտեր: Անձնակազմը հետագայում կառուցեց մի սրբավայր Մազուի համար ծովախորշի վերևում գտնվող ժայռի վրա, և սրբավայրը դեռ ընդունում էր ընծաներ, երբ ձեռնարկը կազմվում էր մեկ դար անց:

«Ստորջրյա լապտեր» ծեսը հայտնվում է «Ֆուցգյանի ծովային տեսիլքի մոգություն» (國海幻視法, մոտ 1742 թ.) աշխատության մեջ՝ «Վերականգնման ծեսեր» վերնագրով: Տեքստը նշում է. «Լապտերը պետք է վառել խավարում, այնպիսի ձեռքերով, որոնք ճանաչել են նավաբեկությունը: Ցերեկը վառած լապտերը դեկորացիա է: Հուսահատության մեջ վառած լապտերը՝ ուխտ»:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Ճան»-ի պրակտիկայում «Աստղը» համապատասխանում է «գուանգ բո» (光波) կամ «լույսի ալիք» երևույթին՝ աստղի կամ լուսաբացի առաջին արտացոլումը ջրի վրա, որը մութ է եղել ժամերով: Ալիք-ընթերցողը, ով տեսնում է լույսի ալիքը, գիտի, որ գիշերն ավարտվում է, թեև արևը դեռ տեսանելի չէ: Վիշապի լապտերը լույսի ալիքն է՝ ոչ թե

լիարժեք լուսաբացը, այլ լուսաբացի խոստումը, և նավաստու համար, ով նավարկում է խավարի մեջ, խոստումը բավական է:

)(*)(

XVIII • ԼՈՒՍԻՆ

Նեֆրիտե նապաստակի մակընթացությունը • 玉兔潮 • Yùtù Cháo

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Լուսինը լցնում է երկնքի կեսը: Սա սովորական գիշերվա հեռավոր, արժանապատիվ լուսինը չէ, այլ մի հսկայական, մտերիմ լուսին, որի խառնարանների ստվերները վերածվում են դեմքերի, լանդշաֆտների, այնպիսի ծովերի ուրվագծերի, որոնք ջուր չունեն, բայց միևնույն է կոչվում են ծովեր: Ներքևում գտնվող ջրի վրա դրա լույսը ոչ թե մեկ արծաթագույն ուղի է, այլ արտացոլանքների ամբողջ աշխարհագրություն՝ պայծառ հարթավայրեր և մուգ ալիքներ, ստվերային կղզիներ և փայլող մայրցամաքներ:

Լուսնի դեմքի կենտրոնում, սպիտակ ֆոնի վրա որպես մուգ նախշ, նապաստակի պատկերն է: Ոչ թե նապաստակի խորհրդանիշ, այլ հենց նապաստակ՝ կանգնած հետին ոտքերին, առջևում հավանգ և կոթող, որն անվերջ աղում է: Սա Նեֆրիտե նապաստակն է՝ Չանգ Էի ուղեկիցը, աստվածուհու, ով փախել էր լուսին՝ իր ամուսնու համար նախատեսված անմահության Էլիքսիրը խմելուց հետո: Նապաստակը երեք հազար տարի է, ինչ աղում է: Կոթողը բարձրանում և իջնում է: Խոտաբույսերը դառնում են մածուկ: Մածուկը երբեք չի դառնում Էլիքսիր: Աղալը հենց Էլիքսիրն է, եթե միայն նապաստակը կարողանար բավականաչափ կանգ առնել՝ դա նկատելու համար:

Ներքևում լուսնկա ծովի վրա, բարձրանում է ուրվականների մակընթացությունը: Ջուրը լի է կիսատեսանելի և կիսաերևակայական ձևերով: Ալիքի մեջ դեմք է ձևավորվում և անհետանում նախքան այն ճանաչվելը: Մի նավ, որը խորտակվել էր մեկ դար առաջ, լողում է մակերեսի տակ, նրա կայմերը ջուրը կտրում են խեղդված ծովային օձի ողնաշարի պես: Մի կին՝ սպիտակ հագուստով, քայլում է ջրի վրայով, նրա ոտքերը ոչ մի ալիք չեն թողնում, հայացքը հառած է հորիզոնից այն կողմ: Խավարի մեջ ինչ-որ տեղից երեխայի ձայն է լսվում, և դա կարող է լինել հիշողություն, կարող է լինել մարգարեություն, կամ քամի:

Լիալուսնի տակ բարձրացող մակընթացությունը սովորական ջուր չէ: Սա «յուտու չաուն» է՝ Նեֆրիտե նապաստակի մակընթացությունը՝ ամենամայա ալիքը, որի ժամանակ սահմանը գիտակցականի և ենթագիտակցականի միջև բարակում է, և այն, ինչ ընկղմված էր, բարձրանում է դեպի լույսը: Երազները դառնում են տեսանելի: Հիշողությունները շարժվում են իրենց նստվածքում: Մեռյալները, ովքեր լիովին մեռած չեն, վերադառնում են՝ տեսնելու, թե արդյոք դեռ ինչ-որ մեկը լսում է:

Այս մակընթացության վրա մի փոքրիկ նավակ է լողում: Նավակում մի կերպար է՝ նստած ծալապատիկ, ձեռքին՝ արծաթե թելից պատրաստված ցանց: Ցանցը իջեցվում է ջուրը, և երբ լուսինը բարձրանում է, ցանցը լցվում է՝ ոչ թե ձկներով, այլ պատկերներով, պատմության կտորներով, մի բանի փայլով, որը կորել էր և այժմ, կարճ ժամանակով,

վերականգնելի է: Կերպարը Լուսնի ձկնորսն է, ով զբաղվում է այն բռնելու արվեստով, ինչը ուրվականների մակընթացությունը կրում է, նախքան մակընթացությունը շրջվի և որսը հետ սուզվի խորքը:

Լուսինը դիտում է: Նապաստակը աղում է: Մակընթացությունը բարձրանում է: Թե ինչ կբռնվի և թե ինչ կսահի արծաթե ցանցի միջով, դեռ որոշված չէ:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Ենթագիտակցական միտքը: Երազներ, ինտուիցիաներ, թաղված հիշողություններ, ստվերային «ես»-ը: «Նեֆրիտե նապաստակի մակընթացությունը» ազդարարում է մի ժամանակաշրջան, երբ գիտակցականի և ենթագիտակցականի միջև սահմանը անսովոր թափանցելի է: Դուք կարող եք ունենալ վառ երազներ, տարօրինակ զուգադիպություններ, հանկարծակի վերհուշեր, ստեղծագործական ոգեշնչում, որը կարծես ոչ մի տեղից է գալիս: Քարտը կոչ է անում ուշադրություն դարձնել այն ամենին, ինչ բարձրանում է. ոչ ամեն ինչ է ճշմարիտ, ինչ մակերես է դուրս գալիս, բայց ամեն ինչ, ինչ մակերես է դուրս գալիս, իմաստալից է: Լուսինը հստակության քարտ չէ: Դա հայտնության քարտ է անհասկանալիության միջոցով, ճշմարտություն, որը գալիս է փաթաթված խորհրդանշի և զգացողության մեջ, այլ ոչ թե տրամաբանության և փաստի:

ՇՐՋՎԱԾ ԴԻՐՔՈՎ. Շփոթություն: Պատրանք: Իրականը և պատկերացվածը տարբերակելուց հրաժարում: Ուրվականների մակընթացությունը չափազանց բարձր է բարձրացել, և դուք խեղդվում եք դրա մեջ՝ կորած ֆանտազիաների մեջ, կաթվածահար՝ վախից, անկարող՝ ինտուիցիան տարանջատելու անհանգստությունից: Այլընտրանքային տարբերակ՝ ենթագիտակցության լիակատար ճնշում, ռացիոնալության կոշտ պնդում, որը ձեզ կտրում է ստեղծագործականության և իմաստության խորը աղբյուրներից: Քարտը շրջված դիրքում կարող է նաև նշանակել խաբեություն՝ ուրիշի կողմից կամ ինքն իր կողմից: Լուսնի լույսը բացահայտում է, բայց նաև աղավաղում է: Նախազգուշացում արտացոլանքը ինքնին բանի հետ շփոթելու դեմ:

ԾԵՍԸ. ՆԱՊԱՍՏԱԿԻ ՀԱՎԱՆԳ (Yùtù Yán Mèng · 玉兔研夢)

«Նապաստակի հավանգը» երազները իմաստության վերածելու ծես է: Այն կատարվում է, երբ երազները եղել են հատկապես վառ կամ անհանգստացնող, կամ երբ երազողը առաջնորդություն է փնտրում ենթագիտակցությունից, որը հնարավոր չէ ստանալ արթուն մտքի միջոցով:

Ծեսի համար անհրաժեշտ է.

- Հավանգ և կոթող (կամ աման և գդալ)
- Աղալու համար նյութ՝ չորացրած խոտաբույսեր, աղի բյուրեղներ, բրնձի հատիկներ կամ մաքուր ավազ
- Փոքր աման ջուր
- Թուղթ, գրելու պարագա և մոմ

Քնելուց առաջ դրեք հավանգը, աղալու նյութը, ջրի ամանը և թուղթը ձեր մահճակալի կողքին: Վառեք մոմը և ասեք.

Նեֆրիտե նապաստակը աղում է, ուր լուսնի լույսն է ընկնում—

Աղա՛ երագս, հավանգի՛ր կանչս:

Ինչ մակընթացությունը բերում է, թող պահեմ—

Մարգարիտը նստվածքում, ճշմարտությունը քնի մեջ:

Հանգրեք մոմը: Քնեք: Արթնանալուն պես անմիջապես գրեք այն ամենը, ինչ հիշում եք ձեր երազներից՝ պատկերներ, զգացմունքներ, հատվածներ, նույնիսկ առանձին բառեր: Դեռ մի մեկնաբանեք: Պարզապես գրանցեք:

Այնուհետև, մի փոքր քանակությամբ աղալու նյութ դրեք հավանգի մեջ: Երբ աղում եք, թող երագի հատվածները անցնեն ձեր մտքով՝ առանց դրանց կառչելու: Աղալը մեղիտացիան է: Մարմինը աշխատում է, մինչ միտքը լողում է:

Երբ աղալն ավարտվի, մի պտղունց աղացած նյութ ավելացրեք ջրի ամանին: Դիտեք, թե ինչպես է այն լուծվում կամ ցրվում: Երբ դա անում է, հարցրեք. «Ո՞րն է մարգարիտը նստվածքում»: Առաջին միտքը, որ կծագի, որքան էլ տարօրինակ, որքան էլ անսպասելի, պատասխանն է: Այն կարող է չգալ որպես բառեր: Այն կարող է գալ որպես պատկեր, զգացողություն, ֆիզիկական սենսացիա, հանկարծակի իմացություն: Ընդունեք այն առանց դատողության:

Գրեք պատասխանը: Պահեք թուղթը մի տեղ, որտեղ կտեսնեք այն օրվա ընթացքում:

Ծեսը կարող է կրկնվել բազմաթիվ գիշերների ընթացքում մեկ լուսնային ցիկլի ընթացքում՝ ստեղծելով երագ-առաջնորդության կուտակային գրառում, որը ձեռնարկները անվանում են «լուսնային օրագիր»:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Իմաստուն նավապետը վախճնում է լուսնի մակընթացությունից՝ ոչ թե դրա բարձրության համար, այլ այն բանի, ինչ այն քարշ է տալիս ավի»: — Ֆուցզյանցի ավանդական ասացվածք, գրանցված «Ֆուցզյանի ծովային անցումների գաղտնի գրառումներ»-ում (國海遇波秘錄), մոտ 1793 թ.:

ԳԻՏՆԱԿԱՆ ՍՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

Նեֆրիտե նապաստակը (玉兔, Yùtǔ) չիևական դիցաբանության ամենահին կերպարներից է, որը հայտնվում է Հան դինաստիայի դամբարանների նկարներում և Տան դինաստիայի պոեզիայում: Նա ապրում է լուսնի վրա Չանգ Էի (嫦娥)՝ լուսնի աստվածուհու հետ և անվերջ աղում է անմահության խոտաբույսերը իր հավանգով և

կոթողով: Նապաստակը ողբերգական կերպար չէ: Նա համբերատար է: Նրա աղալը անվերջ է, և Էլիքսիրը երբեք չի ավարտվում, բայց հենց աղալն է սրբազան:

«Ուրվականների մակընթացությունը» (鬼潮, guī chāo) այն ամենամայա մակընթացությունն է, որը բարձրանում է լիալուսնի տակ, որը ֆուցզյանցի ժողովրդական հավատալիքներում հայտնի է որպես այն ժամանակը, երբ կենդանիների և խեղդվածների միջև սահմանն ամենաբարակն է: «Հարավային ծովի կախարդության գաղտնի ձեռնարկը» (南海巫法秘本, մոտ 1809 թ.) ամբողջ բաժին է նվիրում «Լուսնի մակընթացության պրակտիկաներին», ներառյալ «Նապաստակի հավանգ» երազ-աշխատանքը և մի քանի ավելի առաջադեմ ծեսեր խեղդվածների հետ հաղորդակցվելու համար լիալուսնի ժամանակ:

Ձեռնարկը նշում է. «Լիալուսնի գիշերը Նեֆրիտե Նապաստակը դադարեցնում է իր աղալը մեկ շնչառության համար: Այդ շնչառության մեջ խեղդվածների բոլոր երազները դառնում են տեսանելի նրանց համար, ովքեր գիտեն՝ ինչպես Նայել: Նայեք, բայց մի հասեք: Այն, ինչ պատկանում է խեղդվածներին, պետք է մնա խեղդվածների հետ: Նապաստակը վերսկսում է աղալը, և պատուհանը փակվում է»:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Ճան»-ի պրակտիկայում «Լուսինը» համապատասխանում է «յիևգ չաո» (影潮) կամ «սովերային մակընթացություն» երևույթին՝ շարժվող ջրի վրա լուսնի լույսից ստեղծված խաբուսիկ օպտիկական Էֆեկտներին, որոնք ծովը դարձնում են ավելի խորը կամ ավելի ծանծառ, քան այն կա, ստեղծում են կեղծ հորիզոններ և երբեմն բացահայտում են ստորջրյա առարկաների ուրվագծերը, որոնք անտեսանելի կլինեին ցերեկային լույսի ներքո: Ալիք-ընթերցողը, ով աշխատում է լուսնի լույսի ներքո, պետք է սովորի տարբերակել սովերը նյութից, իմանալով, որ երկուսն էլ իրական են, բայց միայն մեկն է պինդ: Նեֆրիտե Նապաստակի մակընթացությունը սովերային մակընթացությունն է իր ամենահզոր պահին. լի ճշմարտությամբ, լի խաբեությամբ և անհնար է նավարկել առանց և՛ հմտության, և՛ խոնարհության:

)(*)(

XXI • ԱՇԽԱՐՀ

Վիշապի ջրապտույտը • 龍渦 • Lóng Wō

ՎԻՋՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Աշխարհ-ծովի կենտրոնում մի հսկայական ջրապտույտ է պտտվում, բայց սա այն ջրապտույտը չէ, որը ոչնչացնում է: Սա այն ջրապտույտն է, որն ամեն ինչ միասին է պահում: Դրա պարուրածն թևերը կազմված են լույսից, հոսանքից և վիշապների միահյուսված մարմիններից. բոլոր չորս Վիշապ-թագավորները՝ Առ Գուանը, Առ Ցինը, Առ Ռունը և Առ Շունը, որոնց երկնային մարմինները կազմում են տիեզերական օվկիանոսի չորս կարդինալ հոսանքները: Նրանք չեն պայքարում: Նրանք պարում են, և ջրապտույտը նրանց պարի ձևն է:

Հենց կենտրոնում, որտեղ ջուրն ամենաարագն է պտտվում, իսկ լույսը կենտրոնացած է անտանելի պայծառության մի կետի մեջ, կանգնած է մի կերպար: Նա Յու Մեծն է՝ լեգենդար կայսրը, ով սանձեց ջրհեղեղները և հիմնեց Սյա դինաստիան, բայց սա պատմության գրքերի Յու-ն չէ: Սա Յու ծովահեն-թագավորն է, միակնանի նավաստին, նա, ով իջավ անդունդը և վերադարձավ քառսը կարգի վերածելու գիտելիքով: Նրա միակ աչքը վերք չէ: Դա ընտրություն է՝ մեկ աչքը փակված է մակերեսային աշխարհի համար, որպեսզի մյուսը կարողանա տեսնել խորքերը: Եվ այդ աչքը հառած է ձեզ:

Նա գենք չունի: Ձեռքերը պարզած են, մեկ ձեռքով հպվում է արևելյան հոսանքին, մյուսով՝ արևմտյանին, նրա մարմինը այն առանցքն է, որի շուրջ պտտվում է ամբողջ համակարգը: Նա չի կառավարում ջրապտույտը: Նա դարձել է ջրապտույտը, կամ ջրապտույտը դարձել է նա. տարբերությունն այլևս կարևոր չէ: Նա պտտվող աշխարհի կենտրոնում գտնվող հանդարտ կետն է, և այդ կետից բխում է ամեն շարժում, և դեպի այդ կետ վերադառնում է ամեն շարժում:

Ջրապտույտի եզրին, պսակի կամ տիեզերական կողմնացույցի եզրագծի պես, լողում են չորս սերիաների խորհրդանիշները՝ խեցին (Մակընթացություններ), լապտերը (Լապտերներ), խարիսխը (խարիսխներ), ցանցը (Ցանցեր): Դրանք առանձին չեն: Դրանք կապված են լույսի թելերով, որոնք դրանք հյուսում են մեկ պսակի, մեկ համակարգի, մեկ աշխարհի մեջ:

Ջրապտույտից այն կողմ ծովը ձգվում է բոլոր ուղղություններով, և այդ ծովի վրայով, հսկայականության դիմաց փոքրիկ, նավարկում է «Հիմարի» նավը. կամ գուցե այլ նավ, ավելի իմաստուն նավ, մի նավ, որն ավարտել է իր ճանապարհորդությունը և հիմա սկսում է մեկ ուրիշը: Հիմարն այլևս հիմար չէ: Մերկ անմահը անցել է ծովը: Դիմազուխը չխորտակվեց: Կամ այն խորտակվեց, և նա սովորեց լողալ: Կամ նա խեղդվեց և դարձավ մի բան, որը շնչելու կարիք չունի:

Քարտը ավարտ է: Բայց ոչ վերջ: Ջրապտույտը պտտվում է: Վիշապները պարում են: Յու-ն կանգնած է կենտրոնում: Նավը շարունակում է նավարկել: Սրանից հետո կլինի մեկ ուրիշ ճանապարհորդություն, և դրանից հետո ևս մեկը, քանի որ ծովը վերջնական ափ չունի:

Քարտի սահմանները, եթե ուշադիր նայեք, սահմաններ չեն: Դրանք ջրապտույտի եզրերն են, և ջրապտույտը տարածվում է շրջանակից այն կողմ:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Ամբողջացում: Ամբողջականություն: Ինտեգրում: Մեծ ցիկլի հաջող ավարտ: «Աշխարհը» ճանապարհորդության ավարտի, սովորած դասի, ինտեգրված «ես»-ի, ցրված կտորները համախմբված ամբողջության քարտն է: Այն ազդարարում է ժամանման պահը՝ ոչ թե այն ժամանումը, որը ավարտում է ամեն ճամփորդություն, այլ այն, որը հետագա ճամփորդությունը դարձնում է իմաստալից: Դուք գտել եք ջրապտույտի կենտրոնը՝ այն հանդարտ կետը, որտեղից տեսանելի են բոլոր ուղղությունները: Քարտը կոչ է անում տոնել, հանգստանալ, գիտակցել, թե որքան հեռու եք հասել, և այնուհետև, երբ պատրաստ լինեք, ընտրել հաջորդ ճանապարհորդությունը:

«Աշխարհը» նպատակակետ չէ: Դա հարթակ է, որից նոր նպատակակետերը դառնում են հնարավոր:

ՇՐՋԱԿԱՑ ԴԻՐՔՈՎ. Անավարտություն: Ցիկլ, որը հրաժարվում է փակվել: Ճանապարհորդությունը գրեթե ավարտված է, բայց դուք կանգ եք առել՝ կա՛մ վախից, կա՛մ դեռ չսովորած դասի պատճառով, որը ճանապարհորդությունը նախատեսված էր ձեզ սովորեցնելու համար: Այլընտրանքային տարբերակ՝ ավարտի կեղծ զգացում, մոլորություն, թե աշխատանքն արված է, երբ հիմնական կտորները դեռ ինտեգրված չեն: «Վիշապի ջրապտույտը» շրջված դիրքում հարցնում է՝ ինչն եք հրաժարվում ավարտել, և ով է օգտվում ձեր անավարտությունից:

ԾԵՍԸ. ՆԱՎԱԿԸ ՇՇՈՒՄ (Píng Zhōng Hǎitú · 瓶中海圖)

«Նավակը շշի մեջ» ծես է՝ ավարտված ճանապարհորդությունը կնքելու և այն որպես արձանագրություն ծովին առաջարկելու համար: Այն կատարվում է կյանքի մի մեծ գլխի ավարտին՝ կարիերա, հարաբերություն, ստեղծագործական նախագիծ, անձնական աճի փուլ, որպեսզի նշվի ավարտը և ազատվի դրա մեջ կապված էներգիան:

Ծեսի համար անհրաժեշտ է.

- Փոքր ապակե շիշ՝ խցանով կամ գլխարկով
- Թուղթ
- Գրելու պարագա
- Քարտեզ (ձեռագիր, տպագիր, կամ նույնիսկ կոպիտ ուրվագիծ թղթի վրա), որը ներկայացնում է ավարտվող ճանապարհորդությունը
- Մոմ
- Աղի ջրով աման

Թղթի վրա նկարեք կամ գրեք ավարտված ճանապարհորդության պատմությունը: Ոչ բոլոր մանրամասները. ծովին բոլոր մանրամասները պետք չեն, բայց դրա ձևը: Որտեղ սկսեցիք: Ուր գնացիք: Ինչ գտաք: Ինչ կորցրիք: Ով նավարկեց ձեզ հետ: Ով մնաց ափին: Փոթորիկները: Հանդարտությունները: Նավահանգիստը, որտեղ վերջապես գցեցիք խարիսխը:

Թուղթը ամուր փաթաթեք և կապեք թելով կամ ժապավենով: Տեղադրեք այն շշի մեջ: Կնքված շիշը պահեք երկու ձեռքերում և ասեք.

Տիեզերական ծովում ես կենոն եմ

Կուլ տալով երկինք, թքելով երկիր, ամեն հոսանք վերադառնում է մեկին:

Վիշապի ջրապտույտ, ընդունիր քարտեզս—

Ճանապարհորդությունն ավարտվեց: Ճանապարհորդությունը սկսվում է:

հցանք կամ գլխարկեք շիշը: Կնքեք այն մոմի կաթիլով: Պահեք շիշը պատվավոր տեղում երեք օր, ապա դրեք դարակին՝ որպես ավարտված արձանագրություն:

Ծեսն ավարտված է, երբ շիշը թողնում է ձեր ձեռքերը: Ձեռնարկները նախագգուշացնում են. «Մի բացեք շիշը՝ ստուգելու համար, թե արդյոք քարտեզը դեռ ներսում է: Քարտեզն այժմ պատկանում է ոգիների աշխարհին: Շիշը բացել նշանակում է հետ կանչել ճանապարհորդությունը, իսկ ճանապարհորդությունը հոգևած է և ցանկանում է հանգստանալ»:

ԾՈՎԱՀԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Նավապետը, ով վախենում է ջրապտույտից, երբեք չի համոտեսի դրա հոռմը»: — «Գուանդունի ծովահենների գաղտնի գրառումներից» (廣東海盜秘錄), մոտ 1892 թ., «Վերջին կենացը» բաժնից:

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՄՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

Յու Կեյ (大禹, Dà Yǔ) չինական քաղաքակրթության հիմնարար կերպարն է՝ լեգենդար կայսրը, ով, ըստ դասական տեքստերի, սանձեց մեծ ջրհեղեղները, որոնք խեղդել էին աշխարհը՝ ջրի հետ աշխատելով, ոչ թե դրա դեմ: Այնտեղ, որտեղ նրա նախորդները փորձել էին ամբարտակներ կառուցել հեղեղների դեմ և ձախողվել, Յուն խորացրեց ալիքները, բացեց անցումներ դեպի ծով և թույլ տվեց, որ ջուրը հոսի այնտեղ, ուր այն բնականաբար պետք է գնար: Նա «ու-վեյի» ամենագործնական ձևի հովանավոր սուրբն է՝ ոչ թե պասիվությունը, այլ գործողություն, որը համապատասխանում է տիեզերքի երակներին, այլ ոչ թե պայքարում դրանց դեմ:

Յուի ծովային հարմարեցումը ֆուցզյանցի ժողովրդական ավանդույթ է, որը դասական նախադեպ չունի: Ծովահենական լեգենդներում Յուն վերափոխվում է միականի նավաստու՝ «Ջրապտույտի ձեր Յու»-ի, ով իջավ Վիշապ-թագավորների արքունիքը և վերադարձավ տիեզերական հոսանքների գաղտնիքով: «Ծովային դատավորի գաղտնի ձեռնարկը» (海判官秘錄, մոտ 1704 թ.) նկարագրում է նրան որպես «Աշխարհի առանցքը», այն կերպարը, որի շուրջ պտտվում են չորս ծովերը. «Վիշապ-թագավորները կառավարում են չորս ուղղությունները, բայց Յուն կառավարում է կենտրոնը: Վիշապ-թագավորները ջրապտույտն են: Յուն ջրապտույտի աչքն է: Երբ Յուն թարթում է, մակընթացությունները փոխվում են»:

«Նավակը շի մեջ» ծեսը գրանցված է «Ֆուցզյանի ծովային թողության ձեռնարկում» (福建海赦秘本, մոտ 1832 թ.) «Դատաստան» քարտի «Ստվերային խարիսխ» ծեսի հետ միասին: Դրանք համարվում են լրացնող. «Դատաստանը» կշռում է անցյալը, իսկ «Աշխարհը»՝ ազատում այն: Ձեռնարկը նշում է. «Շիշը դադար է մահացած ճանապարհորդության համար: Բայց դադարը նաև օրորոց է: Այն, ինչ մահանում է որպես ճանապարհորդություն, վերածնվում է որպես պատմություն: Ծովը պահում է բոլոր պատմությունները: Շիշն այն է, ինչպես դուք ծովին տալիս եք ձեր պատմությունը պահելու համար»:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Ճան»-ի պրակտիկայում «Աշխարհը» համապատասխանում է «դա ժոու յու» (大周流) կամ «մեծ շրջանաձև հոսանք» երևույթին՝ մոլորակային մասշտաբի օվկիանոսային շրջանառությանը, որը բոլոր ծովերը կապում է մեկ միասնական համակարգի մեջ: Ալիք-ընթերցողը, ով հասկանում է մեծ շրջանաձև հոսանքը, հասկանում է, որ յուրաքանչյուր ալիք, որքան էլ փոքր կամ տեղական, մի նախշի մաս է, որն ընդգրկում է ամբողջ գլոբուսը: Վիշապի ջրապտույտը մեծ շրջանաձև հոսանքն է, ինչպես տեսնում է աստվածը. ամբողջ տիեզերական օվկիանոսը, պտտվող որպես մեկ: «Հիմարի» դրմագլուխը կրում է այն: Կարմիր ջունկան նավարկում է դրա վրա: Ուրվականների նավատորմի նավահանգիստը դրա մեջ դադար է: Բոլոր ճանապարհորդությունները մեկ ճանապարհորդություն են: Բոլոր ծովերը մեկ ծով են:

)(*)(

ՏԻՂԵՐԻ ԱՍ (ACE OF TIDES)

Վիշապ-թագավորի մարգարիտը · 潮牌首 · Cháo Pái Shǒu

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի ձեռք բարձրանում է սև ջրից: Սա մարդկային ձեռք չէ: Սա Վիշապ-թագավորի՝ իր ստորջրյա կերպարանքով ձեռքն է՝ թեփուկավոր նեֆրիտով և կոբալտով, մատների արանքում լողաթաղանթներով, եղունգները՝ երկար և կոր՝ խորքային ծովախեցգետնի ճանկերի պես: Ձեռքը չի բռնում: Այն առաջարկում է: Բաց ափի մեջ հանգչում է մի ոստրե, որի խեցին ճաքած է այնքան, որ բացահայտի ներսում եղածը:

Ոստրեի մեջ մի մարգարիտ է փայլում: Սա ոսկերչական խանութների հարթ մարգարիտը չէ: Սա խորքային մարգարիտ է՝ միջուկում սև, պտտվող ֆոսֆորեսցենտ կապույտ և արծաթագույն երաններով, ցինաբարի (կինաբար) կարմիր թելերով: Այն սառը լույս է արձակում հազար տարի ջրի տակ գտնված լուսնի լույսի պես: Մարգարիտը իր չէ: Այն զգացողություն է: Այն այն զգացողությունն է, որ դուք ունեցել եք մի անգամ, վաղուց, երբ առաջին անգամ սիրահարվեցիք, կամ երբ առաջին անգամ հայտնաբերեցիք մի տաղանդ, որի մասին չգիտեիք, կամ երբ առաջին անգամ տեսաք ծովը և զգացիք, որ այն ճանաչում է ձեզ:

Ձեռքի շուրջը ջուրը մուգ է և հանդարտ, բայց հեռվում ներքևում, մարգարիտի լույսի սահմանին, ձևեր են շարժվում: Դրանք այն նվերներն են, որոնք դեռ չեն բարձրացել՝ ինտուիցիաները, ոգեշնչումները, սերերը, վշտերը, ամբողջ ստորջրյա մայրցամաքը սրտի: Մարգարիտը դրանցից առաջինն է, որ ճեղքում է մակերեսը: Այն վերջինը չի լինի:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Հուզական զարթոնքի հանկարծակի նվեր: Սրտի բացում: Նոր սեր, նոր ստեղծագործական ոգեշնչում, զգացմունքների նոր աղբյուր: Մակընթացությունների Ասը ազդարարում է հուզական կամ ինտուիտիվ ճանապարհորդության սկիզբը: Մարգարիտն առաջարկված է: Հարցն այն է, թե արդյոք դուք կմեկնեք ձեր ձեռքը և կվերցնեք այն: Քարտը չի խոստանում, որ ճանապարհորդությունը հեշտ կլինի: Այն խոստանում է, որ այն կենդանի կլինի:

ՇՐՋՎԱԾ ԴԻՐՔՈՎ. Հուզական արգելափակում: Մարգարիտն առաջարկվում է, բայց ձեռքը չի բացվում այն ընդունելու համար: Խոցելիության վախ, զգալու վախ, խորքերի վախ: Այլընտրանք՝ կեղծ նվեր՝ հուզական խայծ, որը գեղեցիկ է թվում, բայց կենտրոնում դատարկ է: Քարտը շրջված դիրքում հարցնում է. ի՞նչն է խանգարում ձեզ ընդունել այն, ինչ ծովն է առաջարկում:

ԾԵԱԸ. ԱՌԱՋԻՆ ՄԱԿԸՆԹԱՑՈՒԹՅԱՆ ԸՆԾԱ (Chū Cháo Jì · 初潮祭)

Օրինակը նոր հուզական կամ ստեղծագործական ուղիների համար: Ծիսակատարողը մի փոքր բաժակ քաղցրահամ ջուր է լցնում աղի ջրով ամանի մեջ՝ հետևելով երկու ջրերի միաձուլմանը: Երբ դրանք միաձուլվում են, ծիսակատարողն անվանում է նոր սկիզբը և խնդրում Վիշապ-թագավորին շնչել դրա վրա:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Ծովի առաջին նվերը միշտ հարց է: Երկրորդ նվերը պատասխանն է: Երրորդ նվերը երկուսն էլ ստանալու քաջությունն է»:

)(*)(

ՏԻՂԵՐԻ ԵՐԿՈՒ (TWO OF TIDES)

Երկվորյակ մակընթացությունների ուխտը · 雙潮牌 · Shuāng Cháo Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Երկու կերպար կանգնած են իրար հանդիպակաց՝ թաց ավազի նեղ շերտի վրա՝ սահմանային գոտում, որտեղ մակընթացությունը նոր է նահանջել: Մեկը կենդանի ծովահեն է, ոտաբորիկ, տաբատը ծալած մինչև ծունկը, դեմքը մաշված արևից և աղից: Մյուսը խեղդված ոգի է՝ թափանցիկ, փայլփլող մեղյալների թույլ կապույտ ֆոսֆորեցեցնցիայով, ովքեր դեռ չեն մոռացել, թե ինչ էր ապրելը: Նրանց միջև ձեռքերը պարզված են՝ գրեթե չդիպչելով:

Կենդանի ձեռքում սպիտակ մարգարիտ է: Խեղդվածի ձեռքում սև մարգարիտ: Փոխանակումը դեռ տեղի չի ունեցել, բայց մոտ է: Քարտը ֆիքսում է առևտրից առաջ ընկած ակնթարթը՝ պահը, երբ երկու կողմերն էլ պետք է որոշեն, թե արդյոք կապը արժե ծախսը:

Նրանց վերևում, մառախուղի մեջ կիսով չափ տեսանելի, մի վիշապի ուրվագիծ է դիտվում: Սա Վիշապ-թագավորն է որպես վկա, մակընթացության գծում տրված երդումների կատարողը: Նրա ներկայությունը ուխտը դարձնում է սրբազան: Այն խախտել նշանակում է պատասխան տալ նրան:

Կենդանի կնոջ հետևում ծովը ձգվում է մոխրագույն և անվերջ: Խեղդված ոգու հետևում, ուրվականների նավատորմի թույլ ուրվագիծն է՝ սպասող: *«Տիղերի երկուսը»* պատահական ընկերություն չէ: Դա երդված գործընկերություն է, փոխադարձ

գոհաբերություն, կապ, որը երկու կողմերին էլ կարծես ինչ-որ բան, որը նրանք չէին ծրագրել կորցնել:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Խորը հուզական կապ: Գործընկերություն, ռոմանտիկ կամ այլ, հիմնված փոխադարձ պարտավորության վրա: Պատրաստակամություն՝ տալու մի թանկարժեք բան՝ դրա դիմաց հավասարապես թանկարժեք մի բան ստանալու համար: Քարտը ազդարարում է հավասար հարաբերություններ՝ առանց լարվածության, առանց ծախսի, ոչ թե անվճար, բայց հավասարակշռված իր փոխանակման մեջ: Երկվորյակ մակընթացությունների ուխտը հարցնում է. ինչ եք պատրաստ տալ և ինչ եք հուսով ստանալ:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Խախտված ուխտ: Անհավասար գործընկերություն, որտեղ մեկը տալիս է, իսկ մյուսը՝ վերցնում: Հուզական անհավասարակշռություն: Պարտավորությունից վախ, որը խանգարում է փոխանակմանը ընդհանրապես տեղի ունենալ: Մարգարիտները մնում են իրենց առանձին ձեռքերում, և մակընթացությունը սկսում է բարձրանալ, և շուտով ավագը կծածկվի, և պահը կանցնի:

ԾԵՍԸ. ՄԱԿԸՆԹԱՅՈՒԹՅԱՄԲ ԿԱՊԱԿՑ ՈՒՒՏ (Cháo Bǎng Shì · 潮绑誓)

Նման է Քահանայի «Մակընթացությամբ կապված երդմանը», բայց հարմարեցված անձնական կապերի համար: Երկու կողմերը փոխանակում են փոքր նշաններ (մարգարիտներ, քարեր, խեցիկներ)՝ ընկղմված աղի ջրի մեջ, և արտասանում իրենց ուխտերը, մինչ նշանները սուզվում են:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Մեկ մարգարիտ կենդանիների համար: Մեկ մարգարիտ մեռյալների համար: Չափազանց ամուր պահիր երկուսն էլ, և կկորցնես երկուսն էլ»:

)(*)(

ՏԻՂԵՐԻ ԵՐԵՔ (THREE OF TIDES)

Ուրվականների մակընթացության խնջույքը · 三潮牌 · Sān Cháo Pái

ՎԻՋՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Լուսնկա ծովախորշի ծանծաղուտը դարձել է խնջույքի սրահ: Երեք կերպար պարում են շրջանաձև թաց ավազի վրա, նրանց ոտքերը թողնում են հետքեր, որոնք լցվում են ֆոսֆորեցնետ ջրով և թույլ փայլում նախքան անհետանալը: Առաջին պարողը կենդանի ծովահեն է, նրա գլուխը հետ է ընկած ծիծաղից, մի բաժակ գինի թափվում է նրա ձեռքում: Երկրորդը դառնական քահանա է, նրա զգեստները բռնում են լուսնի լույսը, նրա դեմքը հանդարտ է այն առանձնահատուկ ուրախությամբ, որը բնորոշ է մեկին, ով հաշտվել է մեռյալների հետ: Երրորդը թափանցիկ ուրվական է՝ խեղդված

Նավաստի, կամ մակընթացության կախարդ, ով երբեք լիովին չի մահացել՝ պարելով մեկի ազատությամբ, ով այլևս ոսկորներ չունի ցավելու կամ թոքեր՝ այրվելու համար:

Ծովախորշը նրանց շուրջը լուսավորված է կենսալուսարձակմամբ: Զրի մեջ յուրաքանչյուր խռովություն՝ ցատկող ձուկ, հետ քաշվող ձեռք, պարող ոտքի հարված, վառում է կապույտ-կանաչ լույսի կարճատև համաստեղություն: Էֆեկտը երկինքն է՝ իջեցված երկիր, կամ երկիրը՝ բարձրացված երկինք: Սահմանները, որոնք սովորաբար բաժանում են կենդանիներին մեռյալներից, ուրախներին սգացողներից, սրբազանը սովորականից, լուծվել են այս մեկ գիշերվա համար:

Ծովախորշի եզրին գտնվող ժայռի վրա երեք ընծա են դրված՝ մի աման բրինձ, մի բաժակ գինի և մի թղթե թալիսման՝ «հիշողություն» (念) նիշով, որը գրված է ցինաբարի թանաքով: Ընծաները նախնիների համար են, խեղդվածների համար, ովքեր ոչ ոք չունի իրենց հիշելու, ուրվականների համար, ովքեր մասնակցում են խնջույքին և հեռանում սևված:

Քարտը բզզում է անկայուն ուրախությամբ՝ այն ուրախությամբ, որը գալիս է դժվարությամբ ձեռք բերված բերքից, գոյատևած փոթորիկից, մի վշտից հետո, որը վերջապես թուլացրել է իր բռնումը բավականաչափ՝ պարելու համար: Դա միամիտների անմեղ ուրախությունը չէ, ովքեր երբեք չեն տառապել: Դա ավելի խորը, ավելի բարդ ուրախություն է նրանց, ովքեր տառապել են և, գոնե այս պահին, ընտրել են դեռ պարել:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Համայնքային տոնակատարություն: Հուզական աշխատանքի բերքը: Ընկերների, ընտանիքի կամ համայնքի հավաք՝ նշելու կարևոր իրադարձություն: Քարտը հուշում է կիսել ուրախությունը, հարգել նախնիներին, ներառել մեռյալներին խնջույքի մեջ, այլ ոչ թե ձևացնել, թե նրանք ներկա չեն: Այն կարող է նաև ցույց տալ ստեղծագործական համագործակցություն՝ երեք ուժեր միասին գալով ինչ-որ բան ստեղծելու համար, որը ոչ ոք չէր կարող ստեղծել միայնակ:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Տոնելուց հրաժարում: Մեկուսացում համայնքի մեջ: Բերքը հավաքված է, բայց դուք չեք կարող համոզվել այն: Հավաք, որը բացառում է անհրաժեշտ ուրվականներին՝ ժխտման վրա կառուցված ուրախություն, որը կթթվի, քանի որ դրա տակ թաքնված վիշտը չի հարգվել:

ԾԵՍԸ. ՄԱԿԸՆԹԱՅՈՒԹՅԱՆ ՇՐՋԱԴԱՐՁԻ ԽՆՋՈՒՅՔ (Zhuǎn Cháo Yàn · 轉潮宴)

Համայնքային ճաշ, որի ժամանակ երեք բաժակ է լցվում. մեկը՝ կենդանիների, մեկը՝ նախնիների, մեկը՝ խեղդվածների համար, ովքեր ոչ ոք չունեն իրենց համար լցնելու: Երրորդ բաժակը տանում են ջրի եզրին և դատարկում ծովը: Առաջին բաժակը խմում են: Երկրորդ բաժակը թողնում են գոհասեղանին գիշերում:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Նավը, որը նավարկում է առանց խեղդվածներին կենաց առաջարկելու, կմիանա նրանց մինչև մակընթացությունը շրջվի»:

)(*)(

ՏԻՂԵՐԻ ՉՈՐՍ (FOUR OF TIDES)

Խրված մակընթացությունը · 四潮牌 · Sì Cháo Pái

ՎԻՃՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի մեծ նավ խրվել է ցեխի վրա՝ մակընթացության նահանջի ժամանակ: Նավը չի խորտակվել՝ իրանը ամբողջական է, առագաստները՝ ծալված, վիշապագլուխը դեռ կատաղի նայում է ծովին, որը ժամանակավորապես իր աջակցությունը հետ է քաշել: Բայց այն լիովին խրված է, թեքված մի անկյան տակ, որը տախտակամածի ամեն ինչ սահեցնում է դեպի ծայրը, նրա դեկը բաց է օդին, նրա կիլը ընկղմված է մոխրագույն ցեխի մեջ:

Նավի գլխին նստած է միայնակ կերպար՝ մի ծովահեն, որի կեցվածքը հարկադրական համբերություն է. նա, ով չի ընտրել կանգ առնելը, բայց ընտրել է ընդունել կանգ առնելը: Նա չի աղոթում: Նա չի դավադրում: Նա նայում է հեռվում նահանջած ծովի գծին՝ սպասելով մակընթացության շրջադարձին, որը գիտի, որ կգա, բայց չի կարող արագացնել:

Խրված նավի շուրջը ցեխադաշտը դատարկ չէ: Նահանջող մակընթացությունը թողել է ժամանակավոր գանձերի մի լանդշաֆտ. կողք կողքի վազող ծովախեցգետիններ, խրված մեղուզաներ, որոնք թույլ բաբախում են, խեցիներ, որոնք նորից կծածկվեն, երբ ջուրը վերադառնա: Մի տառեղ կանգնած է մի ոտքի վրա, դիտելով ծովահենին նույն համբերությամբ, ինչ ծովահենը դիտում է ծովը:

Երկինքը թերթաքարի գույն ունի, և հորիզոնը բարակ արծաթագույն գիծ է: Մակընթացությունը կվերադառնա: Նավը նորից կլողա: Բայց հիմա, այս պահին, որը կարող է տևել ժամեր կամ կարող է տևել մի սեզոն, անելիք չկա, բացի սպասել և նկատել, թե ինչ է տեղատվությունը բացահայտել:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Հարկադրական դադար: Սպասման շրջան, որը պարտադրված է ձեր վերահսկողությունից դուրս հանգամանքներով: Քարտը հուշում է, որ առաջընթացը ժամանակավորապես դադարել է՝ ոչ թե ձեր ձախողման, այլ մակընթացության նահանջի պատճառով: Դա համբերության, դժվարության տակ մեղիտացիայի, սովորելու հանդարտ լինել, երբ հանդարտությունը միակ հասանելի տարբերակն է, քարտն է: Այն կարող է նաև ցույց տալ հանգստի անհրաժեշտ շրջան, նահանջ աշխարհի պահանջներից:

ՇՐՋԱԿԱՆ ԴԻՐՔՈՎ. Անհամբերություն, որն ավելի է վատթարացնում դադարը: Սպասելուց հրաժարում, որը հանգեցնում է նավի վնասմանը ցեխի վրա: Այլընտրանք՝ մշտական դարձած դադար. մակընթացությունը վերադարձել է, իսկ դուք բաց եք թողել այն, քնած գլխի վրա, մինչ ջուրը եկավ և գնաց:

ԾԵԱԸ. ԴՐԵՅՖՈՂ ՓԱՅՏԻ ՄԵԴԻՏԱՑԻԱ (Fú Mù Chán · 浮木禪)

Հանգիստ պրակտիկա, որտեղ պրակտիկանտը նստում է դրեյֆոդ փայտի կամ քարի հետ և պարզապես սպասում է, առանց շեղման, որոշակի ժամանակ: Պրակտիկանտը սովորում է տարբերակել արդյունավետ համբերությունը անհանգիստ նստածությունից:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ցածր մակընթացությունը չէ, որ ծովը լքում է ձեզ: Դա ծովն է, որը ցույց է տալիս ձեզ, թե ինչի վրայով էիք նավարկում»:

)(*)(

ՏԻՂԵՐԻ ՀԻՆԳ (FIVE OF TIDES)

Ուրվականների տախտակը · 潮牌五 · Cháo Pái Wǔ

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի փայտե տախտակ ձգվում է քարտի եզրից դեպի մուգ, ալեկոծ ծով: Երկու կերպարներ ստիպված են քայլել դրա վրայով՝ ոչ միասին, այլ մեկը մյուսի հետևից, նրանց ձեռքերը կապված են կոպիտ պարանով, դեմքերին՝ զայրույթի, ահաբեկության և անզորության առանձնահատուկ նվաստացման արտահայտություններ: Նրանց հետևում, մառախուղի մեջ հագիվ նկատելի, այն ծովահենական նավն է, որը նրանց վտարել է. նրա անձնակազմը՝ մեջքների պատ, նրա նավապետը՝ ծալած ձեռքերով ուրվագիծ:

Տախտակի հեռավոր ծայրում ջուրն է սպասում: Եվ ջրի մեջ, մի ուրվական նավ՝ «սիան չուան» (險船), լքվածների նավը, սավառնում է հենց մակերեսի տակ, նրա կայմերը ճեղքում են ալիքները խեղդվող ձեռքի մատների պես: Ուրվական նավը փրկություն չէ: Դա նպատակակետ է: Վտարյալները կհասնեն դրան, այս կամ այն կերպ, և կմիանան նրա անձնակազմին՝ վտարվածներին, դավաճանվածներին, ծիսականորեն նվաստացվածներին:

Տեսարանից վեր երկինքը հիվանդագին դեղնականաչ է, կապտուկի գույնը, որը սկսում է բուժվել, բայց դեռ ցավում է, երբ սեղմում են: Միայնակ ծովային թռչուն շրջանառում է, սպասելով տեսնել, թե ինչ կընկնի:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Ծիսական նվաստացում: Չգացողություն, որ լքվել էք ձեր համայնքի, ձեր անձնակազմի, ձեր աստվածների կողմից: Քարտը ազդարարում է ցավալի բացառման պահ՝ աշխատանքից հեռացվել, վտարվել, հրապարակային ամոթանքի ենթարկվել: Դա այն տախտակի վրայով քայլելն է, մինչ մարդիկ, ում վստահում էիք, լուռ հետևում են: Ցավը իրական է, և քարտը չի նվազագույնի հասցնում այն: Բայց տախտակն ունի վերջ, և վերջից այն կողմ է ուրվական նավը, որը նաև մի համայնք է՝

Նրանց համայնքը, ովքեր վերապրել են դավաճանությունը և սովորել են նավարկել այլ կերպ:

ՇՐՋԱԿԱՏ ԴԻՐՔՈՎ. Նվաստացումից ապաքինում: Քայլքը ավարտված է: Դուք ընկել եք ջուրը և հայտնաբերել, որ ջուրը, թեև սառը, մահացու չէ: Այլընտրանք՝ անարդար վտարումն ընդունելուց հրաժարում: Ինչու կռվել ամբոխի դեմ, պահանջել դատավարություն, հրաժարվել տախտակի վրայով քայլել:

ԾԵՍԸ. ԼՈՒԻԹՅԱՆ ԲԵՐԱՆՆԵՐԻ ԱՐՋԱԿՈՒՄԸ

Կոլեկտիվ ամոթը կտրելու ծես, որը գրանցված է «*Ծովահենների սև կանոնագրքում*»:
Ծիսակատարողը ամոթի աղբյուրը գրում է գործվածքի կտորի վրա, ապա մեթոդաբար քանդում դրա եզրագիծը՝ թել առ թել, յուրաքանչյուր քաշած թելի հետ ազատելով ամոթը:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՏ

«*Տախտակը վերջը չէ: Տախտակը լողի սկիզբն է*»:

)(*)(

ՏԻԴԵՐԻ ՎԵՑ (SIX OF TIDES)

Լուսնի օրորոցը · 潮牌六 · Cháo Pái Liù

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի մակընթացային ավազան նստած է մութ ժայռերի մեջ ծովի եզրին, նրա ջուրն այնքան պարզ և հանդարտ, որ այն կատարելապես արտացոլում է լուսինը՝ ավելի փոքր լուսին, ավելի մեղմ լուսին, մի լուսին, որը իջել է երկնքից հանգստանալու այս ժամանակավոր օրորոցում: Ավազանը դատարկ չէ: Փոքրիկ արարածներ շարժվում են նրա խորքերում: Մի ճգնավոր ծովախեցգետին քարշ տալով իր փոխառած խեցին, մի ծովասող դանդաղորեն բացվող, մի անեմոն բացելով իր վարդագույն շոշափուկները գիշերվան:

Ավազանի կողքին ծնկի է իջել մի երիտասարդ ծովահեն, ով միայն երեխա է, նրա մազերը դեռ թաց են վերջին լողից, նրա հագուստը կոպիտ, աղով ներկված բամբակ է, որը բնորոշ է մեկին, ով աշխատում է իր ապրուստի համար: Իր գրկած ափերի մեջ նա պահում է մի փոքրիկ խեցգետին, որը սեղմել է մարգարիտը՝ ոչ թե կատարյալ մարգարիտ, այլ բարոկկո մարգարիտ, ուռուցիկ և անհամաչափ, գեղեցիկ այն ձևով, թե ինչպես են բաները գեղեցիկ, երբ ձևավորվել են գրգռիչից և ժամանակից:

Նա միայնակ չէ: Ավազանի մյուս կողմում, արտացոլման մեջ կիսով չափ տեսանելի, մի ջրային ուրվական-երեխա ծնկի է իջել նույն կեցվածքով, նրա ձեռքերը գրկած են նույն խեցգետինը, նրա դեմքը հայելի է նրա զարմանքի: Ուրվական երեխան վախեցնող չէ: Այն միայնակ է: Այն սպասել է, որ ինչ-որ մեկը ծնկի իջնի այս ավազանի կողքին և տեսնի այն:

Քարտը փայլում է մանկության հիշողության առանձնահատուկ քնքշությամբ՝ ոչ թե իրադարձությունների հիշողությունը, այլ զգացմունքների հիշողությունը, այն զգացողությունը, որ մի անգամ, վաղուց, աշխարհը լի էր կախարդանքով, և կախարդանքը դեռ թաքնված չէր մեծահասակության ծանրության տակ:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Նոստալգիա: Կարճատև ուրախություն: Իրական ուրախության կարճ պահեր: Մանկության «ես»-ի հետ վերամիավորման պահ: Քարտն ազդարարում է անմեղության վերականգնման ժամանակ, մի դադար պայքարի մեջ՝ հիշելու, թե ինչի համար է պայքարը: Այն կարող է ցույց տալ մի հիշողություն, որը մակերես է դուրս գալիս հանկարծակի քաղցրությամբ, կամ հանդիպում երեխայի կամ ավելի երիտասարդ անձի հետ, որը հիշեցնում է ձեզ, թե ով էիք, նախքան ծովը ձեզ մաշեց: Մակընթացային ավազանը փոքր է, բայց այն պարունակում է լուսինը:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Մեծանալուց հրաժարում: Իդեալականացված անցյալին կառչելը ներկայի հաշվին: Այլընտրանք՝ զարմանքի կարողության կորուստ. մակընթացային ավազանը պարզապես ջրափուս է, խեցգետինը պարզապես խեցգետին է, մարգարիտը պարզապես կալցիումի նստվածք է, և ուրվական երեխան ընդհանրապես չի տեսնվում:

ԾԵՍԸ. ՄԱԿԸՆԹԱՑԱՅԻՆ ԱՎԱԶԱՆԻ ՀԻՇՈՂՈՒԹՅՈՒՆ

Պրակտիկանտը գտնում կամ ստեղծում է ջրի փոքրիկ աման և դրա մեջ դնում մանկության մի առարկա՝ խաղալիք, լուսանկար, վաղուց հավաքված խեցի: Լուսնի լույսի տակ նստելով ամանի կողքին, պրակտիկանտը թույլ է տալիս հիշողություններին մակերես դուրս գալ առանց դատողության, հարգելով այն երեխային, ով դեռ ապրում է ինչ-որ տեղ խորքերում:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Մակընթացային ավազանները մանկության երբեք չեն դատարկվում: Նրանք միայն սպասում են, որ մենք նորից ծնկի իջնենք»:

)(*)(

ՏԻՂԵՐԻ ՅՈԹ (SEVEN OF TIDES)

Վիշապ-թագավորի պատրանքը • 七潮牌 • Qī Cháo Pái

ՎԻՋՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի նավաստի միայնակ լողում է փոքրիկ նավակում անհնարին հանդարտ ծովի վրա: Նրա շուրջը, ջրի վերևում օդում կախված, յոթ տեսիլքներ են լողում լապտերների պես: Դրանք պատահական չեն: Յուրաքանչյուրը մի բան է, որը նա հուսահատորեն ցանկանում է կամ հուսահատորեն վախենում է: Սիրեկանի սանր՝ պատյանից, խճճված մի թել մազով, որը կարող է լինել սիրեկանի: Թանաքով նկարված քարտեզ, որը մարում

և վերաշարադրվում է, երբ նա դիտում է: Կողմնացույց, որի սլաքը ցույց է տալիս դեպի այն միակ նավահանգիստը, որը նա փորձել է գտնել իր ողջ կյանքի ընթացքում: Դեմք, որը նա ճանաչում է, բայց չի կարող անվանել, ժպտալով գրեթե հիշվողի առանձնահատուկ դաժանությամբ: Գանձերի սնդուկ, որը լցվում է մարգարիտներով, որոնք ընկնելիս վերածվում են պղպեղակների: Նավ, որն իր սեփական նավն է, այրվող: Երեխա, որը պարզում է իր ձեռքերը և հետո լուծվում մշուշի մեջ:

Նավաստին ձեռքերով փակել է աչքերը, բայց մատները բաց է թողել: Նա փորձում է չնայել, բայց չի կարողանում օգնել: Պատրանքները փայլվում են անհրապականի գայթակղիչ լույսով, և դրանցից յուրաքանչյուրը փորձություն է:

Նավակի տակ, պարզ ջրի միջով տեսանելի, վիշապի ստվերը դանդաղ պտտվում է: Սա Վիշապ-թագավորի փորձությունն է: Նավաստին, ով գիտի, թե որ տեսիլքին հետևել և որին անտեսել, կգտնի անվտանգ անցում: Նավաստին, ով մեկնում է դեպի սխալ պատրանքը, կշրջի նավակը և կսուզվի վիշապի սպասող ծնոտների մեջ:

Քարտը չի բացահայտում, թե որ տեսիլքն է ճշմարիտ: Քարտը ընտրություններից առաջ ընկած պահն է:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Պատրանք: Գայթակղություն: Խորաթափանցության փորձություն: Քարտն ազդարարում է, որ դուք շրջապատված եք հնարավորություններով, բայց ոչ բոլորն են իրական: Ցանկությունները և վախերը քողարկված են որպես ճշմարտություն: Վիշապ-թագավորը փորձում է ձեր կարողությունը՝ տեսնելու պատրանքների միջով դեպի ներքևի հոսանքը: Սա անհրաժեշտ կասկածամտության քարտն է՝ ոչ թե ցինիզմ, այլ դժվարությամբ ձեռք բերված կարողություն՝ տարբերելու այն, ինչ ուզում եք, որ ճշմարիտ լինի, այն բանից, ինչ իրականում ճշմարիտ է:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Ընդունված պատրանք: Դուք մեկնել եք դեպի պատրանքը և այժմ խեղդվում եք հետևանքների մեջ: Կամ՝ ցանկության հետ առնչվելուց հրաժարում՝ այնքան վախենալով սխալ ընտրությունից, որ ոչինչ չեք ընտրում, և նավակը լողում է, մինչև վիշապի համբերությունը սպառվում է:

ԾԵՍԸ. ՀՍՏԱԿՈՒԹՅԱՆ ՅՈԹ ՇՆՉԱՌՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

Մեղիտացիա, որի ժամանակ ծխակատարողը, շրջապատված շեղող հանգամանքներով, անում է յոթ դանդաղ շնչառություն: Յուրաքանչյուր արտաշնչման հետ մեկ կեղծ ցանկություն կամ վախ անվանվում և ազատվում է քամուն:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Վիշապ-թագավորը պատրանքներ չի ուղարկում ձեզ դատապարտելու համար: Նա ուղարկում է դրանք ձեզ սովորեցնելու, թե ինչ եք իսկապես ուզում»:

)(*)(

ՏԻՂԵՐԻ ՈՒԹ (EIGHT OF TIDES)

Լքված ափը · 八潮牌 · Bā Cháo Pái

ՎԻՋՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Երկար, ամայի ափը ձգվում է դեպի մառախուղ: Մակընթացությունը նահանջել է, և ավազը լցված է անցյալի նավաբեկությունների բեկորներով. կոտրված կայմեր, ժանգոտ խարիսխներ, նավերի կողոսկրեր, որոնք երբեք նորից չեն նավարկի: Ոսկորներ են ցրված ավերակների մեջ. ոչ թե մարդկային ոսկորներ, այլ կետի ոսկորներ, նրանց մեծ կամարները բարձրանում են ավազից ավերված տաճարների դռների պես:

Միայնակ կերպարը հեռանում է դիտողից՝ դեպի ծովի հեռավոր գիծը: Դա ծովահեն-քահանա է, աղից մաշված զգեստներով, իր հետ կրելով ոչինչ, բացի նարվալի ժանիքից փորագրված գավազանից: Կերպարի ոտնահետքերը միակն են ափին: Սա մի վայր է, որը աշխարհը մոռացել է, և կերպարը եկել է այստեղ հենց այն պատճառով, որ այն մոռացված է:

Քայլողի հետևում ավազի վրա ութ խեցիներ են դասավորված պարուրած: Պարույրը պատահական չէ: Դա նաուտիլուսի պարույրն է, ջրապտույտի պարույրը, գալակտիկայի պարույրը: Խեցիները քարտեզ են, կամ հաղորդագրություն, կամ ընծա: Դրանք նշում են այն վայրը, որտեղ քայլողը մեջքով շրջվել է դեպի ծանոթ աշխարհը և սկսել երկար ճանապարհորդությունը դեպի անհայտը:

Երկինքը գունատ մոխրագույն է, և ծովը հազիվ է տարբերվում երկնքից: Հորիզոնը լուծարվել է: Լքված ափը պատժի վայր չէ: Դա ուխտագնացության վայր է՝ փնտրողի կամավոր աքսորը, ով որոշել է, որ այն, ինչ իրեն պետք է գտնել, հնարավոր չէ գտնել ընկերակցության մեջ:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Կամավոր հեռացում: Նահանջ աշխարհից՝ հոգևոր կամ ստեղծագործական վերականգնման նպատակով: Քարտն ազդարարում է սոցիալական պարտավորություններից հեռանալու անհրաժեշտություն՝ լռության մի վայր գտնելու համար, որտեղ հնարավոր է լսել ձեր սեփական հոգու ձայնը: Դա ուխտագնացություն է, ոչ թե փախուստ: Լքված ափն այն չէ, ուր գնում եք թաքնվելու: Դա այն է, ուր գնում եք գտնելու այն, ինչ աշխարհի աղմուկը խեղդում էր:

ՇՐՋԱԾ ԴԻՐՔՈՎ. Ակամա մեկուսացում: Ուրիշների կողմից լքված լինելը, այլ ոչ թե ընտրված միայնությունը: Կամ նահանջ, որը դարձել է խուսափում. փնտրողը, ով հեռանում է և երբեք չի վերադառնում, քանի որ վերադառնալը նշանակում է դիմակայել այն ամենին, ինչ թողել է հետևում:

ԾԵՍԸ. ՄԻԱՅՆԱԿ ՔԱՅԼՔ

Պրակտիկանստը քայլում է միայնակ որոշակի ժամանակ՝ մեկ ժամ, մեկ օր, լուռության մեջ, նախընտրելի է ափի երկայնքով կամ բնական լանդշաֆտի միջով: Առանց հեռախոսի, առանց երաժշտության, առանց ուղեկցի: Քայլքը մարզանքի համար չէ, այլ՝ լսելու:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Լքված ափը հասանելի է քայլելով այնքան, մինչև ձեր ոտնահետքերը միակն են: Սա ավելի երկար է տևում, քան կարծում եք: Մեռյալները քայլում են ավոյվ ցածր մակրնթացության ժամանակ, և նրանց հետքերը նման են կենդանիների հետքերին: Քայլեք այնքան, մինչև նույնիսկ մեռյալները դադարեն հետևել ձեզ: Այնուհետև դուք ժամանել եք»:

)(*)(

ՏԻՂԵՐԻ ԻՆՆ (NINE OF TIDES)

Վիշապ-թագավորի առատությունը · 九潮牌 · Jiǔ Cháo Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Գաղտնի քարանձավ՝ ջրվեժի վարագույրի հետևում: Ջրվեժը սևվում է մի աղբյուրից, որը բարձրանում է ծովի հատակի ճեղքվածքից, և ջուրը, որ ընկնում է, քաղցրահամ չէ, այլ մի տարօրինակ, լուսավոր աղաջուր, որը լուսավորում է քարանձավի կոր պատերին դասավորված ինը գանձերը:

Մի նավապետ հանգստանում է փրկված մետաքսե բարձերի և դրեյֆոդ փայտի վրա պատրաստված հարթակի վրա, նրա կեցվածքը այն մարդու կեցվածքն է, ով դաժանորեն աշխատել է և այժմ, կարճ ժամանակով, հանգստանում է: Նրա շուրջը ինը գանձերն են փայլում. վիշապի կաշվի վրա գրված փոթորիկը հանդարտեցնող թալիսման, որի կարմիր թանաքը դեռ թաց է: Պայթած մարգարիտ, որը բզզում է պարունակվող կայծակով: Կողմնացույց, որի սլաքը վիշապի ոսկորի բեկոր է: Գինու սափոր, որը նորից է լցվում բարձր մակրնթացության ժամանակ: Դանակ, որը փորագրված է ծովային օձի ատամից: Ցանց, որը հյուսված է ջրային կույսի մազերից: Խեցի, որը շշնջում է մոտեցող փոթորիկների անունները: Թագ, որը պատրաստված է պարտված թշնամու ողերից: Հայելի, որն արտացոլում է ոչ թե դեմքեր, այլ մտադրություններ:

Նավապետը չի հաշվում իր գանձերը: Նա համոտեսում է դրանք, մեկ առ մեկ, այն դանդաղ ուշադրությամբ, որը բնորոշ է մեկին, ով գիտի, որ առատությունը ժամանակավոր է և պետք է գնահատել, քանի դեռ այն տևում է: Ջրվեժի վարագույրի միջով լսվում է ծովի հեռավոր ձայնը՝ Վիշապ-թագավորի շունչը, կայուն, ինչպես սրտի զարկը:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Վաստակած առատություն: Դժվարությամբ ձեռք բերված հաջողության համոտեսումը: Քարտն ազդարարում է երկար պակասի սեզոնից հետո

նյութական և հուզական հարստության ժամանակաշրջան: Դա լիովին հավաքված բերքի, լիովին տոնված հաղթանակի, լիովին վայելված գանձի քարտն է: Նավապետը չի կուտակում: Նա գնահատում է: Քարտը կոչ է անում ձեզ անել նույնը. դադարել քարանձավում և թույլ տալ ձեզ զգալ ձեր ձեռք բերածի բավարարվածությունը:

ՇՐՋԱԾ ԴԻՐՔՈՎ. Կուտակում: Առատությունը վայելելու անկարողություն՝ կորստի վախի պատճառով: Այլընտրանք՝ ծուլություն, որը քողարկված է հանգստով. նավապետը, ով երբեք չի լքում քարանձավը, ով այնքան է երկար մնում գանձերի մեջ, որ մակընթացությունը շրջվում է և թակարդում նրան այնտեղ:

ԾԵԱԸ. ԳԱՆՁԵՐԻ ԵՐԱԽՏԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆ

Պրակտիկաները հավաքում է ինը փոքր առարկաներ, որոնք ներկայացնում են իրենց օրհնությունները՝ ֆիզիկական, հուզական կամ հոգևոր, և դասավորում դրանք շրջանաձև մոմի շուրջ: Մեկ առ մեկ, յուրաքանչյուր առարկան պահվում է, և օրհնությունը անվանվում է բարձրաձայն:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Մակընթացության կուտակողը լցնում է իր քարանձավը մարգարիտներով և մահանում ծարավից ջրվեժի կողքին»:

)(*)(

ՏԻՂԵՐԻ ՏԱԱԸ (TEN OF TIDES)

Վիշապ-թագավորի խնջույքը · 十潮牌 · Shí Cháo Pái

ՎԻՋՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մայրամուտին մի նավահանգիստ՝ երկինքը բոցավառվող ոսկով և վարդագույնով և մոտեցող գիշերվա խորը կապույտով: Ծովահենների անձնակազմը հավաքվել է նավամատույցին, ոչ թե ճակատամարտի կամ մեկնման, այլ տոնակատարության համար: Սեղանները դրված են օրվա որսով և հաջողված սեզոնի ավարով. ձուկ շոգեխաշած փայտե ափսեների վրա, բրնձի ամաններ, գինու սափորներ, մրգեր, որոնք դեռ կրում են այն կղզիների բույրը, որտեղ նրանք քաղվել են:

Նավահանգստի վերևում, դրոշակի պես կամար կազմելով երկնքում, ձևավորվել է ծիածան. Վիշապ-թագավորի շնչառությունը՝ դարձրած տեսանելի, խաղաղության ուխտը ծովի և նրանց միջև, ովքեր նավարկում են այն: Յուրաքանչյուր սեղանի վրա, յուրաքանչյուր ափսեի կողքին, խեցիներ են դրված, և յուրաքանչյուր խեցու վրա նախնու անուն է գրված ցինաբարի թանաքով: Մեռյալները հրավիրված են խնջույքին: Մեռյալները միշտ հրավիրված են:

Անձնակազմը ծիծաղում է, վիճում, երգում, գրկախառնվում: Այս գիշեր հիերարխիաներ չկան. նավապետը խմում է տախտակամածի տղայի հետ, նավարկողը պարում է

խոհարարի հետ: «Տիդերի տասը» ավարտի, լիովին հավաքված հուզական բերքի, ընտանիքի (արյան կամ ընտրության) երախտագիտությամբ հավաքվածի քարտն է:

Քարտը ճառագում է ջերմություն՝ ոչ թե Արևի բոցավառ շոգը, այլ օջախի, համայնքի, կրակի կայուն, կայուն ջերմությունը, որը խնամվել է տարիներ շարունակ և կվառվի տարիներ շարունակ:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Հուզական բավարարվածություն: Համայնքային սիրո գագաթնակետը: Քարտն ազդարարում է հարաբերությունների խոր ներդաշնակության պահ՝ միավորված ընտանիք, խաղաղ համայնք, տանը գտնվող սիրտ: Դա երջանիկ ավարտի քարտն է, որը ավարտ չէ, այլ դադար, մի շունչ հաջորդ ճանապարհորդությունից առաջ: Վիշապ-թագավորը հյուրասիրել է անձնակազմին, և անձնակազմը հյուրասիրել է մեռյալներին, և բոլոր հաշիվները մաքրված են:

ՇՐՋԱԿԱՆ ԴԻՐՔՈՎ. Ընտանեկան կոնֆլիկտ: Հավաք, որը մասնատում է, այլ ոչ թե միավորում: Այլընտրանք՝ դատարկ հուզական բավարարվածություն. միասնության ձևը առանց բովանդակության, ինչույք, որտեղ բոլորը ժպտում են, բայց ոչ ոք ճշմարտությունը չի խոսում:

ԾԵՍԸ. ՆԱԽՆԻՆԵՐԻ ԿԵՆԱՑ

Համայնքային ճաշ, որտեղ ներկաներից յուրաքանչյուրն անվանում է մի նախնու, ում ցանկանում է հարգել, և մի փոքր գինի է լցնում ընդհանուր ամանի մեջ: Ամանը այնուհետև տարվում է ջրի եզրին և թափվում ծովը:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Անձնակազմը, որը միասին ինչույք է անում, միասին նավարկում է: Անձնակազմը, որը առանձին ինչույք է անում, առանձին է խորտակվում»:

)(*)(

ՏԻԴԵՐԻ ԷՋ (PAGE OF TIDES)

Խեցու կրողի նշանը · 潮牌侍從 · Cháo Pái Shìcóng

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի երիտասարդ նավաստի ծնկի է իջել մակընթացային ավազուտների եզրին՝ մայրամուտին, արևի վերջին լույսը բռնելով նրա ուրվագծի եզրերը: Նա տասներկու է, հինգշաբթի, տասնչորս տարեկան՝ բավականաչափ մեծ աշխատելու համար, բավականաչափ երիտասարդ, որպեսզի դեռ հավատա կախարդանքին՝ առանց իրեն համոզելու: Ձեռքերում նա պահում է արյունոտ խեցի, որի խեցին պարուրածն ոլորվում է դեպի մութ բերան, դրա մակերեսը փորագրված է ցինաբարի նշաններով, որոնք թույլ փայլում են, երբ լույսը մարում է:

Նա լսում է:

Խեցին սեղմած է ականջին, և ինչ նա լսում է, սովորական օվկիանոսի աղմուկը չէ: Դա ձայն է, կամ շատ ձայներ՝ խեղդված մեռյալները, որոնք խոսում են իրենց ստորջրյա լեզվով, մակընթացությունների և աղի և ճնշման և ժամանակի լեզվով: Հաղորդագրությունը դեռ հստակ չէ: Նա դեռ սովորում է տարբերել ձայները միմյանցից, նախագգուշացումները հրավերներից, ճշմարտությունները հիշողություններից: Բայց նա սովորում է: Նրա դեմքը կլանված է, կենտրոնացված, լուսավորված ներսից սկսնակի առանձնահատուկ հուզմունքով, ով նոր է հայտնաբերել, որ աշխարհն ավելի մեծ է, քան իրեն ասել էին:

Նրա շուրջը, մակընթացային ավազուտները կենդանի են փոքրիկ շարժումներով. կողք կողքի վազող խեցգետիններ, փորող որդեր, ցեխն ինքնին հոգոց հանելով, երբ ազատում է օրվա ջերմությունը: Միայնակ ծովային թռչուն դիտում է մոտակա ժայռից:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Հաղորդագրություն, որը գալիս է ենթագիտակցությունից: Ինտուիտիվ զարթոնք: Հուզական կամ ստեղծագործական նվերների առաջին շարժումները: «Տիդերի Էջը» սրտի ուսանողն է՝ հետաքրքրասեր, բաց և դեռ սովորող վստահել ներքին ձայնին: Քարտն ազդարարում է ավելի շատ լսելու, քան խոսելու, ավելի շատ ստանալու, քան փոխանցելու ժամանակ:

ՇՐՋԱԾ ԴԻՐՔՈՎ. Անտեսված ինտուիցիա: Հաղորդագրություն, որը փորձում է հասնել ձեզ, բայց դուք չեք լսում: Այլընտրանք՝ միամտություն. երիտասարդ նավաստին, ով լսում է նախագգուշացում և չի հասկանում այն, կամ վստահում է մի ձայնի, որին չպետք է վստահել:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Սովորիր լսել նախքան կանչել սովորելը: Ծովը պարզևատրում է լսողներին, ոչ թե բղավողներին»:

)(*)(

ՏԻՂԵՐԻ ԱՍՊԵՏ (KNIGHT OF TIDES)

Մակընթացությունից անիծված փեսացուն • 潮牌騎士 • Cháo Pái Qíshì

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի կերպար լուսնկա ծովի վրայով ձիավարում է մի Էակի վրա, որը կիսով չափ հիպոկամպուս է (Վիշապ-թագավորի ախոռների թեփուկավոր ձին) և կիսով չափ ցիլին (չինական առասպելի վիշապազուխ եղջերու): Նժույգի սմբակները կայծեր են արձակում ալիքների գագաթներից, և նրա բաշը հոսում է հետևում սև կրակի պես քամու մեջ:

Հենցյալը մի անխոհեմ երիտասարդ նավարկող է, գեղեցիկ այն առանձնահատուկ գեղեցկությամբ, որը բնորոշ է նրանց, ովքեր չափազանց պայծառ են վառվում և երկար չեն ապրի, եթե չսովորեն զսպվածություն: Մեկ ձեռքում նա պահում է կոտրված խեցի, որը արտահոսում է սև ծուխ. հաղորդագրություն, որը նա պետք է հանձներ, բայց բացել էր փոխարենը, սիրային նամակ խորքից, որը անիծել է նրան մի կրքով, որը նա չի կարող վերահսկել: Նա ձիավարում է ոչ թե դեպի նպատակակետ, այլ դեպի մոլուցք: Նրա դեմքը վայրի է էքստագով և տանջանքով մեկի, ով սպառվում է իր մարմնի համար չափազանց մեծ զգացմունքով:

Նրա հետևում ծովը պղտորվում է իր անցման հետքից: Նրա առջև հորիզոնը մութ է և խոստումնալից: «Տիդերի ասպետը» չարագործ չէ: Նա նախագգուշացում է այն մասին, թե ինչ է տեղի ունենում, երբ զգացողությունը չի հավասարակշռվում իմաստությամբ:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Ռոմանտիկ կիրք: Ստեղծագործական մոլուցք: Սիրելիի, մուսայի կամ երազանքի ամենակույլ հետապնդումը: Քարտն ազդարարում է ինտենսիվ հուզական ներգրավվածության ժամանակ՝ մեղրամիս, նոր նախագիծ, որոնում, որը լցնում է ամեն արթուն միտք: Այն գեղեցիկ է և վտանգավոր: Ասպետը արագ է ձիավարում, բայց խեցին ճաքած է, և դրա ներսում գտնվող հաղորդագրությունը կարող է չլինել այն, ինչ նա կարծում է:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Կործանարար մոլուցք: Փեսացուն, ով չի կարող ընդունել «ոչ» պատասխանը: Կամ հուզական հյուժվածություն. ասպետը չափազանց արագ է ձիավարել, և ձին մահանում է նրա տակ:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Սերը մակընթացություն է: Մոլուցքը ուժեղ հոսանք է: Մեկը ձեզ տուն է տանում: Մյուսը ձեզ դուրս է տանում»:

)(*)(

ՏԻՂԵՐԻ ԹԱԳՈՒՋԻ (QUEEN OF TIDES)

Ջրապտույտի լուռ այրին · 潮牌女王 · Cháo Pái Nǚwáng

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի համր ինքնիշխան նստած է մի նավի գլխամասից փորագրված գահին, որը խորտակվել էր մեկ դար առաջ: Նրա զգեստները խոր ջրի գույներն են՝ ինդիգո, սև, ձկան թեփուկների արծաթա-կանաչը: Գրկում նա պահում է մի խեցի-գանգ-գավաթ՝ մարդկային գանգ, որը սնամեջացված և միաձուլված է խեցու հետ, լցված կոտրված ճենապակով և փոքրիկ, լուսավոր մեղուկանների լողացող մարմիններով, որոնք թույլ փայլում են մռայլ լույսի ներքո:

Նա շրջապատված է կոտորածի հետևանքներով: Նրա գահի շուրջ շուրջ դեռ պղտորված է արյան վերջին հետքերով, և կոտորված գեղքերը լողում են հոսանքի մեջ ջրիմուռների պես: Բայց թագուհին ինքը լիովին հանդարտ է: Նա տեսել է կոտորածը: Նա վերապրել է կոտորածը: Նա անցել է կոտորածի միջով և դուրս եկել մյուս կողմը, և այժմ նա խնամում է կոտորված բաները՝ ճենապակին, մեղուզաները, նրանց հոգիները, ովքեր մահացել են ճակատամարտում:

Նա չի խոսում: Նա խոսելու կարիք չունի: Նրա կարեկցանքը քարոզների և գրկախառնությունների բարձր կարեկցանքը չէ: Դա մարդու հանդարտ կարեկցանքն է, ով նստում է ձեր կողքին խավարի մեջ և չի փորձում շտկել ձեզ, չի փորձում ուրախացնել ձեզ, չի փորձում ձեր վիշտը ավելի հարմար դարձնել իր համար: Նա պարզապես մնում է: Մնալը ողորմությունն է:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Գթասիրտ իմաստություն: Տառապանքի կողքին նստելու ունակություն՝ առանց երկմտելու: Քարտն ազդարարում է հուզական հասունություն. թագուհին զգացել է ամեն ինչ և ոչնչից չի կոտրվել: Նա կառավարում է ոչ թե ուժով, այլ ներկայությամբ: Ընթերցման մեջ նա հաճախ ներկայացնում է խորհրդատուի, թերապևտի կամ իմաստուն ընկերոջ, կամ հարցաքննողի սեփական կարողությունը խորը կարեկցանքի:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Հուզական թմրություն, որը քողարկված է հանդարտությամբ: Թագուհին, ով այնքան կոտորած է տեսել, որ այլևս ոչինչ չի զգում: Կամ շահագործված գթասրտություն. խնամողը, ով տալիս է և տալիս, մինչև ոչինչ չի մնում:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Փոթորիկից հետո լռությունը դատարկ չէ: Այն լի է այն ամենով, ինչ փոթորիկը չկարողացավ ոչնչացնել»:

)(*)(

ՏԻՂԵՐԻ ԹԱԳԱՎՈՐ (KING OF TIDES)

Խարիսխապսակված դատավորը · 潮牌王 · Cháo Pái Wáng

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Նա նստած է միացված թնդանոթների փողերից պատրաստված գահին, որոնց բերանները ուղղված են դեպի դուրս բոլոր ուղղություններով՝ բացարձակ պաշտպանական իշխանության նստատեղ: Գլխին, երկաթե խարիսխների պսակ է, որոնցից յուրաքանչյուրը նավի խարիսխ է մանրանկարչության մեջ, նրանց կեռիկները խրված են նրա գլխի մեջ, որպեսզի չմոռանա իր պաշտոնի ծանրությունը: Աջ ձեռքում, մարդկային կողոսկրից պատրաստված կողմնացույց, որի սլաքը ցույց է տալիս ոչ թե դեպի հյուսիս, այլ դեպի ամենամոտ հոգին, որը ստել է ինքն իրեն: Ձախ ձեռքում, կշեռք՝ մի նժարին կապարե խարիսխ, մյուսին՝ մարդկային սիրտ:

Նրա դեմքը ոչ դաժան է, ոչ էլ բարի: Դա այն մարդու դեմքն է, ով ընդունել է կյանքեր արժեցող որոշումներ և սովորել է կրել դրանք՝ առանց երկմտելու: Նա հուզական տիրույթի թագավորն է՝ նա, ով տիրապետել է մակընթացություններին ոչ թե դրանք ճնշելով, այլ դրանք այնքան լիովին հասկանալով, որ կարող է կանխատեսել դրանց ամեն մի փոփոխություն:

Նրա շուրջը շուրն ամբողջովին հանդարտ է: Ոչ թե մահվան հանդարտությունը, այլ բացարձակ վերահսկողության հանդարտությունը: «Տիդերի թագավորը» չի մոլեգնում: Նա չի լացում: Նա իմպուլսիվ չի սիրում կամ մշտապես ատում: Նա զգում է ամեն ինչ, և նա ընտրում է իր պատասխանը:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Հուզական վարպետություն: Խորը զգալու, բայց զգացմունքներով չկառավարվելու ունակություն: Քարտն ազդարարում է հուզական կայունության և հասուն դատողության ժամանակ: Թագավորը իր ներքին ծովի նավապետն է, և նրա հանդարտությունը ճնշում չէ, այլ իմաստություն: Նա ներկայացնում է մի անձի կամ գոյության վիճակ, որում զգացմունքները հարգվում են, բայց չեն ենթարկվում:

ՇՐՋԱՄՏ ԴԻՐՔՈՎ. Հուզական ճնշում: Թագավորը, ով հանգստության է հասել՝ սպանելով իր սեփական սիրտը: Այլընտրանք՝ հուզական մանիպուլյացիա. հանգստության արտաքին տեսքը, որը թաքցնում է ուրիշների զգացմունքների անխիղճ օգտագործումը անձնական շահի համար:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՄ

«Խեղդված կայսրը կառավարում է ոչ թե ծովը, այլ ինքն իրեն: Ծովը, տեսնելով դա, ընտրում է հնազանդվել»:

)(*)(

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ԱՍ (ACE OF LANTERNS)

Առաջին բոցը · 燈王牌 · Dēng Wáng Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Կմախքային մի ձեռք ճեղքում է սև ջրի մակերեսը՝ խորքերից բարձրանալով այն բանի դանդաղ, կանխամտածված շարժումով, որը դարձնում շարունակ սպասել է: Սա Ոսկրային ադմիրալն է՝ մի կերպար, որը կհայտնվի այս սերիայի ընթացքում, երբեմն որպես ուղեցույց, երբեմն որպես նախազգուշացում, միշտ որպես ուրվական-կրակի պահապան: Նրա ձեռքը մսից չի զրկվել քայքայումից: Նա երբեք միս չի ունեցել: Նա առաջին նավաստու ոսկորներն է, ով երբևէ համարձակվել էր կրակ տանել ծովի վրա, և ծովը նրան պահել է որպես բոցի իր դեսպանը:

Նրա ձեռքում, դեպի կենդանի աշխարհը բարձրացված, սև երկաթյա լապտեր է: Նրա ապակին պղտորված է աղից, և ներսում վառվում է ոչ թե սովորական կրակի տաք նարնջագույնը, այլ սառը, կանաչավուն բոց՝ ուրվական-կրակ, խեղդվածների լույսը, խորքային ջրերի ֆոսֆորեսցենցիան, որոնք երբեք չեն տեսել արևը: Բոցը չի սպառում լապտերը: Այն սպառում է ինչ-որ այլ բան, ինչ-որ անտեսանելի բան. նրանց ուշադրությունը, ովքեր նայում են դրան, նրա շուրջ օդի ջերմությունը, անվտանգության զգացողությունը, որը կենդանիները կրում են իրենց հետ խավարի մեջ:

Ձեռքի շուրջ շուրջ սկսում է փայլել նույն կանաչ լույսով, տարածվելով համակենտրոն օղակներով: Լույսը գեղեցիկ է: Լույսը սոված է: Լույսը նվեր է, եթե գիտեք, թե ինչպես ստանալ այն առանց սպառվելու:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Ոգեշնչման կամ հավակնության հանկարծակի բռնկում: Նոր ստեղծագործական ձեռնարկում, համարձակ գաղափար, արկածախնդրության կոչ, որը հայտնվում է առանց նախագիշտացման և պետք է անմիջապես գրավել: Առաջին բոցն առաջարկվում է միայն մեկ անգամ: Քարտն ազդարարում է, որ բռնկման պահը ժամանել է. վերցրեք լապտերը, նույնիսկ եթե ձեր ձեռքերը դողում են, նույնիսկ եթե դեռ չգիտեք, թե ինչ կարժենա այն վառ պահելը:

ՇՐՋՎԱԾ ԴԻՐՔՈՎ. Բաց թողնված հնարավորություն: Կայծն առաջարկվեց, բայց վախը կամ երկմտանքը ստիպեցին ձեզ թույլ տալ, որ այն հետ սուզվի խավարի մեջ: Կամ կեղծ սկիզբ՝ հավակնություն, որը վառվում է և անմիջապես մարում, քանի որ դրա հետևում վառելիք չկար:

ԾԵՍԸ. ԱՌԱՋԻՆ ԲՈՅԸ

Նոր ձեռնարկումը օրհնվում է մութ սենյակում մեկ մոմ կամ լամպ վառելով և ձեռնարկման անունը բարձրաձայն ասելով: Բոցին թույլատրվում է այրվել, մինչև այն բնականաբար մարի:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Մեռած ձեռքի կողմից առաջարկված լապտերը դեռ լապտեր է: Մեռյալները կրակ չեն վատնում»:

)(*)(

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ԵՐԿՈՒ (TWO OF LANTERNS)

Վիշապի խաչմերուկը · 燈二牌 · Dēng Èr Pái

ՎԻՋՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ծովահեն նավապետը միայնակ կանգնած է լուսնկա տախտակամածին, լույսի և սովերի խաչմերուկում: Նրա առջև, կարծես անտեսանելի ձեռքերով օդում կախված,

երկու լապտեր սավառնում են աչքերի մակարդակին: Ձախ լապտերը վառվում է կայուն կանաչ բոցով՝ փայտի գույնը դառնական տարրերի համակարգում, ներկայացնելով Արևելքը, նոր աճը, համբերատար սնուցման ճանապարհը: Աջ լապտերը վառվում է թրթռացող կարմիր բոցով՝ կրակի գույնը, ներկայացնելով Արևմուտքը, կիրքը, կործանումը, փառավոր ռիսկի ճանապարհը:

Երկու լապտերների միջև, սնդիկով լցված ծանծաղ ամանի մեջ, որը արտացոլում է աստղերը, լուռպան կողմնացույցը դանդաղ պտտվում է: Նրա սլաքը չի հանգստանում: Այն դողում է երկու ուղղությունների միջև, սպասելով նավապետին ընտրել:

Նավապետի դեմքը լուսավորված է կիսով չափ կանաչ և կիսով չափ կարմիր մրցակցող բոցերով: Նրա ձեռքը պարզված է, դեռ չի դիպչում ոչ մի լապտերի: Ընտրությունը դեռ չի կայացվել: Մակընթացությամբ կապված երդումը դեռ չի ասվել: Նրա ոտքերի տակ տախտակամածը կայուն է, բայց առջևի ծովը պատառաքվում է երկու հոսանքի՝ մեկը տանում է դեպի պաշտպանված ջրեր և կայուն առևտուր, մյուսը դեպի անհայտ ծովեր և փառքի կամ ոչնչացման հնարավորություն:

Նրա հետևում, դիտողին անտեսանելի, բայց տեսանելի նրա ստվերում, վիշապի ուրվագիծ է սպասում: Վիշապ-թագավորը վկա է այս ընտրությանը, և ընտրությունը պարտավորեցնող կլինի:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Կրիտիկական որոշում երկու կյանքի ուղիների, երկու կարիերաների, երկու ստեղծագործական ուղղությունների միջև: Քարտն ազդարարում է իսկական խաչմերուկի պահը կամքի և հավակնության տիրույթում: Ոչ մի ուղի սխալ չէ: Երկու ուղիներն էլ ունեն ծախս: Վիշապի խաչմերուկը հարցնում է. ո՞ր բոցն եք պատրաստ խնամել ձեր ողջ կյանքի ընթացքում կայուն կանաչը, թե՞ բոցավառ կարմիրը:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Անվճռականություն, որը կաթվածահար է անում խաչմերուկում: Ընտրությունից հրաժարում: Կողմնացույցը հավերժ պտտվում է, և նավը լողում է, և ի վերջո մակընթացությունը կատարում է ընտրությունը, որը նավապետը չկատարեց: Կամ անխոհեմ ընտրություն՝ առանց կողմնացույցին խորհրդակցելու:

ԾԵՍԸ. ՄԱԿԸՆԹԱՑՈՒԹՅԱՄԲ ԿԱՊԱԿՑ ԵՐԴՈՒՄ (Cháo Bǎng Shì · 潮绑誓)

Պարտավորեցնող որոշումներ կայացնելու ծես: Երկու մոմ՝ մեկ կանաչ, մեկ կարմիր, վառվում են ջրով ամանի առջև: Պրակտիկանտը բարձրաձայն ասում է ընտրությունը և դիտում, թե որ բոցն է թեքվում դեպի ջուրը:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Նավապետը, ով խորհրդակցում է ամեն կողմնացույցի հետ, կկորչի մինչև առաջին քամին»:

)(*)(

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ԵՐԵՔ (THREE OF LANTERNS)

Նավատորմի գինը · 三燈牌 · Sān Dēng Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի ժայռ բարձրանում է եռացող ծովից, և նրա գագաթին կանգնած է Ոսկրային ադմիրալը, նրա կմախքային կազմվածքը ուրվագծվում է հին արյան գույնի երկնքի ֆոնին: Նա դիտում է երեք նավերի առաջխաղացումը ջրի վրայով՝ ոչ թե խաղաղ նավարկելով, այլ մրցելով, նրանց կորպուսները կտրում են ալիքները այնպիսի հրատապությամբ, որը բնորոշ է նավերին, որոնք կրում են ինչ-որ թանկարժեք կամ սարսափելի բան:

Առաջին նավը «Պարտապանի ջունկան» է, նրա առագաստները կարկատված են պարտատոմսերով, և նրա կորպուսը ներկված է փոխառված ժամանակի մռայլ մոխրագույնով: Նրա անձնակազմը թիավարում է նրանց հուսահատությամբ, ովքեր գիտեն, որ եթե լուսաբացին չհասնեն իրենց նպատակակետին, կկորցնեն ավելին, քան կարող են իրենց թույլ տալ:

Երկրորդ նավը «Փոթորիկ գողացողն» է, մի սլացիկ նավ՝ կայծակի գույնի առագաստներով, նրա կորպուսը սպիացած է այն եղանակի հետքերով, որը նա գողացել և վերավաճառել է: Նրա անձնակազմը փոքր է և սուր աչքերով, քամու վարձկաններ, առևտրականներ միակ արժույթով, որը ծովը հարգում է. ուժ:

Երրորդ նավը «Խեղդվածների երգչախումբն» է, ուրվական նավ, որի անձնակազմը մեռյալներն են, ովքեր համաձայնել են նավարկել վերջին ճանապարհորդությունը՝ կրկին երգելու հնարավորության դիմաց: Նրանց ձայները բարձրանում են ջրի վրայով, մի տարօրինակ ներդաշնակություն, որը և՛ գեղեցիկ է, և՛ անտանելի՝ այն ամենի երգը, ինչ կենդանիները կորցրել են:

Բոլոր երեք նավերը շարժվում են լապտերներով, որոնք վառում են ոչ թե յուղ, այլ հոգիներ՝ փոքրիկ, թրթռացող բոցեր, որոնք ժամանակին մարդկային հույսեր էին, այժմ սպառվում են որպես վառելիք նավատորմի անդադար առաջխաղացման համար: Ոսկրային ադմիրալը դիտում է, և նրա ծնոտը սեղմված է մի բանով, որը կարող է լինել կամ հավանություն, կամ վիշտ: Գինը վճարված է: Նավատորմը առաջ է գնում:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Չոհաբերության միջոցով ձեռք բերված առաջընթաց: Քարտն ազդարարում է, որ առաջընթացը ձեր կյանքի ինչ-որ ոլորտում կարիերա, ստեղծագործական աշխատանք, անձնական հավակնություն, պահանջում է ծախս: Դուք վճարում եք քրտինքով, ժամանակով, հարաբերություններով, ձեր սեփական հոգու կտորներով: «Նավատորմի գինը» ձեզ չի ասում, որ ծախսը չափազանց բարձր է: Այն հարցնում է. արդյոք նպատակակետն արժե այն, ինչ վառում եք այնտեղ հասնելու համար:

ՇՐՋԱՆԻ ՊԻՐՔՈՎ. Անհրաժեշտ գինը վճարելուց հրաժարում: Նավերը կանգ են առնում, և նավատորմը երբեք չի հասնում նավահանգիստ: Կամ սխալ ձեռնարկման համար արված զոհաբերություն. վառելիք, որը լցվում է արդեն խորտակվող նավի մեջ:

ԾԵՍԸ. ՆԱՎԱՏՈՐՄԻ ՊԱՅՄԱՆԱԳԻՐ

Պրակտիկաները նպատակը գրում է թղթի մի կողմում, իսկ ծախսը՝ մյուս կողմում: Թուղթը այրվում է աղի ջրով ամանի վրա, և մոխիրը նետվում է քամուն:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՋ

«Կայմի վրա գտնվող ամեն լապտեր այրում է ինչ-որ մեկի կյանքի մեկ ամիսը: Աղմիրալի լապտերը այրում է մեկ տարի»:

)(*)(

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ՉՈՐՍ (FOUR OF LANTERNS)

Չորս լապտերների խնջույքը · 四燈牌 · Sì Dēng Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Թաքնված ծովախորշ, որը հասանելի է միայն ցածր մակընթացության ժամանակ ծովով փորված քարե անցուղու միջով, բացվում է բնական ամֆիթատրոնի մեջ, որը լուսավորված է գունավոր բոցի չորս սյուներով: Բոցերը բարձրանում են քարե ավազաններից, յուրաքանչյուրը կողմնացույցի մի կետում, յուրաքանչյուրը վառվում է դառնական տիեզերագիտության Չորս ծովերից մեկի գույնով և բնավորությամբ.

- Արևելք (Կապույտ վիշապ): Կայուն, դանդաղ այրվող կանաչ սյուն, որը հոտ է գալիս սոճու և գարնան անձրևի, գցելով ստվերներ, որոնք կարծես աճում և ծաղկում են կենդանի բույսերի պես:
- Հարավ (Կարմիր թռչուն): Կատաղի, պարող կարմիր սյուն, որը ճարճատում է ամառային կայծակի էներգիայով, ցրելով կայծեր, որոնք բարձրանում են աղոթքների պես:
- Արևմուտք (Սպիտակ վագր): Սառը, հստակ սպիտակ սյուն, որը վառվում է առանց ձայնի, նրա լույսը սուր է, ինչպես սայրի եզրը, լուսավորելով յուրաքանչյուր թերություն յուրաքանչյուր մակերեսի վրա:
- Հյուսիս (Սև կրիա): Ցածր, դղրդացող սև սյուն, որը կարծես վառվում է ջրի տակ, նրա խավարը կուլ է տալիս լույսը, այլ ոչ թե տալիս այն:

Ծովահենները խնջույք են անում այս սրբավայրի կենտրոնում ուտելով, խմելով, ծիծաղելով, նրանց դեմքերը հաջորդաբար լուսավորվում են չորս բոցերից յուրաքանչյուրով, երբ նրանք շարժվում են ծովախորշով: Սա հաղթանակի տոնակատարություն չէ: Դա գոյատևման տոնակատարություն է, խաղաղության գողացված գիշեր մի կյանքում, որն առաջարկում է քիչ նման գիշերներ: Անձնակազմը գիտի, որ մակընթացությունը շուտով կշրջվի, որ անցուղին կփակվի, որ նավատորմը

նորից նավարկելու է վտանգի մեջ: Բայց առայժմ, չորս գույնի լույսի ներքո, նրանք խնջույք են անում:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Դժվարությամբ ձեռք բերված և ժամանակավոր կայունություն: Հանգստի և վերականգնման պահ պայքարի միջևամասում: Քարտն ազդարարում է, որ դուք գտել եք մի սրբավայր՝ մի տեղ, մի հարաբերություն, մի համայնք, մի պրակտիկա, որտեղ կարող եք վերալիցքավորել ձեր լապտերները հաջորդ ճանապարհորդությունից առաջ: Համոտեսեք այն: Մի շփոթեք այն մշտական տան հետ:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Կեղծ անվտանգություն: Խնջույքը թակարդ է, ծովախորշը փակուղի է, և անցուղին փակվում է ձեր հետևից: Կամ հանգստի վայրից հեռանալուց հրաժարում, երբ ժամանակն է շարժվելու:

ԾԵՍԸ. ԾՈՎԱԽՈՐՇԻ ՄԵԴԻՏԱՑԻԱ

Պրակտիկանստը ստեղծում է ժամանակավոր սրբազան տարածք չորս մոմերով կողմնացույցի կետերում, յուրաքանչյուրը հնարավորության դեպքում տարբեր գույնի (կանաչ, կարմիր, սպիտակ, սև/կապույտ): Տարածքը օգտագործվում է հանգստի, մեդիտացիայի կամ ստեղծագործական լիցքավորման համար, այնուհետև ապամոնտաժվում է կանխորոշված ժամին:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Իմաստուն անձնակազմը գիտի, որ ծովախորշը տունը չէ: Հիմար անձնակազմը պատեր է կառուցում ծովախորշի շուրջ և իրեն անվտանգ է կոչում»:

)(*)(

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ՀԻՆԳ (FIVE OF LANTERNS)

Հինգ կրակների մարումը · 五燈牌 · Wǔ Dēng Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Քառս նավի տախտակամածին գիշերը: Հինգ լապտեր վայրենի ճոճվում են վերնամասերից, յուրաքանչյուրը վառվում է տարբեր երանգով, ներկայացնելով մտքի տարբեր «թույլ»։ բոսորագույն՝ գայրույթի համար, հիվանդագին դեղին՝ նախանձի, կապտուկի-մանուշակագույն՝ վրդովմունքի, գունատ կապույտ՝ ինքնախղճահարության, և թրթռացող, անգույն բոց՝ ինքնախաբեության առանձնահատուկ թույլի համար, այն սուտը, որը թույլ է տալիս բոլոր մյուս թույլներին ծաղկել:

Ճոճվող լապտերների տակ կռիվ է ընթանում: Ծովահենները բռնվել են միմյանց հետ, նրանց դեմքերը աղավաղված են տեղաշարժվող գույներով գայրույթի, խանդի, վիրավորված հպարտության դիմակների: Նավավարը և հրաձիգը պայքարում են գողացված ավարի բաժնի համար, կամ գուցե երեք նավարկություն առաջ ասված

վիրավորական բառի համար, որը երբեք ներված չէ: Տախտակամածի տղան կծկվել է մի տակառի հետևում, դիտելով իր հերոսներին, ինչպես են պատառոտում միմյանց:

Բայց ֆոնին, մի կերպար հանդարտ շարժվում է քառսի միջով: Դա Ոսկրային ադմիրալն է, ձեռքին մի դույլ քացախ՝ ավանդական կյուրը, որն օգտագործվում է ուրվական-կրակը հանգցնելու համար: Նա շարժվում է լապտերից լապտեր, հանգցնելով յուրաքանչյուր բոց դույլի ճշգրիտ, անշտապ ճոճքով: Բոցերը ֆշշում են և մարում, մեկ առ մեկ: Երբ յուրաքանչյուր լապտեր մթնում է, կռվող ծովահեններից մեկը սայթաքում է, թարթում և նայում շուրջը, կարծես արթնանալով տենդային երազից:

Քարտը գրավում է մարման պահը. այն պահը, երբ կոնֆլիկտի կրակները դեռ վառվում են, բայց առաջին լապտերը նոր է մթնել, և առաջին ծովահենը նոր է հասկացել, որ չի հիշում, թե ինչու էր կռվում:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Կոնֆլիկտի լուծում հստակության միջոցով: Քարտն ազդարարում է, որ պայքարի շրջանը՝ ձեր ներսում, հարաբերություններում, համայնքում, ավարտվում է աղավաղված ընկալումների հանգցմամբ, որոնք սևում էին այն: Հինգ կրակները հանգցվում են: Դուք սկսում եք նորից հստակ տեսնել:

ՇՐՋՎԱԾ ԴԻՐՔՈՎ. Կոնֆլիկտ, որը հրաժարվում է ավարտվել: Կրակները վառվում են, և ոչ ոք քացախ չի բերում: Կամ կեղծ խաղաղություն, որը պարտադրված է դրսից, այլ ոչ թե ձեռք բերված իրական պատկերացման միջոցով. լապտերները հանգցված են, բայց ծովահենները դեռ զայրացած են խավարի մեջ:

ԾԵՍԸ. ՀԻՆԳ ԿՐԱԿՆԵՐԻ ՄԱՐՈՒՄԸ

Պրակտիկանտը վառում է հինգ մոմ, որոնցից յուրաքանչյուրը ներկայացնում է ընթացիկ կոնֆլիկտ կամ բացասական հույզ: Մեկ առ մեկ, մոմերը հանգցվում են մի քանի կաթիլ ջրով կամ քացախով, և պրակտիկանտը անվանում է այն աղավաղումը, որը ազատվում է:

ԾՈՎԱՀԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Քացախն ավելի քիչ է ծախսում, քան նոր անձնակազմը: Սակայն շատ նավապետներ կզնե՛ն նոր անձնակազմ, նախքան նրանք կզնե՛ն քացախ»:

)(*)(

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ՎԵՅ (SIX OF LANTERNS)

ՄԵԽԵՐԻ ԹԱՁՐ · 六燈牌 · Liù Dēng Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ոսկրային ադմիրալը վերադառնում է ստվերների նավահանգիստ, քայլելով մի նավամատույցով, որը լցված է լուռ, դիտող կերպարներով՝ այլ ծովահեններ, այլ ուրվականներ, այլ հոգիներ, ովքեր շահել են իրենց սեփական հաղթանակները և այժմ սպասում են տեսնելու, թե ինչպես է այս հաղթողը կրելու իր հաղթանակը: Նավահանգիստը լուսավորված է միայն այն լույսով, որը ճառագայթում է Ադմիրալի գլխից:

Նա կրում է վեց ժանգոտ մեխերից պատրաստված թագ: Յուրաքանչյուր մեխ անցկացված է փոքրիկ երկաթյա լապտերի միջով, և յուրաքանչյուր լապտեր վառվում է այն հոգու գույնի բոցով, որից այն վերցվել է՝ պարտված թշնամու Էությունը, գրավված և կրված որպես գավաթ: Բոցերը տարբեր գույների են. մեկը ուղիղ մարտիկի նարնջագույնն է, մեկը խորամանկ ռազմավարի մանուշակագույնը, մեկը դավաճանի հիվանդագին կանաչը, մեկը հավատարիմ լեյտենանտի կայուն ոսկին, մեկը գիտնականի գունատ կապույտը, մեկը գրեթե հաղթած նավապետի բոցավառ սպիտակը:

Ադմիրալի դեմքը հաղթական չէ: Այն մռայլ է: Թագը ծանր է: Մեխերը խրվում են նրա գանգի մեջ, և նրանց գցած լույսը լուսավորում է նրան ամբողջ նավահանգստի համար, որպեսզի տեսնի, բայց այն նաև լուսավորում է նրա դեմքը, նրա թերությունները, նրա սեփական հոգևածությունը: Նա հաղթել է: Բոլորը կարող են տեսնել, որ նա հաղթել է: Եվ հաղթանակն արդեն դառնում է շղթայի մի նոր տեսակ:

Նրա շուրջը ամբոխը չի ուրախանում: Նրանք ընդունում են: Ոմանք խոնարհվում են: Ոմանք պարզապես դիտում են: Մի երեխա մեկնում է դեպի թագը և հետ է քաշվում ծնողի կողմից:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Հաղթանակ և հանրային ճանաչում: Ճանաչում ձեր ձեռքբերումների համար: Քարտն ազդարարում է, որ դուք հաջողության եք հասել ինչ-որ տեսանելի ձևով՝ առաջխաղացում, մրցանակ, ավարտված նախագիծ, որը ստանում է գովասանք: Մեխերի թագը իրական է, և դուք վաստակել եք այն: Բայց քարտը նաև կրում է հանդարտ նախազգուշացում. թագը ծանր է, և նրա գցած լույսը ձեզ ենթարկում է նախանձի, սպասումների և նվաճածը պահպանելու բեռի:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Պյուռնության հաղթանակ: Հաղթանակ, որն ավելի թանկ արժեքավոր, քան արժեք: Կամ գովասանքի քաղցր, որը դառնում է կախվածություն. հաղթողը, ով չի կարող դադարեցնել թշնամիների հոգիները հավաքելը, քանի որ թագը երբեք բավականաչափ ծանր չի զգացվում:

ԾԵՍԸ. ԹԱԳԻ ՃԱՆԱՉՈՒՄԸ

Պրակտիկաները գրում է իր վերջին հաղթանակները թղթի կտորների վրա և դասավորում դրանք շրջանաձև: Մեկ առ մեկ, յուրաքանչյուր հաղթանակ ճանաչվում է, այնուհետև ազատվում է (այրվում, թաղվում կամ նետվում է ջուրը), որպեսզի հաջողության բեռը բանտ չդառնա:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Մեխերի թագը դեռ թագ է: Բայց թագերը մեռյալների համար են: Կենդանիները գլխարկներ են կրում»:

)(*)(

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ՈՒԹ (EIGHT OF LANTERNS)

Ուրվականների Նավատորմը · 八燈牌 · Bā Dēng Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ութ սև առագաստներով ջուկական շարժվում են քամուն հակառակ, նրանց աղեղները կտրում են ալիքները այնպիսի հարթ, լուռ շարժումով, որը բնորոշ է ոչ լիովին ֆիզիկական նավերին: Սրանք ուրվական նավեր են, ոչ թե Քահանայի նավահանգստի ուրվական նավատորմը, որը սպասում է խարսխված, այլ ակտիվ նավատորմ, պատերազմական ջոկատ, կանչ, որը չի կարելի անտեսել:

Յուրաքանչյուր ջուկակա շարժվում է մահապատժի ենթարկված սուրհանդակների գողացված շնչով լցված լապտերով՝ տղամարդիկ և կանայք, ովքեր մահացել էին կրելով նախագգուշացումներ, որոնք երբեք չհասան իրենց նպատակակետին: Նրանց վերջին շնչերը, գրավված ապակու մեջ և կախված կայմերից, այժմ մղում են ուրվական նավերը առաջ այն հաղորդագրությունների հրատապությամբ, որոնք պետք է հանձնվեն, նույնիսկ եթե սուրհանդակները մեռած են, և ստացողները վաղուց խեղդված:

Լապտերները վառվում են տարօրինակ, լուռ լույսով՝ միջուկում սպիտակ, մարելով դեպի մանուշակագույն պսակ, որը ներկում է կորպուսների շուրջ ծովը: Այնտեղ, ուր լույսը դիպչում է ջրին, ջուրը հիշում է այն նավերը, որոնք ժամանակին նավարկել են այնտեղ և խորտակվել: Ավելի հին նավաբեկությունների ուրվականները թարթում են հակիրճ տեսանելիության մեջ և հետո լուծվում:

Նավերը անձնակազմ չեն կրում: Նրանց պետք չէ: Լապտերների մեջ շունչը բավականաչափ անձնակազմ է. սուրհանդակների կամքը, ովքեր հրաժարվեցին թույլ տալ, որ մահը դադարեցնի իրենց լուրերը հանձնելը:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Հրատապ Նորություններ: Անկասելի թափ: Կանչ, որը հնարավոր չէ անտեսել: Քարտն ազդարարում է, որ ինչ-որ բան մեծ արագությամբ մոտենում է ձեզ՝ հաղորդագրություն, հնարավորություն, ճգնաժամ, հայտնություն: Այն չի սպասի, մինչ դուք պատրաստ լինեք: Ուրվականների Նավատորմը ժամանում է իր սեփական գրաֆիկով, և նրա լուրը փոխում է ամեն ինչ:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Ընդհատված հաղորդագրություն: Նորություններ, որոնք պետք է հասնեին, բայց կորել են ճանապարհին: Կամ կանչ, որից հրաժարվում եք պատասխանել, նույնիսկ երբ նավատորմը հավաքվում է ձեր հորիզոնում:

ԾԵԱԸ. ՇՆՉԱՌՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՁՆՈՒՄ

Պրակտիկանստը գրում է մի հաղորդագրություն, որը վախենում էր հանձնել, ծալում է այն թղթե նավակի մեջ և թողնում այն ջրի վրա լողալու՝ տախտակամածին վառվող մոմի մնացորդով: Հաղորդագրությունը ազատվում է ուրվական սուրհանդակների:

ԾՈՎԱՀԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Մեռյալները հանձնում են հաղորդագրությունները, որոնք կենդանիները չափազանց վախեցած են կրելու համար: Լավ վճարեք նրանց, և նրանք կկրեն ձերը»:

)(*)(

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ԻՆՆ (NINE OF LANTERNS)

Ուրվական-վառելիքով հսկումը · 九燈牌 · Jiǔ Dēng Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի փշրված նավամատույց ձգվում է դեպի մի ծով, որը եռում է խեղդվածների դեմքերով: Ջուրը ջուր չէ, այլ թափանցիկ ձևերի զանգված՝ ուրվականներ, որոնք սեղմվում են դեպի վեր, նրանց բերանները բաց են լուռ աղերսանքներով կամ մեղադրանքներով, նրանց ձեռքերը մեկնված են դեպի միակ կենդանի կերպարը, ով կանգնած է պահակ նավամատույցի վերջում:

Կերպարը վիրավոր ծովահեն-կախարդ է, նրա հագուստը պատռված է, ձախ թևը կապված է արյունոտ վիրակապերով, նրա դեմքը հյուժված է հոգևածությունից: Նրա հետևում, ութ լապտերների բարիկադ է վառվում կիսաշրջանով. լապտերներ, որոնք վառվում են բանտարկյալների ճարպով, շնաձկան արցունքներով և իր իսկ կամքի վերջին պաշարներով: Բոցերը ցածր են: Վառելիքը գրեթե սպառվել է:

Իր ձեռքերում, նա պահում է իններորդ լապտերը: Այս մեկը վառվում է իր իսկ շնչով՝ ոչ թե մեռյալների գողացված շունչը, այլ իր կենդանի շունչը, կամովին տրված, բոցը բոցի դիմաց: Դա նրա վերջին լույսն է: Երբ այն մարի, բարիկադը կփլվի, և ուրվականները առաջ կխուժեն:

Բայց լույսը դեռ չի մարել: Նրա դեմքը, իններորդ լապտերի փայլի մեջ, հուսահատ չէ: Այն վճռական է: Նա չի պայքարում հաղթանակի համար: Նա պայքարում է ևս մեկ ժամի համար: Եվս մեկ շնչի: Եվս մեկ հնարավորության այն ամենի համար, ինչ նա պաշտպանում է՝ նավ, անձնակազմ, երեխա, գաղտնիք, որպեսզի փախչի կամ ժամանի կամ ծնվի:

Քարտը վերջին լույսի մարելուց առաջ ընկած պահն է: Դա ճկունության սահմանումն է. ոչ անպարտելիությունը, այլ գիծը պահելու պատրաստակամությունը, երբ գիծը պահելն այն ամենն է, ինչ մնում է:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Ճկունություն ծայրահեղ վիճակում: Վերջին պաշտպանությունը: Քարտն ազդարարում է, որ դուք ռեսուրսների վերջում եք՝ հյուծված, վիրավոր, վերջին շունչների վրա, և դեռ կանգուն եք: «Ուրվական-վառելիքով հսկումը» արտասովոր քաջության քարտ է, ոչ թե հերոսի քաջությունը, ով հաղթում է, այլ պահապանի քաջությունը, ով հրաժարվում է ընկնել: Դա վկայություն է այն ուժի մասին, որը մնում է, երբ ամբողջ ուժը սպառվել է:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Փլուզում: Վերջին լույսը մարել է: Հսկումը ավարտված է, և այն, ինչ դուք պաշտպանում էիք, կորել է: Կամ՝ օգնություն խնդրելուց հրաժարում, երբ հնարավոր է օգնություն ստանալ: Կախարդը, ով պնդում է միայնակ կանգնել, երբ ուժեղացումները հասանելի են:

ԾԵՍԸ. ԻՆՆԵՐՈՐԴ ԼԱՊՏԵՐԸ

Պրակտիկանտը մութ սենյակում վառում է ինը մոմ: Ութին թույլատրվում է այրվել մինչև վերջ: Իններորդը հանգցվում է պրակտիկանտի սեփական շնչով՝ մեկ, կանխամտածված արտաշնչում, այն ըմբռնումով, որ որոշ հսկումներ ավարտվում են ոչ թե պարտությամբ, այլ ազատագրումով:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Իններորդ լապտերը վառում է այն, ինչ առաջին ութը չկարողացան. ես-ը, որը կար, որպեսզի ես-ը, որը լինելու է, կարողանա շնչել»:

)(*)(

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ՏԱՍԸ (TEN OF LANTERNS)

Ոսկրային ադմիրալի վերջին վերադարձը · 十燈牌 · Shí Dēng Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի կերպար սայթաքում է ափի վրա, որը ներկված է կարմիր նահանջող մակընթացությամբ. ոչ թե արյուն, այլ կենսալուսարձակող ջրիմուռներ, տրորված ինչ-որ մեկի ոտնաձայներից, ով չափազանց հյուծված է նրանց շուրջը քայլելու համար: Կերպարը Ոսկրային ադմիրալն է, բայց նա նվազել է այժմ, նրա կմախքային կազմվածքը կորացած է տասը շղթայված լապտերների ծանրության տակ, որոնք քարշ են գալիս նրա հետևից ավազի մեջ:

Յուրաքանչյուր լապտեր պարունակում է գավաթ կամ հանցագործություն: Մեկը պահում է փոքրացած գլուխ, որի աչքի խռոչներում մետաղադրամներ են՝ մրցակից ադմիրալ, ով դավաճանվել և վաճառվել է: Մեկը պահում է կոտրված կողմնացույց, որը դեռ պտտվում է դեպի մի տուն նավահանգիստ, որն այլևս գոյություն չունի: Մեկը պահում է երեխայի կոշիկ, կատարյալ պահպանված, երբևէ չկրած: Մեկը պահում է ամուսնական մատանի, որը դեռ մատի վրա է: Մեկը պահում է գինու սափոր, որը երբեք

չի խմվի: Մեկը պահում է ներման թղթագլան, որը երբեք չի հանձնվել: Մեկը պահում է նավապետի օրագիր, որի վերջին մուտքը երկու դատապարտող բառ է. «Ներիր ինձ»:

Հապտերները ծանր են: Շղթաները կտրում են Ադմիրալի ոսկորները: Նա վերադառնում է մի ճանապարհորդությունից, որը խլել է ամեն ինչ՝ իր նավատորմը, իր անձնակազմը, իր գործը, գուցե իր հոգին, և այն ամենը, ինչ նա կարող է ցույց տալ դրա դիմաց, այս տասը լապտերներն են, այս տասը արձանագրությունները այն մասին, ինչ շահվեց և ինչ կորսվեց և ինչը չի կարելի տարբերել դրանց միջև:

Նրա հետևում ավիդ դատարկ է: Ծովը, որը բերել է նրան այստեղ, հանդարտ է: Նրա առջև երկինքը գունատ մոխրագույնն է լուսաբացին, և հորիզոնում, հազիվ նկատելի, մի նավահանգիստ է սպասում: Այն կարող է լինել տուն: Այն կարող է լինել դատաստան: Այն կարող է լինել հանգիստ:

«Ոսկրային ադմիրալի վերջին վերադարձը» այնպիսի ընդհանուր հաղթանակի քարտն է, որը դարձել է անտարբերելի ընդհանուր պարտությունից: Այն, ինչ փնտրում էիք, գտաք: Այն, ինչ գտաք, չեք կարող վայր դնել: Այն, ինչ կրում եք, դարձել է այն, ինչ դուք եք, և դուք չափազանց հոգևած եք այն ավելի հեռու կրելու համար:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Ամբողջացման ճնշող բեռը: Երկար արշավի ավարտը: Քարտն ազդարարում է, որ դուք հասել եք այն ամենին, ինչ նպատակ էիք դրել հասնել, բայց ծախսը եղել է ամեն ինչ: «Հապտերների տասը» ողբերգությունն չէ: Դա հաշվետվություն է: Դուք ունեք ձեր տասը լապտերները: Դուք ունեք ձեր տասը գավաթները, ձեր տասը հանցագործությունները, ձեր տասը արձանագրությունները այն մասին, ինչ կրակն այրել է: Այժմ դուք պետք է որոշեք. կքարշե՞ք դրանք հավերժ, թե՞ կդնեք դրանք գետնին և կքայլեք նավահանգիստ անբեռնված:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Կանգ առնելուց հրաժարում: Ադմիրալը, ով չի կարող թույլ տալ, որ ճանապարհորդությունը ավարտվի, ով հետ է դառնում դեպի ծով, նույնիսկ երբ նավահանգիստը սպասում է: Կամ գիտակցումը, որ գավաթներն անարժեք են. լապտերները դատարկ են, հաղթանակները՝ խոռոչ, և ամբողջ արշավը սխալ էր:

ԾԵՍԸ. ԱՋԱՏԱԳՐՈՒՄԸ

Պրակտիկանտը հավաքում է տասը առարկա, որոնք ներկայացնում են անցյալի ձեռքբերումներ կամ բեռներ: Մեկ առ մեկ, յուրաքանչյուր առարկա պահվում է, ճանաչվում, այնուհետև ազատվում է՝ դրվում տուփի մեջ, տրվում, դեն նետվում: Ծեսն ավարտվում է, երբ բոլոր տասը ազատվել են:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Ոսկրային ադմիրալը կրում էր իր լապտերները, մինչև ծովն ինքն ասաց. «Բավական է: Վայր դրիր դրանք: Նավահանգիստը գավաթների կարիք չունի, և ոչ էլ մեռյալները»»:

)(*)(

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ԷՋ (PAGE OF LANTERNS)

Ուրվական կրակի գողությունը · 燈侍牌 · Dēng Shì Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի երիտասարդ նավաստի (Լապտերների տղան՝ ծովահենական լեգենդից) կծկվել է քնած նավի տախտակամածին: Ժամը գիշերվա ամենախորն է, երբ նույնիսկ պահակը գլխով է անում, և միակ ձայները վերնամասերի ճռռոցն ու ալիքների շրշյունն են: Նրա առջև, մահացած նավապետի լապտերը վառվում է կայուն բոցով՝ բոց, որը վառվել էր նավապետի սեփական կամքի ուժով, նրա քաջությամբ, նրա վճռականությամբ նավարկելու ծանոթ աշխարհի եզրերից այն կողմ:

Տղան ունի իր սեփական ժանգոտ լապտերը, որը վաղուց սառել է: Նա փոխանցում է բոցը, զգուշորեն, շունչը պահած, ձեռքերը թեթևակի դողալով: Սա գողություն է: Նավապետի կրակը իրենը չէ վերցնելու համար: Բայց տղան դիտել է նավապետի նավարկությունը, տեսել է, թե ինչ կարող է անել այդ կրակը, և ցանկանում է մի քաղցով, որը սարսափեցնում է իրեն, վառվել այդպես:

Փոխանցումը գրեթե ավարտված է: Ժանգոտ լապտերը սկսում է փայլել: Նավապետի լապտերը թրթռում է: Շուտով գողությունն ավարտված կլինի, և տղան կունենա իր սեփական բոցը՝ անօրինական, գողացված, բայց իրենը: Թե ինչ է նա անում դրա հետ, քարտը չի ասում:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Անսանձ հավակնություն: Վտանգավոր որոնումների առաջին քայլերը: Քարտն ազդարարում է այն պահը, երբ դուք որոշում եք վերցնել այն, ինչ ուզում եք, նույնիսկ եթե այն ձերը չէ իրավունքով: «Լապտերների Էջը» ստեղծագործական կամ կարիերային հավակնության կայծն է, որը գալիս է ուրիշի կրակը տեսնելուց և որոշելուց, որ դուք պետք է ունենաք ձերը, նույնիսկ եթե պետք է գողանաք այն:

ՇՐՋԱՍԾ ԴԻՐՔՈՎ. Վատնված տաղանդ: Տղան, ով գողանում է կրակը և հետո թույլ է տալիս, որ լապտերը մարի, քանի որ չգիտի, թե ինչպես խնամել այն: Կամ բացահայտված գողություն. այն բանի հետևանքները, որ չէր ձեզ վերցնելը:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Ամեն բոց գողացված է ավելի հին բոցից: Առաջին կրակը գողացվել էր երկնքից: Ծովը ընդամենը գող է վկաներով»:

)(*)(

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ԱՍՊԵՏ (KNIGHT OF LANTERNS)

Փոթորիկ հեծնողը · 燈騎牌 · Dēng Qí Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Վայրի աչքերով ծովահենը ձիավարում է սև առագաստներով ջունկայի տախտակամածին, երբ այն սուզվում է այրվող նավատորմի միջով: Նրա շուրջ ծովը կրակի մեջ է. նավեր բոցավառվում են, նավթի բծերը բռնկվում են, ջուրն ինքնին կարծես վառվում է մեռնող նավերի արտացոլված կատաղությամբ: Նա մի բարձրացրած ձեռքում պահում է կոտրված լապտեր, և նրա կոտրված վանդակից ուրվական-կրակը թափվում է ջրի պես, տարածվելով ծովի մակերեսով, սնուցելով հրդեհը:

Նրա դեմքը դաժան չէ: Այն էքստատիկ է: Նա չի ոչնչացնում ոչնչացման համար: Նա ոչնչացնում է ճանապարհը բացելու համար, թե ինչի համար, քարտը չի ցույց տալիս: Նրա ջունկան արդեն անցել է այրվող նավերի կողքով, արդեն ուղղված է դեպի բաց ծովը նավատորմից այն կողմ: Ոչնչացումը նպատակը չէ: Դա կողմնակի արդյունք է մի առաջընթացի, որը չի կանգնեցվի:

Նրա ձին, քանի որ ջունկան նաև ձի է այնպես, ինչպես այս սերիայի բոլոր նավերը մասամբ այն բաներն են, որոնք կրում են, ծովային վիշապ է՝ բերանից փրփուր արձակող, նրա աչքերը սպիտակ են պտտվում, նրա սմբակները (կամ լողակները) կայծեր են արձակում ալիքներից: Ասպետը և Նժույգը մեկ արարած են, մեկ կամք, մեկ կրակ:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Իմպուլսիվ գործողություն: Արշավանք, այլ ոչ թե ճանապարհորդություն: Քարտն ազդարարում է արագ հարվածելու, ուժեղ շարժվելու և հետևանքներն իրենց հունով թողնելու ժամանակ: «Փոթորիկ հեծնողը» յանգ էներգիայի մարմնավորումն է իր ամենապայթուկ ձևով՝ քաջություն, որը դառնում է անխոհեմություն, նախաձեռնություն, որը դառնում է ագրեսիա: Օգտակար է, երբ նրբությունը ձախողվել է: Վտանգավոր է, երբ նրբությունը երբեք չի փորձվել:

ՇՐՋԱՍԾ ԴԻՐՔՈՎ. Անխոհեմություն, որը առաջացնում է ավելորդ ավերածություն: Կրակը տարածվում է վերահսկողությունից դուրս: Կամ կաթվածահարություն սեփական ուժի հանդեպ վախից. «Փոթորիկ հեծնողը», ով վախենում է, թե ինչ կարող է այրել:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՏ

«Փոթորիկ հեծնողը չի հարցնում, թե արդյոք ծովը պատրաստ է վառվել: Նա վառում է լուցկին և թողնում, որ ծովը որոշի»:

)(*)(

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ԹԱԳՈՒՋԻ (QUEEN OF LANTERNS)

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի թագուհիի նստած է հարյուրավոր նավաբեկությունների տախտակներից կառուցված գահին, նրանց գլխամասերը խմբված են նրա շուրջը խեղդված թագավորների արքունիքի պես: Նա գեղեցիկ է այնպես, ինչպես փոթորիկն է գեղեցիկ՝ հսկայական, կառուցվածքային և լիովին անտարբեր, թե արդյոք դուք վերապրում եք նրա ուշադրությունը: Նրա զգեստները փոթորկալից ամպեր են: Նրա թագը պարունակվող կայծակի լուսապսակ է, յուրաքանչյուր կայծակ սառեցված է իր հարվածի պահին:

Գրկում, նա պահում է մի լապտեր: Լապտերի ներսում, մանրանկարչական փոթորիկ է մոլեգնում թայֆուն ամանի մեջ, փոթորիկ, որը կկլանի նավատորմը, եթե ազատվի: Նա շոյում է ապակին մեկ մատով, և ներսում փոթորիկը արձագանքում է, պարուրած և շարժվելով դեպի նրա հպումը, հանդարտվելով, երբ նա հետ է քաշում:

Թագուհին չի մոլեգնում: Նա մոլեգնելու կարիք չունի: Նրա ուժը փոթորիկի կատաղության մեջ չէ, այլ նրա բացարձակ վերահսկողության մեջ, թե երբ և որտեղ այդ կատաղությունը կազատվի: Նա կամքն է, որը տիրապետում է կրակին՝ առանց այն հանգցնելու, կրակը, որը ծառայում է կամքին՝ առանց այն սպառնելու: Եվ նա կառավարում է ոչ թե սիրով, այլ ահով. իր լապտերի հիպնոսացնող փայլը, որը ուրիշները, տեսնելով, տաքացնում են իրենց ձեռքերը, իմանալով, որ ջերմությունը պայմանական է:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Ստեղծագործական կրակի հրամանատարություն: Հավակնության ուղղորդումը արդյունավետ, կայուն ուժի: «Լապտերների թագուհին» ազդարարում է մի ժամանակ, երբ ձեր կամքը համահունչ է ձեր հանգամանքներին, և ձեր կրակը վառվում է տաք, բայց վերահսկվող: Նա ներկայացնում է մի անձի կամ գոյության վիճակ, որում խարիզման կիրառվում է ճշգրտությամբ. առաջնորդը, ով ոգեշնչում է ոչ թե ջերմությամբ, այլ իր սեփական համոզմունքի ստիպողական ուժով:

ՇՐՋԱԿՏ ԴԻՐՔՈՎ. Խարիզմայի չարաշահում: Թագուհին, ում կրակը սպառում է նրանց, ովքեր չափազանց մոտ են գալիս: Կամ ստեղծագործական հյուժվածություն. լապտերի մեջ փոթորիկը չափազանց շատ անգամ է ազատվել, և ամանի մեջ ոչինչ չի մնացել:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՏ

«Տաքացրեք ձեր ձեռքերը «Մակընթացության այրու» լապտերի մոտ, բայց մի շփոթեք նրա կրակը օջախի հետ: Նրա կրակը զենք է, որը դեռ չի ընտրել իր թիրախը»:

)(*)(

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ԹԱԳԱՎՈՐ (KING OF LANTERNS)

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի հրամանատար կանգնած է ամպերից վեր գտնվող ագռավի բնի վրա, ներքևում ծովը անտեսանելի է փոթորկի վերմակի տակ: Նրա թիկնոցը պատրաստված է աղած որոտային ամպերից, մոխրագույն և սև, կրակված պարունակվող կայծակի մանուշակագույն լույսով: Նրա մորուքը ծովային փրփուրի գույնն է, իսկ աչքերը երկնքի գույնն են հենց նախքան թայֆունը կոտրվելը:

Աջ ձեռքում, նա պահում է կետի ոսկորից պատրաստված գավազան՝ սև երկաթյա վանդակով: Վանդակի ներսում, կայծակի բոցը անընդհատ վառվում է, նրա լույսը գցելով Ադմիրալի դեմքի սուր ուրվագիծը. մի մարդու դեմք, ով հրամայել է փոթորիկներին և հրամայվել է նրանց կողմից, ով նավատորմեր է ուղարկել փոթորիկի երախը և նորից դուրս բերել նրանց, ով այրել է իր սեփական նավերը, երբ այրելը անհրաժեշտ էր, և լուսավորել է ճանապարհը իր անձնակազմի համար, երբ ճանապարհը լուսավորելը պահանջում էր այրել ինքն իրեն:

Նրա շուրջը, փոթորիկը արձագանքում է նրա ներկայությանը: Կայծակը հարվածում է այնտեղ, ուր նա ժեստ է անում: Քամին փոխվում է այնտեղ, ուր նա նայում է: Ամպերը բաժանվում են այնտեղ, ուր նա քայլում է, և փակվում են այնտեղ, ուր նա անցել է:

Նա սերիայի կրակի տիրակալն է՝ ոչ թե սկսնակի առաջին գողացված կայծի կրակը, այլ բացարձակ հրամանի կրակը, կրակը, որը այնքան լիովին ինտեգրվել է, որ այն այլևս արտաքին չէ: «Փոթորիկ կանչող ադմիրալը» չի կանչում փոթորիկները: Նա ինքն է փոթորիկը, պարունակված մարդկային ձևով, ընտրելով, թե որտեղ հարվածել:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Տեսլական առաջնորդություն: Կամքի և հավակնության վարպետություն: «*Հապտերների թագավորը*» ազդարարում է մի ժամանակ, երբ դուք հասել եք ձեր ստեղծագործական և մասնագիտական կյանքի հրամանատարությանը: Դուք ոչ միայն մասնակցում եք իրադարձություններին, այլև ձևավորում եք դրանք: Նա ներկայացնում է մի անձի կամ գոյության վիճակ, որում հավակնությունը հասունացել է նպատակի, և կրակը կոփվել է լույսի:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Բռնապետություն: Ադմիրալը, ով իր նավատորմը ուղարկում է փոթորիկների՝ իր սեփական փառքի համար, իմանալով, որ նրանք չեն վերապրի: Կամ հրամանատարության բեռը. թագավորը, ով այնքան է այրել, որ այլևս չի հիշում, թե ինչպես լինել տաք:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Փոթորիկ կանչողի հրամանները գրված են արյունով և աղաջրով: Հնազանդվեք նրանց, կամ մի հնազանդվեք: Փոթորիկին չի հետաքրքրում: Ադմիրալին հետաքրքրում է»:

)(*)(

ԽԱՐԻՍԽՆԵՐԻ ԱՍ (ACE OF ANCHORS)

Խարիսխի վճիռը · 錨牌首 · Máo Pái Shǒu

ՎԻՃՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Կմախքային մի ձեռք, ոչ թե Ոսկրային ադմիրալի ձեռքը, այլ ինչ-որ ավելի հին բան, ինչ-որ բան, որն արդեն հին էր, երբ դրվեց առաջին կիլը, բարձրանում է սև ջրից, բռնելով խարիսխը իր օղակից: Խարիսխը պատված է խեցիներով և ծովից մաշված, բայց նրա թաթերը սուր են, և նրա մակերեսը փորագրված է ցինաբարի նշաններով, որոնք փայլում են կայուն, արյան-կարմիր լույսով խավարի դեմ:

Խարիսխի շուրջ, ջուրը պղտորվում է լուծվող ձևերով՝ կեղծ քարտեզներ, որոնք ստում էին, աղյուսակներ, որոնք ստում էին, կողմնացույցներ, որոնք ցույց էին տալիս դեպի այն, ինչ նավարկողը ցանկանում էր գտնել, այլ ոչ թե այն, ինչ կար: Խարիսխի ներկայությունը քանդում է դրանք: Կեղծ քարտեզները դառնում են փրփուր: Կեղծ աղյուսակները լուծվում են թանաքի մեջ և ցրվում: Կեղծ կողմնացույցները վայրենի պտտվում են և հետո փշրվում, նրանց սլաքները ընկնում են խորքերը արծաթե անձրևի պես:

Խարիսխի վճիռը բանավեճ չէ: Դա հայտնություն է: Այն ժամանում է առանց նախագուշացման՝ մի ճշմարտություն, որը ծակում է շփոթությունը և ամրացնում միտքը: Ձեռքը առաջարկում է այն ոչ թե որպես մխիթարություն, այլ որպես անհրաժեշտություն: Անորոշության ծովը լայն է, և խարիսխը ծանր է, և ծանրությունը նվերն է:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Կայծակի պես հայտնություն: Հանկարծակի հստակություն շփոթության շրջանից հետո: Քարտն ազդարարում է, որ մի ճշմարտություն, որից խուսափում էիք (կամ որ փնտրում էիք), ժամանել է: Այն սուր է, այն ծանր է, դրա հետ չի կարելի վիճել: Խարիսխի վճիռն այն պահն է, երբ միտքը դադարում է պտտվել և ամրանում է այն ամենի վրա, ինչ իրական է: Ընդունեք այն: Խարիսխը պատիժ չէ: Դա միակ բանն է, որ ձեզ կայուն կպահի գալիք փոթորկի ժամանակ:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Ճշմարտությունն ընդունելուց հրաժարում: Խարիսխն առաջարկվում է, բայց դուք դեռ կառչած եք կեղծ քարտեզներից: Կամ ճշմարտություն, որը որպես զենք է կիրառվում. խարիսխը գցված է ոչ թե կայունացնելու, այլ ոչնչացնելու համար:

ԾԵՍԸ. ԽԱՐԻՍԽԻ ԻՋԵՅՈՒՄԸ

Պրակտիկանսը գրում է մի հարց, որը շփոթություն է առաջացրել, թղթի կտորի վրա: Թուղթը ծանրացվում է քարով և գցվում ջրով ամանի մեջ: Երբ այն սուզվում է,

պրակտիկանտը ասում է. «Այն, ինչ ճշմարիտ է, կպահվի: Այն, ինչ կեղծ է, կլողա: Ես գգում եմ խարիսխը: Ես ընդունում եմ ծանրությունը»:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Կեղծ աղյուսակը ավելի վատ է, քան առանց աղյուսակի լինելը: Իսկական խարիսխը ավելի լավ է, քան երկուսն էլ»:

)(*)(

ԽԱՐԻՍԽՆԵՐԻ ԵՐԿՈՒ (TWO OF ANCHORS)

Հանդարտության շղթաները · 錨二牌 · Máo Èr Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ակնակապած մի ծովահեն նստած է ծալապատիկ մի փոքրիկ լաստանավի վրա, անհնարին հանդարտ ծովի վրա անհնարին հանդարտ ծովի վրա, որը ձգվում է երկու ջրապտույտների միջև, մեկը ձախ, մյուսը աջ, նրանց պարուրածն բերանները բացվում են դեպի խավարը: Լաստանավը պետք է պատռվի: Այն չի պատռվում:

Լաստանավը տեղում պահող շղթաները խարիսխի շղթաներ են, խաչված լաստանավի տակ և վրան փորագրված մեկ նիշով, որը կրկնվում է նորից ու նորից. 停 (tíng) — «կանգ», «դադար», «դադարեցում»: Շղթաները չեն պայքարում ջրապտույտների դեմ: Նրանք պարզապես հրաժարվում են շարժվել դրանց կողմից: Հանդարտությունը բնական չէ: Այն պարտադրված է: Դա ընտրություն է, որը կայացվել և պահպանվել է հսկայական ճնշման դեմ:

Ծովահենի ձեռքերը հենվում են մի սայրի վրա, որը ընկած է նրա ծնկների վրա՝ ծանր թուր, դեռ պատյանում: Նա չի հանում այն: Նա չի սպառնում: Բայց սայրը այնտեղ է, և ջրապտույտները գիտեն դրա մասին: Հանդարտությունը բանակցություն է, և բանակցությունը ապահովված է պողպատի հնարավորությամբ:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Ռազմավարական փակուղի: Ներգրավվելուց գիտակցված հրաժարում: Զարտն ազդարարում է, որ դուք բռնվել եք երկու հակադիր ուժերի միջև (երկու փաստարկներ, երկու պարտավորություններ, երկու գործողությունների ընթացք), և ամենախմաստուն ընթացքը նրանցից ոչ մեկի հետ ներգրավվելն է: «Հանդարտության շղթաները» վախկոտությունն չէ: Դա մարտիկի կարգապահությունն է, ով գիտի, որ ոչ բոլոր ճակատամարտերը պետք է մղել, և որ որոշ կոնֆլիկտներ իրենք իրենց լուծվում են, եթե դուք պարզապես հրաժարվեք ներքաշվել դրանց մեջ:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Փակուղու անխոհեմ խախտում: Ակնակապը հանված է չափազանց շուտ, շղթաները կտրված են անհամբերությունից, լաստանավը քաշված է ջրապտույտներից մեկի մեջ: Կամ չափազանց երկար պարտադրված հանդարտություն. գործելուց հրաժարում, որը դառնում է ապրելուց հրաժարում:

ԾԵՍԸ. ՀԱՆԴԱՐՏՈՒԹՅԱՆ ԴԱՇՏ

Պրակտիկանստը ստեղծում է աղի կամ քարերի շրջան և նստում դրա ներսում որոշակի ժամանակ, վիզուալիզացնելով երկու հակադիր ուժերը որպես ջրապտույտներ սահմանից այն կողմ: Ծեսը չներգրավվելու պրակտիկա է, կենտրոնը պահելը, մինչ ճնշումը կուտակվում է բոլոր կողմերից:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Քաշված սայրը կարող է պատյան դրվել: Սայրը, որը երբեք չի լքում պատյանը, դեռ կարող է հաղթել ճակատամարտը, եթե ձեռքը գիտի, թե երբ չքաշել»:

)(*)(

ԽԱՐԻՍԽՆԵՐԻ ԵՐԵՔ (THREE OF ANCHORS)

Արյունոտ մակընթացության ընծան · 錨三牌 · Máo Sān Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Փոթորիկի աչքում, այդ տարօրինակ, անհանգստացնող հանդարտության գոտում փոթորկի կենտրոնում, կախված է կետի հսկա սիրտը: Այն հսկայական է, նավի երկարավուն նավակի չափ, դեռ բաբախելով մահացածի դանդաղ, ծանր ռիթմով: Երեք ժանգոտ խարիսխներ մխրճված են դրա միջով, նրանց շղթաները ձգվելով ներքև՝ ծովի խավարի մեջ, լարված ծանրությունից:

Յուրաքանչյուր խարիսխ փորագրված է վշտի մի թեմայով: Առաջին խարիսխը կրում է, աղի և ժամանակի կողմից մաշված նիշերով. *«դավաճանություն»*: Երկրորդը. *«կոտրված երազանքներ»*: Երրորդը. *«չասված բառեր»*: Դրանք մեղադրանքներ չեն: Դրանք ընդունումներ են: Սիրտը ծակվել է բոլոր երեքով, և ծակելը պատիժ չէ: Դա ընծա է:

Արյունը դանդաղ, մութ ամպերով լողում է վերքերից, ցրվելով փոթորիկի աչքում: Այնտեղ, ուր արյունը դիպչում է ջրին, ջուրը հանդարտվում է. ոչ թե *«երկուսի խարիսխների»* պարտադրված հանդարտությունը, այլ բնական հանդարտություն, հանդարտություն մի բանի, որը լիովին զգացվել է և լիովին ազատվել:

«խարիսխների երեքը» ընդունված վշտի քարտն է: Խարիսխները ծանր են, և սիրտը ծակված է, բայց ծակելը նաև ազատում է: Արյունը, որը հոսում է ծովը, վիշտն է, որը հեռանում է մարմնից, վիշտը, որը այլևս չի կրվի, քանի որ այն տրվել է ինչ-որ ավելի մեծ բանի, քան ինքը:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Ծովի պես հսկայական վիշտ: Վիշտ, որը պետք է զգալ, այլ ոչ թե խուսափել: Քարտն ազդարարում է, որ դուք կրում եք տխրության ծանրություն՝ դավաճանություն, կորուստ, ափսոսանք, և դրա միջով անցնելու ճանապարհը ոչ թե

շրջանցելն է, այլ մտնելը: «Արյունոտ մակընթացության ընծան» խնդրում է ձեզ թույլ տալ, որ խարիսխները ծակեն սիրտը, թույլ տալ, որ արյունը հոսի, վստահել, որ ծովին տրված վիշտը վերափոխված վիշտ է:

ՇՐՋԱՆԾ ԴԻՐՔՈՎ. Սգալուց հրաժարում: Սիրտը զրահապատված է, խարիսխները չեն կարող ծակել այն, և վիշտը թարախակալում է ներսում: Կամ վշտի մեջ խեղդվելը. սիրտը չափազանց շատ անգամ է ծակվել, և արյուն չի մնացել առաջարկելու համար:

ԾԵՍԸ. ԱՐՅՈՒՆՈՏ ՄԱԿԸՆԹԱՑՈՒԹՅԱՆ ԱՋԱՏԱԳՐՈՒՄԸ

Պրակտիկանստը գրում է երեք վշտերի անունները թղթի կտորների վրա, յուրաքանչյուրը ծակում է քորոցով կամ ասեղով և գցում աղի ջրով ամանի մեջ: Զուրն այնուհետև թափվում է երկրի վրա, տանելով վիշտը:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ծովը չի հարցնում, թե ինչու եք արյունահոսում: Ծովը միայն հարցնում է, թե արդյոք պատրաստ եք դադարել»:

)(*)(

ԽԱՐԻՍԽՆԵՐԻ ՉՈՐՍ (FOUR OF ANCHORS)

Դրեյֆող իրանը · 錨四牌 · Máo Sì Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ծովային քարանձավ-ապաստարան, թաքնված աշխարհից ընկնող ջրի վարագույրով: Քարանձավը չոր է մակընթացության գծից վեր, նրա պատերը հարթեցված են դարավոր ալիքների մաշումից, նրա հատակը փափուկ է չոր ջրիմուռներով, որոնք ծառայում են որպես մահճակալ: Չորս խարիսխներ հանգչում են քարանձավի անկյուններում, նրանց շղթաները կախված են, նրանց թաթերը ծածկված են չօգտագործման փոշով: Դրանք փորագրված են ոչ թե նախագուլշացումներով, այլ վստահեցումներով. «գինադադար» և «սնուցիր ոգին»:

Մի ծովահեն քնած է ջրիմուռների մահճակալի վրա, ոչ թե հյուժվածության կամ փախուստի քուն, այլ խորը, վերականգնող քուն մեկի, ով ռազմավարական որոշում է կայացրել հանգստանալ, մինչ ջրվեժից այն կողմ աշխարհը մոլեգնում է: Նրա կուրծքը բարձրանում և իջնում է մակընթացության դանդաղ ռիթմով: Նրա գեները՝ մի թուր դեռ պատյանում, ընկած է հասանելիության սահմանում, բայց ոչ ձեռքին:

Զրվեժի վարագույրի միջով, արտաքին աշխարհի թույլ ձայները կարելի է լսել. հեռավոր որոտ, ալիքների բախում, գուցե ճակատամարտի աղաղակներ կամ փոթորիկի լաց: Ծովահենը կարող էր միանալ այդ ճակատամարտին: Նա ընտրել է չմիանալ: Քարանձավը նահանջ չէ: Դա ռազմավարական նահանջ է, մի տեղ, որտեղ ուժը վերականգնվում է, որպեսզի երբ քնածը արթնանա, նա պատրաստ լինի նորից կռվել՝ ոչ թե սպառվածությունից, այլ լիությունից:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Հանգիստը՝ որպես ռազմավարական անհրաժեշտություն: Քարտն ազդարարում է, որ դուք չափազանց երկար եք կռվել առանց լիցքավորման: «Դրեյֆոդ իրանը» թույլտվություն է նահանջելու, քնելու, թույլ տալու, որ փոթորիկը մոլեգնի առանց ձեզ որոշ ժամանակ: Դա հանձնվել է: Դա գիտակցումն է, որ կոտորված սուրը չի կարող հաղթել ճակատամարտում, և սպառված հոգին չի կարող հաղթել կյանքում: Հանգստացեք: Խարիսխները իջեցված են: Քարանձավը անվտանգ է: Աշխարհը կարող է սպասել:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Հանգիստը, որը դարձել է խուսափում: Ծովահենը, ով քնում է ճակատամարտի միջով, քանի որ ճակատամարտը չափազանց վախեցնող է դիմակայելու համար: Կամ հյուժվածություն, որը դարձել է հիվանդություն. միտքն ու մարմինը հրել են իրենց սահմաններից այն կողմ, ի վիճակի չեն վերականգնվել առանց միջամտության:

ԾԵՍԸ. ՔԱՐԱՆՁԱԿԻ ՆԱՀԱՆՋԸ

Պրակտիկաները ստեղծում է լիակատար հանգստի տարածք (առանց հեռախոսի, առանց պահանջների, առանց պարտավորությունների) որոշակի ժամանակով: Նշան (քար, խեցի) դրվում է տարածքի մուտքի մոտ, ներկայացնելով չորս խարիսխները, որոնք պահպանում են շեմը:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Մակընթացությունը հանգստանում է օրը երկու անգամ: Դուք ավելի ուժեղ չեք, քան մակընթացությունը»:

)(*)(

ԽԱՐԻՍԽՆԵՐԻ ՀԻՆԳ (FIVE OF ANCHORS)

Խարիսխի սպին · 錨五牌 · Máo Wǔ Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ծովահենը սայթաքում է այրվող նավից, մեջքը դեպի դիտողը: Նրա ուսերի, մեջքի և ազդրերի մարմնի մեջ մխրճված են հինգ խարիսխներ. ոչ թե այլ քարտերի մեծ, նավ պահող խարիսխները, այլ փոքր, դաժան կեռիկներ, այն տեսակը, որն օգտագործվում է թշնամու նավերը գրոհելու համար: Նրանք մխրճված են խորը, և նրանց կցված շղթաները քարշ են գալիս գետնին սայթաքող կերպարի հետևից, յուրաքանչյուրը կցված այրվող նավի տարբեր բեկորի. կոտորված կայմ, պատռված առագաստ, գանձերի մնդուկ, որը ճեղքվել է և թափել իր ոսկին կրակի մեջ:

Ծովահենի սեփական անձնակազմն է դա արել: Քարտը չի ցույց տալիս նրանց դեմքերը, բայց նրանց դավաճանությունը տեսանելի է կեռիկների անկյան մեջ, տեղադրման

դիտավորյալ դաժանության մեջ, այն փաստում, որ ծովահենը դեռ կենդանի է. թողնված է սայթաքելու և արյունահոսելու, այլ ոչ թե մաքուր մահվան ողորմությունը տրվելու համար:

Բայց ծովահենը դեռ քայլում է: Դեռ շարժվում է առաջ, հեռու այրվող նավից, հեռու անձնակազմից, որը դավաճանել է իրեն: Յուրաքանչյուր քայլ տանջանք է: Յուրաքանչյուր քայլ նաև քայլ է դեպի գոյատևում: «Խարիսխների հիևգը» վերապրած դավաճանության քարտն է. ոչ ներված, ոչ մոռացված, այլ գոյատևված: Սպիները կմնան: Խարիսխները ի վերջո կհեռացվեն կամ կժանգոտվեն կամ կդառնան մարմնի լանդշաֆտի մաս: Բայց ծովահենը քայլում է: Եվ նավը, նրա հետևում, այրվում է:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Դավաճանություն: Ռազմավարական հանձնում: Քարտն ազդարարում է, որ դուք վիրավորվել եք նրանց կողմից, ում վստահել եք՝ գործընկերներ, ընկերներ, ընտանիք, հաստատություններ: Ցավը իրական է, և խարիսխները խորն են: Բայց «Խարիսխների հիևգը» նաև կրում է տարօրինակ, կատաղի հույս. դուք դեռ քայլում եք: Ձեր հետևում նավն այրվում է, և դուք դրա վրա չեք: Ապրեք հաջորդ մակընթացությանը պայքարելու համար: Ամոթը պատկանում է նրանց, ովքեր մխրճել են կեռիկները, ոչ թե նրան, ով կրում է դրանք:

ՇՐՋՎԱԾ ԴԻՐՔՈՎ. Հեռանալուց հրաժարում: Ծովահենը հետ է դառնում դեպի այրվող նավը, դեպի անձնակազմը, որը դավաճանել է իրեն, փնտրելով վրեժխնդրություն կամ հաշտություն իր սեփական կյանքի գնով: Կամ վերքերին այնքան երկար կառչելը, որ դրանք դառնում են ինքնություն:

ԾԵՍԸ. ԿԵՌԻԿՆԵՐԻ ՀԵՌԱՅՈՒՄԸ

Պրակտիկանտը գրում է հիևգ դավաճանությունների անունները թղթի կտորների վրա և յուրաքանչյուրը կցում է փոքր քաշի: Մեկ առ մեկ, քաշերը գցվում են ջրով ամանի մեջ, և պրակտիկանտը ասում է. «Այս կեռիկը հեռացված է: Այս սպին իմն է, բայց շղթան կոտորված է»:

ԾՈՎԱՀԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Կեռիկը մեջքում դաս է այն մասին, թե ով երբեք ձեր հետևում չէր»:

)(*)(

ԽԱՐԻՍԽՆԵՐԻ ՎԵՅ (SIX OF ANCHORS)

Ուրվականի վարձը · 錨六牌 · Máo Liù Pái

ՎԻՋՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի քողարկված լաստանավավար (փոխադրող) նավարկում է անդորր, մոխրագույն մշուշի միջով: Նավակը ներքևում գտնվող ջուրը սև է և անշարժ, ոչինչ չարտացոլելով:

Նավակի վրա, կողերին կարմիր թելով կապված, վեց խարիսխներ են կախված, նրանց շղթաները անհետանում են ջրի մեջ: Դրանք նավը տեղում չեն պահում: Դրանք ծանրացնում են այն՝ բավականաչափ ցածր պահելով ջրի մեջ, որ մառախուղը չբարձրացնի այն, որ անցյալի ոգիները չբարձրանան դրա հետ:

Լաստանավավարի դեմքը թաքնված է գլխարկի ստվերում: Նրա ծողը շարժվում է մեկի դանդաղ, մեխանիկական ռիթմով, ով այս անցումը կատարել է բազմիցս և կկատարի այն բազմիցս: Նավակը ուղևորներ չի կրում, կամ ավելի ճիշտ, ուղևորներն անտեսանելի են, անցյալի ոգիները, որոնց փոխադրողը տեղափոխում է կենդանի աշխարհից հեռու:

Նավակի հետևում, մառախուղի մեջ հազիվ նկատելի, մի ավի նահանջում է. կենդանիների երկիրը, այն վայրը, որտեղ անցյալը տառապվել է: Առջևում, նույնիսկ ավելի թույլ, մեկ այլ ավի է մոտենում. ազատվածների երկիրը, այն վայրը, որտեղ անցյալը կարող է վայր դրվել: «*խարիսխների վեցը*» անհրաժեշտ աքսորի քարտն է՝ որոշումը լքել անիծված վայրը, թունավոր հարաբերությունը, ուրվական պատմությունը և հետ չնայել:

ԳՈՒՇԱԿԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Անցում ցավոտ անցյալից հեռու: Քարտն ազդարարում է, որ դուք գտնվում եք ինչ-որ բան հետևում թողնելու գործընթացում՝ աշխատանք, հարաբերություն, ինքնության մի տարբերակ, որն այլևս չի համապատասխանում ձեզ: «*Ուրվականի վարձը*» ուրախ մեկնում չէ: Դա մայլ, անհրաժեշտ մեկնում է: Խարիսխները ծանրացնում են նավակը ոչ թե որպես պատիժ, այլ որպես պաշտպանություն. անցյալը ձեզ հետ կքաշեր, եթե կարողանար, և ծանրությունն այն է, ինչը կանխում է դա:

ՇՐՋԱԾ ԴԻՐՔՈՎ. Հեռանալուց հրաժարում: Նավակը սպասում է նավամատույցին, բայց դուք դեռ կանգնած եք ավին և հետ եք նայում: Կամ ուրիշների կողմից պարտադրված աքսոր. դուրս շարտվել, այլ ոչ թե ընտրել գնալը:

ԾԵՍԸ. ՈՒՐՎԱԿԱՆԻ ՎԱՐՁԻ ԱՆՑՈՒՄԸ

Պրակտիկանտը գրում է, թե ինչն է հետևում թողնում, թղթի կտորի վրա, ծալում է այն նավակի մեջ, դնում է փոքր քաշ և թողնում է այն լողալու ջրի վրա: Նավակը դիտվում է, մինչև այն անհետանում է, այնուհետև պրակտիկանտը շրջվում է առանց հետ նայելու:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Լաստանավավարը չի հարցնում, թե ուր եք ուզում գնալ: Լաստանավավարը հարցնում է, թե ինչ եք պատրաստ հետևում թողնել»:

)(*)(

ԽԱՐԻՍԽՆԵՐԻ ՅՈԹ (SEVEN OF ANCHORS)

Ուրվականների հափշտակությունը · 錨七牌 · Máo Qī Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի քողարկված կերպար վազում է լուսնկա ափով, իր ձեռքերում լիքը գողացված խարիսխներով (հինգը, նրանց շղթաները փաթաթված են կերպարի ուսերին պարկերի նման, նրանց թաթերը դեռ կաթում են ծովի հատակի ցեխով, որտեղից պոկվել էին: Կերպարի հետևում, ևս երկու խարիսխներ կիսով չափ թաղված են ավազի մեջ, խաբեբաներ, որոնք թողել են հետապնդումը շփոթեցնելու համար:

Հեռվում, մի ծովային կտրիչ խարսխված է, նրա անձնակազմը բղավում և շտապում է: Լուսարձակը սրբում է ափը, նրա ճառագայթը անցնելով վազող կերպարի վրա մեկ անգամ, երկու անգամ, բաց թողնելով երկուսն էլ: Լուսինը պայծառ է, գրեթե լի, և ավազը արծաթագույն է:

Ինչ է գողացվել, ոչ թե իրենք խարիսխներն են, այլ այն, ինչ նրանք ներկայացնում էին. հինգ բանտարկյալների ճակատագրերը, որոնց դատավճիռները խարսխված էին ծովի հատակին այդ քաշերով: Քողարկված կերպարը (դիվերսանտ, ազատարար, անարդար դատապարտվածների գող) կտրել է շղթաները և այժմ կրում է խարիսխները մի տեղ, որտեղ դրանք կարող են հալվել կամ վերաօրհնվել, կամ պարզապես հետ նետվել ծովը նրանց վրա տարբեր բառեր ասելով:

«*խարիսխների յոթը*» խորամանկության հաղթանակի քարտն է ուժի նկատմամբ: Կերպարը չի կռվել նավատորմի հետ: Նա գերազանցել է նրանց, գերազանցել է մտածողությամբ և թողել է խաբեբաներ ավազի մեջ:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Խորամանկության միջոցով ձեռք բերված հաջող հափշտակություն: Քարտն ազդարարում է, որ դուք գերազանցել եք ավելի ուժեղ մրցակցին, հետ եք վերցրել մի բան, որը ձեզանից վերցվել էր, ազատել եք ինքներդ ձեզ կամ ուրիշներիս ռազմավարության միջոցով, այլ ոչ թե ուղղակի առճակատման: «*Ուրվականների հափշտակությունը*» պարզևատրում է խելքը, ծրագրումը և կանոններից դուրս գործելու պատրաստակամությունը, երբ կանոնները անարդար են:

ՇՐՋԱՍԾ ԴԻՐՔՈՎ. Ձախողված հափշտակություն: Խաբեբաները չաշխատեցին, նավատորմը մոտենում է, և գողացված խարիսխները չափազանց ծանր են տանելու համար: Կամ սխալ դրդապատճառներով կատարված գողություն. ուժ գողանալը, որը ձեզ վերցնելը չէր:

ԾԵՍԸ. ԽԱԲԵԲԱՆԻ ՆԵՏՈՒՄԸ

Պրակտիկանտը ստեղծում է երկու խաբեբաներ (փոքր առարկաներ, որոնք ներկայացնում են այն խնդիրը, որից փախչում են) և դնում դրանք մի ուղղությամբ, մինչ ինքը շարժվում է մյուս ուղղությամբ: Ծեսը ֆիզիկական պարտավորություն է դեպի նոր ուղղություն, ամրապնդված հինի խորհրդանշական ապակողմնորոշմամբ:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Նավատորմը թնդանոթներ ունի: Դուք ունեք լուսնի լույս: Գրագ եկեք լուսնի լույսի վրա»:

)(*)(

ԽԱՐԻՍԽՆԵՐԻ ՈՒԹ (EIGHT OF ANCHORS)

Ոսկրային ադմիրալի հանելուկը · 錨八牌 · Máo Bā Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ակնակապած մի ծովահեն կանգնած է ութ խարիսխներից կազմված շրջանի կենտրոնում: Խարիսխները չեն հանգչում ծովի հատակին, այլ շղթայված են ութ խեղդված կմախքներով, որոնցից յուրաքանչյուրը կանգնած է ուղիղ ջրի մեջ, նրանց ոսկրոտ ձեռքերը բռնած շղթաները, նրանց դատարկ աչքի խոռոչները հառած բանտարկյալին: Կմախքները ծովահենի անցյալի երդումներն են՝ խոստումներ, որոնք տրվել և չեն պահվել, պարտավորություններ, որոնց երդվել և լքվել են, հավատարմություններ, որոնց երդվել և դավաճանվել են: Նրանք չեն պատժում ծովահենին: Նրանք սպասում են:

Ակնակապած ծովահենի ձեռքերը պարզված են, զգալով օդը, կարդալով խարիսխների միջև ընկած տարածությունը: Փախուստի ուղի գոյություն ունի. քարտը բացահայտում է այն դիտողին. բաց երկու խարիսխների միջև, որտեղ շղթաները ժանգոտել են, բաց ջրի նեղ միջանցք, որը տանում է դեպի մակերես: Բայց ծովահենը չի կարող տեսնել այն: Նա պետք է գտնի այն այլ միջոցներով՝ ձայնով, հպումով, հոսանքի նուրբ փոփոխությամբ, որը մատնում է բացվածքը:

Ոսկրային ադմիրալը, որը հայտնվում է այստեղ որպես հեռավոր կերպար ծովի հատակին, հեռանալով շրջանից, դրել է այս հանելուկը: Նա չի բացատրում այն: Նա հուշումներ չի առաջարկում: Հանելուկը դասն է, և դասը սա է. դուք բանտարկված եք երդումներով, որոնք արդեն խախտել եք, և դուրս գալու միակ ճանապարհը դադարեցնելն է ձևացնել, թե նրանք դեռ կապում են ձեզ:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Անցյալի պարտավորություններով պայմանավորված բանտարկություն: Ինքնապարտադրված սահմանափակումներ: Քարտն ազդարարում է, որ դուք թակարդում եք ոչ թե արտաքին ուժերի, այլ ձեր սեփական հավատարմության պատճառով այն երդումներին, որոնք այլևս չեն ծառայում ձեզ (կամ որոնք դուք արդեն խախտել եք և դեռ ձևացնում եք, որ պահում եք): «Ոսկրային ադմիրալի հանելուկը» հարցնում է. ի՞նչ ժանգոտ շղթա եք դեռ պահում, և ի՞նչ կլինի, եթե բաց թողնեք այն:

ՇՐՋՎԱԾ ԴԻՐՔՈՎ. Ելքը տեսնելու ձախողում: Բաց տարածությունը հենց այնտեղ է, բայց ակնակապը մնում է: Կամ սեփական խախտած երդումների համար պատասխանատվություն չստանձնելը. մեղադրել կմախքներին ձեզ պահելու համար, երբ դուք եք, ով չի ազատի շղթան:

ԾԵԱԸ. ՇՂԹԱՅԻ ԶՆՆՈՒԹՅՈՒՆ

Պրակտիկանտը գրում է բոլոր ընթացիկ պարտավորությունները (երդումներ, պարտավորություններ, խոստումներ) և քննում դրանցից յուրաքանչյուրը ազնվորեն: Որո՞նք են դեռ ճշմարիտ: Որո՞նք են ժանգոտել: Մեկ առ մեկ, ժանգոտած պարտավորությունները անվանվում և ազատվում են:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Մեռյալները ոխ չեն պահում: Մեռյալները շղթաներ են պահում: Տարբերությունն այն է, որ շղթաները կարելի է գցել»:

)(*)(

ԽԱՐԻՍԽՆԵՐԻ ԻՆՂ (NINE OF ANCHORS)

Փոթորիկ-լապտերների հսկումը · 錨九牌 · Máo Jiǔ Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի ծովահեն պառկած է երկու կայմերի միջև ձգված ծորանում, բայց ծորանը հանգիստ չէ: Այն բռնությամբ նետվում է, և ծովահենը նետվում է դրա հետ, նրա դեմքը թաց է քրտինքով, նրա ձեռքերը բռնած ծորանի եզրերից: Նրանց վերևում, վերնամասերում ինը ոգեղեն խարիսխներ են կախված, նրանց շղթաները ճոճվում են մի նավի շարժումով, որը տեսանելի չէ, նրանց թաթերը փայլում են միայնակ լապտերի լույսի ներքո, որը ճոճվում է կայմանոսանից:

Լապտերի լույսը ուրվական-կրակի հիվանդագին կանաչն է, և նրա փայլով, կենսալուսարձակող օձաձկները ոլորվում են վերնամասերում, նրանց երկար մարմինները բաբախելով նույն սառը լույսով: Նրանք շշնջում են, երբ ոլորվում են, և նրանց շշուկները ծովահենի ամենախոր վախերն են, որոնք ձայն են ստանում. ձախողման վախը, դավաճանության վախը, մոռացվելու վախը, խորքի վախը, իրենից վախը, անհայտի վախը, հայտնիի վախը, մահանալու վախը, երբեք չապրած լինելու վախը:

Ծովահենը չի կարող քնել: Ծովահենը չի կարող արթնանալ: «Փոթորիկ-լապտերների հսկումը» անքուն գիշերվա քարտն է, հոգու 3-ը, երբ անցյալի ամեն մի սխալի ամեն մի խարիսխը կախված է տեսանելի, և ամեն վախ ունի ձայն, և փախուստ չկա, բացի դիմանալ մինչև լուսաբաց:

Լուսաբացը տեսանելի չէ քարտում: Բայց լապտերը դեռ վառվում է: Եվ օձաձկները, եթե ուշադիր նայեք, չեն հարձակվում: Նրանք պարզապես ներկա են, և նրանց ներկայությունը, թեև սարսափելի, մահացու չէ:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Մտավոր տառապանք: Անքուն գիշերներ: Խարիսխի տակից անցնելու տանջանքը: Քարտն ազդարարում է, որ դուք գտնվում եք ինտենսիվ անհանգստության կամ ինքնաքննադատության շրջանում: «Փոթորիկ-լապտերների հսկումը» ճանաչում է այս տառապանքի իրականությունը՝ առանց այն նվազագույնի հասցնելու: Բայց այն նաև առաջարկում է հույսի մի թել. հսկումն ավարտվում է: Լուսաբացը գալիս է: Օձաձկները, առավոտյան, պարզապես օձաձկներ են:

ՇՐՋԱՆՔ ԴԻՐՔՈՎ. Հսկման խախտում: Լուսաբացի առաջին լույսը հասնում է վերնամասերին: Կամ անհանգստության անվերջ օղակ. օգնություն փնտրելուց հրաժարում, համոզմունք, որ հսկման միջով տառապելը ինչ-որ կերպ ազնիվ է:

ԾԵՍԸ. ԼՈՒՍԱԲԱՑԻ ՀՍԿՈՒՄԸ

Անքնության կամ անհանգստության շրջանում պրակտիկաները հսկում է ամբողջ գիշեր մեկ մոմով: Քնելու փորձ չի արվում: Հսկումը վկայվում է, ոչ թե պայքարվում: Երբ լուսաբացը գալիս է, մոմը հանգցվում է, և հսկումը պաշտոնապես ավարտվում է:

ԾՈՎԱՀԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Գիշերն ավելի երկար է, քան ցերեկը, բայց ցերեկն ավելի ծանր է, քան գիշերը: Ծանրությունը միշտ հաղթում է»:

)(*)(

ԽԱՐԻՍԽՆԵՐԻ ՏԱՍԸ (TEN OF ANCHORS)

Ուրվականների մակընթացության հրաժեշտը · 錨十牌 · Máo Shí Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Նավաբեկության ենթարկված նավապետը պառկած է երեսն ի վեր ամայի ափին, մարմինը սեղմված տասը խարիսխներով, որոնց շղթաները ոլորված են նրա շուրջը մեծ երկաթե օձի պարույրների նման: Խարիսխները հսկայական են. յուրաքանչյուրը տարբեր նավի գլխավոր խարիսխն է, որը խորտակվել է այս նավապետի հրամանատարության ներքո: Շղթաները ժանգոտած են, բայց չկոտրված, և նրանց ծանրությունը բացարձակ է:

Մակընթացությունը նահանջել է: Նավապետի դեմքը, շրջված մի կողմ, տեսանելի է. մեկի դեմքը, ով կռվել և պարտվել է, կռվել և պարտվել, կռվել և պարտվել և այժմ պառկած է անշարժ, քանի որ կռվելն այլևս հնարավոր չէ: Արտահայտությունը ոչ հանդարտ է, ոչ տառապալից: Այն ավարտված է:

Նավապետի շուրջը, ափը դատարկ է: Ոչ մի անձնակազմ, ոչ մի փրկարար, ոչ մի ուրվական: Ծովը, որը դա արել է, նահանջել է, կարծես ասելու. «Ահա: Այն արված է: Ես արված եմ քեզ հետ, և դու արված ես ինձ հետ»:

«խարիսխների տասը» բացարձակ վերջնականության քարտն է, այնքան ընդհանուր ավերածությունը, որ նույնիսկ մակընթացությունը մարմինը չի վերադարձնի: Դա մի պատմության ավարտն է, որը հնարավոր չէ վերաշարադրել, միայն ընդունել:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Բացարձակ ավարտ: Հատակին հասնելը: Քարտն ազդարարում է, որ կյանքի մի գլուխ ավարտվել է ամենացավալի ձևով: Փրկություն չի գալիս: Պատմության մեջ շրջադարձ չկա: Այն, ինչ տեղի է ունեցել, տեղի է ունեցել, և այն հնարավոր չէ չեղարկել: Եվ այնուամենայնիվ, մակընթացությունը նահանջել է: Նավապետը դեռ չնշում է: Խարիսխները ծանր են, բայց դրանք նաև անշարժ են: «խարիսխների տասը» հույսի քարտ չէ: Դա ճշմարտության քարտ է, և ճշմարտությունը, որքան էլ սարսափելի, միակ հիմքն է, որի վրա կարելի է նոր բան կառուցել:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Ավարտն ընդունելուց հրաժարում: Նավապետը պայքարում է շղթաների դեմ, նորից բացելով վերքերը, որոնք սկսում էին բուժվել: Կամ հանձնման վաղաժամ հայտարարություն. խարիսխները այնքան էլ ծանր չեն, որքան թվում են, բայց նավապետը դադարել է փորձել շարժել դրանք:

ԾԵՍԸ. ՎԵՐՋԻՆ ԽԱՐԻՍԽԸ

Պրակտիկանսը գրում է ներքող այն ամենի համար, ինչ ավարտվել է (հարաբերություն, կարիերա, կյանքի փուլ, երազանք) և կարդում է այն բարձրաձայն: Թուղթն այնուհետև ծանրացվում է քարով և զգվում խոր ջուրը: Ներքողը վերջին բառն է, և դրանից հետո այլևս բառեր չեն լինի:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Ծովը մարդկանց չի թաղում: Մարդիկ իրենք են իրենց թաղում: Ծովը միայն տրամադրում է խարիսխները»:

)(*)(

ԽԱՐԻՍԽՆԵՐԻ ԷՋ (PAGE OF ANCHORS)

Խեցու կրողի նշանը · 錨侍牌 · Máo Shì Pái

ՎԻՋՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի երիտասարդ ծովահեն-գիտնական թեքվել է դիսեկցիոն սեղանի վրա, որը պատրաստված է փրկված նավի դռնից, դրված երկու տակառների վրա լուսնկա ափին: Սեղանի վրա ընկած է խորքային ձկնորս-ծուկը, «ծովային խաբեբան» նավաստիների լեգենդներից, նրա կենսալուսարձակող խայծը դեռ թույլ փայլում է նույնիսկ մահվան մեջ: Աշակերտը դիսեկցիա է անում այն կողմնացույցի ասեղով, զգուշորեն առանձնացնելով փայլող օրգանը շրջակա հյուսվածքից:

Սեղանի շուրջ, դասավորված կիսաշրջանաձև, աշակերտի ուսումնասիրության նյութերն են. մակընթացության աղյուսակ, որը նշված է գաղտնագրային նշումներով, «Հարավային ծովի կախարդության գաղտնի ձեռնարկի» պատճենը, որը բաց է «Ծովի հայելու մեջ երկնքի ճշմարտությունը կարդալը» գլխում, աղի ջրով աման, որի մեջ ինչ-որ փոքրիկ և լուսավոր բան է լողում, և ձեռագիր նոթաների կույտ, որը ծանրացված է մարջանի կտորով:

Աշակերտի դեմքը երիտասարդ է, ինտենսիվ, լուսավորված ձկնորս-ձկան մարող փայլով: Նա չի դիտեցի անում ձկանը, որպեսզի սովորի, թե ինչպես է այն աշխատում: Նա դիտեցի և անում այն, որպեսզի սովորի, թե ինչ էր փորձում ասել ծովը, երբ ստեղծեց այդպիսի արարած. ինչ ճշմարտություն է թաքնված խաբեության մեջ, ինչ լույս է թաքնված խայծի մեջ:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Մտավոր հետաքրքրասիրություն: Նոր հմտության սուր ուսումնասիրություն: «*Խարիսխների էջը*» ճշմարտության ուսանողն է, նա, ով տալիս է այն հարցերը, որոնք ուրիշներին չեն գալիս մտքին: Քարտն ազդարարում է ուսումնասիրության, հետաքննության և հստակ մտածողության համար անհրաժեշտ գործիքների հավաքագրման ժամանակ:

ՇՐՋԱԿԱԾ ԴԻՐՔՈՎ. Սխալ կիրառված բանականություն: Ուսանողը, ով օգտագործում է իր հմտությունները խաբելու, այլ ոչ թե բացահայտելու համար: Կամ մտավոր ամբարտաճանություն. համոզմունք, որ ամեն ինչ կարելի է հասկանալ միայն դիտեցիայի միջոցով:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱԾ

«Ծովը խաբում է: Ձուկը խաբում է: Ուսանողը, ով դիտեցի և անում խաբեությունը՝ առանց խաբվելու, այն ուսանողն է, ով մի օր կկարդա հենց ծովը»:

)(*)(

ԽԱՐԻՍԽՆԵՐԻ ԱՍՊԵՏ (KNIGHT OF ANCHORS)

Դատաստանի շղթան · 錨騎牌 · Máo Qí Pái

ՎԻՋՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Փոթորկոտ աչքերով մի դատավոր ձիավարում է շղթայված ծովային վիշապի վրայով, փոթորկոտ փաստարկների ծովի վրայով: Վիշապի ծնոտները կապված են խարիսխի շղթաներով, ոչ թե լռեցնելու, այլ ուղղորդելու համար. շղթաները սանձեր են, և դատավորի ձեռքերը դրանց վրա կայուն են և բացարձակ: Վիշապը զոհ չէ: Դա գործընկեր է, բնության ուժ, որը համաձայնել է առաջնորդվել դատավորի նպատակի հստակությամբ:

Մեկ ձեռքում, դատավորը պահում է խարիսխին միաձուլված սիգակ, զենք, որը նաև ծանրություն է, ճշմարտություն, որը նաև հարված է: Սիգակ-խարիսխը փայլում է բացարձակ համոզմունքի սառը լույսով: Դատավորի դեմքը անտարբեր է, բայց նրա աչքերը կենդանի են այն առանձնահատուկ կրակով, որը բնորոշ է մեկին, ով տեսել է աշխարհի առաջարկած բոլոր փաստարկների միջով և դրանց մեծ մասը համարել է անբավարար:

Դատավորի հետևում, բառերի փոթորիկ (գրավոր փաստարկներ, բարձրաձայն մեղադրանքներ, շշնջացած զրպարտություններ) պտտվում է օդում թղթի փոթորկի պես: Դատավորը ձիավարում է դրա միջով անձեռնմխելի, վիշապի մարմինը բաժանելով քամին, սիգակ-խարիսխը ուղղված դեպի այն, ինչ ճշմարիտ է:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Անգիջում համոզմունք: Ծշմարտության որոնում ցանկացած գնով: «*խարիսխների ասպետը*» ազդարարում է ստերի միջով կտրելու, ճշմարտությունն ասելու նույնիսկ երբ այն վտանգավոր է, վիշապին ձիավարելու ժամանակ, որը ձեր սեփական որոշակիությունն է դեպի փոթորկի սիրտը: Դա մտավոր քաջության քարտն է, անհանրաճանաչ լինելու պատրաստակամությունը այն բանի ծառայության մեջ, ինչ իրական է:

ՇՐՋԿԱԾ ԴԻՐՔՈՎ. Ինքնարդարացում: Դատավորը, ով խուլ է դարձել փաստարկի նկատմամբ, ով հարվածում է սիգակով նախքան լսելը: Կամ համոզմունքի ճգնաժամ. վիշապը կտրել է իր շղթաները, և դատավորն այլևս չգիտի, թե ինչն է ճշմարիտ:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«*Միտքը, որը նման է թայֆունի, կտրում է ստերը: Միտքը, որը նման է թայֆունի, նաև կտրում է ամեն ինչ: Նպատակ դրեք զգուշությամբ*»:

)(*)(

ԽԱՐԻՍԽՆԵՐԻ ԹԱԳՈՒՋԻ (QUEEN OF ANCHORS)

Ծշմարտության հյուսողը · 錨后牌 · Máo Hòu Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մակընթացության կախարդ թագուհի նստած է հարյուր նավերի ղեկերից պատրաստված գահին, որոնցից յուրաքանչյուր անիվը դեռ կարող է պտտվել, յուրաքանչյուրը ներկայացնելով մի ընթացք, որը ղեկավարվել է ճշմարիտ կամ կեղծ: Նրա թագը յոթ ժանգոտ խարիսխի թաթերի պսակ է, նրանց ծայրերը ուղղված են դեպի ներս, կարծես հիշեցնելու նրան, որ դատաստանը սկսվում է իրենից:

Իր ձեռքերում, նա պահում է խարիսխ-գավազան, երկար, նրբագեղ սև երկաթի կտոր, որը վերջանում է մանրանկարչական խարիսխով, որի թաթերը բավականաչափ սուր են արյուն հանելու համար: Բայց նա այն չի կիրառում որպես զենք: Նա պահում է այն

որպես ընկալման գործիք, ճշմարտության որոնող ձող, ուղղելով այն դեպի այն, ինչ ցանկանում է հստակ տեսնել:

Նրա աչքերը ամենաուշագրավն են նրա մասին: Դրանք խոր ջրի գույնն ունեն և կարծես տեսնում են ամեն ինչի միջով՝ խաբեության ցեխի միջով, զգացմունքների փոթորկի միջով, ժխտման ժայռի միջով, մինչև ամեն հոգու հատակին գտնվող մաքուր, սառը ճշմարտությունը: Նա չի դատում: Նա տեսնում է: Եվ տեսնելը բավականաչափ դատաստան է:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Հստակ ընկալում: Խաբեության միջով տեսնելու կարողություն (սեփական և ուրիշների): «*Խարիսխների թագուհին*» ազդարարում է մի ժամանակ, երբ դուք ունեք անսովոր հստակություն, երբ ստերը չեն կարող թաքնվել, և ճշմարտությունները չեն կարող ճնշվել: Նա ներկայացնում է մի անձի կամ գոյության վիճակ, որում ինտելեկտը և ինտուիցիան կատարյալ համահունչ են, և ճշմարտությունը, որքան էլ անհարմար, ողջունվում է:

ՇՐՋԱԾ ԴԻՐՔՈՎ. Սառնություն, որը քողարկված է հստակությամբ: Թագուհին, ով տեսնում է ամեն ինչ, բայց ոչինչ չի զգում: Կամ տեսնելուց հրաժարում: Կամային կուրություն, ճշմարտությունը, որին ուղղված է գավազանը, բայց անտեսվում է:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՏ

«*Ճշմարտության հյուսողը տեսնում է բիծը ձեր հոգու վրա, նախքան դուք խոսեք: Ամեն դեպքում խոսեք: Նա տեսել է ավելի վատ բաներ*»:

)(*)(

ԽԱՐԻՍՆՆԵՐԻ ԹԱԳԱՎՈՐ (KING OF ANCHORS)

Երկաթե մակընթացության հրամանագիրը · 錨王牌 · Máo Wáng Pái

ՎԻՃՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ծովահեն թագավորը նստած է միացված թնդանոթների փողերից պատրաստված գահին, նրանց բերանները ուղղված են դեպի դուրս մշտական նախազգուշացման օղակում: Նրա զգեստները երկաթի հանքաքարի խոր սևն են, կրակված սնդիկի թելերով, որոնք հոսում և փոխվում են, երբ նա շարժվում է: Աջ ձեռքում, նա պահում է կայմի չափ խարիսխ, որը շղթայված է խեղդված դատավորի կոճին, ոչ թե բանտարկյալ, այլ խորհրդատու, մի ժամանակ իշխած մեկի ոսկորները, ով այժմ խորհուրդ է տալիս:

Թագավորի դեմքը փորագրված է որոշումների տասնամյակներով: Յուրաքանչյուր գիծ կայացված դատաստան է: Յուրաքանչյուր սալի արտասանված դատավճիռ: Նրա աչքերը ձմեռային ծովի մոխրագույնն են, և դրանք ոչ մի փափկություն չեն պարունակում: Նրանք պարունակում են ավելի հազվադեպ բան. հետևողականություն: «*Խարիսխների թագավորը*» դատել է տասը հազար վեճերի վերաբերյալ, և

յուրաքանչյուր որոշում համապատասխանել է Վիշապ-թագավորի օրենքին, և ծովը հիշում է դրանցից յուրաքանչյուրը:

Նրա գահի շուրջ, ջուրն ամբողջովին հստակ է (ոչ մի ցեխ, ոչ մի ստվեր, ոչ մի թաքնված բան): Սա բացարձակ հեղինակության հստակությունն է, թափանցիկությունը, որը գալիս է, երբ իշխանությունը կիրառվում է առանց կոռուպցիայի: Թագավորը չի պահանջում ճշմարտություն ուրիշներից, քանի որ նա արդեն պահանջել է այն իրենից, և պահանջը բավարարվել է:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Մտավոր վարպետություն: Անկոտրում հրամանագիր: «*Խարիսխների թագավորը*» ազդարարում է մի ժամանակ, երբ ձեր դատողությունը հիմնավոր է, ձեր որոշումները՝ վերջնական, և ձեր խոսքը կրում է բացարձակ ազնվության ծանրությունը: Նա ներկայացնում է մի անձի կամ գոյության վիճակ, որում ինտելեկտը և հեղինակությունը կատարյալ միավորված են, և ճշմարտությունը, երբ արտասանվում է, դառնում է օրենք:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Բանականության բռնապետություն: Թագավորը, ում հրամանները արդար են, բայց անողոք: Կամ՝ մտավոր ազնվության փլուզում. թագավորը, ում խոսքը ժամանակին օրենք էր, սկսել է ստել, և ծովը սկսում է նկատել:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«*Երկաթե մակընթացության հրամանագիրը արտասանվում է մեկ անգամ և երբեք չի վերանայվում: Թագավորը, ով վերանայում է իր հրամանագրերը, թագավորն է, ում գահն արդեն խորտակվում է*»:

)(*)(

ՑԱՆՑԵՐԻ ԱՍ (ACE OF NETS)

Կախարդի թակարդը · 網牌首 · Wǎng Pái Shǒu

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի ձեռք բարձրանում է արծաթյա ձկների վտառից, որոնք բաժանվում են նրա շուրջը լույսի վարագույրի պես: Ձեռքը ոչ կմախքային է, ոչ աստվածային, այլ մարդկային՝ կնոջ ձեռք, աշխատանքից մաշված, բռունցքները սպիացած, եղունգները ճաքած, մաշկը շագանակագույն դարձած արևից և աղի տասնամյակներից: Սա մակընթացության կախարդի ձեռքն է, հին արվեստների պրակտիկանտ, մի կին, ով իր ողջ կյանքն անցկացրել է ծովի եզրին և սովորել նրա լեզուները:

Ձեռքում, առաջարկված առաջ, մի ցանց է: Դա սովորական ձկնորսական կոպիտ կանեփի ցանցը չէ: Այն հյուսված է Մագուի մագերից և գողացված մետաքսից, նավաբեկության ենթարկված առագաստների թելերից և խեղդված հարսնացուների ժապավեններից, այն արծաթյա մանրաթելերից, որոնք որոշ խորքային որդեր են

հյուսում արևի լույսի աշխարհի ընկնող բեկորները բռնելու համար: Այն գեղեցիկ է և տարօրինակ, և այն գրկում է երեք առարկա իր ցանցում:

- Մի սև մարգարիտ, որը թույլ փայլում է թաքնված հարստության լույսով:
- Ժանգոտած բանալի, որի աղեղը ձևավորված է ցատկող ձկան տեսքով՝ բանալի գանձի համար, որը կորել էր նախքան գանձի սեփականատերը ծնվելը:
- Կենդանի խեցգետին, փոքր և ծիածանագույն, որի ճանկերը կամթում են օդը. իրականության կամթումը, հիշեցում, որ հարստությունը արստրակցիա չէ, այլ կենդանի բան իր սեփական կամքով և սեփական պաշտպանությամբ:

«Կախարդի թակարդը» առաջին գործիքն է և նյութական տիրույթի առաջին նվերը: Նա առաջարկում է այն ոչ թե որպես երաշխիք, այլ որպես հրավեր: Վերցրեք ցանցը: Սովորեք նետել այն: Այն, ինչ բռնեք, ձեր սեփականը կլինի:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Նոր նյութական հնարավորություն: Գործնական ձեռնարկման սկիզբ: «Ցանցերի Ասը» ազդարարում է ռեսուրսների, գործիքների կամ կապերի ժամանումը, որոնք կարելի է հյուսել տևական հարստության: Դա առաջին ներդրման, առաջին աշխատանքի, առաջին սերմի, որը ցանվել է բերրի հողում, քարտն է: Կախարդն առաջարկում է իր թակարդը: Հարցն այն է, թե արդյոք դուք կսովորեք օգտագործել այն:

ՇՐՋՎԱՏ ԴԻՐՔՈՎ. Բաց թողնված հնարավորություն: Ցանցն առաջարկվում է, բայց վախը կամ ծուլությունը խանգարում են ձեզ վերցնել այն: Կամ կեղծ հնարավորություն. ցանցը հյուսված է պատրանքներից և կլուծվի, երբ նետվի իրական ջրի մեջ:

ԾԵՍԸ. ԱՌԱՋԻՆ ՑԱՆՑԻ ՆԵՏՈՒՄԸ

Պրակտիկանտը վերցնում է մի կտոր թել կամ պարան և հյուսում է պարզ ցանց (մի քանի հանգույցները կծառայեն), կենտրոնանալով նոր նյութական նպատակի վրա: Ցանցն այնուհետև գիշերը դրվում է աղի ջրով ամանի մեջ, «լիցքավորվում» է մտադրությամբ և պահվում որպես խորհրդանիշ:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՏ

«Ծովը ցանցեր է տալիս նրանց, ովքեր գիտեն, թե ինչպես հանգույց կապել: Ծովը դատարկ ձեռքեր է տալիս նրանց, ովքեր սպասում են, որ ձուկը ցատկի նավը»:

)(*)(

ՑԱՆՑԵՐԻ ԵՐԿՈՒ (TWO OF NETS)

Դազադով պարողի խաղը · 網二牌 · Wǎng Èr Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի միտանի մակընթացության կախարդ հավասարակշռում է լողացող դագաղի վրա փոթորկոտ նավահանգստի կենտրոնում: Դագաղը իրենը չէ, կամ գուցե այն իրենն է, և նա որոշել է դեռ չպառկել դրա մեջ: Նրա շուրջը նավահանգիստը պղտորվում է հանկարծակի քամու քառսով. փոքր նավակներ շրջվում են, բեկորները պտտվում են ջրապտույտներում, անձրևը կտրուկ հարվածում է կողքից օդում: Բայց կախարդը կատարյալ հավասարակշռված է, նրա միակ ոտքը արմատացած է դագաղի կափարիչին, նրա ձեռքերը պարզված են հավասարակշռության համար:

Իր ձեռքերում, նա ձեռնածություն է անում երկու ցանցով: Մեկը հյուսված է մարդկային մազերից (մեռյալների մազերը, կենդանիների մազերը, սիրեկանների և թշնամիների և անծանոթների մազերը, որոնց անունները նա երբեք չի իմացել): Մյուսը հյուսված է ոսկյա թելից, փայլելով նույնիսկ փոթորկի մոխրագույն լույսի ներքո, յուրաքանչյուր թել պարտք է կամ հավաքված պարտք: Նա պահում է երկու ցանցերը օդում միաժամանակ, և ոչ մեկը չի դիպչում ջրին, և ոչ մեկը չի խճճվում:

«Դագաղով պարողի խաղը» միաժամանակ բազմաթիվ հավասարակշռություններ պահպանելու արվեստն է (պարտքը և ակտիվը, ռիսկը և պարզևը, կենդանիները և մեռյալները): Նա պարում է դագաղի վրա, քանի որ դագաղը նավահանգստում միակ բանն է, որն անկասկած է: Նա ձեռնածություն է անում մազերով և ոսկով, քանի որ, ի վերջո, դրանք նույն բանն են. խճճվածության արժույթը:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Պարսկա հավասարակշռող գործողություն: Սահմանափակ ռեսուրսների կառավարում: Քարտն ազդարարում է, որ դուք կառավարում եք միաժամանակ մի քանի ֆինանսական կամ գործնական պարտավորություններ, և սխալի հնարավորությունը փոքր է: «Դագաղով պարողը» անվտանգություն չի խոստանում: Նա խոստանում է, որ հավասարակշռությունը հնարավոր է, նույնիսկ փոթորկի մեջ, եթե դուք պահեք ձեր կենտրոնացումը և չնայեք ներքև դագաղին:

ՇՐՋԱԾ ԴԻՐՔՈՎ. Անկում: Մեկ ցանցը ընկել է, և մյուսը պատրաստվում է հետևել: Կամ իրավիճակի անկայունությունը չգիտակցելը. պարել դագաղի վրա, կարծես այն պինդ գետին լինի:

ԾԵՍԸ. ՀԱՎԱՍԱՐԱԿՇՈՄԱՆ ԳՈՐԾՈՂՈՒԹՅՈՒՆ

Պրակտիկանտը բացահայտում է երկու մրցակցող պարտավորություններ կամ ռեսուրսներ և ստեղծում դրանցից յուրաքանչյուրի ֆիզիկական ներկայացում (երկու մետաղադրամ, երկու քար, երկու թղթի կտոր): Յուրաքանչյուրը մի ձեռքում պահելով, պրակտիկանտը կանգնում է մեկ ոտքի վրա որքան հնարավոր է երկար, զգալով հավասարակշռությունը և լարվածությունը:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Դագաղի վրա պարողը չի աղոթում հանդարտ ծովի համար: Նա աղոթում է ուժեղ ոտքերի և դագաղի համար, որը լողում է»:

)(*)(

ՅԱՆՅԵՐԻ ԵՐԵՔ (THREE OF NETS)

Ցանց հյուսողների ուխտը · 網三牌 · Wǎng Sān Pái

ՎԻՃՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Երեք արհեստավորներ աշխատում են միասին կիսակառույց ուրվական նավի կողոսկրերի ներսում: Նավի ոսկորները կամար են կազմում նրանց վերևում մեծ կետի կմախքի պես, և կողոսկրերի միջև, կորպուսի առաջին տախտակները դրվում են: Երեք աշխատողները նավաստիներ չեն: Նրանք շինարարներն են, վերանորոգողները, նրանք, ովքեր հում նյութը վերածում են օգտագործելի ձևի:

Առաջինը Ցանց վերանորոգողն է, մի ծեր կին, ում ձեռքերը շարժվում են տեսողությունից արագ, նրա մատները հանգուցում և արձակում են պատռված ցանցի մեջը, որը պետք է պատրաստ լինի լուսաբացին: Երկրորդը Ոսկոր փորագրողն է, միջին տարիքի տղամարդ, ակնոցները բարձրացրած ճակատին, կետի ողը ձևավորելով նավի ճախարակի ձևի՝ ճշգրիտ, անշտապ հարվածներով: Երրորդը Հանգույցների կախարդն է, երիտասարդ և պատառոտված լեզվով (նրա լեզուն պատառոտված էր իր միաբանության ծեսում), ով հյուսում է պարանները, որոնք նավը միասին կպահեն, յուրաքանչյուր հանգույց կախարդանք, յուրաքանչյուր միացում աղոթք:

Նրանք աշխատում են լռության մեջ, բայց դա խորը համագործակցության լռությունն է, ոչ թե մեկուսացման: Նրանց ձեռքերը գիտեն միմյանց ռիթմերը: Ցանցը անցնում է վերանորոգողից մինչև Հանգույցների կախարդը, մինչև Ոսկոր փորագրողի կողմից փորագրված ցցին, և նավը աճում է նրանց շուրջը:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Համագործակցություն: Համատեղ աշխատանք: Քարտն ազդարարում է, որ դուք թիմի մաս եք (աշխատավայր, ընտանիք, ստեղծագործական գործընկերություն), և այն աշխատանքը, որը դուք անում եք միասին, ավելի մեծ է, քան այն, ինչ ձեզանից որևէ մեկը կարող էր անել միայնակ: «Ցանց հյուսողների ուխտը» հավաքական խելքի, ըմբռնման պարտավորություն է, որ բարգավաճումը կառուցվում է ոչ թե միայնակ հանճարների, այլ մարդկանց կողմից, ովքեր գիտեն, թե ինչպես աշխատել միասին:

ՇՐՋԱԾ ԴԻՐՔՈՎ. Կոտրված համագործակցություն: Թիմը մասնատվել է: Հյուսողներից մեկը աշխատում է մյուսների դեմ, կամ ընդհանրապես դադարել է աշխատել: Կամ՝ անհավասար գործընկերություն, որտեղ մեկ մարդ կատարում է ամբողջ աշխատանքը, մինչև մյուսները ստանում են գովասանքը:

ԾԵՍԸ. ՀՅՈՒՍՈՂՆԵՐԻ ՇՐՋԱՆ

Երեք պրակտիկանտներ (կամ մեկ պրակտիկանտ, որը ներկայացնում է նախագծի երեք ասպեկտները) յուրաքանչյուրը վերցնում է թելի մի կտոր և հյուսում դրանք միասին մեկ

պարանի մեջ, բարձրաձայն ասելով, թե ինչ է ներկայացնում յուրաքանչյուր կտոր:
Պարանը պահվում է որպես համագործակցության խորհրդանիշ:

ԾՈՎԱՀԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Մեկ ցանցը ծուկ է բռնում: Երեք ցանցերը նավատորմեր են բռնում: Տարբերությունը ցանցերը չեն: Տարբերությունը ձեռքերն են, որոնք պահում են դրանք»:

)(*)(

ՑԱՆՑԵՐԻ ՉՈՐՍ (FOUR OF NETS)

ժլատի կործանումը · 網四牌 · Wǎng Sì Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի միոտանի մաքսանենգ կծկվել է մուր Նավի փորի մեջ, շրջապատված իր կուտակումով: Բայց դա փառահեղ կուտակում չէ, ոչ մի սնդուկ ունի, ոչ մի թագ, ոչ մի թանկարժեք քարերով զարդարված սուր: Դա ժլատի կուտակումն է, հավաքածու այն բաների, որոնք կարող էին արժեքավոր լինել, եթե որևէ մեկ ուրիշը ցանկանար դրանք. ապակյա ձկնորսական լողացող գնդիկներ լցված ոսկե ատամներով, շնաձկան կաշվից դրամապանակներ լցված օտարերկրյա մետաղադրամներով, որոնք այլևս չեն ծախսվում, աղած ձկան տակառ, որը փչացել է, վանդակ կենդանի խեցգետիններով, որոնք փախել են և այժմ սողում են մնացած ավերակի միջով:

Մաքսանենգը միակ մարգարիտը սեղմում է իր կրծքին, իրական մարգարիտ, կատարյալը, միակ բանը կուտակման մեջ, որն իսկապես թանկարժեք է: Բայց նա չի կարող վայելել այն: Նա չի կարող ծախսել այն: Նա կարող է միայն սեղմել այն և պահպանել այն և վախենալ, որ ինչ-որ մեկը կվերցնի այն:

Նավի փորը լցվում է ջրով: Դանդաղ արտահոսք, հազիվ նկատելի, բարձրանում է մաքսանենգի միակ ոտքի շուրջը: Նա չի նկատել: Նա չափազանց զբաղված է հաշվելով իր ոսկե ատամները և իր անարժեք մետաղադրամները և իր փչացած ձուկը: Ջուրը շուտով կհասնի նրա գոտկատեղին: Հետո նրա կրծքին: Հետո մարգարիտին:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Կուտակում: Աղքատության վախ, որը ստեղծում է հոգու աղքատություն: Քարտն ազդարարում է, որ դուք չափազանց ամուր եք կառչել ռեսուրսներից (փող, ունեցվածք, ժամանակ, Էներգիա) այն վախից, որ երբեք բավականաչափ չի լինի: «ժլատի կործանումը» նախազգուշացնում է, որ կուտակումն ինքնին դառնում է թակարդ, և ջուրը բարձրանում է:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Ազատագրում: Ժլատը բաց է թողնում մարգարիտը, և այն գլորվում է ջուրը, և հանկարծ նա ազատ է: Կամ՝ հակառակը. վատնում, որը նույնքան կործանարար է, ծախսել առանց մտքի, տալ առանց պահուստի, մինչև ոչինչ չի մնում:

ԾԵՍԸ. ՄԱՐԳԱՐԻՏԻ ԱՋԱՏԱԳՐՈՒՄԸ

Պրակտիկաները բացահայտում է մի բան, որը կուտակել է (փող, առարկա, ոխ, գաղտնիք) և ծիսականորեն ազատում է դրա խորհրդանիշը շարժվող ջրի մեջ:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՋ

«Ծովը մարգարիտներ է տալիս նրանց, ովքեր կթելավորեն դրանք: Ծովը խեցիկներ է տալիս նրանց, ովքեր սեղմում են դրանք»:

)(*)(

ՑԱՆՅԵՐԻ ՉՈՐՍ (FOUR OF NETS)

Ժլատի կործանումը · 網四牌 · Wǎng Sì Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի միտանի մաքսանենգ կծկվել է մուր Նավի փորի մեջ, շրջապատված իր կուտակումով: Բայց դա փառահեղ կուտակում չէ, ոչ մի սնդուկ ոսկով, ոչ մի թագ, ոչ մի թանկարժեք քարերով զարդարված սուր: Դա ժլատի կուտակումն է, հավաքածու այն բաների, որոնք կարող էին արժեքավոր լինել, եթե որևէ մեկ ուրիշը ցանկանար դրանք. ապակյա ձկնորսական լողացող գնդիկներ լցված ոսկե ատամներով, շնաձկան կաշվից դրամապանակներ լցված օտարերկրյա մետաղադրամներով, որոնք այլևս չեն ծախսվում, աղած ձկան տակառ, որը փչացել է, վանդակ կենդանի խեցգետիններով, որոնք փախել են և այժմ սողում են մնացած ավերակի միջով:

Մաքսանենգը միակ մարգարիտը սեղմում է իր կրծքին, իրական մարգարիտ, կատարյալը, միակ բանը կուտակման մեջ, որն իսկապես թանկարժեք է: Բայց Նա չի կարող վայելել այն: Նա չի կարող ծախսել այն: Նա կարող է միայն սեղմել այն և պահպանել այն և վախենալ, որ ինչ-որ մեկը կվերցնի այն:

Նավի փորը լցվում է ջրով: Դանդաղ արտահոսք, հազիվ նկատելի, բարձրանում է մաքսանենգի միակ ոտքի շուրջը: Նա չի նկատել: Նա չափազանց զբաղված է հաշվելով իր ոսկե ատամները և իր անարժեք մետաղադրամները և իր փչացած ձուկը: Զուրը շուտով կհասնի նրա գոտկատեղին: Հետո նրա կրծքին: Հետո մարգարիտին:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Կուտակում: Աղքատության վախ, որը ստեղծում է հոգու աղքատություն: Քարտն ազդարարում է, որ դուք չափազանց ամուր եք կառչել ռեսուրսներից (փող, ունեցվածք, ժամանակ, էներգիա) այն վախից, որ երբեք բավականաչափ չի լինի: «Ժլատի կործանումը» նախազգուշացնում է, որ կուտակումն ինքնին դառնում է թակարդ, և ջուրը բարձրանում է:

ՇՐՋԱՆԻ ԴԻՐՔՈՎ. Ազատագրում: Ժլատը բաց է թողնում մարգարիտը, և այն գլորվում է ջուրը, և հանկարծ նա ազատ է: Կամ հակառակը. վատնում, որը նույնքան կործանարար է, ծախսել առանց մտքի, տալ առանց պահուստի, մինչև ոչինչ չի մնում:

ԾԵՍԸ. ՄԱՐԳԱՐԻՏԻ ԱՋԱՏԱԳՐՈՒՄԸ

Պրակտիկաները բացահայտում է մի բան, որը կուտակել է (փող, առարկա, ոխ, գաղտնիք) և ծիսականորեն ազատում է դրա խորհրդանիշը շարժվող ջրի մեջ:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՋ

«Ծովը մարգարիտներ է տալիս նրանց, ովքեր կթելավորեն դրանք: Ծովը խեցիկներ է տալիս նրանց, ովքեր սեղմում են դրանք»:

)(*)(

ՑԱՆՅԵՐԻ ՀԻՆԳ (FIVE OF NETS)

Քաղցած ուրվականի խայծը · 網五牌 · Wǎng Wǔ Pái

ՎԻՋՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Երկու սովահար դասալիքներ սայթաքում են սև ավազի ափով, նրանց համազգեստները պատռված են, նրանց դեմքերը հյուծված են, նրանց աչքերը դատարկ են այն առանձնահատուկ սովով, որը բնորոշ է նրանց, ովքեր լքվել են յուրաքանչյուր մատակարարման գծի և յուրաքանչյուր խոստման կողմից: Ափը լցված է անցյալի հույսերի բեկորներով. կոտրված խեցգետնի թակարդներ, աղից փտած ցանցեր, ձկնորսական նավակի կողոսկրերը, որը երբեք նորից չի լողա:

Դասալիքները ինչ-որ բան են գտել: Ջրի եզրին, սև ավազի մեջ կիսով չափ թաղված, մի խայծի թակարդ է թողնվել, հյուսված բամբուկից պատրաստված վանդակ, դեռ կնքված, դեռ պարունակելով այն, ինչ նախատեսված էր ձկներին գայթակղելու համար: Դասալիքները բացում են այն: Նրանք չգիտեն, թե ինչ կա ներսում: Նրանց չի հետաքրքրում: Սովը նրանց դարձրել է անխոհեմ, և անխոհեմությունը նրանց դարձրել է պատրաստ ընդունելու ցանկացած խայծ, որը ծովը թողել է:

Նրանց վերևում, երկինքը կապտուկի գույնն է, և ծովը հարթ է և անշարժ: Չափազանց անշարժ: Հանդարտության այնպիսի տեսակ, որը հուշում է, որ ինչ-որ բան դիտում է: «Քաղցած ուրվականի խայծը» հուսահատության քարտն է, այն, ինչ առաջարկվում է ընդունելու պատրաստակամությունը, նույնիսկ երբ ընծան հոտում է թակարդի պես:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Պակասություն: Հուսահատություն: Քարտն ազդարարում է, որ դուք գտնվում եք իրական պակասի շրջանում (ֆինանսական, հուզական, կամ հոգևոր), և պակասը ձեզ մղում է դեպի ընտրություններ, որոնք չէիք կատարի առատության ժամանակներում: «Քաղցած ուրվականի խայծը» չի դատում սովը: Այն

Նախագգուշացնում է, որ վանդակի մեջ գտնվող խայծը կարող է սնունդ չլինել: Այն կարող է լինել այն բանը, որը ձեզ գայթակղում է ավելի խորը թակարդի մեջ:

ՇՐՋԱԿԱՏ ԴԻՐՔՈՎ. Թակարդից խուսափելը: Դասալիքները անցնում են խայծի վանդակի կողքով և գտնում են ձկնորսական գյուղ հաջորդ հրվանդանից այն կողմ: Կամ թակարդը գործել է. վանդակը բացվել է, և ներսում եղածը ավելի վատն էր, քան սովը:

ՃԵՍԸ. ՍՈՎԻ ԸՆԾԱ

Պակասության ժամանակներում, պրակտիկանսը առաջարկում է այն, ինչ ունի (մի պտղունց բրինձ, մի կաթիլ յուղ, մի մետաղադրամ) ծովին կամ ջրային մարմնին, ընդունելով, որ պակասությունը պատիժ չէ, այլ սեզոն, և սեզոնները փոխվում են:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Սովահար նավաստին խայծ կուտի: Իմաստուն սովահար նավաստին կհարցնի, թե ինչու խայծը թողնվել էր այնտեղ, որտեղ սովահար նավաստիները կարող էին գտնել այն»:

)(*)(

ՅԱՆՅԵՐԻ ՎԵՅ (SIX OF NETS)

Պարտապանի մակընթացությունը · 網六牌 · Wǎng Liù Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սյամինի մաքսանենգ-թագավորը նստած է նավահանգստի առջևի սեղանի մոտ, իր կշեռքը իր առջև: Նա գեր մարդ է նուրբ մետաքսներով, բայց նրա մետաքսները ներկված են աղով, և նրա ձեռքերը մեկի ձեռքերն են, ով աշխատել է տախտակամածների վրա, նախքան նա աշխատեր հաշվապահական գրքերի վրա: Կշեռքի մի նժարին, կենդանի կաղամար է բաբախում և ոլորվում, նրա շոշափուկները մեկնված դեպի մի բան, որը նա չի կարող գտնել: Մյուս նժարին, թնդանոթի գունդ է, պատված ժանգով, ծանր պատմությամբ, պատերազմի քաշը, որը դարձել է չափման քաշ:

Կաղամարը և թնդանոթի գունդը կատարյալ հավասարակշռված են: Կշեռքը հարթ է: Մաքսանենգ-թագավորը ժպտում է:

Նրա առջև, նախկին անձնակազմի անդամների գիծը ձգվում է նավամատույցի երկայնքով: Նրանք նիհար են: Նրանք հոգնած են: Նրանք տղամարդիկ և կանայք են, ովքեր ժամանակին նավարկում էին նրա հետ և այժմ պարտք են նրան պարտքեր, որոնք չեն կարող մարել: Մաքսանենգ-թագավորը նրանց առաջարկում է գործարք. արյունոտ մետաղադրամներ և ժանգոտ կեռիկներ դիմաց նրանց հավատարմության, նրանց աշխատանքի, նրանց երեխաների աշխատանքի, նրանց անունների պայմանագրերի վրա, որոնք կգերազանցեն իրենց կյանքը:

Բայց անձնակազմից մեկը (մի կին գծի առջևում) ինչ-որ բան հետ է պահում: Փոքրիկ տոպրակ, թաքնված նրա թևքում: Գաղտնիք: «Ցանցերի վեցը» առատաձեռնության քարտն է որպես գործարք, նվերներ, որոնք քողարկված վարկեր են:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Հաշվարկված գործարք: Առատաձեռնություն, որը գալիս է պայմաններով: Քարտն ազդարարում է, որ ինչ-որ մեկը ձեզ օգնություն է առաջարկում, բայց օգնությունը գալիս է գնով, որը կարող է անմիջապես տեսանելի չլինել: «Պարտապանի մակընթացությունը» խնդրում է ձեզ կարդալ մանրատառ: Մաքսանենգ-թագավորի ժպիտը անկեղծ է. նա իսկապես հավատում է, որ օգնում է ձեզ: Դա է, ինչը նրան դարձնում է վտանգավոր:

ՇՐՋԱՄՏ ԴԻՐՔՈՎ. Մերժված պարտք: Շղթան կոտրված է: Թաքնված տոպրակով կինը գտնում է մեկ այլ ճանապարհ վճարելու իր պարտքը: Կամ ճանաչված և ավելի արդար պայմաններով մարված պարտքը:

ԾԵՍԸ. ՊԱՐՏՔԻ ՔՆՆՈՒԹՅՈՒՆ

Պրակտիկանտը թվարկում է բոլոր ընթացիկ պարտքերը (ֆինանսական, հուզական, կարմայական) և քննում է յուրաքանչյուրի պայմանները: Ո՞ր պարտքերն են արդար: Ո՞ր պարտքերն են գիշատիչ: Ո՞ր պարտքերը կարելի է մարել, և որոնք պետք է վերաբանակցվեն կամ մերժվեն:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՋ

«Նվերները պարզապես քողարկված վարկեր են: Քողարկումը նվերը չէ: Քողարկումը «նվեր» բառն է»:

)(*)(

ՅԱՆՅԵՐԻ ՅՈԹ (SEVEN OF NETS)

Օձաձկի գործարքը · 網七牌 · Wǎng Qī Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի միաձեռն մակընթացության կախարդ ինամում է յոթ ցանցեր կենսալուսարձակող լճում: Լիճը պաշտպանված է բաց ծովից սև ժայռի մանգաղով, և նրա ջրերը փայլում են միլիոնավոր փոքրիկ օրգանիզմների փափուկ կապույտ-կանաչ լույսով, որոնք բաբախում են մակընթացության ռիթմով: Ցանցերը ցցված են պարուրած և նախշով, յուրաքանչյուրը տարբեր ցանցաչափով, յուրաքանչյուրը նախատեսված է տարբեր արարած բռնելու համար:

Բայց կախարդը ձուկ չի բռնում: Յուրաքանչյուր ցանցի ներսում, մի բուռ փոքրիկ շնաձկներ են թակարդվել. ոչ թե նրանց մսի համար, ոչ թե նրանց լողակների համար, այլ

Նրանց ատամների համար: Ատամները հավաքվում են մեկ առ մեկ, քանի որ շնաձկները անեցնում են նորերը՝ փոխարինելու հիմներին: Ատամները դրված են ժայռի վրա չորանալու, և երբ դրանք չորանան, կախարդը դրանք կհղկի մինչև արժույթ (շնաձկան ատամի մետաղադրամներ, որոնք ծախսվում են խեղդվածների շուկաներում, որոնք գնում են անցում ուրվական նավերի վրա, որոնք վճարում են խորքի տուրքերը):

Կախարդը ունի մեկ ձեռք, և նա խնամում է յոթ ցանցեր, և նա չի շտապում: Շնաձկները կանեցնեն նոր ատամները: Ցանցերը կպահեն: Մակընթացությունը կշրջվի: «Օձաձկի գործարքը» համբերատար գիշատության քարտն է, ըմբռնումը, որ իրական հարստությունը հավաքվում է դանդաղ, ժամանակի ընթացքում, արարածներից, որոնք վերականգնում են իրենց:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Համբերությունն նյութական հարցերում: Երկարատև ներդրում: Քարտն ազդարարում է, որ դուք ռեսուրսներ եք կառուցում դանդաղ, հետևողական ջանքերի և վերականգնվող աղբյուրների միջոցով: «Օձաձկի գործարքը» պարզևատրում է նրանց, ովքեր չեն շտապում բերքահավաքը: Շնաձկները կանեցնեն նոր ատամներ: Ցանցերը կպահեն: Ձեր միակ խնդիրն է խնամել ցանցերը և սպասել:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Անհամբերություն, որը ոչնչացնում է բերքը: Ցանցերը քաշվում են չափազանց շուտ, շնաձկները սպանվում են իրենց ատամների համար, և հարստության աղբյուրը ոչնչացվում է: Կամ գիշատություն, ռեսուրսի շահագործումը առանց դրա վերականգնման նկատմամբ հոգատարության:

ԾԵՍԸ. ՀԱՄԲԵՐԱՏԱՐ ԲԵՐՔ

Պրակտիկանտը բացահայտում է երկարաժամկետ նպատակ և ստեղծում դրա ֆիզիկական ներկայացում (մետաղադրամների բանկա, տնկված սերմ, գրված ծրագիր): Ներկայացումը խնամվում է ամեն օր, նույնիսկ եթե միայն մի պահ, որպես համբերության պրակտիկա:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Ծովը դանդաղ է: Ես դանդաղ չեմ: Ահա թե ինչու ծովը հարուստ է, և ես աղքատ եմ: Ես սովորում եմ դանդաղ լինել»:

)(*)(

ՑԱՆՅԵՐԻ ՈՒԹ (EIGHT OF NETS)

Լուռ հյուսողի անիվը · 網八牌 · Wǎng Bā Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Լուռ հյուսողը (համր նավաշինարար, ում լեզուն կտրվել էր ճմարտությունն ադմիրալին ասելու համար) աշխատում է մի ջուլհակի մոտ, որը նաև նավի ղեկ է, և նաև

ճակատագրի սարդոստայնը: Զուլհակը դրված է կիսով չափ խորտակված գալեոնի տախտակամածին, և Հյուսողի ձեռքերը շարժվում են երկար պրակտիկայի արագությամբ, քաշելով թելեր ութ ճախարակներից, որոնք պտտվում են նրա շուրջը շրջանով:

Թելերը տարօրինակ են: Մեկը հյուսված է խեղդված տղամարդու մորուքից, դեռ թաց նրա խեղդվելու ջրով: Մեկը ոլորված է գողացված վերնամասերից, մի նավի պարաններից, որը վերցվել էր ճակատամարտում և վերափոխվել: Մեկը մետաքս է հարսանեկան զգեստից, որը նետվել էր ծովը հարսնացուի կողմից, ով փոխել էր իր միտքը: Մեկը ոսկե մետաղալար է գանձից, որը երբեք չէր գտնվել: Մեկը մարդկային մազ է, մոխրացած տարիքից: Մեկը ծովային օձի ջիլ է: Մեկը ջրիմուռ է, չորացած և ոլորված: Մեկը ընդհանրապես տեսանելի ոչինչ չէ (մաքուր մտադրության թել, անտեսանելի, բացառությամբ այնտեղ, ուր այն բռնում է լույսը և փայլում սարդոստայնի պես):

Գործվածքը, որը դուրս է գալիս ջուլհակից, գործվածք չէ: Դա ճակատագիր է: Լուռ հյուսողը հյուսում է իր սեփական վարպետությունը, թել առ թել, հմտություն առ հմտություն: «Ցանցերի ութը» մոլուցքային արհեստի քարտն է, վարպետը, ով իր ողջ կյանքը նվիրել է միայնակ արվեստ սովորելուն և այժմ, թել առ թել, վերագրում է իր սեփական ոսկորները:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Վարպետությունն նվիրվածության միջոցով: Հմտության կատարելագործում արվեստի աստիճանի: Քարտն ազդարարում է, որ դուք գտնվում եք խորը ուսման կամ պրակտիկայի շրջանում, ձեր արհեստը սրելով կրկնության և մոլուցքի միջոցով: Լուռ հյուսողը չի խոսում, քանի որ խոսքը կշեղի աշխատանքից, և աշխատանքը ամեն ինչ է:

ՇՐՋՎԱԾ ԴԻՐՔՈՎ. Մոլուցք առանց հավասարակշռության: Արհեստը դարձել է փախուստ կյանքից, այլ ոչ թե ներգրավվածություն: Կամ սովորելուց հրաժարում. աշակերտը, ով չի պարապի, հմտությունը, որը ժանգոտում է չօգտագործվելուց:

ԾԵՍԸ. ՀՄՏՈՒԹՅԱՆ ԸՆԾԱ

Պրակտիկանտը որոշակի ժամանակ անցկացնում է պարապելով իր հիմնական հմտությունը (գրել, ստեղծել, կառուցել, խաղալ) լիակատար լռության մեջ, որպես ընծա Լուռ հյուսողին: Պրակտիկայի ավարտին, միայնակ թել կապվում է դաստակի շուրջ որպես պարտավորության հիշեցում:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Իսկական վարպետությունը ճակատագիր հյուսելն է, ոչ միայն պարաններ կապելը: Յուրաքանչյուրը կարող է հանգույց կապել: Լուռ հյուսողը կապում է մի հանգույց, որը կդառնա պարան, որը կդառնա ցանց, որը կդառնա նավ, որը կդառնա լեգենդ»:

)(*)(

ՑԱՆՑԵՐԻ ԻՆՂ (NINE OF NETS)

Վիլայի տասանորդը · 網九牌 · Wǎng Jiǔ Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սյամինի մաքսանենգ-թագուհին պառկած է լողացող տաղավարում, որը կառուցված է խորտակված իսպանական գալեոնի տախտակամածին: Գալեոնը խարսխված է թաքնված ծովախորշում, և նրա տախտակամածները վերածվել են թալանված շքեղության պալատի. մետաքսե հովանոցներ, որոնք ներկված են կայսրերի արքունիքներից դուրս անուն չունեցող գույներով, բարձեր լցված թռչունների փետուրներով, որոնք այլևս գոյություն չունեն, սեղաններ ծանրաբեռնված մրգերով կղզիներից, որոնք հայտնվում են ոչ մի աղյուսակում:

Թագուհին ինքը փռված է հարթակի վրա, նրա զգեստները մի կարկատան են տասնյակ մշակույթների գործվածքներից, նրա զարդերը թանգարանի արժեքով գողացված ոսկի են: Նա գեղեցիկ է այնպես, ինչպես իշխանությունը գեղեցիկ է (ստիպողական, վտանգավոր, լիովին անտարբեր, թե արդյոք դուք հավանություն եք տալիս): Մի ձեռքը թրջում է ջրի մեջ, և փոքրիկ, լուսավոր ձկներ են հավաքվում նրա մատների շուրջ, կրծելով նրա հարստության մնացորդները:

Բայց վիլան լողում է աղի ջրի վրա, և աղի ջուրը փտեցնում է ամեն ինչ: Մետաքսները սկսում են քայքայվել: Գալեոնի փայտանյութերը սկսում են հառաչել: Մաքսանենգ-թագուհու կայսրությունը կառուցված է թալանի վրա, և թալանը վերականգնվող ռեսուրս չէ: «Ցանցերի ինը» ինքնակերտ բարգավաճման քարտն է, անկախ հաջողություն, որը կառուցված է մի հիմքի վրա, որը կարող է չդիմանալ:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Ինքնակերտ բարգավաճում: Անկախ հաջողություն: Քարտն ազդարարում է, որ դուք կառուցել եք ինչ-որ տպավորիչ բան ձեր սեփական ջանքերի միջոցով (բիզնես, կարիերա, աշխատանքի մարմին): «Վիլայի տասանորդը» ճանաչում է ձեռքբերումը: Բայց այն նաև հարցնում է. ինչի՞ վրա եք կառուցում: Թալանը տևում է մի կյանք: Ժառանգությունը տևում է ավելի երկար:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Փտումը սկսում է երևալ: Մետաքսները քայքայվում են, գալեոնը արտահոսում է, և թագուհու ձկները լողում են հեռու: Կամ՝ հաջողություն, որը կառուցված է շահագործման վրա. վիլան շքեղ է, բայց նրա հիմքերը նրանց ոսկորներն են, ովքեր թալանվել էին այն կառուցելու համար:

ԾԵՍԸ. ՀԻՄՔԻ ՍՏՈՒԳՈՒՄ

Պրակտիկաները քննում է իր ընթացիկ բարգավաճման հիմքը (բառացիորեն կամ փոխաբերական իմաստով) և բացահայտում է մի տարածք, որտեղ թալանը կարող է փոխարինվել վերականգնմամբ, արդյունահանումը փոխադարձությամբ:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Վիլան լողում է, բայց ծովը հիշում է, թե ինչ է վերցվել: Ծովը միշտ հիշում է»:

)(*)(

ՑԱՆՑԵՐԻ ՏԱՍԸ (TEN OF NETS)

Սերունդների ցանցը · 網十牌 · Wǎng Shí Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Փոթորկոտ աչքերով նահապետը կառավարում է ցամաքած պատերազմական նավ-ամրոցի տախտակամածից, մի մեծ Մինգ դինաստիայի նավ, որը դուրս էր շարտվել ափ տայֆունի կողմից մեկ դար առաջ և կառուցվել էր ցիտադելի մեջ, որը ձգվում է ցամաքի և ծովի միջև ընկած սահմանի վրա: Նահապետը ծեր է, ավելի ծեր, քան ձկնորսական գյուղը, որը կծկվել է իր ամրոցի ստվերում, հավանաբար ավելի ծեր, քան հենց ամրոցը:

Պատերազմական նավի կայմերից, տասը մեծ ցանցեր են կախված աստվածների չափի սարդերի սարդոստայնների պես: Յուրաքանչյուր ցանց պահում է ժառանգություն. աղած լեզու, որը ժամանակին պատկանում էր մրցակցին, ով խոսել էր ընտանիքի դեմ, գողացված թագ, որը երբեք չէր կրվել, բայց միշտ ցուցադրվել է, պարտքերի մատյան, որը կպահանջի սերունդներ մարելու համար, արյունով գրված ամուսնական պայմանագիր, մի կղզու վկայագիր, որը սուզվել էր ծովի տակ, փոթորիկ քամիների բանկա, որը երբեք չէր բացվել, երեխայի առաջին որսը, որը պահպանվել է սաթի մեջ, օղակ, որը երբեք չէր օգտագործվել, բայց միշտ սպառնացել է, քարտեզ դեպի գանձ, որն արդեն գտնվել և ծախսվել էր, մի փունջ մազեր նահապետից, ով սկսել էր այս ամենը:

Նահապետի ժառանգները խմբվում են տախտակամածի վրա նրա շուրջը. երեխաներ, թոռներ, ծոռներ, ձկնորսների և մաքսանենգների և փոքր ծովահենների տոհմ, ովքեր երբեք չեն փախչի այդ տասը ցանցերի ծանրությունից: Ցանցերը նրանց ժառանգությունն են: Ցանցերը նրանց բանտն են: «Ցանցերի տասը» ընտանեկան հարստության քարտն է և դրա սարսափելի, կապող քաշը:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Ժառանգություն: Ընտանեկան ժառանգություն: Քարտն ազդարարում է, որ դուք սերունդների հարստության շահառուն եք (կամ զոհը): «Սերունդների ցանցը» պահում է ձեզ, աջակցում է ձեզ և թակարդում է ձեզ միաժամանակ: Հարցը ոչ թե այն է, թե արդյոք դուք կժառանգեք ցանցերը, այլ այն, թե ինչ եք անելու դրանց հետ (կնորոգեք դրանք, կկտրեք դրանք, կավելացնեք դրանց, թե կթողնեք, որ փտեն):

ՇՐՋՎԱԾ ԴԻՐՔՈՎ. Գծի խախտում: Ժառանգությունից դիտավորյալ հրաժարում, լավ կամ վատ: Կամ վատնված ժառանգություն. ցանցերը կտրվել են, հարստությունը ցրվել է, և ոչ ոք չի հիշում, թե ինչ տեսք ուներ նահապետի դեմքը:

ԾԵՍԸ. ԺԱՌԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ԳՈՒՅՔԱԳՐՈՒՄ

Պրակտիկանստը թվարկում է, թե ինչ է ժառանգել իր ընտանիքից (ոչ միայն փող կամ առարկաներ, այլ համոզմունքներ, օրինաչափություններ, վերքեր, ուժեղ կողմեր): Ո՞ր ժառանգություններն են ողջունվում: Ո՞րն է կրվում դժկամությամբ: Ո՞րն է պատրաստ ազատվելու:

ԾՈՎԱՀԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Կայսրությունները հյուսվում են փոթորիկից և փրկագնից: Փոթորիկը նախնին է: Փրկագինը բախտն է: Հյուսելը աշխատանքն է»:

)(*)(

ՑԱՆՅԵՐԻ ԷՋ (PAGE OF NETS)

Աշակերտի առաջին որսը · 網侍牌 · Wǎng Shì Pái

ՎԻՋՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մակընթացության ուսանող կծկվել է ցամաքած կետի կողոսկրների ներսում, օգտագործելով նրա ոսկորները որպես գրասեղան: Կետը հնագույն է, նրա ոսկորները մոխրագույն են տարիքից, նրա կողերը կամար են կազմում վերևում տաճարի կամարների պես, և նրա շուրջ ավազը լցված է փոքրիկ գանձերով, որոնք մակընթացությունը բերել էր հանգստանալու նրա ապաստարանում. խեցիներ, դրեյֆոդ փայտ, ավելի փոքր արարածների ողեր:

Ուսանողը երիտասարդ է, արևից շագանակագույն, նրա մազերը դեռ թաց են առավոտյան լողից: Կետի հարթ ուսի շեղբի վրա, նա հյուսում է փոքրիկ ցանց (իր առաջին ցանցը, կոպիտ և անհավասար, հանգույցները չափազանց ազատ են որոշ տեղերում և չափազանց ամուր ուրիշներում): Դա դեռևս ցանց չէ, որը որևէ բան կբռնի: Բայց ուսանողը խոժոռվել է կենտրոնացումով, վերահյուսելով սխալները, սովորելով լարվածությունը, որը պահում է, և լարվածությունը, որը պատռում է:

Նրա կողքին, մակընթացության աղյուսակ է քերծվել ավազի մեջ փայտով, նրա նշումները ճշգրիտ են այս ափի, այս լուսնի, այս ժամի համար: Ուսանողը ուշադրություն է դարձրել: Ուսանողը սովորում է:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Գործնական կրթության սկիզբ: Նոր հմտության ուսուցում: *«Ցանցերի էջը»* նյութական աշխարհի աշակերտն է, եռանդուն, անշնորհք, սովորելու պատրաստ: Քարտն ազդարարում է ինչ-որ բան սկսելու ժամանակ, նույնիսկ եթե ձեր առաջին ջանքերը կոպիտ են: Կետի ոսկորները դասասենյակ են, և դասը որսն է:

ՇՐՋԱԿԸ ԴԻՐՔՈՎ. Սովորելուց հրաժարում: Աշակերտը, ով չի պարապի, ով մեղադրում է ցանցին սեփական անշնորհքության համար: Կամ առաջին որսը, որը այնքան վատ է ձախողվում, որ հուսահատեցնում է հետագա ջանքերը:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Սովորիր որսալ նախքան կարողանաս պահել: Սովորիր պահել նախքան կարողանաս տալ: Սովորիր տալ նախքան կարողանաս մեռնել»:

)(*)(

ՑԱՆՑԵՐԻ ԱՍՊԵՏ (KNIGHT OF NETS)

Վերանորոգված ցանցը · 網騎牌 · Wǎng Qí Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Լուռ ձկնորսը նավարկում է եղանակին մաշված ջունկայով մոխրագույն ծովի միջով: Նրա ցանցը տարածված է տախտակամածի վրա, մի հսկայական, հնագույն ցանց, որը պատռվել և վերանորոգվել է հազար անգամ, նրա մեջը կարկատան է տարբեր կյուրերի, տարբեր դարաշրջանների, տարբեր ձեռքերի: Ջրային կույսի թեփուկները փայլում են կանեփի մեջ: Հարսանեկան մետաքսի շերտը ամրացնում է մի հատված, որը ժամանակին շնածուկ էր բռնել: Ուրվականի մազերի մի թել փայլում է ցանցի մեջ, դեռ թաց մեռյալների արցունքներով:

Ձկնորսը վերանորոգում է ցանցը, երբ նավարկում է, նրա ասեղը փայլատակում է մոխրագույն լույսի ներքո: Նա չի խոսում: Նա չի երգում: Նա աշխատում է: Ցանցը նրա պատասխանատվությունն է, և ցանցը միշտ պատռվում է, և վերանորոգումը երբեք չի ավարտվում: Բայց ցանցը պահում է: Այն միշտ պահել է: Այն կպահի այնքան ժամանակ, որքան նա շարունակի վերանորոգել այն:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Կայուն, ոչ փառահեղ աշխատանք: Կառուցվածի պահպանում: «Ցանցերի ասպետը» աշխատողն է, ով ամեն օր հայտնվում է, ով վերանորոգում է այն, ինչ պատռված է, ով պահում է ձեռնարկությունը ոչ թե փայլի, այլ համառության միջոցով: Քարտն ազդարարում է ընդլայնման փոխարեն պահպանման, նորարարության փոխարեն վերանորոգման վրա կենտրոնանալու ժամանակ:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Անտեսում: Ցանցը պատռվում է, և ոչ ոք չի վերանորոգում այն: Կամ՝ հանգստանալուց հրաժարում. ասպետը, ով վերանորոգում և վերանորոգում է և երբեք չի նավարկում, քանի որ վերանորոգումը դարձել է փախուստ ձկնորսությունից:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Վերանորոգված ցանցը ավելի շատ ծուկ է բռնում, քան նոր ցանցը, որը երբեք չի փորձարկվել»:

)(*)(

ՑԱՆՅԵՐԻ ԹԱԳՈՒՀԻ (QUEEN OF NETS)

Այրու հարկը · 網后牌 · Wǎng Hòu Pái

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մարգարտյա գահի վրա նստած այրին բազմում է մարջանե պատվանդանի վրա, որը կառուցված է հարյուր նավաբեկությունների բալաստից: Նա սգավոր այրի չէ: Նա իշխանության մեջ գտնվող այրի է (նրա ամուսնու նավատորմը այժմ իր նավատորմն է, նրա ամուսնու պարտքերը՝ իր պարտքերը, նրա ամուսնու թշնամիները՝ իր թշնամիները, և նա կառավարել է բոլոր երեքը սառը ճգրտությամբ, որը բնորոշ է մեկին, ով միշտ եղել է ավելի ընդունակ գործընկերը):

Նրա գահը պատված է մարգարիտներով (ոչ թե «Ասի» կատարյալ գնդերը, այլ բարոկկո մարգարիտներ, անկանոն մարգարիտներ, մարգարիտներ, որոնք աճել են գրգիռի և ոսկորի և նավաբեկությունների բեկորների շուրջ): Նա կրում է դրանք այնպես, ինչպես վաճառականը կրում է իր մատյանը (յուրաքանչյուր մարգարիտ հավաքված պարտք է, հետ կանչված լավություն, կառավարված ռեսուրս):

Նրա առջև, ուրվական նավերի մի շուկա է ձգվում ծովի հատակով. նավեր, որոնք խորտակվել են իրենց բեռներով անձեռնմխելի, այժմ անձնակազմով համալրված խեղդվածներով և կառավարվող այրու գերբնական տնտեսությամբ: Նա չի հրամայում ուրվականներին: Նա հարկում է նրանց: Նրա բարգավաճումը կառուցված է ոչ թե սեփականության, այլ պարտքերի կայուն, համբերատար հավաքագրման վրա:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Ռեսուրսների կառավարում: Չգույշ վերահսկողությամբ կառուցված բարգավաճում: «Ցանցերի թագուհին» ազդարարում է մի ժամանակ, երբ ձեր ռեսուրսները (բյուջե, ներդրումներ, պաշարներ) պետք է կազմակերպվեն և պաշտպանվեն: Նա ներկայացնում է մի անձի կամ գոյության վիճակ, որում նյութական ռեսուրսները դասավորված են, պաշտպանված և աճում են համբերության միջոցով, այլ ոչ թե ռիսկի:

ՇՐՋԱՄՏ ԴԻՐՔՈՎ. Անկառավարելիություն: Հաշիվները քառսի մեջ են: Կամ շահագործման վրա կառուցված բարգավաճում, որը բերում է ուրվականների ապստամբության (այրին, ով չափազանց շատ է հարկում մեռյալներին և բախվում է ուրվականների խռովությանը):

ԾՈՎԱՆՔՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Իրական բարգավաճումը լողում է նավերի գերեզմանոցների վրա: Այրին գիտի դա: Այրին հաշվում է նավաբեկությունները և ժպտում»:

)(*)(

ՑԱՆՅԵՐԻ ԹԱԳԱՎՈՐ (KING OF NETS)

ՎԻՉՈՒԱԼ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ոսկրային նավատորմի կայսրը նստած է յուրացված գալեոններից պատրաստված գահին (իսպանական կարակներ, հոլանդական ֆյուտներ, պորտուգալական կարավելներ, անգլիական ֆրեգատներ, բոլորը կոտրված և վերակառուցված մեկ մեծ պատերազմական նավի մեջ, որը ոչ մի դրոշ չի ծածանում, քանի որ այն կերել է բոլոր դրոշները): Կայսրի թագը կողմնացույց է, որի սլաքը ցույց է տալիս դեպի հարստության ամենամեծ կուտակումը, ինչ ծովում էլ նա ներկայումս նավարկում է:

Իր ձեռքերում, նա պահում է ցանց, որը հյուսված է խեղդված ծովակալների հյուսերից, ծանրացված կնիքով, որը ժամանակին Վիշապ-թագավորի սեփականությունն էր: Ցանցը կայսրությունն է: Նրա կայսրությունը ցամաք չէ: Դա փրկագին է (ամեն ինչի սեղմված քաշը, ինչ ծովը վերցրել է, և նա վերադարձրել է):

Նրա շուրջը, խեղդվածների մի խորհուրդ խորհուրդ է տալիս նրան շշուկներով, նրանց ձայները հին աղյուսակների բացվող խշխշոցն են: Կայսրը չի հրամայում ծովին: Նա հավաքում է այն, ինչ ծովը դեն է նետում, և այն, ինչ ծովը դեն է նետում, բավական է կայսրություն կառուցելու համար:

ԳՈՒՇԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՒՂԻՂ ԴԻՐՔՈՎ. Նյութական վարպետություն: Փրկագնի վրա կառուցված կայսրություն: «Ցանցերի թագավորը» նյութական հաջողության գագաթնակետն է, ոչ թե ժառանգության, այլ այն բանի կայուն կուտակման միջոցով, ինչ ուրիշները դեն են նետել կամ կորցրել: Նա ներկայացնում է մի անձի կամ գոյության վիճակ, որում ռեսուրսներն այնքան առատ են, որ դարձել են բնության ուժ:

ՇՐՋԱԿՑ ԴԻՐՔՈՎ. Անկման մեջ գտնվող կայսրություն: Փրկագինը սպառվել է, և կայսրը մոռացել է, թե ինչպես անել որևէ այլ բան, բացի հավաքելուց: Կամ շահագործման վրա կառուցված կայսրություն, որն այնքան հսկայական է, որ ծովն ինքն է պատրաստվում վերադարձնել այն:

ԾՈՎԱՋԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՑ

«Ոսկրային նավատորմի կայսրը ծովից տուրք չի խնդրում: Նա սպասում է, որ ծովը տուրք վերցնի ուրիշներից, և հետո նա վերցնում է այն ծովից: Սա կոչվում է համբերություն: Սա կոչվում է ծովահենություն: Երկու բառերը նույն բառն են, խեղդվածների լեզվով»:

)(*)(

APPENDIX I: THE GRIMOIRE OF RITUALS

(A Working Index of Spells and Practices, Cross-Referenced to Their Source Manuscripts)

From the 《火海妖典》 *Tome of the Burning Sea*, c. 1699

The Dragon's Kiss (龍吻, Lóng Wěn) — Associated with **The Devil**. A forbidden pact to turn a ship into a fire-breathing weapon. Not recommended for practice.

The First Flame (第一火, Dì Yī Huǒ) — Associated with the **Ace of Lanterns**. Consecration of a new venture with ghost-fire.

The Bone Admiral's Last Return (骨帥歸, Gǔ Shuài Guī) — Associated with the **Ten of Lanterns**. A closing ritual for the end of a long campaign.

From the 《國海秘術》 *Secret Methods of the Min Sea*, c. 1692

The Bone Compass (骨羅盤, Gǔ Luópán) — Associated with **The Hermit**. A divination tool for navigating the Gengen Ocean.

From the 《陸船密錄》 *Secret Records of Ghost Ships*, c. 1704

Ghost-Fish Scrying (鬼魚占, Guǐ Yú Zhān) — Associated with **The High Priestess**.

The Drowned Tongue Rite (溺舌法, Nì Shé Fǎ) — Associated with the **Seven of Lanterns**.

The Ghost Fare (鬼渡, Guǐ Dù) — Associated with the **Six of Anchors**.

The Dragon's Echo (龍回響, Lóng Huíxiǎng) — Associated with **Judgment**.

From the 《海判官秘錄》 *Secret Manual of the Sea Judge*, c. 1704

The Coral Ledger (珊瑚帳, Shānhú Zhàng) — Associated with **Justice**.

The Pearl-and-Poison Trial (珠毒試, Zhū Dú Shì) — Associated with **Justice**.

The Admiral's Seal (海帥印, Hǎi Shuài Yìn) — Associated with **The Emperor**.

The Turtle's Feast (龜宴, Guī Yàn) — Associated with **Death**.

The Moon-Eating Turtle (食月龜, Shí Yuè Guī) — Associated with **Death**.

The Dragon Kings' Dice Game (龍王骰, Lóngwáng Tóu) — Associated with the **Wheel of Fortune**.

The King of Tides (潮牌王, Cháo Pái Wáng) — Associated with the **King of Tides**.

The King of Anchors (錨牌王, Máo Pái Wáng) — Associated with the **King of Anchors**.

The King of Nets (網牌王, Wǎng Pái Wáng) — Associated with the **King of Nets**.

From the 《海盜葬書》 *Pirate Burial Manual*, c. 1711

The Anchor of the Damned (沉魂錨, Chén Hún Máo) — Associated with **The Devil**. Not recommended for practice.

The Wreckfeast (沉船宴, Chénchuán Yàn) — Associated with **The Empress**.

The Brine Barrel Meditation (滷桶禪, Lǔ Tǒng Chán) — Associated with **The Hanged Man**.

The Naked Immortal (裸仙渡海, Luōxiān Dùhǎi) — Associated with **The Fool**.

The Ghost Tide's Farewell (鬼潮別, Guī Cháo Bié) — Associated with the **Ten of Anchors**.

From the 《福建海祝秘本》 *Fujian Sea Blessings Manual*, c. 1732

The First Tide Offering (初潮祭, Chū Cháo Jì) — Associated with the **Ace of Tides**.

From the 《國海秘法》 *Secret Fujian Sea Rites*, c. 1742

The Four Tides Invocation (四海潮咒, Sìhǎi Cháo Zhòu) — Associated with **The Magician**.

The Admiral's Seal (海帥印, Hǎi Shuài Yìn) — Associated with **The Emperor**.

The Ba Gua Tide-Ride (八卦馭潮, Bāguà Yù Cháo) — Associated with **The Chariot**.

The Bagua Tide-Chart (八卦潮表, Bāguà Cháo Biǎo) — Associated with the **Wheel of Fortune**.

The Crimson Sail Sunrise (紅帆日出, Hóng Fān Rìchū) — Associated with **The Sun**.

The Pirate's Cosmic Compass (海盜宇宙羅盤, Hǎidào Yǔzhòu Luópán) — Associated with **The World**.

The Dragon's First Pearl (龍王初珠, Lóngwáng Chū Zhū) — Associated with the **Ace of Tides**.

The Tide-Bound Oath (潮綁誓, Cháo Bǎng Shì) — Associated with the **Two of Lanterns** and **The Hierophant**.

The Chains of Stillness (靜鎖法, Jìng Suǒ Fǎ) — Associated with the **Two of Anchors**.

The Net-Weavers' Oath (網工誓, Wǎng Gōng Shì) — Associated with the **Three of Nets**.

The Ghost Junk's Moonwell (鬼船月鏡, Guǐchuán Yuèjìng) — Associated with **The High Priestess**.

The Conch Shell Awakening (醒螺法, Xǐng Luó Fǎ) — Associated with **The High Priestess**.

The Black Tide Mirror (黑潮鏡, Hēi Cháo Jìng) — Associated with **The Hermit**.

The Five Winds Flute (五音笛, Wǔ Yīn Dí) — Associated with **Strength**.

The Brine Barrel Meditation (滷桶禪, Lǔ Tǒng Chán) — Associated with **The Hanged Man**.

The Underwater Lamp (水下燈, Shuǐxià Dēng) — Associated with **The Star**.

The Net of the Moon's Tears (月淚網, Yuè Lèi Wǎng) — Associated with **The Moon**.

The Abandoned Shore (棄岸, Qì Àn) — Associated with the **Eight of Tides**.

The Four Lanterns Feast (四燈宴, Sì Dēng Yàn) — Associated with the **Four of Lanterns**.

The Storm-Lantern Vigil (風燈守, Fēng Dēng Shǒu) — Associated with the **Nine of Anchors**.

The Silent Weaver (默織者, Mò Zhī Zhě) — Associated with the **Eight of Nets**.

From the 《海盜風雨秘本》 *Pirate Storm-Summoning Manual*, c. 1768

The Four Tides Invocation (四海潮咒, Sìhǎi Cháo Zhòu) — Associated with **The Magician**.

The Dragon Kings' Dice Game (龍王骰, Lóngwáng Tóu) — Associated with the **Wheel of Fortune**.

The Shipbreaker's Axe (破船斧, Pò Chuán Fǔ) — Associated with **The Tower**.

The Ritual of the Shattered Mast (斷桅法, Duàn Wéi Fǎ) — Associated with **The Tower**.

The Seven Breaths of Clarity (七清息, Qī Qīng Xī) — Associated with the **Seven of Tides**.

The Fleet's Price (艦隊代價, Jiànduì Dàijià) — Associated with the **Three of Lanterns**.

The Stormcaller Admiral (風暴帥, Fēngbào Shuài) — Associated with the **King of Lanterns**.

The Hungry Ghost's Bait (餓鬼餌, È Guǐ ěr) — Associated with the **Five of Nets**.

From the 《海盜黑經》 *Pirate Black Canon*, c. 1789

The Swallowed Ghost Conch (吞鬼螺, Tūn Guǐ Luó) — Associated with **The Devil**. Not recommended for practice.

The Muffling Oar Talismans (默槳符, Mò Jiǎng Fú) — Associated with **The Devil**. Not recommended for practice.

Cutting the Ghost Rope (斷鬼索, Duàn Guǐ Suǒ) — Associated with **The Devil**.

The Unstitching of the Silent Mouths (默口拆線, Mò Kǒu Chāi Xiàn) — Associated with the **Five of Tides**.

The Five Fires Extinguishing (五火滅, Wǔ Huǒ Miè) — Associated with the **Five of Lanterns**.

The Anchor's Scar (錨痕, Máo Hén) — Associated with the **Five of Anchors**.

The Miser's Undoing (守財破, Shǒu Cái Pò) — Associated with the **Four of Nets**.

From the 《海盜祭魂秘術》 *Pirate Necromantic Rites*, c. 1783

The Pearl Comb of the Drowned Mother (沉母珠梳, Chén Mǔ Zhū Shū) — Associated with **The Empress**.

The Conch of the Drowned Ancestors (溺水祖螺, Nì Shuǐ Zǔ Luó) — Associated with **Judgment**.

The Ghost Tide Banquet (鬼潮宴, Guǐ Cháo Yàn) — Associated with the **Three of Tides**.

The Blood-Tide Offering (血潮祭, Xuè Cháo Jì) — Associated with the **Three of Anchors**.

From the 《國海遇波秘錄》 *Secret Records of Fujian Sea Transitions*, c. 1793

The Gourd Leap (胡跳, Hú Tiào) — Associated with **The Fool**.

The Salt-Shedding Ceremony (退鹽法, Tuì Yán Fǎ) — Associated with **The Fool**.

The Admiral's Seal (海帥印, Hǎi Shuài Yìn) — Associated with **The Emperor**.

The Dragon's Lantern (龍燈, Lóng Dēng) — Associated with **The Star**.

The Stranded Tide (擱潮, Gē Cháo) — Associated with the **Four of Tides**.

The Drifting Hull (浮船修法, Fú Chuán Xiū Fǎ) — Associated with the **Four of Anchors**.

From the 《海盜血咒錄》 *Pirate Blood-Oath Manual*, c. 1798

The Blood Helm (血舵法, Xuè Duò Fǎ) — Associated with **The Magician**. Not recommended for practice.

The Tide-Tied Oath (潮綁誓, Cháo Bǎng Shì) — Associated with **The Hierophant** and the **Two of Lanterns**.

The Twin Tides Oath (雙潮誓, Shuāng Cháo Shì) — Associated with the **Two of Tides**.

The Ninth Lantern (九燈, Jiǔ Dēng) — Associated with the **Nine of Lanterns**.

The Net of Generations (代網, Dài Wǎng) — Associated with the **Ten of Nets**.

From the 《南海巫法秘本》 *Secret Manual of Southern Sea Witchcraft*, c. 1809

The Gourd Leap (胡跳, Hú Tiào) — Associated with **The Fool**.

The Four Tides Invocation (四海潮咒, Sìhǎi Cháo Zhòu) — Associated with **The Magician**.

The Silent Tide-Mother (默潮母, Mò Cháo Mǔ) — Associated with **The High Priestess**.

The Pearl's Choice (珠選, Zhū Xuǎn) — Associated with **The Lovers**.

The Twin Pearls Divination (雙珠占, Shuāng Zhū Zhān) — Associated with **The Lovers**.

The Shark-Charming Seal (鯊印法, Shā Yìn Fǎ) — Associated with **Strength**.

The Dragon's Two Cups (龍兩杯, Lóng Liǎng Bēi) — Associated with **Temperance**.

The Severing of the Pearl's Breath (斷珠息, Duàn Zhū Xī) — Associated with **The Devil**.

The Ninth Surge Daughter (第九潮女, Dì Jiǔ Cháo Nǚ) — Associated with **The Tower**.

The Rabbit's Mortar (玉兔研夢, Yùtù Yán Mèng) — Associated with **The Moon**.

The Witch's Snare (巫網, Wū Wǎng) — Associated with the **Ace of Nets**.

The Coffin-Dancer's Gambit (棺舞技, Guān Wǔ Jì) — Associated with the **Two of Nets**.

The Seven of Nets (網七, Wǎng Qī) — Associated with the **Seven of Nets**.

From the 《福建海赦秘本》 *Fujian Sea Absolution Manual*, c. 1832

The Tide-Tied Oath (潮綁誓, Cháo Bǎng Shì) — Associated with **The Hierophant**.

The Turtle's Feast (龜宴, Guī Yàn) — Associated with **Death**.

Cutting the Ghost Rope (斷鬼索, Duàn Guǐ Suǒ) — Associated with **The Devil**.

The Dragon King's Feast (龍王宴, Lóngwáng Yàn) — Associated with the **Ten of Tides**.

The Shadow Anchor (影錨, Yǐng Máo) — Associated with **Judgment**.

The Map in a Bottle (瓶中海圖, Píng Zhōng Hǎitú) — Associated with **The World**.

From the 《鎮閩海鬼錄》 *Record of Pacifying Fujian's Sea Ghosts*, c. 1891

The Ghost Tide Exorcism (鬼潮驅, Guǐ Cháo Qū) — Associated with **The Tower** and **Death**.

From the 《廣東海盜秘錄》 *Secret Records of Guangdong Pirates*, c. 1892

The Storm Jar (風暴罐, Fēngbào Guàn) — Associated with **The Magician**.

The Crab's Bargain (蟹契, Xiè Qì) — Associated with the **Page of Nets**.

The Dragon Turtle Queen (龍龜女王, Lóng Guī Nǚwáng) — Associated with **The Chariot**.

The Pearl-Blood Alchemist (血珠丹師, Xuè Zhū Dān Shī) — Associated with **Temperance**.

The Coral-Fanged Gambler (珊瑚牙賭鬼, Shānhú Yá Dǔguǐ) — Associated with **The Devil**.

The Dragon King's Bounty (龍王九寶, Lóngwáng Jiǔ Bǎo) — Associated with the **Nine of Tides**.

The Nail Crown (釘冠, Dīng Guān) — Associated with the **Six of Lanterns**.

The Phantom Heist (幻劫, Huàn Jié) — Associated with the **Seven of Anchors**.

The Debtor's Tide (債潮, Zhài Cháo) — Associated with the **Six of Nets**.

The Villa's Tithe (別墅什一, Biéshù Shíyī) — Associated with the **Nine of Nets**.

APPENDIX II: ԲԱՌԱՐԱՆ

(Ընթերցողի ուղեցույց տերմինների, աստվածությունների և հասկացությունների համար)

Ա

Ao (鰲) — Նախնադարյան կրիա չինական ստեղծման առասպելից, որի ոտքերը կտրել էր Նյուվա աստվածուհին երկնքի անկյունները հենելու համար: Վիշապ-կրիա թագուհին ծիավարում է Աոյի ժառանգին:

Ao Guang (敖廣) — Արևելյան ծովի Վիշապ-թագավորը, չորս Վիշապ-թագավորներից ամենամեծը և ամենահզորը: Նրա արքունիքն առավել հաճախ է կանչվում ծովահենական ծեսերում:

Ao Qin (敖欽) — Հարավային ծովի Վիշապ-թագավորը: Սյաո Լանի՝ Իններորդ ալիքի դստեր հայրը:

Ao Run (敖潤) — Արևմտյան ծովի Վիշապ-թագավորը:

Ao Shun (敖順) — Հյուսիսային ծովի Վիշապ-թագավորը:

Բ

Ba Gua (八卦) — «Ի Ցզինի» (易经) ութ եռագրերը, որոնք ներկայացնում են փոփոխության հիմնարար նախշերը: Ծովային կիրառման մեջ դրանք համապատասխանում են կողմնացույցի ուղղություններին, ալիքների նախշերին և եղանակային պայմաններին: Օգտագործվում են «Բա Գուա մակընթացության հեծանք» ծեսում:

Bao Zheng (包拯) — Հյուսիսային Սոնգ դինաստիայի պատմական դատավոր (999-1062 թթ.), լեգենդար իր անկաշառությամբ: Մահից հետո աստվածացվել է որպես ստորգետնյա դատարանների դատավոր: Ծովային բանահյուսությունում դառնում է Մարգարտյա քաղաքի դատավորը, Ծովի թագավորի անհատակ տրիբունալի դատավորը:

Bixi (赭赭) — Վիշապ-կրիա հիբրիդը, Վիշապ-թագավորի ինը որդիներից մեկը: Հայտնի է իր հսկայական ուժով և ծանրություններ կրելու պատրաստակամությամբ: Վիշապ-կրիա թագուհու նծույզը:

Արյան մարգարիտ (血珠, Xuè Zhū) — Նյութը, որը ստեղծվում է թևալողացող-ալիքիմիկոսների կողմից ցինաբարի, սնդիկի, բորակի և ջարդված մարգարիտի գտման միջոցով թևալողի փողում: Համարվում էր, որ այն անձեռնմխելիություն է տալիս կրակից և ջրից:

Ոսկրային ադմիրալ (骨帥, Gǔ Shuài) — Կրկնվող կերպար «Լապտերների սերիայում»: Առաջին նավաստու կմախքային մնացորդները, ով կրակ էր տարել ծովի վրա, այժմ ծառայում է Վիշապ-թագավորին որպես ուրվական-կրակի պահապան: Նա կրակ է առաջարկում կենդանիներին և հավաքում է մեռյալների լապտերները:

Գ

Թնդանոթ-ալքիմիկոս (炮丹師, Pào Dān Shī) — Արտաքին ալքիմիայի (Վայդան) պրակտիկանտ, ով որպես հալոցք օգտագործում է իրական թնդանոթներ:

Chang'e (嫦娥) — Լուսնի աստվածուհին, ով փախել էր լուսին այն բանից հետո, երբ խմեց իր ամուսին Հոու Իի համար նախատեսված անմահության Էլիքսիրը: Ծովային ավանդույթում նա երբեմն նույնացվում է Լուսնոտ մակընթացությունների տիկնոջ հետ՝ սինկրետիկ կերպարի, ով օգնում է տղամարդկանց կողմից վիրավորված կանանց: Նրա ուղեկիցը Նեֆրիտե նապաստակն է:

Ching Shih (鄭氏) — Պատմական ծովահեն թագուհին (1775-1844), ով հրամանատարում էր Կարմիր դրոշի նավատորմին (ավելի քան 300 ջունկա և 20,000 ծովահեն): Նա պարտադրում էր օրենքների խիստ օրենսգիրք և ասում էին, որ օրհնվել է հենց Մագուի կողմից: Տրցակում նա հայտնվում է որպես «Մագի» (Վիշապի մակընթացության կանչող) ասպեկտ:

Դ

Dantian (丹田) — Մարմնի երեք էներգետիկ կենտրոնները ներքին ալքիմիայում. Ստորին Դանտյան (Ցիի օվկիանոս, պորտից ներքև), Միջին Դանտյան (սրտի կենտրոն), Վերին Դանտյան (ճակատ, հոգևոր տեսիլքի նստավայր): Երեք դանտյանները համապատասխանում են Փոքր Արկանաների երեք հիմնական սերիաներին:

Dao (道) — Ճանապարհը: Դառուսական փիլիսոփայության տիեզերքի հիմնարար սկզբունքը՝ անձն, անանուն, ամեն ինչի աղբյուրը: Այս ավանդույթում ծովը հասկացվում է որպես Դաոն՝ դարձրած տեսանելի:

Վիշապ-թագավորներ (龍王, Lóngwáng) — Կարդինալ ծովերի չորս ինքնիշխանները՝ Առ Գուան (Արևելք), Առ Ցին (Հարավ), Առ Ռուն (Արևմուտք), Առ Շուն (Հյուսիս): Նրանք վերահսկում են եղանակը, մակընթացությունները և ձկների տեղաշարժերը: Հզոր, քմահաճ, կապված հնագույն օրենսգրքերով: Նրանք չար չեն, բայց բարի էլ չեն:

Վիշապի շունչ (龍王氣, Lóngwáng Qì) — Վիշապ-թագավորների ռիթմիկ ներշնչումն ու արտաշնչումը, որը ստեղծում է մակընթացությունները: «Մակընթացությունների սերիան» կառավարվում է այս շնչով:

Վիշապի արձագանք (龍回響, Lóng Huíxiǎng) — Ակուստիկ երևույթ, որը գրանցված է Պենգհու արշիպելագի լեգենդներում. արձագանք որոշ ծովային քարանձավներում, որը խոսում է լսողի մահացած հարազատների ձայնով, կրկնելով ոչ թե այն, ինչ ասում եք, այլ այն, ինչ արել եք:

Խեղդված մեռյալներ (水鬼, Shuǐguǐ) — Նրանց հոգիները, ովքեր մահացել են ծովում առանց պատշաճ թաղման: Անհանգիստ, սոված, հաճախ թշնամական, բայց նաև թաքնված գիտելիքի շտեմարաններ: Ծովահենական կախարդանքի զգալի մասը ներառում է նրանց հետ բանակցելը:

Խեղդողներ (溺者, Nì Zhě) — Չարամիտ ջրային ոգիների հատուկ դաս, որոնք սնվում են մարդկային կոնֆլիկտով և հուսահատությամբ: Նրանք ուժեղացնում են այն, ինչ արդեն

առկա է (զայրույթ, նախանձ, վախ) և ասում են, որ դրանք «Հինգ կրակների» աղբյուրն են, որը «Լապտերների հինգը» հանգցնում է:

Ե

Ութ անմահներ (八仙, Bāxiān) — Դաոսական բանահյուսության լեգենդար կերպարները, ներառյալ Լի Տյեգուային (Երկաթե հենակով Լի), ով հայտնվում է որպես «Հիմար» իր վերափոխումից առաջ: Նրանք բնակվում են Պենգլայ կղզում:

Erlang Shen (二郎神) — Տեւ` Yang Jian:

Զ

Հինգ քամիներ (五風, Wǔ Fēng) — Չորս կարդինալ ուղղությունների քամիները գումարած կենտրոնական քամին, որը փչում է սրտից: Օգտագործվում են «Հինգ քամիների սրինգ» ծեսում:

Է

Gengen Ocean (互互洋, Gèngèn Yáng) — Դաոսական ենթագիտակցության ծովը, գիտակցական մտքի տակ գտնվող հսկայական, չտարբերակված գիտակցությունը: Նկարագրված է Ցյուանշժենի ներքին ալքիմիայի տեքստերում: Լռակյաց մակընթացության մայրը նավարկում է այս օվկիանոսում:

Ուրվականի պարտք (鬼债, Guǐ Zhài) — Կարմայական պարտք, որը պահպանվում է մահից այն կողմ, կապելով հոգիները անավարտ գործերին, չվճարված պարտավորություններին կամ չպահված երդումներին: Կենտրոնական հասկացություն ծովահենա-դաոսական տիեզերագիտության մեջ:

Ուրվական-կրակ (鬼火, Guǐ Huǒ) — Խեղդված մեռյալների սառը, կանաչավուն բոցը, որն օգտագործվում է «Լապտերների սերիայի» լապտերները վառելու համար: Այն այրում է ոչ թե յուղ, այլ ուշադրություն, հիշողություն կամ կյանքի ուժ:

Ուրվականի պարան (鬼索, Guǐ Suǒ) — Անտեսանելի պարանը, որը կապում է տարված մարդուն իր մոլուցքի առարկայի հետ: Տեսանելի է վարժված պրակտիկանտներին: Կարելի է կտրել «Ուրվականի պարանը կտրել» ծեսի միջոցով:

Ուրվականների մակընթացություն (鬼潮, Guǐ Cháo) — Հանկարծակի, բուռն հոսանք, որը վերագրվում է խեղդված մեռյալների շարժումներին կամ Վիշապ-թագավորի զայրույթին: Նաև, ամենամսյա մակընթացությունը, որը բարձրանում է լիալուսնի տակ, երբ կենդանիների և խեղդվածների միջև սահմանն ամենաբարակն է:

Ը

Դդմագլխի թռիչք (胡跳, Hú Tiào) — «Հիմարի» հետ կապված ծեսը, որը հարմարեցված է Լի Տյեգուայի պատմությունից: Հավատի և ինքնության թափման պրակտիկա:

Թ

Նեֆրիտե նապաստակ (玉兔, Yùtù) — Չանգ Էի ուղեկիցը լուսնի վրա, անվերջ աղալով անմահության խոտաբույսերը հավանգով և կոթողով: Նրա աղալը ենթագիտակցության

ռիթմն է, և նրա դադարը (մեկ շունչ լիալուսնի գիշերը) բացում է պատուհանը աշխարհների միջև:

Jiaolong (蛟龍) — Զրային վիշապներ կամ ծովային օձեր, Վիշապ-թագավորների փոքր ազգականները: Ընդունակ են մարդկային ձև ստանալու: Հաճախ զոհեր են պահանջում կամ անձեռնմխելիություն են շնորհում փոթորիկներից: «Ուժ» քարտում Վիշապի շշնջացողի շուրջ պտտվող օձերը ջիաոլոնգներ են:

Jianghu Code (江湖規矩, Jiānghú Guījǔ) — Զգրված օրենքը, որը կառավարում է նրանց, ովքեր ապրում են պաշտոնական օրենքից դուրս (ծովահեններ, վտարանդիներ, թափառականներ, մարտարվեստագետներ): Հաճախ ավելի խիստ է, քան այն օրենքները, որոնց դեմ է: Կիրառվում է Ուրվականների նավատորմի նավահանգստապետի կողմից կետի ոսկրյա հաշվեճողի միջոցով:

Ժ

Koxinga (國姓爺) — Shu` Zheng Chenggong:

Լ

Lang Zhan (浪占) — Ալիքների գուշակություն: Ծովի նախշերը որպես կենդանի տեքստ կարդալու արվեստը (ալիքների ձևերի, փրփուրի, հոսանքների և ծովային արարածների վարքագծի մեկնաբանումը որպես նշաններ և ուղղորդում): «Դառուսական օվկիանոսի Տարոյի» հիմնարար գուշակության պրակտիկան:

Li Tieguaai (李鐵拐) — Երկաթե հենակով Լին, Ութ անմահներից մեկը: Իր վերափոխումից առաջ նա երիտասարդ գիտնական էր, ում մարմինը պատահաբար դիակիզվել էր, մինչև նրա ոգին թափառում էր, ստիպելով նրան բնակություն հաստատել մուրացկանի դիակի մեջ: Նրա նախավերափոխման ես-ը հայտնվում է որպես «Հիմար»:

Longmu (龍母) — Վիշապ-մայրը, ժողովրդական աստվածություն, ով մեծացրել էր հինգ վիշապ-որդիներ գետի ափին գտած քարերից: Երբեմն միաձուլվում է Մազուի ստվերային ասպեկտների հետ:

Luopan (羅盤) — Ավանդական չինական մագնիսական կողմնացույց, որն օգտագործվում է ֆենգ շույում և ծովային նավարկության մեջ: Նրա համակենտրոն օղակները պարունակում են բարդ տիեզերաբանական տեղեկատվություն, և «Դառուսական օվկիանոսի Տարոյում» նրա սլաքը ցույց է տալիս ոչ թե մագնիսական հյուսիսը, այլ ցիի կուտակումները:

Խ

Mazu (媽祖) — Նավաստիների հիմնական հովանավորուհին, որը նաև հայտնի է որպես Sjansihou (天后)՝ Երկնային կայսրուհի: Սկզբնապես Լին Մոնիանգն էր (林默娘), ծնված 960 թ. Մեյչժոու կղզում, Ֆուցզյան, ով կարող էր կանխատեսել փոթորիկները, բուժել հիվանդներին և իր ոգին ուղարկել ծով՝ խեղդվող նավաստիներին փրկելու համար: Աստվածացվել է քսանութ տարեկանում մահից հետո: Նրա հիմնական խորհրդանշը լապտերն է: Տրցակում նա հայտնվում է բազմաթիվ ասպեկտներով:

Լուսնահոր (月鏡, Yuèjìng) — Գուշակության գործիք (սև լաքապատ աման, որը լցված է թանաքով մզեցված ծովի ջրով), որն օգտագործվում է «Քահանայապետուհու» ծեսում ենթագիտակցության մեջ թաքնված ճշմարտություններին հասանելիություն ստանալու համար:

Ն

Neidan (内丹) — Ներքին ալքիմիա: Դաոսական մեդիտատիվ պրակտիկան մարմնի Էներգիաները (Երեք գանձերը՝ ցզին, ցի և շեն) անմահ հոգևոր մարմնի վերափոխելու համար: Դանտյանները այն կաթսաներն են, որտեղ այս աշխատանքը եփվում է:

Իններորդ ալիք (第九潮, Dì Jiǔ Cháo) — «Լան Ճան» պրակտիկայում, ալիքը, որը մեծ է իրեն նախորդող բոլոր ալիքներից (անսպասելի, չափազանց մեծ իրադարձություն, որը ճնշում է այն, ինչ կայուն էր թվում): Անվանված է Սյաո Լանի՝ Իններորդ ալիքի դստեր պատվին:

Շ

Մարգարտյա-արյան ալքիմիկոս (血珠丹師, Xuè Zhū Dān Shī) — Կերպարը, որը հայտնվում է որպես «Չափավորություն»: Պրակտիկանտ, ով հավասարակշռում է վառողն ու շնորհը թնդանոթ-կաթսայի մեջ, ալքիմիական վերափոխելով պատերազմող ուժերը հավասարակշռության:

Penglai (蓬萊) — Անմահների լեգենդար կղզին, որը գտնվում է արևելյան ծովում: Նրա դիրքը հաստատուն չէ: Ծովային բանահյուսությունում այն ծառայում է որպես վերջնական հաշտության անցման կայան (նավահանգիստ նավահանգիստների միջև, ուր հոգիները դատվում են վերածնունդից առաջ):

Պ

Qi (氣) — Շունչ, Էներգիա, կյանքի ուժ: Այն նյութը, որը շնչավորում է մարմինը և աշխարհը: Այն հոսում է մարմնի միջօրեականներով և երկրի վիշապ-գծերով: Ծովը հագեցած է դրանով:

Qihai (氣海) — Ցիի օվկիանոսը: Ստորին դանտյանը, որը գտնվում է պորտից մոտ երեք մատ լայնությամբ ներքև: Ներքին ալքիմիայում վիզուալիզացվում է որպես մարմնի ներսում գտնվող իրական օվկիանոս:

Quanzhen (全真) — Դաոսականության «Լրիվ իրականություն» դպրոցը, որը հիմնադրվել է 12-րդ դարում: Շեշտում է ներքին ալքիմիան, մեդիտացիան և Երեք ուսմունքների (դաոսականություն, բուդդիզմ, կոնֆուցիականություն) ինտեգրումը: Այս տրցակի ծովային ալքիմիական ավանդույթները հիմնականում քաղում են Ցյուանչժենի պրակտիկաներից:

Ջ

Գիտնականի սրտի հրամանագիր (學心令, Xué Xīn Lìng) — Մեջբերման համակարգը, որն օգտագործվում է այս տեքստում, փոխառված չինական մատենագիտական ավանդույթից: Տեքստը ազդարարում է իր օրինականությունը՝ մեջբերելով իր նախորդներին: Ծովահենական ձեռնարկներում մեջբերումները երբեմն հորինված են, երբեմն պատմական, և հաճախ երկուսի խառնուրդ:

Shuigui (水鬼) — Տես՝ Խեղդված մեռյալներ:

Լուռ հյուսող (默織者, Mò Zhī Zhě) — Կերպարը, որը հայտնվում է «Ցանցերի ութում»: Համր նավաշինարար, ում լեզուն կտրվել էր ճշմարտությունն աղմիրալին ասելու համար: Նա սովորել էր հյուսել իր ոտքերով: Նրա նավերը դեռ նավարկում են ուրվականների նավատորմում:

Փոթորիկ-կանչող (風暴師, Fēngbào Shī) — Մասնագիտացված ծովահեն-կախարդ, որը վարժեցված է փոթորիկներ կանչելու կամ հանդարտեցնելու համար: Նրա արվեստը գրանցված է «Ծովահենական փոթորիկ-կանչող ձեռնարկում»: «Լապտերների թագավորը» «Փոթորիկ կանչող աղմիրալն» է:

Վ

Երեք գանձեր (三寶, Sānbǎo) — Ցզին (精, Էություն), Ցի (氣, շունչ/Էներգիա) և Շեն (神, ոգի): Հիմնարար նյութերը, որոնք զտվում են ներքին ալքիմիայում:

Tianhou (天后) — Տես՝ Mazu:

Մակընթացության կախարդ (潮巫, Cháo Wū) — Վտարված պրակտիկանտ հին ծովային արվեստներում (մակընթացությունների կապում, ուրվականների կանչում, նավաբեկությունների գուշակություն, ցանցերի հյուսում մարդկային մագերից և գողացված մետաքսից): Հաճախ մարգինալացված կերպարներ, ովքեր ապրում են գյուղերի եզրին և ընդունելի պրակտիկայի եզրին:

Կրիայի ժամանակ (龜時, Guī Shí) — Սահմանային շրջանը Լուսնակեր կրիայի կողմից լուսնի կուլ տալու և ազատելու միջև, երբ նորմալ պատճառն ու հետևանքը կասեցվում են:

Տ

Waidan (外丹) — Արտաքին ալքիմիա: Նյութերի (ցինաբար, սնդիկ, ոսկի) բառացի զտումը հալոցներում և վառարաններում Էլիքսիրներ արտադրելու համար: Թնդանութ-ալքիմիկոսների արվեստը Վայդանի ծովային հարմարեցումն է:

Wuwei (無為) — Անջանք գործողություն: Ոչինչ չանելը չէ, այլ տիեզերքի երակներին համապատասխան գործելը (ինչպես հմուտ նավաստին, ով չի պայքարում քամու դեմ, այլ կարգավորում է առագաստները):

Ց

Xian (仙) — Անմահ: Էակ, ով ալքիմիական պրակտիկայի կամ աստվածային միջամտության միջոցով գերազանցել է սովորական մահկանացությունը: Ութ անմահները ամենահայտնի օրինակներն են:

Xiao Lan (小蘭) — Իններորդ ալիքի դուստրը, Աո Ցինի՝ Հարավային ծովի Վիշապ-թագավորի ամենակրտսեր զավակը: Վայրի, անկանխատեսելի և զայրացած մարդկային մեծամտությունից: Նա ծովի իմունային պատասխանն է այն ամենին, ինչը չի պատկանում: Նա հայտնվում է որպես «Աշտարակ»:

Xin (心) — Սիրտ-միտքը: Չինական մտքում սիրտը և միտքը առանձին օրգաններ չեն, այլ գիտակցության, զգացողության և մտադրության միասնական ֆակուլտետ: Միջին դանտյանը նրա նստավայրն է:

Xu Fu (徐福) — Պատմական արքունի կախարհ Ցին Շի Հուանգի մոտ, ուղարկված արևելք ծովի վրայով՝ գտնելու անմահության Էլիքսիրը: Նա երբեք չվերադարձավ: Ծովային բանահյուսությունում նա դառնում է Կույր մակընթացության ընթերցողը, կերպարը, որը հայտնվում է որպես «Ճգնավոր»:

Ռ

Yang (陽) — Ակտիվ, պայծառ, տաք սկզբունքը դաոսական տիեզերագիտության մեջ: Կապված է արևի, կրակի, հարավի, արականի և առաջ շարժման հետ:

Yang Jian (楊戩) — Նաև հայտնի որպես Erlang Shen (二郎神): Ռազմիկ աստված ճակատի կենտրոնում ճշմարտություն տեսող երրորդ աչքով, եռաժանիով և հավատարիմ սև շունով: Ծովային ավանդույթում կանչվում է ծովահեն անձնակազմերի կողմից ճակատամարտից առաջ: Նա հայտնվում է որպես «Արև»:

Yin (陰) — Ընկալունակ, մութ, սառը սկզբունքը դաոսական տիեզերագիտության մեջ: Կապված է լուսնի, ջրի, հյուսիսի, իգականի և ներս շարժման հետ:

Yu the Great (大禹, Dà Yǔ) — Լեգենդար կայսրը, ով սանձեց մեծ ջրհեղեղները՝ ջրի հետ աշխատելով, ոչ թե դրա դեմ: Ծովային բանահյուսությունում վերափոխվում է միակնանի ծովահեն-թագավորի, ով իջավ Կիշապ-թագավորների արքունիքը և վերադարձավ տիեզերական հոսանքների գաղտնիքով: Նա հայտնվում է որպես «Աշխարհ»:

Ր

Zheng Chenggong (鄭成功) — Koxinga (1624-1662), Չժեն Չժիլոնգի որդին: Մինգ հավատարիմ, ով վնդեց հոլանդացիներին Թայվանից և դարձավ ազգային հերոս:

Zheng He (鄭和) — Մեծ Մինգ դիվանագետի ադմիրալը (1371-1433), ով հրամանատարում էր յոթ գանձերի ճանապարհորդություններ Հնդկական օվկիանոսով: Նրա ծովային օրենսգիրքը հիշատակվում է մի քանի աղբյուր ձեռնարկներում:

Zheng Zhilong (鄭芝龍) — Պատմական ծովահեն ադմիրալը (1604-1661), ով հրամանատարում էր Ֆուցզյանի ափը 17-րդ դարում: Koxinga-ի հայրը: Նա հայտնվում է որպես «Կայսեր» ասպեկտ, միաձուլված Առ Գուանի հետ:

)(*)(

Այս բառարանն առաջարկվում է «Տասը շնչառություններում» տիեզերագիտության նախաբանի տասներորդ շնչի ոգով. վերաբերվեք դրան որպես նավի բեռնացուցակի: Այն ճշմարիտ է այն առումով, որը կարևոր է, նույնիսկ երբ թանաքը ցրվել է:

)(*)(

ՎԵՐՋԻՆ ԾԱՆՈԹԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ ԿԱԶՄՈՂՆԵՐԻՑ

«Ֆուցզյանի ծովային անցումների գաղտնի գրառումները» (國海遇波秘録), մոտ 1793 թ.,
ավարտվում է մի հատվածով, որը մենք այստեղ վերարտադրում ենք որպես այս
տեքստի փակման խոսքեր.

«Ծովի քսաներկու դեմքերը ծովը չեն: Ծովը դեմքեր չունի: Ծովը ունի բոլոր
դեմքերը: Քարտերը մակընթացությունը չեն: Քարտերը մակընթացության
աղյուսակն են: Մակընթացության աղյուսակը մակընթացությունը չէ:

Դուք նավն եք: Դուք նաև ծովն եք:

Ծովը հիշում է ամեն նավը, որը երբևէ նավարկել է իր վրա: Ծովը հիշում է
ամեն նավաստուն, որը երբևէ խեղդվել է իր մեջ: Ծովը հիշում է ամեն բառը,
որը ասվել է իր մակերեսին, և ամեն բառը, որը պահվել է, և ամեն բառը, որը
խախտվել է: Ծովը չի դատում: Ծովը հիշում է, և հիշելը դատաստանն է, և
դատաստանն այն է, որ բոլոր բաներն անցնում են, և բոլոր բաները
վերադառնում են, և մակընթացությունը շարունակվում է:

Դուք սովորել եք քսաներկու դեմքերը: Դուք սովորել եք հիսունվեց
մակընթացությունները: Դուք սովորել եք հմայությունները և առաձևերը և
Վիշապ-թագավորների անունները և ալիքներ կարդալու մեթոդները: Դուք
սովորել եք բավականաչափ նավարկելու համար:

Այն, ինչ չեք սովորել (այն, ինչ ոչ մի գիրք չի կարող սովորեցնել), այն է, թե ինչ
կասի ծովը ձեզ, երբ դուք մենակ լինեք դրա վրա, գիշերը, լապտերները ցածր
վառվող, ուրվականները հավաքված բազրիքի մոտ, կողմնացույցը պտտվող
դեպի մի նպատակակետ, որը չի հայտնվում ոչ մի աղյուսակում:

Դա մի բան է, որը մենք չենք կարող տալ ձեզ: Դա նվերն է, որը դուք տալիս եք
ինքներդ ձեզ՝ նավարկելով:

Մակընթացությունը շրջվում է: Նավը սպասում է: Ոսկրային ադմիրալը վառել
է առաջին լապտերը նավամատույցի վրա:

Նավարկե՛ք, և ծովը կսովորեցնի ձեզ այն, ինչ մենք չկարողացանք:

Նավարկե՛ք, և խեղդվածները կուղղորդեն ձեզ այնտեղ, ուր մենք
չկարողացանք:

Նավարկե՛ք, և դուք կդառնաք (ժամանակի մեջ, աղի մեջ, իմաստության
դանդաղ կուտակման մեջ, որը գալիս է միայն նրանց, ովքեր դիմացել են
փոթորիկներին և կորցրել նավերը և շարունակել նավարկել) ծովի դեմքերից
մեկը ինքներդ:

Քսաներեքերորդ դեմքը ձերն է»: